

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΑ' – ΤΕΥΧΟΣ 11 – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Χρυσόστομος Σκληφας**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Δρ. Χρήστος Γ. Καραγιάννης

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

<i>Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου</i>	
Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις	875
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,</i>	
Μήνυμα ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις	877
Μήνυμα Πρωτοχρονιάς	878
Διὰ τὴν Διεθνή Ἡμέραν διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς βίας κατὰ τῶν γυναικῶν	879

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,</i>	
Πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον	880
<i>Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου</i>	
Πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο	881
<i>Πατριάρχου Σεργίας Παύλου</i>	
Πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο	882
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,</i>	
Πρὸς τὸν Πατριάρχην Σεργίας κ. Παῦλον	883
Πρὸς τὸν Πρόεδρο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου	884
<i>Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰσπανίας</i>	
Πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο	885
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,</i>	
Πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν κ. Γ. Ἀλογοσκούφην	886

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Τὸ Μυστήριον τῆς Σαρκώσεως	887
----------------------------	-----

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

«Πρακτικὲς Ἐφαρμογὲς τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης στὸ πρόβλημα τῶν μεταναστῶν»	890
---	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ε.Ε.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν	897
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

<i>Σπυρίδωνος Ν. Τρωιάνου,</i>	
Ἐκκλησία καὶ Κλινικὲς Μελέτες Φαρμάκων	900

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

<i>Κωνσταντίνου Χολέβα,</i>	
Τάσου Μαρίνου «Δύσκολο παρόν, δυσκολότερο μέλλον»	902

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

	903
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

	907
--	-----

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

	912
--	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

	958
--	-----

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΤΟΥΣ

	960
--	-----

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ**

Ἄδελφοί καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐκπληκτοὶ καὶ πλήρεις θαυμασμοῦ ἀντικρίζομεν ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὴν ἀσύλληπτον διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰς ἀγγελικὰς τάξεις κένωσιν τοῦ σαρκωθέντος καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθέντος καὶ ἀποκειμένου εἰς τὴν φάτνην τῶν ἀλόγων ζώων Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνῶ οἱ πιστοὶ ἐορτάζομεν πανηγυρικῶς τὸ χαρμόσυνον γεγονός ὅτι κατὰ συγκατάβασιν θεϊκὴν ἐτέχθη πανηγυρικῶς τὸ χαρμόσυνον γεγονός ὅτι κατὰ συγκατάβασιν θεϊκὴν ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτῆρ, κατελθὼν μέχρις ἡμῶν ἐκ τῆς μεγαλοσύνης Αὐτοῦ, φυσικοὶ, κοινωνικοὶ καὶ πνευματικοὶ σεισμοὶ καὶ ἀναστατώσεις συγκλονίζουν τὴν μακρὰν τοῦ Χριστοῦ ἀνθρωπότητα καὶ ταράσσουν τὴν ζωὴν πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὴν εἰρήνην.

Κοινωνικαὶ δομαὶ ἀπορρυθμίζονται εἰς ἀναζήτησιν νέων σχημάτων καὶ συσχετισμῶν, πνευματικαὶ ἀναζητήσεις ἐκτροχιάζονται εἰς αὐτοκαταστροφικὰς λατρείας καὶ πρωτοφανεῖς φυσικαὶ καταστροφαὶ συμβαίνουν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς γῆς. Γύρωθεν ἡμῶν ἀταξία καὶ ἀκαταστασία, φόνοι καὶ ἐρείπια, τὸ δὲ ὄνειρον τῆς εἰρήνης ἀνεπιθύμητον καὶ διωκόμενον. Ἐντὸς δὲ τῆς ψυχῆς τῶν πλείστων ἀνθρώπων ἔχει ἐγκατασταθῆ ἡ ἀβειαιότης, ἡ ἀνησυχία, ἡ κατάθλιψις, ἡ ἔλλειψις νοήματος, τὸ ἀνεξήγητον τῶν δρωμένων καὶ πολλάκις ἡ ἀδιαφορία καὶ αὐτὸ τὸ μῖσος.

Ἐπὶ τὰ φυσικά, τὰ κοινωνικά καὶ τὰ πνευματικά ἐρείπια ἀγωνιοῦν καταπλακωμένοι ἠθικῶς καὶ φυσικῶς μυριάδες συνανθρώπων μας. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ἀντέχουν τὴν κατάστασιν καὶ ὑφίστανται ποικίλας ψυχικὰς καὶ σωματικὰς βλάβας. Ἄλλοι ἀναζητοῦν ἐνόχους καὶ ἐπιχειροῦν ἐκδικητικὰς πράξεις κατὰ τῶν κατὰ τὴν ἀντίληψίν των ὑπευθύνων. Ἄλλοι, μὴ δυνάμενοι νὰ προσεγγίσουν τοὺς ὑπευθύνους, ἐκδηλώνουν τὴν δυσαρέσκειάν των διὰ τρομοκρατικῶν κατὰ ἀθῶων πράξεων. Ἄλλοι ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀπορρύθμισιν αὐτὴν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν εἰς βάρος τῶν συνανθρώπων των. Καὶ ἄλλοι, ὠχρωμένοι ὀπισθεν τοῦ πλοῦτου αὐτῶν ἢ τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ζοῦν ἐντὸς ἰδιαιτέρου κλειστοῦ κόσμου καὶ δὲν αἰσθάνονται τὸν πόνον τῶν ὑπολοίπων, οὐδὲ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ἀκακούφισιν αὐτοῦ.

Ὁλος αὐτὸς ὁ κόσμος δὲν ἔχει γνωρίσει τὴν διὰ τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ σωτηρίαν, ἐνίστε δέ, ἄπελις καὶ βέβαιος διὰ τὸ οὐτοπικὸν τῆς λυτρώσεώς του ἀπὸ τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ κακοῦ, οὐδεμίαν ἀναζητεῖ σωτηρίαν. Ἐπιδιώκει τὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐγκοσμίων δυνάμεων ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων του καὶ ἐνίστε καταφεύγει εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ, αἱ ὁποῖαι προσκαλούμενοι παρεμβαίνουν καὶ αὐξάνουν τὴν σύγχυσιν καὶ τὸν πόνον.

Ἡμεῖς, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, πιστεύομεν καὶ γνωρίζομεν καλῶς ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία, εἰ μὴ ἐν Χριστῷ καὶ δὲν ὑπάρχει ὄνομα ἐν τῷ ὁποῖῳ δυνάμεθα νὰ σωθῶμεν εἰ μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν τὴν βεβαιότητά μας δὲν κλονίζει τὸ γεγονός ὅτι ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου ἐφάνη ἐπὶ γῆς ταπεινὸς ἄνθρωπος, βρέφος ἀδύναμον, ἄμνός αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ κατεδέχθη σταυρὸν καὶ θάνατον. Δὲν μᾶς τρομάζει τὸ γεγονός ὅτι τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι πρέπει νὰ ἀποδεχθῶμεν διὰ νὰ σωθῶμεν, δὲν γίνεται ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῶν πολλῶν.

Ἡμεῖς, ἀποβλέποντες εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἀναγνωρίζο-

Τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου
κ. Βαρθολομαίου

μεν τὴν σωστικὴν δύναμιν τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἐκουσίως σταυρουμένης ἀγάπης, τῶν δύο αὐτῶν ὑπερφυσικῶν ἰδιωμάτων τῆς Θεότητος, τὰ ὁποῖα δυσκόλως μιμεῖται ὁ πεπτωκὸς ἄνθρωπος. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ πρὸς ἅπαντας, μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ταπεινώσεως, τὸ σωτηριῶδες μήνυμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ διαγγελθέν οὐχὶ μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς καὶ θυσίας μέχρι θανάτου, νικηθέντος διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Διότι ἡ ἐξ ἀγάπης θυσία ἐπισφραγίζεται μὲν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ δὲν τερματίζει τὴν μεταβολὴν τοῦ κόσμου εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπῶντος, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπέρβασιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς σωτηρίας, περὶ τῆς ὁποίας ὀμιλοῦμεν. Θάνατος ἡμῶν οὐκέτι κυριεῖται, διότι ὁ τεχθεὶς Ἰησοῦς Χριστὸς κατεπάτησεν αὐτὸν καὶ κατήργησε τὴν δύναμιν του.

Ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ! Δὲν ἦλθεν ἐν δυνάμει ἀνθρωπίνως ἐκτιμωμένη, ἀλλ' ἐν δυνάμει ἀρετῆς ἀκτινοβολούσης τὴν ὑπερτάτην δύναμιν Αὐτοῦ, τὴν δύναμιν τῆς ταπεινώσεως τοῦ μεγαλειώδους καὶ παντοκράτορος καὶ τὴν ἄφθαστον δύναμιν τῆς θυσιαζομένης ἀνιδιοτελῶς καὶ ἀνυστεροβούλως ἀγάπης. Δὲν ἔχομεν αὐταπάτας καὶ φροῦδας ἐλπίδας ὅτι ὁ κόσμος ἐν τῷ συνόλῳ του θὰ ἀποδεχθῆ συντόμως αὐτὰς τὰς ἀληθείας. Γνωρίζομεν ὅμως καὶ διακηρύσσομεν ὅτι ἐὰν δὲν ἀποδεχθῆ αὐτὰς καὶ δὲν ἐφαρμόσῃ αὐτὰς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ζῆ τὸ μαρτύριον τῆς ἀλληλοκαταστροφῆς, τοῦ ἠθικοῦ ἐκτροχιασμοῦ, τῆς ἐλλείψεως νοήματος διὰ τὴν ζωὴν, τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ πόνου.

Διὸ καὶ μετ' ἀγάπης πολλῆς καὶ ταπεινοφροσύνης μεγάλης καλοῦμεν πρῶτον τοὺς πιστοὺς νὰ καλέσωμεν

τὸν Χριστὸν νὰ γεννηθῆ εἰς τὰς καρδίας μας, ὅχι ὡς ἐν συγκινησιακὸν συναίσθημα ἐγκοσμίου εὐφορίας μικρᾶς παροδικῆς διαρκείας, ἀλλ' ὡς μίαν ριζικὴν ἀλλαγὴν τοῦ ψυχισμοῦ μας, ὡς μίαν ἀναγέννησιν ἐν Χριστῷ, μίαν μεταστροφὴν τοιαύτην, ὥστε τὰ θεῖα ἰδιώματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης νὰ ἀποτελοῦν στοιχεῖα θεμελιώδη τῆς υπάρξεώς μας. Ἔπειτα, μετὰ τῆς αὐτῆς θερμῆς ἀγάπης καὶ ταπεινώσεως καλοῦμεν ὄλους τοὺς συναθρώπους μας, γνωρίζαντες καὶ μὴ γνωρίζαντες τὸν Χριστόν, νὰ πλησιάσουν πρὸς τὸν ὡς ἀρνίον ἄκακον σαρκωθέντα διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ αὐτῶν Ἰησοῦν Χριστόν διὰ νὰ λάβουν ἐξ Αὐτοῦ τὴν εἰρήνην τῶν καρδιῶν, τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς, τὴν ἐξάλειψιν τοῦ πόνου, τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν ἀναφαιρέτον καὶ πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν χαρὰν τῆς πλησίον Αὐτοῦ ζωῆς.

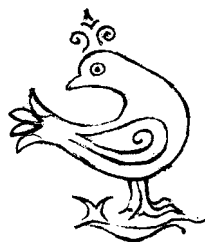
Εἶθε διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς δανεισάσης τὴν ἑαυτῆς σάρκα εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν Ἁγίων προκατόχων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τῶν ὁποίων τὰ σεπτὰ λείψανα ἐπεστράφησαν προσφάτως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, ὡς καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, νὰ γεννηθῆ εἰς τὴν φάτην τῶν καρδιῶν ὄλων μας ὁ Χριστὸς καὶ νὰ μείνῃ εἰς αὐτὴν μονίμως, διὰ νὰ ζήσωμεν μετ' Αὐτοῦ τὴν χαρὰν τῆς παρουσίας Του, τῆς ἀφάτου ἀγάπης Του καὶ τῆς ὑπερφουῶς ταπεινοφροσύνης Του. Ἀμήν.

Φανάριον, Χριστούγεννα βδ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

**ΜΗΝΥΜΑ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ
2004**

Ἄδελφοί μου, Παιδιά μου,

Τὸ μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο ἱστορικὸ γεγονός που γιορτάζουμε σήμερα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ὀριοθετημένο με ποίηση ἐμπνευστικὴ καὶ δραματουργία ἀνυπέβλητη, μουσικὴ καὶ ἀγιογραφία, λατρευτικὴ μεγαλωσύνη καὶ γνησιότητα κάλλους, μᾶς ἐπιβάλλει ἀνάλογη με τὴ σπουδαιότητά του θεώρηση καὶ ἀνάλογη στάση καὶ ἀξιολόγηση, μακριὰ ἀπὸ θρησκόληπτες κενολογίες καὶ παιδαριώδη ρητορεύματα. Πρόκειται γιὰ ἓνα Μυστήριο που μόνο με τὴ σιγὴ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ τιμήσει. Ἔλλωστε «οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν».

Ὅμως ἂν δὲν μπορούμε νὰ ἐξιχνιάσουμε τὸ μυστήριο καθ' ἑαυτὸ, μπορούμε ὡστόσο νὰ νιώσουμε τὴ χαρὰ γιὰ τὴ βεβαιότητα τῆς λύτρωσης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ που ἦλθε γιὰ ὅλους μας στὸν κόσμο. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι πράγματι ὁ Σωτὴρας μας γιατί μόνος αὐτὸς ἔνωσε στὴν Ὑπόστασή του τὴ θεία του καὶ τὴν ἀνθρώπινή μας φύση, χαρίζοντάς μας τὴν αἰώνια ζωὴ. Οἱ διάφοροι ἀνὰ τοὺς αἰῶνες αἵρετικοί, ἀπὸ τοὺς Δοκητὲς μέχρι τοὺς Χιλιαστὲς, προσπάθησαν νὰ λύσουν ὀρθολογιστικὰ τὸ μυστήριο προσθέτοντας ἢ ἀφαιρῶντας κάτι ἢ ὀλόκληρη τὴ μία ἀπὸ τὶς δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τῶν παραχαράξεων αὐτῶν ἀγωνίσθηκαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας με πολλές θυσίες, καὶ διεφύλαξαν τὸ δόγμα ἀκέραιο. Πρέπει ὁ ὅλος ἄνθρωπος νὰ προσληφθῇ ἀπὸ τὸν ὅλον Θεὸ γιὰ νὰ σωθῇ, γιατί καθὼς χαρακτηριστικὰ λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «Τὸ γὰρ ἀπρόσληπτον, καὶ ἀθεράπευτον. Ὁ δὲ ἦνωται τῷ Θεῷ τοῦτο καὶ σώζεται» (P.G. 37, 181). Αὐτὴ τὴν πίστιν ἐκράτησε ἡ Ἐκκλησία καὶ αὐτὴν διδάσκει σὲ πείσμα τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τοῦ συγκρητισμοῦ που ἐπηρεάζουν σήμερα μεγάλη μερίδα ἀνθρώπων.

Τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς διευκολύνει τὴ σύγχυση, καὶ πολλοὶ χριστιανοὶ λέγουν: «Τί σημασία ἔχει τί δόγμα πρεσβεύεις. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ ἴδιος καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ». Καὶ ἄλλοι προεκτείνουν τὸ ζήτημα σὲ μιὰ τραγελαφικὴ προσομοίωση τοῦ Χριστοῦ με ἄλλους μύστες θρησκείων καὶ ὁμολογιῶν. Πρόκειται γιὰ πλάνη. Δὲν μᾶς σώζει ὅποιαδήποτε πίστη στὸ Χριστό, ἀλλὰ ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἰδεολογικοποιημένος Χριστιανισμὸς δὲν θεωρεῖ ἀναγκαία τὴν Ἐκκλησία γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅμως ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, που λυτρώνει ὅλα τὰ μέλη.

Ἐφέτος ζοῦμε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὴ λαχτάρα τοῦ ἀνθρώπου νὰ στηριχθῇ στὴ πίστη του. Πρόκειται γιὰ ὑπαρξιακὴ ἀνάγκη, που γίνεται πιὸ ἐπιτακτικὴ ὕστερα ἀπὸ ἀπογοητεύσεις που ὁ λαὸς μας γεύεται συνέχεια πότε ἀπὸ τὴν διεθνή ἀδικία καὶ πότε ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς καθημερινῆς ἐπιβίωσης. Ἡ στροφὴ του πρὸς τὴν Ἐκκλησία πρέπει νὰ συνδυάζεται με τὴν ὀρθὴ καὶ ἀκαινοτόμητη πίστη, ἂν θέλουμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴ φογκλορικὴ μετασκευὴ τῶν Χριστουγέννων σὲ λεηλατημένο παραμῦθι μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ κινηθῇ ἡ ἀγορὰ καὶ νὰ διασκεδάσει ὁ κόσμος.

Σὰς εὐχομαι Χριστιανικὰ Χριστούγεννα – Χρόνια Πολλά.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
2005

Ἄδελφοί μου, Παιδιά μου,

Κάθε Πρωτοχρονιά μᾶς βρίσκει ἄλλους μὲν σὲ κοσμικὴ διάθεση, ἄλλους δὲ σὲ φιλοσοφικὸ στοχασμό. Τὰ παιδιά δικαιούνται νὰ διασκεδάσουν ἀμέριμνα. Οἱ γιορτὲς χαρίζουν κυρίως σ' αὐτὰ αἴσθηση χαρᾶς, εὐδαιμονίας, ἀμέριμνης βιοτῆς. Ἐμᾶς ὅμως τοὺς ὄριμους ἀνθρώπους, κάθε τέτοια μέρα μᾶς φέρνει ἀντιμέτωπους μὲ τὰ ἄλυτα προβλήματα μᾶς, μὲ τὶς ἀδυσώπητες προοπτικὲς τῆς ζωῆς μᾶς, μὲ τὸ φτωχὸ μᾶς γένος.

Ἦτανε κάποτε καιρὸς πού ὁ κόσμος ζοῦσε ἀμέριμνος καὶ ἀπορροφημένος στὰ εἰρηνικά του ἔργα. Τότε πού ὑπῆρχαν στὸ προσκήνιο ἠθικοὶ καὶ σοφοὶ ἄνδρες τῆς εἰρήνης, πολὺπειροὶ καρaboκύρηδες στὴ μεγάλη ἄγνωστη θάλασσα τῆς περιπέτειάς μᾶς, πού κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τους ἐνωθε ὁ καθένας ἀσφάλεια ὥστε νὰ ἀψηφᾷ τὶς θύελλες καὶ γεμάτος ἐμπιστοσύνη νὰ λογαριάζει ὅτι θὰ μπορέσει κάποτε νὰ φτάσει μὲ ἀσφάλεια καὶ νὰ βγῆ στὶς ἀκτὲς ἑνὸς κόσμου πού εἶναι ἡ ἀληθινὴ πατρίδα του.

Σήμερα τέτοιοι ἄνθρωποι εἶναι εἶδος σὲ ἀνεπάρκεια. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ λαοὶ αἰσθάνονται ἀνασφάλειες, δέος καὶ καταπίεση ἐμπρὸς στὶς ἀδικες ἀποφάσεις των. Ἀποφάσεις πού προβάλλουν μόνο δικαιώματα στὰ συμφέροντά των καὶ ποτὲ ἀντίστοιχα καθήκοντα σεβασμοῦ σὲ διαχρονικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες. Σήμερα καὶ αὐτὴ ἡ ἀπὸ αἰώνων «χριστιανικὴ» Εὐρώπη, ἐπρόδωσε τὴν ἱστορία της καὶ ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσει τὶς πνευματικὲς τῆς ρίζες. Ζοῦμε στὴ διαδικασία τῆς χριστιανικῆς ἀποκαθήλωσης.

Ἡ πατρίδα μᾶς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀποψη εἶναι ἀκόμα ἕνας παράδεισος. Ἐδῶ ὁ λαὸς μᾶς θρησκεύεται, γι' αὐτὸ καὶ στηρίζεται καὶ ἐλπίζει. Τὰ ρεύματα τοῦ ὕλισμου καὶ τοῦ ὀρθολογισμοῦ δὲν ἔθιξαν τὰ πνευματικὰ του κύτταρα. Μερικὰ γεγονότα πού φαίνονταν ὅτι στρέφονται ἐνάντια στὴν ἀναζωογόνηση τῆς Ἐκκλησίας, τελικὰ ἔχουν καταστῆ τὰ πιὸ εὐοίωνα σημάδια τῆς ἀναγέννησής της. Παντοῦ ἔχουμε τὴν αἴσθηση ὅτι ἀναδεύει γιὰ νὰ πάρει τὴ μεγάλη τῆς ἐκδίκηση, ἡ δημιουργικὴ αὐθαιρεσία, ἡ ἀκύρωση τῶν ὁρίων, ἡ δίχως τέλος ποικιλομορφία, ἡ ἅγια ἰδιομορφία, καὶ ἡ ἀπέραντη δύναμη τῆς ἐσώτερης ἀνθρωπότητας.

«Ὅπου δὲν ὑπάρχουν θεοί, ἐξουσιάζουν φαντάσματα», εἶχε πῆ ὁ Novalis, γερμανὸς ποιητὴς τοῦ τέλους τοῦ 18ου αἰώνα. Εἶναι ἀδύνατον κοσμικὲς δυνάμεις νὰ ἰσορροπήσουν ἀπὸ μόνες τους. Χρειάζονται τὴ συνεργασία καὶ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων. Καὶ οἱ δύο ἀποτελοῦν ἀνεξάλειπτες δυνάμεις τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς. Ἀπὸ τὴ μία ὁ σεβασμὸς στὸ παρελθόν, ἡ ἐξάρτηση ἀπὸ τὶς ρίζες, ἡ ἀγάπη γιὰ τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων, ἡ χαρὰ τῆς ὑπακοῆς.

Κι ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ συναρπαστικὸ συναίσθημα τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἀπεριοριστὴ προσδοκία πεδίων ἔντονης δράσης, ἡ χαρὰ γιὰ τὸ καινούργιο, τὸ νεανικὸ, ἡ ἀνεμπόδιστη ἐπαφὴ μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἡ ὑπερηφάνεια γιὰ τὴν πανανθρώπινη ἰσχύ, ἡ χαρὰ γιὰ τὸ ἀτομικὸ δικαίωμα, τὸ ἰσχυρὸ συναίσθημα φιλοπατρίας. Ἄν δὲν ἐπιδιώξουμε αὐτὴ τὴν συνεργασία ἡ Εὐρώπη θὰ συνεχίσει νὰ ὑπνώττει καὶ οἱ λαοὶ της νὰ δυστυχοῦν.

Χρόνια Πολλὰ - Εὐλογημένο καὶ δημιουργικὸ τὸ 2005

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς καὶ ἀγάπη

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ
ΗΜΕΡΑΝ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗΝ
ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ**

(25/11/2004)

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ἀφιερωμένη στίς προσπάθειες κρατῶν, λαῶν, ἐπισημόνων, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν φορέων, καθὼς καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴν ἐξάλειψη τοῦ φαινομένου τῆς βίας κατὰ τῶν γυναικῶν. Σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια ἐνώνουμε καὶ ἐμεῖς τὴ δική μας φωνή.

Εἴμεθα τεταγμένοι γενικῶς κατὰ τῆς βίας καὶ εἰδικότερα κατὰ ἐκείνης ποὺ στρέφεται κατὰ τῶν γυναικῶν εἴτε εἶναι ἠθικῆς εἴτε σωματικῆς εἴτε κοινωνικῆς ἐν γένει φύσεως καὶ δηλώνουμε ἀπερίφραστα ὅτι ἀγωνιζόμαστε ὡς Ἐκκλησία γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ ὀρθή θέση τῆς γυναίκας στὸν σύγχρονο κόσμο. Μάλιστα, ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἔχει ἤδη προχωρήσει καὶ στὴν πρακτικὴ ἀντιμετώπιση τῶν συνεπειῶν τῆς βίας ἐναντίον τῶν γυναικῶν μὲ τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία Ξενῶνα γιὰ φιλοξενία καὶ συμπαράσταση πρὸς τὶς γυναῖκες αὐτές, ἐνῶ ἀνεγείρεται ἤδη καὶ δεύτερος Ξενώνας λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν καταπιεζομένων διὰ τῆς βίας γυναικῶν ποὺ καταφεύγουν στὴν προστασία τῆς Ἐκκλησίας.

Κάθε βία κατὰ τῶν γυναικῶν εἶναι ὑποτονία τοῦ ἀνθρωπισμοῦ μας.

Κάθε βία κατὰ τῶν γυναικῶν ὅπουδήποτε καὶ σὲ οἰανδήποτε εἶναι κατολίπωση τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Κάθε βία κατὰ τῶν γυναικῶν εἶναι ἀντιχριστιανικὴ συμπεριφορὰ.

Σὲ ἀντίθεση πρὸς ἀντιλήψεις ποὺ ὑποτιμοῦν, ὑποβιβάζουν ἢ καὶ ἐξευτελίζουν τὴν γυναῖκα ἢ θεωροῦν τὸ σῶμα τῆς σκέτο σκεῦος ἡδονῆς, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία προβάλλει πάντοτε τὴν τιμὴ ποὺ πρέπει στὴ γυναῖκα, ὡς θεῖο δημιούργημα, καὶ τὸ σῶμα τῆς ὡς ἱερὸ καὶ σεβαστό, ποὺ καταξιώνεται ἀγιασμοῦ καὶ χάριτος.

Εὐχομα μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μου ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῆσει τὶς καλὲς αὐτές προσπάθειες ὥστε νὰ ἐξαλειφθεῖ ἡ κάθε εἶδους βία κατὰ τῆς γυναίκας ὅπου γῆς.

Μετ' εὐχῶν διατύρων
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 4045
Διεκπ. 2156

Ἀθήνησι τῆ 2α Δεκεμβρίου 2004

**ΠΡΟΣ ΤΗΝ
Α.Θ.Π.
ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ**

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Β α ρ θ ο λ ο μ α ῖ ε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορευόμεν.

Ἐν θλίψει βαθυτάτῃ καὶ συνοχῇ καρδίας ἐπληροφορήθημεν τὰς νέας προκλήσεις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐναντίον τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στρεφόμενας κατὰ τῆς Πανορθοδόξως ἀνεγνωρισμένης Οἰκουμεικότητος Αὐτοῦ.

Τὸ προνόμιον τοῦτο τιμῆς καὶ ἀναγνωρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποδοθὲν Αὐτῇ ἤδη ἀπὸ τοῦ 5ου μ.Χ. αἰῶνος ἐπιδαψιλεύει ἐξαιρετον εὐλογίαν καὶ συνιστᾷ μοναδικὸν στοιχεῖον ἐνότητος καὶ συντονισμοῦ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Δι' ὃ καὶ οὐδεμία δύναμις τοῦ κόσμου τούτου ἔχει τὴν δυνατότητα ἢ τὸ δικαίωμα νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ κῆρος καὶ τὴν ἰσχὺν τῆς Πατροπαράδοτου Οἰκουμεικότητος τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐπιπροσθέτως καὶ δεδομένου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ προσανατολισμοῦ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἐνταξιν αὐτῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἢ πρᾶξις αὕτη, τῆς ἀμφισβητήσεως δηλονότι τῆς Οἰκουμεικότητος τοῦ Πατριαρχείου, ἀντίκειται σαφῶς τόσο εἰς πᾶσαν ἐννοίαν Συνταγματικοῦ Δικαίου ὅσον καὶ εἰς τὰς Πανευρωπαϊκῶς καταχωρωμένας ἀρχὰς τοῦ σεβασμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τὴν τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων ἔχει κατ' ἐπανάληψιν ὑποδείξει πρὸς αὐτὴν ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ.

Δυσμενεῖς ἐπίσης ἐντυπώσεις διὰ τὰς προθέσεις τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους δημιουργεῖ τόσο εἰς τὴν πείσμων ἄρνησιν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐγκρισιν τῆς ἐπαναλειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης παρὰ τὰς συνεχεῖς καὶ ἀόκνους προσπαθείας τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, ὅσον καὶ ἡ πρόσφατος ἐξέλιξις εἰς τὸ θέμα τῆς ἀκυρώσεως τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Προιγκήπου. Ταῦτα πάντα προβληματίζουν τοὺς Πανελλήνους διὰ τὴν περαιτέρω πορείαν τοῦ ἤδη δεινῶς συρρικνωθέντος Ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὡς κορυφώσεις δὲ τῆς ὅλως προκλητικῆς ταύτης συμπεριφορᾶς ἐναντι ἐνὸς Ἱερωτάτου καὶ Παλαιφάτου Θεσμοῦ ἔφθασεν πρὸ ὀλίγων μόλις ὥρων ἡ εἰδησις ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διὰ πρώτην φοράν, μετὰ ἀπὸ παρέλευσιν εἰκοσαετίας καὶ πλέον, ἠρνήθη τὴν χορήγησιν ἀδείας διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς κατ' ἔτος τελουμένης Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας ἐν Μύροις ἐπὶ τῇ Ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Εἰς τὰς δυσκόλους ταύτας καὶ κρίσιμους στιγμὰς ἰστάμεθα παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης Παναγιότητος, τόσο ἡμεῖς προσωπικῶς, ὅσον καὶ ἡ περὶ ἡμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εὐρισκόμενοι ἐν ἀγωνιστικῇ ἐγρηγόρσει πρὸς διάσωσιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἅτινα ὑπερασπιζόμεθα μετὰ σθένους καὶ ἀποφασιστικότητος, ἀποδυόμενοι παραλλήλως εἰς ἀγῶνα θερμῆς καὶ ἀδιαλείπτου προσευχῆς πρὸς τὸν Πανοικτίρμονα Κύριον, Ὅστις πάντοτε περιφρουρεῖ καὶ περισφύζει, παρὰ τὰς κατὰ καιροὺς δεινὰς δοκιμασίας καὶ περιστάσεις, τὴν Βασιλεύουσαν Πόλιν Του καὶ τὴν Μεγάλην Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ἀπὸ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστορος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐθις κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ διατελοῦμεν.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

Ἄριθμ. Πρωτ. 1205

Τῆ αβδ' Δεκεμβρίου ια'

**ΑΠΑΝΤΗΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ Α.Θ.Π.
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετρούπολιτος κύριε Χριστόδουλε, Πρόεδρε τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποτολμήσωμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν μετὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Προκατόχου ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὅτι «πολὺς ὁ χειμὼν καὶ ὁ Χριστὸς καθεύδει». Εἰθισμένοι ὁμῶς πατροπαράδοτως εἰς τὰς καθ' ἡμέραν, εἴτε ἐξ ἀγνοίας συγχωρουμένης ὁμῶς, εἴτε ἐκ σκοπιμότητος ἐγνωσμένης κακίας, πικρὰς τοξοβολίας τῶν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένων ἐνταῦθα ἀπὸ Θεοῦ ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν κατὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, οὐδόλως ἐξεπλάγημεν ἐκ τῶν γενομένων καὶ κατ' αὐτὰς ἀμφισβητητικῶν δηλώσεων περὶ τῆς ὑποστατικῆς ὀντότητος καὶ ταυτότητος τοῦ καθ' ἡμᾶς πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Εἶδομεν, ἐν τούτοις, ὅτι διὰ τῶν γενομένων τούτων φραστικῶν ἐπιθέσεων καὶ ἐκφοβιστικῶν δηλώσεων, ἐδοκιμάσθη ἡ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν γνησίᾳ ἀγάπῃ καὶ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ταπεινοὺς διακόνους αὐτῆς πολλὴ καὶ στηρικτικὴ φιλαδελφία ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἀδελφῶν καὶ τέκνων ἐν πνεύματι.

Μεταξὺ τούτων, Μακαριώτατε καὶ περιπόθητε ἀδελφέ, συγκαταλέγεται ἐν πρώτοις ἡ Ὑμετέρα χριστοφιλὴς Μακαριότης, ἥτις διὰ τῶν λίαν τεκμηριωμένων ἱστορικῶν καὶ κατωχυρωμένων νομικῶς δηλώσεων Αὐτῆς πρὸς τὰ μέσα γενικῆς ἐνημερώσεως, ὡς καὶ διὰ τοῦ σταλέντος συμπαραστατικοῦ Γράμματος πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Μητέρα Ἐκκλησίαν μεγάλως καὶ συνεκίνησεν καὶ παρεκάλεσεν ἡμᾶς. Ὅθεν, ἐκφράζομεν Αὐτῇ τε καὶ τῇ Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ τὴν τοιαύτην ἀδελφικὴν συμπαραστάσιν.

Μακαριώτατε καὶ φίλτατε Ἀδελφέ, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλοντες εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους, εὐχόμεθα καθηκόντως ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ διωκόντων ἡμᾶς, ὑπερενχόμεθα δέ, ὅση ἡμῖν δύναμις, ὑπὲρ τῶν ἀγαπώντων καὶ φιλαδέλφως στηριζόντων ἡμᾶς ἔργοις καὶ λόγοις.

Δέξασθε, παρακαλοῦμεν, σὺν τῇ ἐκφράσει τῆς ὀλοθύμου Πατριαρχικῆς εὐαρεσκείας ἡμῶν καὶ τὴν αἴτησιν τῆς ἐν ταῖς εὐχαῖς συμπαραστάσεως, ὅπως ἀνατείλωσιν, κατὰ τὸ ἔλεος καὶ εὐδοκίαν τοῦ Κυρίου, αἱ παμπόθητοι διὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἡμέραι ἐλευθέρως βιώσεως τῶν στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, εἰς ἀταλάντευτον συνέχισιν τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὴν Χριστιανοσύνην καὶ τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμετέραν ἀδελφοπόθητον Μακαριότητα, διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ βαθείας ἀγάπης καὶ πάσης τιμῆς.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

Ἄριθμ. Πρωτ. 1776

Βελιγράδιον τῆ 17ῃ Σεπτεμβρίου 2004

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΣΕΡΒΙΑΣ
κ. ΠΑΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ**

Πρὸς τὸν
Μακαριώτατον κ. Χριστόδουλον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος
Ἀθῆναι

Μακαριώτατε,
Φίλτατε ἐν Χριστῷ Ἀδελφεὲ καὶ Συλλειτουργεῖ,

Θεωροῦμεν τιμὴν μας νὰ γνωρίσωμεν τῆ Ὑμετέρα Μακαριότητι στοιχεῖα ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς ποιμαντικῆς δράσεως τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, εὐσεβάτως ὑποβάλλοντες τὸ συνημμένον δημόσιον Ἀνακοινωθὲν ἐκ τῆς δευτέρας ἐτησίης Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐν Κοσσυφοπέδιῳ καὶ Μετοχίσις, τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἐκτοπισθέντων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν κατεστραμμένων οἰκιῶν, προσκνημάτων καὶ ἱστορικῶν πολιτισμικῶν μνημείων, καθὼς καὶ ἐν ἀντίγραφον τοῦ *Ἑπομνήματος διὰ τὸ Κοσσυφοπέδιον καὶ τὰ Μετόχεια* τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως τῶν διαπύρων εὐχῶν ἡμῶν διὰ προσωπικὴν ὑγείαν καὶ μακροήμερευσιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ πλήρη τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τὴν Ἀδελφὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, διατελοῦμεν, ἀεὶ πιστὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς καὶ Συλλειτουργὸς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας
Ἀρχιεπίσκοπος Πεκίου,
Μητροπολίτης Βελιγραδίου καὶ Καρλοβικίου καὶ
Πατριάρχης τῶν Σέρβων
+ ΠΑΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 3658

Ἀθήνησι τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 2004

**ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΣΕΡΒΙΑΣ
κ. ΠΑΥΛΟΝ**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Πεκίου, Μητροπολίτα Βελιγραδίου καὶ Καρλοβι-
κίου καὶ Πατριάρχα τῶν Σέρβων, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε
ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Π α ὺ λ ε, τὴν Ὑμετέραν Μα-
καριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορευόμεν.

Μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἐλάβομεν τὰ συναποσταλέντα μετὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ.
1776 καὶ ἀπὸ 17ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Τιμίων Γραμμάτων τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης
ἡμῖν Μακαριότητος, ἡγουν τὸ Ἀνακοινωθὲν τῆς β' ἐτησίας συγκλήσεως τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης κατὰ Σερβίαν Ἐκκλησίας, τὴν Ἐκκλη-
σιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας διὰ τὴν ὑπε-
ράσπισιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐν Κοσσυφοπεδίῳ καὶ Μετοχίῳ, διὰ
τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἐκδιωχθέντων καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν καταστραφέντων
οἰκιῶν, Ναῶν καὶ Μνημείων, ὡς καὶ Μνημόνιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρ-
χίας περὶ τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ τῶν Μετοχιῶν, ἅτινα λίαν εὐγενῶς ἡ Ὑμετέ-
ρα Μακαριότης ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς ἐνημέρωσιν καὶ πληροφόρησιν.

Διεξεληθόντες τὰ ἀποσταλέντα κείμενα ταῦτα αἰσθανόμεθα ἐπιτακτικὴν τὴν
ἀνάγκην νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην λύπην ἡμῶν διὰ τὰ ὅσα, τόσον βαναύ-
σως καὶ ἀπροκαλύπτως, τῇ ἀνοχῇ ἐκείνων μάλιστα οἵτινες ἐτάχθησαν ὑπὸ τῶν
διεθνῶν ὀργανισμῶν φρουροὶ τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαι-
ωμάτων, διεπράχθησαν εἰς βάρος τοῦ ἐν Κοσσυφοπεδίῳ καὶ Μετοχίῳ εὐσε-
βοῦς πληρώματος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας Ὑμῶν. Τὰ ὅσα περιγράφονται
οὐδὲν ἕτερον εἰσὶν παρὰ νέα γενοκτονία διαπραχθεῖσα εἰς βάρος τοῦ Σερβικοῦ
λαοῦ. Δυστυχῶς αἱ κατὰ καιροὺς καταγγελίαι ἡμῶν ἔπεσον εἰς ὅτα μὴ ἀκούο-
ντων καὶ εἰς δυνάμεις μὴ βουλομένας συνιέναι.

Συλλυπούμενοι Ὑμῖν καὶ τῷ μαρτυρικῷ λαῷ τῶν Ὁρθοδόξων Σέρβων τασ-
σόμεθα ἀλληλέγγυοι μεθ' Ὑμῶν. Θέλομεν δὲ ἐκτενέστερον δεηθῆ πρὸς τὸν φι-
λάνθρωπον Θεὸν, ὅπως ὀδηγήσῃ τοὺς τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῶν κρατοῦντας εἰς συναίσθησιν τῶν εἰς βάρος τοῦ εὐγενοῦς λαοῦ Ὑμῶν δια-
πραχθεισῶν ἀδικιῶν καὶ φωτίσῃ αὐτοὺς, ἵνα προβῶσιν εἰς ἐπανάρθωσιν.

Ταῦτα ἐν ἀγάπῃ πολλῇ καὶ ἐν ἐκτιμῆσει βαθυτάτῃ γνωρίζοντες τῇ Ὑμετέρᾳ
σεβασμοποθήτῳ Μακαριότητι κατασπαζόμεθα Αὐτὴν καὶ αὐθις φιλήματι ἀγίῳ
καὶ διατελοῦμεν,

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς
† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 3831
Διεκπ. 2103

Ἀθήνησι τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2004

**ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ
ΤΟΥ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΤΩΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ**

Πρὸς
Τὸν Ἀξιότιμον
κ. Μιχαὴλ Παπαδόπουλον,
Πρόεδρον τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου.
Ἐν τὰ ὕθα.

Ἀξιότιμε,

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀνυστάκτου καὶ ἀδιαλείπτου μερίμνης Αὐτῆς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ βασικὴν συνταγματικὴν ἐπιταγὴν (ἄρθρον 16, παρ. 2), παρακολουθεῖ μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος καὶ ἠὺξημένης εὐθύνης «τὸ δογματικὸν περιεχόμενον τῶν διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως προοριζομένων διδασκτικῶν βιβλίων τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν» (ἄρθρον 9, παρ. 1 περίπτ. ε' τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»).

Παρὰ ταῦτα, μετ' ἐκπλήξεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν Προεδρίαν τελοῦν Παιδαγωγικὸν Ἰνστιτούτον προχωρεῖ εἰς συγγραφὴν νέων βιβλίων τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, δίχα ὁμως τῆς συνεργασίας ὑμῶν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ ὡς εἴρηται Νόμου, εἶναι τὸ ἀρμόδιον ὄργανον διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὀρθοδόξου δογματικοῦ περιεχομένου τῶν βιβλίων τῶν Θρησκευτικῶν, ἐνῶ ἔχουν κληθῆ πρὸς συνεργασίαν, ἐπὶ τῷ ὡς ἄνω σκοπῷ, Θεολόγοι μὲ νεωτεριστικὰς ἀντιλήψεις.

Ὅθεν, δεδομένου ὅτι ἡ συγγραφὴ τῶν βιβλίων τῶν Θρησκευτικῶν ἀπαιτεῖ, κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, καὶ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἀναμένομεν τὴν ὑμετέραν πρόσκλησιν διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτήν, προκειμένου ἵνα ἀποφευχθῆ ἡ ἀνάγκη νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐντόνως διὰ τὴν, ὡς μὴ ὄφελεν, παράνομον παραθεώρησιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εἰς ἐν τοιαύτης σημασίας θέμα.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, πεπειθότες ὅτι θέλετε ἐνεργῆσαι τὰ προσήκοντα, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν Χάριν καὶ τὴν Εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν διαπύρων.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Πρὸς τὸν
Μακαριώτατο Κύριο Χριστόδουλο
Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος
Ἀθήνα

Μακαριώτατε,

Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ἐπιστολή σας σχετικά μὲ τὸ σχέδιο τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως.

Συμμερίζομαι τὴν ἱκανοποίηση ποὺ ἐκφράζετε σχετικά μὲ τὴ λήξη τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Διακυβερνητικῆς Συνάντησης. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὸ Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα σηματοδοτεῖ ἓνα ἀποφασιστικὸ βῆμα γιὰ τὴν προώθηση ἑνὸς πολιτικοῦ σχεδίου ἐνότητας καὶ εὐημερίας γιὰ τοὺς Εὐρωπαίους.

Ὅπως ἤδη γνωρίζετε, ἡ ἀναφορὰ στὶς χριστιανικὲς καταβολὲς τῆς Εὐρώπης στὴν εἰσαγωγή ὑπῆρξε ἀντικείμενο σημαντικῶν συζητήσεων στὰ πλαίσια τῆς Διακυβερνητικῆς Συνάντησης. Ἡ ἀπουσία συμφωνίας στὸ ζήτημα αὐτὸ ἐμπόδισε τὴν ἀναγραφή αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς.

Ὡστόσο, θὰ ἤθελα νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ἡ θρησκευτικὴ διάσταση δὲν εἶναι ἀποῦσα ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα. Τὸ ἄρθρο 1-52 εἰσάγει τὴν ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως πρὸς τὸ καταστατικὸ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὠφελοῦνται οἱ Ἐκκλησίες βάσει τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου. Τὸ ἐδάφιο 3 τοῦ ἴδιου ἄρθρου ἀναγνωρίζει τὴν ταυτότητα καὶ τὴν εἰδικὴ συμβολὴ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ θεσπίζει ὅτι ἡ Ἑνωσις θὰ διατηρεῖ ἓνα διάλογο ἀνοιχτό, διάφανο καὶ κανονικὸ μὲ τὰ θρησκευτικὰ δόγματα καθὼς καὶ μὲ τὶς φιλοσοφικὲς ὁργανώσεις.

Ἐποφελοῦμαι τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ σὰς ἀποστείλω τοὺς θερμοὺς μου χαιρετισμούς.

José Luis Rodríguez Zapatero

Πρόεδρος τῆς Ἰσπανικῆς Κυβέρνησης

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ**

(Μετάφραση
ἀπὸ τὸ ἰσπανικὸ πρωτότυπο)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 4112
Διεκλ. 2233

Ἀθήνησι τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 2004

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
κ. Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΝ

Πρὸς Τὸν Ἐξοχώτατον
κ. Γεώργιον Ἀλογοσκούφην,
Ὑπουργὸν Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.
Ἐνταῦθα.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπληροφορήθη τὴν πρόθεσιν τῆς European Central Securities Depositories Association (E.C.S.D.A.) διὰ τὴν ἑναρμόνισιν εἰς πανευρωπαϊκὸν ἐπίπεδον τῶν βασικῶν κανόνων λειτουργίας τῶν ἔθνικῶν συστημάτων διακανονισμοῦ κινητῶν ἀξιῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει καὶ τὸ Σύστημα Ἀῦλων Τίτλων (Σ.Α.Τ.), εἰς διαφόρους νευραλγικοὺς τομεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἡμέραι λειτουργίας τῶν συστημάτων αὐτῶν.

Προεκάλεσεν, ὁμως ἔκπληξιν πολλήν, ἀλλὰ καὶ ἀνησυχίαν βαθυτάτην τὸ γεγονός ὅτι, εἰδικώτερον, διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἡμερῶν ἀργίας λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ὑποδείξεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας (βλ. τὸ ὑπ' ἀριθμ. 11141/1.12.2004 ἔγγραφο τοῦ «Κεντρικοῦ Ἀποθετηρίου Ἀξιῶν Α.Ε.») γίνεται μείωσις αὐτῶν καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐπιβάλλονται ὡς τοιαῦται ἡμέραι ἐκεῖναι τοῦ Ἑορτολογίου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Διαμαρτυρομένων, ἀγνοουμένων τῶν ἀντιστοίχων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τῶν ἡμερῶν τῶν Ἐθνικῶν Ἑορτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ρύθμισις αὕτη ὁμως, ἔρχεται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὴν εὐσέβειαν τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ πιστοῦ καὶ φιλοπάτριδος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος σταθερῶς ἔχεται τῶν παραδόσεων αὐτοῦ καὶ τιμᾷ με εὐλάβειαν τὰς ὀρθοδόξους θρησκευτικὰς ἑορτὰς καὶ με ὑπερηφάνειαν τὰς ἔθνικὰς ἐπετεῖους. Διερωτώμεθα, ἐὰν διενεώθησαν οἱ θέλοντες τὸν καθορισμὸν αὐτῶν τῶν ἀργιῶν, ποῖα θὰ εἶναι ἡ ἀναστάσις ἢ ὁποῖα θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον τῶν Ἑλλήνων, δεδομένου ὅτι ἐργαζόμενοι εἰς τοὺς φορεῖς-μέλη τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀξιῶν Ἀθηνῶν ἀρνοῦνται νὰ ἐργασθῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν καθιερωμένων ἀργιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἐξαποροῦμεν, ἐὰν ἐσκέφθησαν οἱ προτείνοντες αὐτὰ, ποῖα θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι διὰ τὸ Σ.Α.Τ. ἂν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν προσέλθῃ διὰ συναλλαγὰς τὰς ἡμέρας τῶν πατροπαραδότων ἀργιῶν τῆς Χώρας ἡμῶν.

Ὅθεν, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ πλαίσιον τῆς διαρκοῦς μερίμνης Αὐτῆς διὰ τὰ ἐνδιαφέροντα τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν θέματα, ἀπεφάσισεν κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 10ης ὁδεύοντος μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ὅπως ἀπευθυνομένη πρὸς ὑμᾶς, ἀφ' ἑνὸς ἐκφράσῃ τὴν ἔντονον διαφωνίαν καὶ διαμαρτυρίαν Αὐτῆς διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοιαύτης ρυθμίσεως, ἀφ' ἑτέρου παρακαλέσῃ ὑμᾶς ἵνα μεριμνήσητε, διὰ παντὸς νομίμου τρόπου, πρὸς διατήρησιν τῶν ἐπισήμων ἀργιῶν τοῦ Κράτους ἡμῶν, σχετικῶς πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ Σ.Α.Τ.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς δασιλῆ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ κρατύνη καὶ ἐνισχύη τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἐν πᾶσι καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν.

Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς.

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΩΣΕΩΣ

«*Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός*».

Εἶναι ὁ λόγος τοῦ μεγάλου προφήτου Ἡσαΐου, μὲ τὸν ὅποιον προαναγγέλλεται τὸ «*Εὐαγγέλιον*», τὸ νέο δηλαδή χαρμόσυνο ἄγγελμα, τῆς Σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸν ὅποιον ὁ Θεός, «*τοὺς χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν*», ἐγκαινιάζει μία νέα πραγματικότητα στὴ σχέση του μὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ἱστορία. Εἶναι τὸ εὐφρόσυνο μήνυμα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ ζυγὸ τοῦ νόμου, τὴν κατάρα τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀναδείξεώς του στὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι τὸ ἀνέλπιστο κάλεσμα σὲ κοινωνία καὶ ἔνταξη στὸ χῶρο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, γιὰτὶ μόνον σὲ μία ἐμπειρία κοινωνίας καὶ ἀγάπης ὁ ἄνθρωπος βιώνει τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία του καὶ καταξιώνει τὴν κλήση του ὡς χριστιανός, ἐνῶ καθίσταται συγχρόνως ἀφορμὴ καὶ συνεργὸς χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης καὶ ἀγάπης μέσα στὸν κόσμον καὶ τὴν ἱστορία.

Καὶ ἐνῶ τὸ μυστήριον τῆς Σαρκώσεως, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, τιμᾶται διὰ τῆς σιωπῆς, ἐντούτοις δοξολογεῖται καὶ ὁ πιστὸς καλεῖται νὰ γίνῃ κοινωνὸς σὲ αὐτὴ τὴν χαρὰ, ὥστε νὰ ἐκφράσῃ μὲ τὴν πλέον ἡχηρὴ ὁμολογία, αὐτὸ τὸ ὁποῖο βιώνει κατὰ χάριν, ὡς προσωπικὸ γεγονός, «*ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανεν*» «*ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν*».

Ὁ τρόπος λοιπὸν τοῦ μυστηρίου τῆς Σαρκώσεως εἶναι μὴ περιεργαζόμενος, ὁ λόγος ὁμῶς καὶ ἡ αἰτία, τοῦ μυστηρίου τῆς Σαρκώσεως εἶναι κεκηρυγμένος, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἡ πρόκληση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου προκειμένου νὰ καταστῆ πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, μία κατάσταση ἐμπειρική καὶ βιωματική, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον ἀπὸ τὴν ὀρθὴ λειτουργία τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴ θετικὴ ἀνταπόκρισή του στὴν ἀποκαλυφθεῖσα ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως, ὀλόκληρο αὐτὸ τὸ περιεχόμενο τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ στὴν ἱστορία, ποῖο οὐσιαστικὸ μήνυμα ἔχει γιὰ τὸν πολιτισμὸ καὶ τίς ἀναζητήσεις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου;

Μήπως τὸ σιωπώμενον μυστήριον τοῦ τρόπου τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου ἀποτελεῖ καὶ μὴ περιεργαζόμενο ὡς πρὸς τὸ μήνυμα τοῦ κηρύγματος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πρόκλησης τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν «*ἐπιτυχημένο*» ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς μας, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπωλέσει τὸ ἰδανικὸ τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ καὶ τῆς προοπτικῆς τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας;

Πράγματι. Σὲ μία κοινωνία, ὅπου, ἔντονα βιώνεται καθημερινά, τὸ σοβαρότερο πρόβλημα τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας. Σὲ μία κοινωνία ὅπου ὁ ἄνθρωπος καθημερινὰ καταγγέλει τὴν ἀμφισβήτηση τῶν ἀτομικῶν του δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, τὴν ἐκφραση τῆς θρησκευτικῆς του συνειδήσεως καὶ τὴν δήλωση τῆς ἐθνικῆς του ταυτότητος. Σὲ μία κοινωνία ὅπου, τὸ κύμα τῶν κοινωνικῶν ἀνακατατάξεων, τείνει νὰ πνίξῃ τὴν κοινωνικὴ ἑτερότητά του καὶ τὴν ἀναφορικότητά του, ἔχοντας, ὡς μοναδικὸ στόχον καὶ σκοπὸν, τὸ πῶς θὰ αὐξήσῃ τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημά του, τὸ νὰ γίνῃται λόγος γιὰ μήνυμα τοῦ τρόπου καὶ τῆς αἰτίας τῆς Σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ πρόκληση, ἂν ὄχι καὶ πρόσκληση γιὰ ἀμφισβήτηση ἢ ἀπόρριψη ἢ ἴσως καὶ ρητορικὴ πολυτέλεια;

Ἴσως γιατί τὸ κήρυγμα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἕνας λησμονημένος λόγος, γιατί κάποτε ὑπῆρχε, γιατί αὐτὸ ἐνέπνεε τὸν πολιτισμὸ καὶ τίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους, γιατί οἱ ἄνθρωποι βίωναν τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τους καὶ ἀντλοῦσαν τὸ πρότυπο ἀλλὰ καὶ τὴν προοπτικὴ ἀπὸ Αὐτὸν τῆς «ὄντως ζωῆς».

Ἐπίσης ἡ πρόκληση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι μόνο λησμονημένη στίς μέρες μας, εἶναι, ὅταν καὶ ὅπως γίνεται λόγος γι' αὐτήν, καὶ παρεξηγημένη, ἀφοῦ κατανοεῖται αὐτονομημένη, μέσα σὲ μία κοινωνία ἀνθρώπινη, ἐνῶ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν εἰκόνα ἐνὸς ὑπερανθρώπου, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ κυριαρχήσει ὑποτάσσοντας καὶ ἐξολοθρεύοντας τοὺς ἄλλους, τοὺς συναθρώπους του.

Σὲ μία τέτοια ἐποχὴ πολιτισμῶν καὶ κοινωνιῶν τί νὰ πεῖ κανεὶς γιὰ τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Σαρκώσεως; Ὁ λόγος του θὰ πέσει στὸ κενό.

Μὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, πῶς νὰ μὴ μιλήσεις κάποιος γιὰ κάτι τόσο κεντρικὸ ἀλλὰ καὶ σύγχρονο, τὸ ὁποῖο μπορεῖ τελικὰ νὰ ἀλλάξει τὴν ζωὴ καὶ τὴν πορεία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅταν ἡ πίστη, ὡς ἐλπιζομένων ὑπόσταση, ἀποτελεῖ τὸ κίνητρο ὅλων τῶν ἐν Χριστῷ πιστευόντων, οἱ ὁποῖοι βιώνουν πραγματικὰ ἐλεύθερα τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν δουλεία καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ φιλαυτοῦ ἐγωῖσμοῦ τους καὶ ἀπομονωτισμοῦ τους ἀγωνίζονται γιὰ νὰ καταστοῦν υἱοὶ Θεοῦ καὶ κληρονόμοι τῆς Βασιλείας του.

Ἡ Ἐκκλησία ὁμως καὶ μάλιστα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸ τρόπο τῆς οὐσιαστικῆς προσέγγισης καὶ οἰκείωσης τοῦ μυστηρίου τῆς Σαρκώσεως. Ἀποτελεῖ τὴν ἄλλη, τὴν διαφοροποιημένη πρόταση γιὰ σωτηρία τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἐπιτυχημένου ἀνθρώπου, εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὁποία διορθώνει κάθε «*παρεξήγηση*» καὶ ἐπαναφέρει στὴν ἐπικαιρότητα κάθε τί τὸ «*λησμονημένο*», γιατί; Γιατί μέσα ἀπὸ τὸ μυστήριο τῆς Θ. Εὐχαριστίας, καθιστᾶ διηνεκὴ τὴν παρουσία τῆς ἱστορικῆς Σάρκωσης τοῦ Λόγου καὶ συγχρόνως καταξιώνει τὴν ἐλευθερία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ στὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης Του.

Τί σημαίνει ὁμως αὐτὸ πρακτικὰ στὴν ζωὴ τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου; Τί σημασία ἔχει γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῶν κοινωνιῶν μία πρόταση ζωῆς καὶ κοινωνίας, ἡ ὁποία συνδέεται μὲ αὐτὴ καθεαυτὴ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων;

Πῶς ἐρμηνεύεται, στὴ σύγχρονη πραγματικότητα, τὸ

μήνυμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς καταξίωσης;

Τί καλεῖται νὰ προσφέρει ὁ ἄνθρωπος στὴν ἀποκαλυφθεῖσα κοινωνία τῆς ἀγάπης, τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπὸ τὴ Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου Του;

Ἡ ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ διεκδικεῖ καὶ τὴν ἐπικαιρότητα τοῦ μηνύματος τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων προσφέρει στὸν ἄνθρωπο τὴν γνήσια αὐθεντία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ταπεινώσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸ δρόμο τῆς ὑπερυψώσεως καὶ διασώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ σαρκωμένος Λόγος ἀπεκάλυψε ὅτι στὸν ἑαυτὸ του προσωποποιεῖται αὐθεντικὴ, εἰλικρινὴ καὶ ὀλοκληρωμένη ἔκφραση τῆς ἀνθρωπιᾶς, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς κοινωνίας θείου καὶ ἀνθρωπίνου.

Ὁ Χριστός, ὁ Σαρκωμένος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, δείχνει τὸν σωστὸ τρόπο τῆς ἀληθινῆς καταξίωσης τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ ἡ Ἐκκλησία, ὡς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, βοηθεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐπίτευξη καὶ ὀλοκλήρωση αὐτῆς τῆς καταξίωσης.

Ἡ κοινωνία τοῦ πολιτισμοῦ προωθεῖ, ὡς πρότυπο, τὴν εἰκόνα ἐνὸς ὑπερανθρώπου ποὺ θέλει νὰ ἐπιβάλλει τὸν ἐγωϊκὸ του ἑαυτὸ στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, μέσα ἀπὸ τὴν ὑποταγὴ καὶ τὴν ἐξολόθρευση. Ἡ κοινωνία, τῆς Ἐκκλησίας ὑποδεικνύει τὴν εἰκόνα τοῦ τελείου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος καὶ τελικὰ σώζεται, ἔχοντας ἀγωνιστεῖ γιὰ νὰ ἀδειάσει τὸν ἑαυτὸ του, ὅσο μπορεῖ, ἀπὸ τὴν αὐτοβεβαίωση καὶ τὴν φιλαυτία του.

Τέλος ἡ κοινωνία τῶν τεχνολογιῶν ἐγκλωβίζει τὸν ἄνθρωπο, στὸν μικρόκοσμο τοῦ ἀπομονωτισμοῦ του καὶ τῆς ἀκοινωνησίας του, δεσμεύοντάς τον σὲ μία μορφὴ ταπεινωτικῆς ἀνελευθερίας.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία τοῦ Σαρκωμένου Λόγου καθιστᾶ τὸν ἄνθρωπο κοινωνὸ τῆς πραγματικῆς ἔκφρασης τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἐλευθερώνοντάς τον ἀπὸ κάθε ἄλλη μορφὴ ψεύτικης κοινωνικότητας.

Σήμερα, πού, ἡ ἡμισέληνος τοῦ φονταμενταλισμοῦ καὶ ἡ ρατσιστικὴ λαίλαπα τοῦ ἐθνικισμοῦ τείνουν νὰ καταπνίξουν τὸ ἐλπιδοφόρο φῶς τοῦ ἄστρου τῆς προσδοκίας τῶν ἐθνῶν.

Σήμερα, πού κάθε εἶδος πολιτισμοῦ τείνει νὰ ἀλλοιώσει τὴν πραγματικὴ εἰκόνα τοῦ τελείου, γνήσιου καὶ ἀνιδιοτελοῦς ἀνθρώπου, μέσα ἀπὸ μία διαδικασία πο-

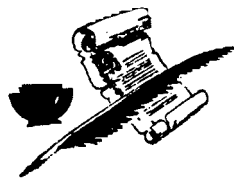
λυπολιτισμικῶν ἀνακατατάξεων καὶ κοινωνιολογικῶν ἀντιλήψεων.

Σήμερα, πού ὁ λόγος τοῦ Σαρκομένου Λόγου, καὶ τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου του τείνει νὰ θεωρεῖται ἀπὸ πολλοὺς «κρατοῦντες καὶ γεγραυρωμένους ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν», ὡς λόγος παρωχημένος ἢ λησμονημένος καὶ παρεξηγημένος.

Σήμερα, πού ἡ ἐποχὴ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν λόγο τῆς Ἐκκλησίας καὶ περιφρονεῖ τὸν τρόπο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τὸ μήνυμα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων εἶναι ὁ

μόνος δρόμος γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος μας καὶ νὰ ἀναμορφωθεῖ ὁ πολιτισμὸς μας, γιὰτὶ ἡ κοινωνία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀπελευθερῶνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν φόβο καὶ γεμίζει τὴν ζωὴ του με ἐλπίδα γιὰ ἓνα καλύτερο αὔριο.

Τὰ Χριστούγεννα προσφέρουν στὸν ἐπιτυχημένο ἄνθρωπο τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ τὴν αὐθεντικότητα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας, ὡς ἓναν ἄλλο τρόπο ζωῆς, γιὰτὶ τελικὰ εἶναι «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

**«ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ
ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ»**

Εισήγηση στη Διημερίδα
Στελεχῶν Ποιμαντικῶ Ἔργου
τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων
(Νεάπολη Θεσσαλονίκης,
19-20 Νοεμβρίου 2004)

Πρωτοπρεσβυτέρου
Θεμιστοκλέους
Στ. Χριστοδούλου, Δρος Θ.
Γενικοῦ Διευθυντοῦ
τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀθηνῶν

Ἡ λέξις «Ἀλληλεγγύη» σημαίνει ἀλληλοβοήθεια ὕλική ἢ ἠθική μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας ἢ μιᾶς ομάδος αὐτῆς. Σημαίνει τὴν ἀμοιβαία ἐγγύηση ὑπὲρ ἀλλήλων. Σημαίνει τὸν στενὸ δεσμὸ ποὺ ἐνώνει τὰ ἄτομα ἐνὸς συνόλου, τὴν ἀναγνώριση καὶ τὸ σεβασμὸ τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων καὶ τὴ συμπαράσταση.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη ὀρίζεται πάλι ὡς ἡ ἀλληλοβοήθεια μὲ τὸν ἐπιπρόσθετο προσδιορισμὸ ὅμως Χριστιανικὴ ποὺ τὴν διαφοροποιεῖ ἀπὸ πολλὰς ἄλλου εἶδους ἀλληλεγγύες, ἀλληλοβοήθειες.

Ἔτσι ἡ Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη ταυτίζεται μὲ τὴ διακονία τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης. Διακονεῖ ἀπλόχερα χωρὶς καμμιὰ ἰδιοτέλεια καὶ χωρὶς ἀνταπόδοση, τὶς ψυχοσωματικὰς ἀνάγκες τοῦ ἐμπερίστατου καὶ πάσχοντος συνανθρώπου μας.

Κεφάλαιο 1ο

Ἡ ποιμαντικὴ τῆς φιλανθρωπίας στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία

Τὸ θέμα τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ στὴν παροῦσα εἰσήγηση, ἄπτεται τῆς ποιμαντικῆς τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Καὶ ἡ φιλανθρωπία μὲ τὴ σειρὰ τῆς ὡς πράξι βιωματικῆ τῆς ἀσκητικῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐδράζεται πάνω στὴν ἀγάπη. Ἔτσι ἡ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας μας, μὲ ὅποια μορφή αὐτὴ ἀσκεῖται πρὸς τοὺς ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτιμηθῇ μόνο ὡς προσφορὰ ἐνὸς κοινωνικοῦ ἔργου, ὅπως πράττει κάποιος κοινωνικὸς ὀργανισμὸς, ἀλλὰ ὡς προσφορὰ ἀγάπης στὸν ὅλο ἄνθρωπο.

Ἡ ποιμαντικὴ τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας στοχεύει πρωτίστως στὴν προσφορὰ τῆς ἀποκαλυπτικῆς ἀληθείας περὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ στὰ μέλη τῆς. Ἀπὸ αὐτὸ συνάγεται ὅτι ἡ ποιμαντικὴ τῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία. «Ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγένηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν· ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν» (Α' Καθολ. Ἐπιστολῆς Ἰω. 4, 7-8). «Εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν» Α' Καθολ. Ἐπιστολῆς Ἰω. 4, 11). Ἡ Ἐκκλησία ξεκινᾷ τὴν ποιμαντικὴ τῆς ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς, ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς. Βιώνοντας αὐτὴν τὴν δυναμικὴ τῆς φιλανθρωπίας ζωογονεῖται τὸ ἔμφυχο ὕλικό τῆς, δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος καὶ μεταμορφώνεται σὲ ζῶσα πηγὴ ποὺ μπορεῖ νὰ ξεδιψᾷ καὶ νὰ ἀναπαύσῃ κάθε ἄλλον ἀντίστοιχα ποὺ δὲν τὴν κατέχει. Κι αὐτὸ εἶναι πραγματικὰ τὸ ἀδιαλείπτως ἐπιτελούμενο θαῦμα τῆς Ἐκκλησίας· νὰ προσελκύῃ καὶ τοὺς πιὸ ἀνυποψίαστους, διότι ἡ ἀλήθεια πάντοτε δίνει ἀπαντήσεις ὄχι μόνο σὲ ὑπαρξιακὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι αὐτὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς πραγματικῆς νοσηματοδότησης τῆς ζωῆς διὰ τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ἀλλὰ καὶ σὲ θέματα ποὺ ἄπτονται τῆς πρακτικῆς ζωῆς. Συγκεκριμένα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καλύπτει καὶ αὐτὲς ἀκόμα τὶς σωματικὰς καὶ ὕλικὰς ἀνάγκες τοῦ ἐμπερίστατου ἀνθρώπου.

Ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ ἐπίγειο κοσμοσωτήριό ἔργο του πρῶτα ἔτρεφε τοὺς ἀκροατὰς του μὲ τὸ λόγὸ Του, τὴν ἀληθινὴ διδασκαλία του καὶ ἔπειτα μὲ ὕλική τροφή. Τὸ παράδειγμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων αὐτὸ δείχνει. Τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ οἱ συνεχιστὲς τοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου μας μαθητὲς τοῦ Ἀπόστολοι καὶ

Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ κέντρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἀποτελεῖ ἡ θεία Εὐχαριστία, τὸ μυστήριο τῆς κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸ Θεό. Μέσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα ποὺ συνιστᾷ τὸ χωνευτήριο τοῦ ἀτομισμού, βιώνεται ἡ ἀληθινὴ παραδείσια κοινωνία, ὅπου λύνονται ὅλα τὰ προβλήματα ὅλων ὄσων βρίσκονται σ' αὐτήν.

Θὰ ἤθελα στὴ συνέχεια πρὶν περάσω σ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ θέμα μου, νὰ σᾶς παρουσιάσω σὲ δύο ἐπιμέρους κεφάλαια τὸ ἔργο τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὴν ὁποία διακονῶ καὶ ἐτούτῃ τὴν ὥρα ἐκπροσωπῶ σ' αὐτὴν τὴν διημερίδα.

Κεφάλαιο 2ο

Ποιὰ εἶναι ἡ ὑπηρεσία καὶ ἡ προσφορά τοῦ γραφείου τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ἡ Ὑπηρεσία τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης ἀσχολεῖται μετὰ τὸ κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τὸ ἔργο τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ πολέμου 1940 καὶ τῆς Κατοχῆς, στὴν διάρκεια τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία μετὰ τὴν «*πρόνοια στρατευομένων*» καὶ μετὰ μετὰ τὴν Ε.Ο.Χ.Α. (Ἐθνικὸς Ὄργανισμὸς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης) συμπαραστάθηκε πολὺπλευρα στὸ ἀγωνιζόμενο καὶ δοκιμαζόμενο ἔθνος. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση λειτουργεῖ καὶ δρᾷ μετὰ τὴν ἐπωνυμία μόνον «*Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη*». Σήμερα τὰ προγράμματά της ἀπευθύνονται σὲ ὅλες τὶς εὐάλωτες πληθυσμιακὰς ομάδες. Προσπαθεῖ δὲ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ αὐτὰς σεβομένη πρωτίστως τὴν ἐλευθερία στὴν προσωπικότητα, τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου νὰ τύχῃ κοινωνικῆς προστασίας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ φυλὴ, φύλο, ἡλικία, θρησκεία καὶ ἐθνικότητα.

Στὴν Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη ἀναπτύσσονται μέσα καὶ τρόποι δράσεως πρωτοποριακοὶ μετὰ γνώμονα τὶς βασικὰς ἀρχὰς καὶ τὶς μεθόδους κοινωνικῆς ἐργασίας. Πυρήνας δράσεως ἡ ἐνορία. Συνεργάτες κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Μὲ γενναία ἀπόφαση τοῦ μακαριστοῦ καὶ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Ἱερωνύμου συνεστήθη στὸ χῶρο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἀθηνῶν ἡ Διεύθυνση τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης μετὰ προσωπικὸ γυναικῆς Κοινωνικῆς Λειτουργοῦς, ἀπόφοιτες τότε τῆς γνωστῆς Σχολῆς Διακονισσῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἰσότιμες ὅμως σήμερα μετὰ τὶς ἀπόφοιτες τῶν ΤΕΙ Κοινωνικῶν Λειτουργῶν ποὺ ἀπὸ τὸ 1969 προσφέρουν τὴ διακονία τους στὸ χῶρο τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰδικότερα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ κάθε Κοινωνικὴ Λειτουργὸς ἐπιφορτίζεται κάθε χρόνο μετὰ ἀπὸ τὶς 13 Περιφέρειες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Αὐτὸ συνεπάγεται ὅτι περιέρχεται ἡμερησίως τὰ Ε.Φ.Τ. τῆς Περιφέρειας της, συνεργάζεται μετὰ αὐτὰ καὶ τὰ μέλη των, ἐπιλαμβάνεται δύσκολων περιπτώσεων ποὺ ἀδυνατοῦν τὰ Ε.Φ.Τ. νὰ ἀνταπεξέλθουν, κυρίως ἐκεῖνες ποὺ ἀπαιτοῦν ψυχικὴ στήριξη. Οἱ Κοινωνικῆς Λειτουργοὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐξετάζουν τὶς λίστες καὶ τὶς περιπτώσεις τῶν ἐκτάκτων καὶ μηνιαίων ἐπιδομάτων τῶν Ε.Φ.Τ., συντάσσουν ἐκθέσεις γιὰ τὸ ἐπιτελούμενο φιλανθρωπικὸ ἔργο, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνημερώνουν τὰ Ε.Φ.Τ. γιὰ τὰ νέα προγράμματα τῆς Κεντρικῆς Διευθύνσεως, συντονίζουν τὸ ἔργο τῶν ἀνά Περιφέρειες Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλ. Στεγῶν Γερόντων, Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν, Ὁρφανοτροφείων καὶ Εἰδικῶν Ἰδρυμάτων. Συνεργάζονται μετὰ τοὺς ὑπευθύνους τῶν Στεγῶν Γερόντων, συζητοῦν θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν ἐργαζομένους καὶ τροφίμους, ἐπιλύουν ὅ,τι μποροῦν, ἐλέγχουν τὴν τροφοδοσίαν τῶν ἰδρυμάτων, τὴν ποιότητα τῶν φαγητῶν, προτείνουν κάποιες ἀλλαγὰς πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδρυμάτων καὶ τῆς καλύτερης διαβίωσης τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἀσκοῦν κατὰ κάποιον τρόπο μιὰ ἐποπτεία σὲ ὅλο τὸ ἐπιτελούμενο φιλανθρωπικὸ ἔργο καὶ συντάσσουν ἐκθέσεις τὶς ὁποῖες ὑποβάλλουν στὴ Γενικὴ Διεύθυνση, ἀπ' ὅπου δίδονται οἱ δέουσες καὶ συμφέρουσες γιὰ τὴν Ἐκκλησία λύσεις. Προγραμματίζουν μαζί με τοὺς ὑπευθύνους κληρικοὺς αὐτῶν τὸ διαιτολόγιο, συντονίζουν τὶς τακτικὰς ἐπισκέψεις τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων μετὰ βάση πρόγραμμα ποὺ συντάσσεται ἀπὸ τὴ Γενικὴ Διεύθυνση, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μιὰ συνεχὴς παρουσία ἐπισκεπτῶν.

Ἐκτὸς τούτων, στὴν Κεντρικὴ Διεύθυνση τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης καθημερινὰ ὑπάρχει ἐφημερεύουσα Κοινωνικὴ Λειτουργὸς, ἡ ὁποία ἐπιλαμβάνεται ὅλων τῶν περιστατικῶν ποὺ προσέρχονται στὰ Γραφεῖα μας. Ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς συντάσσει ἐκθεση, ἀφοῦ

πρῶτα ἀκροασθεῖ ξεχωριστὰ τὴν κάθε περίπτωση. Προσπαθεῖ μὲ βάση τὴν ἀγάπη πού διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας, νὰ δώσῃ κάποια λύση σ' ὅποιον προσέρχεται κοντὰ μας.

Ἐπάρχουν περιπτώσεις πού πρέπει νὰ βοηθηθοῦν οἰκονομικά. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ζητοῦνται ἀπὸ τὴν Κοινωνικὴ Λειτουργὸ κάποια ἐχέγγυα, π.χ. προσέρχεται κάποιος ἀσθενὴς καὶ ζητᾷ ἐνίσχυση γιὰ τὴν ἐγχείρηση πού πρόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ. Ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς ζητᾷ ἰατρικὴ ἐγγραφή πιστοποίηση, καθὼς καὶ συστατικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Φ.Τ. ἀπ' τὸ ὁποῖο προέρχεται τὸ περιστατικὸ.

Κατὰ κανόνα ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς συνεργάζεται μὲ τὸ Ε.Φ.Τ. καὶ προσπαθεῖ νὰ ὑποδείξῃ τρόπους θεραπείας ὁποιοῦδήποτε προβλήματος. Ἐὰν ὑπάρχει κάποια ἀνάγκη περαιτέρω ἐνίσχυσεως, τότε γιὰ τὴν περίπτωση αὐτὴ συντάσσεται ἔκθεση, τὴν ὁποία ἐγκρίνει ὁ Γενικὸς Διευθυντής.

Ἐξυπακούεται ὅτι ὅλες οἱ περιπτώσεις καταγράφονται στὸ ἀρχεῖο τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ μὲ τὴν τεχνικὴ ὑποστήριξη προγραμμάτων Η/Υ ἐξακριβώνεται πάντοτε, ποιὸς προσέρχεται καί, ἐὰν ὄντως ἔχει ἀνάγκη βοήθειας ἢ γίνεται κατ' ἐπάγγελμα καὶ κατὰ συνήθεια ἐπαίτης. Δυστυχῶς ὑπάρχουν καὶ τέτοιες περιπτώσεις.

Ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς, ὅταν ἐντοπίζῃ ἀδυναμία ἐκ μέρους τῶν προσερχομένων στὴν Διεύθυνση νὰ ἐξηγήσουν τὸ τί ἀκριβῶς θέλουν, προσπαθεῖ μὲ μικρὰ ποσὰ νὰ διευθυτῆσῃ τὶς περιπτώσεις ἢ μὲ τὴν ἠθικὴ στήριξη πού κι αὐτὴ ἀναζητεῖται στὴν Διεύθυνσή μας ἐκ μέρους πολλῶν ἀνθρώπων.

Ἐπάρχουν λογιῶν λογιῶν περιπτώσεις πού περνοῦν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία μας. Ἄλλοι ζητοῦν ἐργασία, ἄλλοι εὐρισκόμενοι σὲ διάσταση ἔρχονται νὰ μιλήσουν, ἄλλοι ἔχουν ἀνάγκη ψυχολογικῆς παρακολούθησης, ἄλλοι ἀκόμη χρήζουν καὶ ψυχιατρικῆς βοήθειας, ἄλλοι ζητοῦν ὑποστήριξη τῆς οἰκογενειακῆς τῶν ἀτμόσφαιρας πού βάλλεται ἀπὸ βάνανυες συνήθειες τοῦ ἢ τῆς συζύγου, ἄλλοι ἔχουν πρόβλημα ἐπικοινωνίας ἢ ἀκόμη ὑφίστανται καὶ ἐξαφάνιση τῆς προσωπικότητάς τους, ἄλλοι εἶναι ναρκομανεῖς, ἄλλοι μέθυσοι, ἄλλοι γέροντες μὲ μικρὲς συντάξεις, ἄλλοι χωρισμένοι ἢ καὶ μὲ παιδιὰ πού ἀντιμετωπίζουν διάφορα προβλήματα, ὅπως τὰ βουλημικὰ παιδιὰ, ἄλλοι οφείλουν ἐνοίκια καὶ διάφορους λογαριασμούς, ἄλλοι ὀφείλουν σὲ τράπεζες καὶ τοκογλύφους, ἄλλοι ἔρχονται, γιὰ νὰ τοὺς ξεχρεώσουμε τὶς πιστωτικὲς κά-

αρτες, ἄλλοι γιὰ νὰ γλυτώσουν τὰ σπίτια τους ἀπὸ δημοπρασίες ἐξ αἰτίας τῶν χρεῶν τους σὲ τράπεζες, ἄλλοι, γιὰ τὴν ἐπιθυμοῦν νὰ κάνουν διακοπὲς καὶ δὲν ἔχουν χρήματα, ναὶ συμβαίνει κι αὐτό!!! Καὶ ἄλλοι τέλος γιὰ πολ- λὲς ἄλλες αἰτίες.

Ὅλες οἱ παραπάνω περιπτώσεις πού ἐπιλεκτικὰ ἀναφέραμε, γιὰ νὰ δεῖξωμε στὴν ὁμύγηρή μας τὸ τί ἀντιμετωπίζει ἡ Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη, ἐξετάζονται καὶ χωριστὰ, πάντοτε ὁμως στὴν προοπτικὴ ὅτι πρέπει νὰ θεραπεύσουμε τὸ πρόβλημα ἐκείνου πού ζητᾷ τὴ βοήθειά μας. Ἐξατομικευμένα δίδονται οἱ κατάλληλες λύσεις.

Γιὰ τὴν ἐπίλυση προβλημάτων πιστεύουμε στὴ Δικτύωση πού δὲ σημαίνει ἐξάρτηση ἀλλὰ συνεργασία, ἀλληλοβοήθεια, πληροφόρηση, ἐνδυνάμωση καὶ μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ σὲ διανοριακὸ καὶ διαμητροπολιτικὸ ἐπίπεδο.

Ἡ Ὑπηρεσία μας ἀπὸ τὸ 1990 συμμετέχει στὸ ἐλληνικὸ δίκτυο γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς φτώχειας ὡς μέλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἀντιστοίχου πού συσπειρώνει Μ.Κ.Ο. στὴν Ἑλλάδα καὶ στὶς χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης.

Σκοπὸ ἔχει τὴ συντονισμένη βοήθεια ἀτόμων καὶ ὁμάδων πού διαβιώνουν κάτω ἀπὸ συνθήκες φτώχειας καὶ Κοινωνικοῦ Ἀποκλεισμοῦ, ὥστε νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσή τους, νὰ διεκδικήσουν τὰ νόμιμα δικαιώματά τους καὶ νὰ βελτιώσουν τὴ θέση τους.

Τὸ Μάιο τοῦ 2004 συνδεθήκαμε μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Δίκτυο γιὰ τὸ «Δικαίωμα στὴ Στέγη καὶ τὴν Κατοικία». Τὸ Δίκτυο εἶναι μέλος τῆς ἀντιστοίχου Εὐρωπαϊκῆς «Φαέντζας» πού διατυπώνει τὴ φιλοσοφία τῆς μέσα ἀπὸ τὸ ἐρώτημα: «Ποῦ κοιμήθηρες χθές; Ποῦ θὰ κοιμηθῆς σήμερα;»

Ὁ γενικὸς σκοπὸς τοῦ Δικτύου αὐτοῦ εἶναι ἡ προώθηση τοῦ δικαιώματος γιὰ τὴν ἀξιοπρεπὴ καὶ ποιοτικὴ κατοικία ὡς ἑνὸς θεμελιώδους Κοινωνικοῦ Δικαιώματος πού ἀφορᾷ ὅλους τοὺς πολίτες. Παράλληλα τὸ Δίκτυο προωθεῖ τὴν ἀνάπτυξη πολιτικῶν καὶ ὄλων τῶν Ὑπηρεσιῶν γιὰ τὴν πρόληψη καὶ τὴν καταπολέμηση τῶν αἰτίων πού προκαλοῦν τὴν ἔλλειψη Στέγης. Σ' αὐτὸ τὸ Δίκτυο συμμετέχουν καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, οἱ Γιατροὶ χωρὶς σύνορα, ἡ Κλίμακα κ.ἄ.

Τέλος, κρίνεται ἀπαραίτητη ἡ παρουσία τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν στὴν Ἐκκλησία. Ὁ προγραμματισμὸς καὶ ἡ προώθηση τῶν θεμάτων τοῦ ἔργου τῆς φιλανθρω-

πίας με τὴν συνδρομὴ τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν βοηθεῖ τὰ μέγιστα τὸ γενικώτερο φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς διοικούσας Ἐκκλησίας.

Κεφάλαιο 3ο
Πῶς ἀντιμετωπίζονται
ἀπὸ τὴ Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
οἱ ἑκτακτες ἀνάγκες

Ἐπιτελικὸ σχέδιο ἀντιμετώπισης ἐκτάκτων ἀναγκῶν ἀπὸ φυσικὲς καταστροφές, πολέμους, κύμα μεταναστῶν.

Γιὰ ἀποστολές στοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ στοῦ ἐσωτερικοῦ οἱ 145 ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν συντονίζονται. Κάθε ἐνορία ἔχει μιὰ ἐπιστροπὴ πού εἶναι ἕτοιμη νὰ εὐαισθητοποιήσῃ, κινητοποιήσῃ, συλλέξῃ καὶ μεταφέρῃ σὲ ἀποθήκες πού ἤδη ἔχουν ὀρισθεῖ, τρόφιμα, ἱματισμὸ καὶ χρήματα. Ἡ συλλογὴ τῶν εἰδῶν γίνεται ἀνὰ περιφέρειαι. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ πού εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη, ὑπάρχουν 13 Περιφέρειαι. Π.χ. Μία περιφέρεια συγκεντρώνει ρύζι ἢ ζυμαρικά ἢ λάδι, ἢ γάλα, γιὰ νὰ εἶναι εὐκόλλη ἢ συλλογὴ, ἢ συσκευασία καὶ ἢ ἀποστολὴ. Καλύπτουμε ἄμεσα τὴ διατροφή γιὰ τὶς ἐν Ἑλλάδι περιπτώσεις μὲ σισίτια, σκηνές, ἱματισμὸ καὶ λυόμενα σπίτια ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες. Σὲ συνεργασία μὲ τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις, Δήμους καὶ Νομαρχίες διευθετοῦμε ἀπὸ κοινοῦ ὅποια προβλήματα χρήζουν ἄμεσης ἐπιλύσεως. Ὁ βασικὸς ἄξονας τῆς λειτουργίας μας ὡς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ ὅποιου προβλήματος, ὅπως γιὰ παράδειγμα αὐτοῦ τῶν μεταναστῶν.

Ὡς τελευταῖο παράδειγμα διακονίας ἀπὸ μέρους τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῶν μεταναστῶν θὰ ἀναφέρουμε τὴ μεγάλη φιλανθρωπικὴ βοήθεια πρὸς τὸ μεγάλο κύμα τῶν Κούρδων τῆς Ἀθήνας. Ἐπὶ 9 περίπου μῆνες καθημερινὰ ἡ διεύθυνση τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης εἶχε ἀναλάβει μὲ ὑπευθυνότητα καὶ σοβαρότητα τὸ ἔργο τῆς σίτισεως, καθὼς καὶ τῆς ἐνδύσεως των. Ταυτόχρονα, μὲ ἐνέργειες τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης ἔγιναν περαιτέρω προσπάθειες μαζί μὲ κρατικούς καὶ τοπικούς φορεῖς ἀκόμη καὶ γιὰ σύσταση ἐιδικῶν ἰατρειῶν, κλινικῶν, καθὼς καὶ γιὰ φαρμακευτικὲς παροχές πρὸς τοὺς μετανάστες μὲ ὅ,τι συνεπάγεται αὐτὸ γιὰ τὸ φτωχὸ βάλαντιο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Κεφάλαιο 4ο
Ἡ ποιμαντικὴ τῆς φιλανθρωπίας
στοῦ πρόβλημα τῶν μεταναστῶν

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στοῦ πρόσωπο τοῦ κάθε ἀνθρώπου βλέπει τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κάθε μετανάστης, ἀλλοδαπὸς, ὀρθόδοξος, ἑτεροδόξος ἢ ἀλλόθρησκος ἀντιμετωπίζεται στὴν ἐκκλησιολογικὴ προοπτικὴ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ.

Γιὰ τὴν προσέγγιση τοῦ μετανάστου ἀδελφοῦ, θὰ μᾶς δώσῃ ἀφορμὴ ἢ παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα δὲν ἀντιπαρέρχεται «τὸν ἐμπεσόντα εἰς τοὺς ληστὰς ἀδελφόν», ἀλλὰ στέκεται δίπλα του ἐπιδέοντα ὅλα τὰ τραύματά του, ὅποια κι ἂν εἶναι αὐτά. «Σὰν καλὸς Σαμαρείτης ὁ Χριστὸς ἀλείφει τὰ τραύματα τῆς καρδιᾶς μας μὲ ἔλαιο καὶ οἶνο, μὲ τὴν συμπονετικὴ ἀγάπη καὶ ἀποδοχὴ, ἀναμειγμένη μὲ τὴν καλοσύνη τῆς προσφορᾶς. Μετὰ μᾶς ὁδηγεῖ στοῦ πανδοχείου τῆς Πίστεως, στὴν Ἐκκλησία, νὰ μᾶς διδάξῃ πῶς νὰ δεχθοῦμε τὸν συνάνθρωπό μας χωρὶς προκαταλήψεις». Ἡ Ἐκκλησία πλησιάζει τὸν κάθε μετανάστη χωρὶς φανατισμὸ ἀλλὰ καὶ χωρὶς διάθεση προσηλυτισμοῦ. Κι αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται, ὅταν ἡ προσέγγιση τοῦ μετανάστου γίνεται μὲ πνεῦμα διακονίας καὶ ὄχι ἀπὸ θέσεως ὑπεροχῆς.

Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ στηρίζεται στὸν εὐαγγελικὸ λόγον τοῦ Κυρίου μας πού μᾶς προτρέπει νὰ πράττωμε τὸ καλὸ πρὸς τὸν κάθε συνάνθρωπό μας, ὄχι μόνον στοὺς γνωστούς καὶ οἰκείους τῆς πίστεως ἢ σ' ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους περιμενοῦμε ἀπολαβή, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀλλόθρησκους καὶ ἀκόμα σ' ἐκείνους πού δὲν ἔχουν νὰ μᾶς προσφέρουν τίποτα. «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε». Ὁ ἄπλος λαὸς συνηθίζει νὰ λέῃ: «κάνε τὸ καλὸ καὶ ρίξ' το στοῦ γυαλό».

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς δίδει χωρὶς νὰ ἐξετάξῃ. Κάθε φορὰ πού τοῦ ζητοῦν βοήθεια, ἐκεῖνος τὴν προσφέρει ἀφειδώλυντα χωρὶς ὑστεροβουλία καὶ δόλο. Δὲν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῇ ἐξ ἀρχῆς ἡ μεταστροφή στὴν Ὁρθοδοξία τοῦ ἀλλοθρήσκου ἢ ἑτεροδόξου μετανάστου, ἀλλὰ τὸ πῶς ὁ μετανάστης θὰ αἰσθανθῇ κοντὰ μας ὅτι κάτι διαφορετικὸ συντελεῖται ἀπὸ ἐκεῖνο πού ἔμαθε ἀπὸ τὰ μικρὰ του χρόνια. Μόνον ὅταν ὁ μετανάστης θελήσῃ νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ ἀσπασθῇ τὴν ὀρθόδοξη πίστη, τότε τοῦ προσφέρεται αὐτὴ ὡς κατήχηση καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἐνταξίη του διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος στοῦ μυστικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, «ὃ ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία».

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔχει καθολικὲς διαστάσεις. Ἀγκαλιάζει τοὺς πάντας. Δὲν ἀποκλείει κανένα ἀπὸ τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία. Κατὰ συνέπεια καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν συνάνθρωπο μπορεῖ νὰ λυγίσῃ ἀκόμη καὶ τὰ σίδερα.

Ἡ φιλανθρωπία ἔχει ἀγιογραφικὴ θεμελίωση. Πρωτίστως τὴν ἐντοπίζουμε νὰ καλλιεργῆται μεταξὺ τῶν κύκλων τῶν πρώτων χριστιανῶν. Ἡ λεγομένη «λογία» ποὺ θεσπίστηκε ἀπὸ τοὺς ἀποστολικούς χρόνους, ἐρχόταν ἀρωγὸς σὲ κάθε πτωχὸ χριστιανὸ τῆς ἀγίας Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς μητέρας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Πρώτη θέση στὸν τομέα τῆς φιλανθρωπίας κατεῖχαν οἱ πτωχοί, οἱ χῆρες, τὰ ὄρφανά, οἱ ἄρρωστοι, οἱ φυλακισμένοι καὶ οἱ αἰχμάλωτοι. Ἔτσι, οἱ ἀρχαῖοι Χριστιανοὶ μάθαιναν νὰ ἀσκοῦν τὴ φιλανθρωπία. Καὶ τοῦτο, γιατί αὐτὴ ἀποτελεῖ σημαντικὴ ἔκφραση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Εἶναι δὲ ἄξιο νὰ μνημονευθῇ ὅτι ἀδιάκριτη φιλανθρωπία πρὸς ὅλους ἐθνικούς-εἰδωλολάτρεις ἐδεικνύετο ἀπὸ τοὺς χριστιανούς. Γι' αὐτὴν τὴν ἀρχαία παράδοση τῆς ἀσκήσεως τῆς φιλανθρωπίας ἐξέφραζε τὸ θαυμασμό του καὶ ὁ εἰδωλολάτρης-ἀρχαιολάτρης Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὁ ὁποῖος ὑπεγράμμιζε τὴν ἀγάπη ποὺ ἔδειχναν οἱ χριστιανοὶ καὶ σὲ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Ἑθνικούς, παρόλο ποὺ οἱ τελευταῖοι κατέτρεχαν εὐκαιρῶς ἀκαίρως τοὺς πρώτους. Μάλιστα δὲ ὁ ἴδιος παραπονεῖται πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἐθνικῆς θρησκείας, οἱ ὁποῖοι ἐσύχναζαν στὰ θεάτρα καὶ στὰ οἰνοπωλεῖα καὶ ἐπιδίδονταν σὲ διάφορα ἐπονεϊδίστα ἔργα, ὅτι παραμελοῦσαν τοὺς πτωχοὺς τους.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι κάθε φορὰ ποὺ συνέβαινε ἀθρόα μετανάστευση ἀπὸ ἄλλες χῶρες στὴν πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἐν γένει κρατικὸς, κοινωνικὸς ἀλλὰ καὶ ὁ θρησκευτικὸς ὀργανισμὸς βρισκόταν σὲ μεγάλο ἀδιέξοδο. Κι αὐτὸ συνέβαινε ἴσως καὶ συμβαίνει, διότι δὲν ὑπάρχει ὀργάνωση καὶ ἐτοιμότητα γιὰ παρόμοιες καταστάσεις. Οἱ ἀνωτέρω ὀργανισμοὶ ἐπέδειξαν μὲν ζῆλο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν μεταναστῶν, δυστυχῶς ὅμως πάντοτε τὸ ἔπρατταν μὲ ἐρασιτεχνισμό. Καὶ θέτουμε ἀμέσως τὸ ἐρώτημα: *«Εἴμαστε γιὰ παράδειγμα σήμερα ἐτοιμοὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμε κάποια παρόμοια μετανάστευση τῆς μορφῆς ποὺ συνέβη στὴν πατρίδα μας μὲ τοὺς Βορειοηπειρωτὲς καὶ μαζί μ' αὐτοὺς καὶ ἄλλων Ἀλβανῶν, αὐτόχθονων Ἀλβανῶν;»*. Σίγουρα κατὰ τὴν ταπεινὴ μου ἄποψη ἡ παραπάνω περίπτωσις δὲν ἀντιμετωπίστηκε μὲ μέθοδο καὶ σωστὸ προγραμμα-

τισμὸ ἀπὸ κανένα. Ἐπειδὴ ὅμως ὀμιλοῦμε γιὰ τὸν τομέα τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ἐκκλησίας ἐξειδικεύοντας τὸν λόγο στὸ πρόβλημα τῶν μεταναστῶν, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι τὸ πρῶτο μέσο μὲ τὸ ὁποῖο ἀντιμετώπισε ἡ Ἐκκλησία αὐτό, ἦταν ἐξ ἀρχῆς καὶ εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπαράσταση πρὸς ὅλους τοὺς μετανάστες. Μὲ κριτήριό τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπη συμπεριφέρθηκε καὶ ὁ τομέας τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κάθε φορὰ ποὺ προέκυπτε κάποια περίπτωσις μεταναστῶν στὸ χῶρο τῆς Ἀθήνας.

Εἰδικότερα Ναοὶ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἰδιαίτερος κατὰ τὸ μεγάλο κύμα τῶν μεταναστῶν ἐξ Ἀλβανίας μετεβλήθησαν σὲ ξενῶνες φιλοξενίας. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς παρεκλήθησαν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, νὰ ἀγκαλιάσουν καὶ νὰ φιλοξενήσουν στὰ σπίτια τους μετανάστες μὲ ὅ,τι συνεπάγεται αὐτὴ ἡ διακονία. Ἄλλοι παρεκλήθησαν νὰ βαπτίσουν ἀβαπτίστους ποὺ τὸ ζητοῦσαν ἐπίμονα ἐξ αἰτίας τῆς στερησεως τῆς θρησκευτικῆς τῶν ἐλευθερίας. Κι αὐτὸ γινόταν μὲ διάθεση θυσιαστικῆ ἐκ μέρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως, ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ δέχθηκαν νὰ γίνουν ἀνάδοχοι μὲ ὅ,τι συνεπάγεται μὴ κουμπαριὰ γιὰ τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα. Καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα τῆς φιλανθρωπικῆς διακονίας τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπέδειξαν μεγάλο ζῆλο. Οἱ ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅπως καὶ ὄλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ποὺ δέχονταν στὰ ὄριά τους μετανάστες, ἀνέλαβαν ἐκτὸς τῆς φιλοξενίας καὶ τὴ σίτιση. Ἐνα μεγάλο ἔργο ποὺ δυστυχῶς μέχρι σήμερα δὲν ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἐπίσημα ἀπὸ τοὺς κρατικὸς φορεῖς. Ἡ σίτιση προϋπέθετε ἕνα ὀλοκληρωμένο καὶ συγκροτημένο ἐπιτελεῖο ἐθελοντῶν, κυριῶν καὶ κυριῶν ποὺ καθημερινὰ ἀνελάμβαναν τὸ δύσκολο ἔργο τοῦ μαγειρίου, τοῦ σεβριόσματος καὶ τῆς διανομῆς τῶν τροφῶν στοὺς μετανάστες. Τὴν ἐξεύρεση ὄλων τῶν ἀγαθῶν καὶ πάλι ἀνελάμβανε ἐξ ὀλοκληροῦ ἡ ἐνορία. Μὲ βάση τὴ χριστιανικὴ ἀρχὴ νὰ μὴ μείνει κανεὶς πεινασμένος καὶ μὲ παρακινήσεις τῶν κληρικῶν εὐαισθητοποιοῦνται οἱ εὐσεβεῖς ἐνοριῖτες γιὰ προσφορὰ τροφῶν στὰ γνωστὰ Κέντρα Ἐνοριακῆς Ἀγάπης, ὅπως λέγονται τὰ ἐνοριακὰ σισίτια. Ἄλλη πλευρὰ τῆς περιθάλψεως τῶν μεταναστῶν ἦταν καὶ ἡ ἐνδυσή τους. Σήμερα γιὰ παράδειγμα ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἔχει ἀνοίξει ἕνα φιλανθρωπικὸ κατάστημα μὲ τὸ ὄνομα «*TABITHA*», τὸ ὁποῖο θεραπεύει τίς ἀνάγκες τῶν πτωχῶν καὶ ἀστέγων μὲ ρούχα καὶ ὑποδή-

ματα. Ὅμως παλαιότερα δὲν ὑπῆρχε κάτι συγκροτημένο. Τὰ Ε.Φ.Τ. ἀνέλαβαν καὶ τὸ δύσκολο αὐτὸ ἔργο διεκπαιρεώνοντάς το μέσα ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν ἐνοριῶν τους. Ἀλλὰ καὶ τὰ κλινοσκεπάσματα ἀποτελοῦσαν ἓνα μεγάλο πρόβλημα. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶχε κάποια ἄμεσα ἀποθέματα. Σήμερα μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ κατορθώσαμε, ὥστε καὶ σὲ ἀποθήκες νὰ φυλάγονται ἔτοιμα ὅσα ἀπαραίτητα εἶδη θὰ χρειασθοῦν γιὰ ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας. Στὸ πρόβλημα τῆς εὐρέσεως ἐργασίας τῶν μεταναστῶν καὶ τῆς ἐντάξεως αὐτῶν στὸ κοινωνικὸ σύνολο ποὺ ἐξ ἀρχῆς ἐνεῖχε καὶ μιὰ εὐλόγη καχυποψία, τὸ ξεπέρασε ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ἐκ μέρους τῶν κληρικῶν τῆς πρὸς κάθε ἐργοδότη. Στὸ θέμα τῆς τακτοποιήσεως τῶν μεταναστῶν σὲ σπίτια ἐπὶ ἐνοικίῳ ἔδιδε ἡ Ἐκκλησία τὶς πιστοποιήσεις στοὺς ἐνοικιάζοντες αὐτά. Ἀλλὰ καὶ στὸν ἐξοπλισμὸ τῶν σπιτιῶν τους μὲ ἐπιπλα καὶ ἄλλα ἀπαραίτητα εἶδη βοήθησε τὰ μέγιστα ἡ ἐφευρετικότητα τῶν ἐνοριῶν. Πόσες δὲ ἄλλες ἀκόμα πτυχές τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν μεταναστῶν ἐκαλύφθησαν ἀπὸ τὴ φιλανθρωπικὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Λογαριασμοί, φάρμακα, νοσηλεία, κ.ἄ. Ἀκόμη ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἔμπρακτα ἀπέδειξε τὰ ὡς ἄνω προσλαμβάνοντας στίς θέσεις τῶν νεοκόρων τῶν ναῶν καὶ αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς μετανάστες ὡς ὑπαλλήλους αὐτῶν μὲ ὅ,τι συνελάγεται ἢ ἀσφάλισή των. Ἐπίσης ἡμερησίως σιτίζονται στὰ ΚΕΑ περὶ τοὺς 1000 μετανάστες. Ὅπως ἐπίσης καὶ στὸ Ὄρφανοτροφεῖο Βουλιαγμένης φιλοξενοῦνται πλέον παιδιὰ μεταναστῶν. Κι αὐτὸ γινόταν κι ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν δὲν μπορεῖ νὰ ὑπολογιστῇ μὲ βᾶση ἀριθμητικὸς ὑπολογισμὸς καὶ νὰ μιλήσῃ μὲ νούμερα. Ἡ Ἐκκλησία δὲν μένει σὲ λόγια. Ἡ ἀγάπη γίνεται πράξη. Ἡ Ἐκκλησία πάντοτε εἶναι παροῦσα στὸν πονεμένο ἀδελφό, σὲ ὅποια κατάσταση κι ἂν βρίσκεται αὐτός.

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, σίγουρα μπορεῖ ὁ εὐαγγελικὸς λόγος νὰ μᾶς προτρέπῃ «*μη γνώτω ἡ δεξιὰ σου τί ποιεῖ ἢ ἀριστερά σου*», ὅμως γιὰ τὸ θέμα τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης κανεὶς δὲν θέλει νὰ ὀμλήῃ. Κι ἐπειδὴ πολλὰ ἔχει κατὰ καιροὺς προσφέρει ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, ἐκφραζομένη ὡς ἐνόητα ὄλων τῶν μελῶν τῆς, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, τὰ ὅποια δὲν θέλουν κάποιοι κύκλοι νὰ βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας, γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ κατέγραψε ἡ ταπεινότης μου συνεπικουρούμενη ἀπὸ τὸ ἐπιτελεῖο τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν καὶ τοῦ λογιστηρίου μας σ' ἓναν πίνακα ὅλες τὶς βοήθειες τῶν

τελευταίων τριῶν δεκαετιῶν ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸ 1970 ἕως καὶ σήμερα. Διαβάζοντας δὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις βοήθειας καὶ τῶν αἰτίων ποὺ τὴν προκάλεσαν, μπορεῖ καὶ ὁ πιὸ ἀφελῆς νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ μεγαλύτερο ἔργο ἀφορᾷ τὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τοὺς μετανάστες. Δὲν ἰσχυρίζομαστε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὴ λύση γιὰ ὅλα τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. Συντονίζει ὅμως τὴ φιλανθρωπικὴ τῆς διακονία μαζί μὲ τοὺς κρατικὸς ὀργανισμοὺς, ὥστε νὰ θεραπεύονται καὶ ἀπ' αὐτὴν κάποιες πληγές τοῦ προβλήματος τῶν μεταναστῶν. Ἡ Ἐκκλησία δὲν διακατέχεται ἀπὸ μισαλλόδοξες ἀντιλήψεις ὅτι μόνον αὐτὴ ἐπιτελεῖ ἔργο ἀγάπης μέσα στὴν κοινωνία, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ γίνῃ συνΚυριναῖος στὰ ὅποια προβλήματα παρουσιάζονται μὲ ὅλους τοὺς κρατικὸς φορεῖς καὶ νὰ προσφέρῃ μὲ μόνον κριτήριον τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πάσχοντα συνάνθρωπο.

Αὐτὸ ποὺ κάνει τὴν Ἐκκλησία νὰ διαφοροποιεῖται ἀπὸ κάθε ἄλλου εἶδους κρατικὸς ὀργανισμὸς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως καὶ περιθάλψεως εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὁ,τιδήποτε προσφέρει, τὸ προσφέρει ὡς νὰ ἔχῃ ἀποδέκτη τῆς τὸν ἴδιον τὸ Χριστό. Κι αὐτὸ εἶναι πολὺ σημαντικό. Ἡ Ἐκκλησία τοὺς μετανάστες δὲν τοὺς ἀπομονώνει. Δὲν τοὺς γκετοποιεῖ. Δὲν τοὺς ξεχωρίζει. Καὶ τοῦτο, διότι βιώνει τὴν εὐαγγελικὴ προτροπὴ νὰ θεωρῇ στὸ πρόσωπο τοῦ κάθε συνανθρώπου, εἴτε πρόκειται γιὰ Ἕλληνα, εἴτε γιὰ ἄλλοδαπὸ αὐτὴ καθ' αὐτὴ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Στὴ λίστα ὅμως ποὺ σᾶς διένειμα ἀπουσιάζει καὶ ἡ ἠθικὴ στήριξη τῶν μεταναστῶν, διότι αὐτὴ δὲν καταγράφεται στὸ χαρτί. Ἄν προσπαθήσουμε νὰ τὴν ἀποτυπώσωμε μὲ μελάνι, δὲν θὰ ἔφθανε ὀλόκληρος ὠκεανὸς, γιὰ νὰ διηγηθῇ τὰ μεγαλεῖα αὐτῆς τῆς προσφορᾶς. Κάποιοι περιορίζουν τὴν ἀρετὴ τῆς φιλανθρωπίας μόνον στὴν προσφορὰ χρημάτων ἢ μόνον σὲ ὑλικά ἀγαθὰ. «*Μηδεὶς ὅμως*», γράφει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης, «*ἐν μόναις ταῖς ὑλαῖς τὴν ἀρετὴν θεωρεῖτω· οὕτω γὰρ ἂν οὐ πάντως εἴη κατόρθωμα τὸ τοιοῦτον, πλὴν τοῦ δύναιμι τινα πρὸς εὐποῖαν ἔχοντος*». Ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας δὲν πρέπει νὰ ἐστιάζονται καὶ νὰ καλύπτουν μόνον τὶς ὑλικὲς ἀνάγκες, γιὰτὶ ἔτσι ἴσως δὲν θὰ ἦταν κατορθωτὴ ἀπὸ ὅλους. «*Οὐχὶ διὰ χρημάτων μόνον ἔστιν ἐλεεῖν ἀλλὰ καὶ λόγου, κἄν μηδὲν ἔχῃς, διὰ δακρῶν*», σημειώνει χαρακτηριστικὰ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

«*Τὸ λεγόμενον “φιλανθρωπικὸ ἔργο” δὲν πρέπει σὲ*

καμμιά περίπτωση νά γίνεται προϊόν πού διαφημίζεται καί χρησιμοποιεῖται σάν τρόπος ἀνταγωνισμοῦ μέ ἄλλους φορεῖς πού τὸ προωθοῦν. Πολλές φορές ὁμως δυστυχῶς συμβαίνει —πρέπει νά τὸ τονίσουμε ἐμεῖς πού ἀποτελοῦμε τὴν Ἐκκλησία—, ἔχουμε τὴν τάση νά μποῦμε σέ ἓνα αὐτοδικαιωτικό ἀνταγωνισμό μέ τὸ κράτος καί τίς ἄλλες φιλανθρωπικές ὀργανώσεις, ὅπου ὁ καθένας προσπαθεῖ νά ἀποδείξει ὅτι ἔχει τὸ καλύτερο κοινωνικό πρόσωπο καί ὅτι κάνει τὸ κατῆκον του καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Αὐτὸς φυσικά ὁ ἀνταγωνισμὸς ἔχει τίς ρίζες του στὴν ματαιοδοξία. Ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀρρώστια τῆς ματαιοδοξίας, μᾶς λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, δὲν μπορεῖ νά δοθῇ ἀγάπη γιατί ὑπάρχει σκληρότητα».

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀλληλεγγύη μέ τίς Κοινωνικές Λειτουργοὺς ἔχει ἐπιφορτισθεῖ τὸ δύσκολο αὐτὸ ἔργο τῆς ψυχολογικῆς στηρίξεως τῶν μεταναστῶν ταυτόχρονα μέ τὴ θεραπεία καί τοῦ κακοῦ παράγοντα ἀποσταθεροποίησης τῆς κοινωνίας πού εἶναι ἡ πείνα. Ὁ ἅπλως λαὸς συνηθίζει νά λέει ὅτι ὁ πιὸ κακὸς σύμβουλος σέ ἓναν πτωχὸ ἄνθρωπο εἶναι ἡ πείνα. Προσφορὰ λόγου, ἠθικῆς στηρίξεως, τονώσεως τοῦ πεσμένου ἠθικοῦ, ἀναγνώριση τῆς προσωπικῆς ταυτότητος τῶν μεταναστῶν βρίσκονται σέ προτεραιότητα ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τῶν Χριστιανῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Πρὶν τελειώσω τὴν εἰσήγησή μου θὰ ἤθελα ἐπιγραμματικά καὶ μόνον νά τονίσω ὅτι, γιὰ νά ἀσκήση κάποιος τὴν ποιμαντικὴ τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς μετανάστες, πρέπει νά τὸν διακρίνουν τὰ κάτωθι γνωρίσματα:

1. Βαθεῖα πίστη στὸ Θεό.
2. Γνώση τοῦ τί σημαίνει «σταύρωση» καὶ «ἀνάσταση» στὶς παράλληλες διαστάσεις τῆς ἀχαριστίας καὶ τῆς εὐχαριστίας.
3. Προσευχητικὴ ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν περιπτώσεων.
4. Συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς του.

5. Ὁ ζῆλος μας νά μὴν ὑπερτερεῖ τῆς ἀγάπης, ὥστε ἡ ὅποια μορφῆς φιλανθρωπία νά γίνῃ ἀφορμὴ ἐπιπλήξεως τοῦ ἀδελφοῦ μας ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης.

6. «Πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς» κατὰ τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Νά ἀφήσουμε χῶρο στὴν καρδιά μας καὶ στὴ ζωὴ μας γιὰ τὸν πάσχοντα ἀδελφό.

7. Νά μὴν γινόμεθα αὐτόκλητοι σωτῆρες κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ διακονήματός μας πρὸς τοὺς πάσχοντες μετανάστες ἀδελφούς μας, οὔτε νά μᾶς διακατέχει ὁ ζῆλος, νά τοὺς σώσωμε ὑπερασπιζόμενοι ἐμεῖς τὸ Χριστό.

8. Ἡ ποιμαντικὴ τῆς φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς μετανάστες νά μὴν συγγέεται μέ τὴν προσπάθεια προσελκύσεως αὐτῶν στὴν ὀρθόδοξη πίστη. Νά ἐπιδιώκωμε, νά συγκινήσωμε τοὺς ἀδελφούς μας περισσότερο μέ τὸ ἀγαπητικὸ παράδειγμά μας πού συνίσταται στὴν μέ ἀταπάρνηση διακονία αὐτῶν καὶ λιγότερο μέ τὴν ποσότητα τῆς προσφορᾶς μας.

9. Νά βλέπωμε στὸ πρόσωπο τοῦ κάθε μετανάστου τὴν εἰκόνα τοῦ ἴδιου τοῦ Θεανθρώπου καὶ νά πασχίζωμε νά πράξωμε ὅ,τι καλύτερο, γιὰ νά τὸν ἀναπαύσωμε.

10. Ἀκρόαση τῶν προβλημάτων τους μέ ὑπομονὴ καὶ ἔπειτα οἱ συμβουλές ἀπὸ μέρους μας.

11. Νά διαθέτωμε μεγάλα περισσεύματα καὶ ἀποθέματα ἀγάπης.

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Κατακλείω τὸν λόγο μου μέ τὴν προτροπὴ τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὁ ὁποῖος γράφει: «Ἄς μιμηθοῦμε τὸν Θεόν, πού βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἁμαρτωλούς, ἀνατέλλει γιὰ ὅλους τὸν ἥλιον καὶ δείχνει τὸν πλοῦτον τῆς χρηστότητός Του μέ ὅλες Του τίς ἐνέργειες». «Γενοῦ Θεός, συνεχίζει νά μᾶς προτρέπη μέ ἔμφαση ὁ ἱερός Πατήρ, τὸ ἔλεος Θεοῦ μιμησάμενος καὶ μίμησον Θεοῦ φιλανθρωπίαν καὶ μὴ πρόη τὸν καιρὸν τῆς Θεώσεως»· μὴ δηλαδὴ χάσουμε τὴν εὐκαιρία τῆς Θεώσεως».

**Η ΓΕΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ
ΗΓΕΤΩΝ**

(LEUVEN Βελγίου, 7-10
Νοεμβρίου 2004)

Εισαγωγικά

Ἐκ τῆς 7 ἕως 10 Νοεμβρίου τ.ἔ. πραγματοποιήθηκαν στὴν πόλη LEUVEN (Λουβαίν) τοῦ Βελγίου οἱ ἐργασίες τῆς ἐτήσιας διασκέψεως τοῦ E.C.P.L. (Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν) μὲ γενικὸ θέμα: «Οἱ θρησκείες γιὰ τὴν Εἰρήνη». Τὸ Συμβούλιο αὐτὸ ἰδρύθηκε πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν Ὀρθοδόξων, Ρωμαιοκαθολικῶν, Ἀγγλικανῶν, Λουθηρανῶν, Εὐαγγελικῶν, Μουσουλμάνων, Ἑβραίων, Βουδιστῶν κ.ἄ. Θρησκευμάτων τῆς Εὐρώπης.

Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεροπολυτῶν κ. Ἰωάννης ἀναπληρῶν τὸν μόνιμο ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας μας Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτουμε τὴν κοινὴ δήλωση τῶν συνέδρων γιὰ τὴν κατάσταση στὸ Κοσσυφοπέδιο καὶ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Τελικὸ Ἀνακοινωθὲν.

Εὐρωπαϊκὸ Συμβούλιο Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν

«Οἱ θρησκείες γιὰ τὴν εἰρήνη»

Δήλωση γιὰ τὴν παροῦσα κατάσταση στὸ Κόσοβο

Ἡ αὐξανόμενη δυσaráσκεια καὶ ἀπογοήτευση τόσο ἐντὸς τῆς ἀλβανικῆς, ὅσο καὶ ἐντὸς τῆς σερβικῆς κοινότητος τοῦ Κοσόβου ἐκφράσθηκαν ἀνοιχτὰ κατὰ τὴν πρόσφατη Συνέλευση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν (ECRL), «Οἱ θρησκείες γιὰ τὴν εἰρήνη», στὴν πόλη Leuven τοῦ Βελγίου, ἀπὸ 7 ἕως 10 Νοεμβρίου 2004. Θρησκευτικοὶ ἡγέτες ἀπὸ τὴν Νοτιοανατολικὴ Εὐρώπη, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων τοῦ Κοσόβου, ἦσαν μεταξύ τῶν συμμετασχόντων στὴ Συνέλευση, ἀπὸ κοινοῦ μὲ ἐκπροσώπους εὐρωπαϊκῶν πολιτικῶν θεσμῶν καὶ διεθνεῖς προσωπικότητες.

Κατόπιν εἰλικρινῶν καὶ καρποφόρων συζητήσεων εἰς βάθος, τὸ Συμβούλιο κατέληξε στὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα:

Ἡ διεθνὴς κοινότητα αἰφνιδιάστηκε ἀπὸ τὴν ἐθνοτικὴ βία, ἡ ὁποία προξένησε πολλὰ θύματα, καταστροφὴ σπιτιῶν καὶ θρησκευτικῶν κτισμάτων τὸν Μάρτιο τοῦ 2004. Ἀπέτυχε νὰ συλλάβει πόσο βαθιὰ ριζωμένη ἦταν ἡ ὀργὴ τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀπέτυχε νὰ ὑπερασπισθεῖ τὰ δίκαια τῆς μειονότητος. Στὴν ὄλην κατάσταση συνέβαλε ἀρνητικὰ ἡ σοβαρὴ ἔλλειψη οικονομικῆς προόδου, ὅπως καὶ ἡ ἀπουσία σαφοῦς πολιτικῆς κατευθύνσεως καὶ ἡ πίεση ἐπὶ τοῦ μειονοτικοῦ πληθυσμοῦ.

Τὸ Συμβούλιο ἀναγνωρίζει τὶς παλαιότερες δοκιμασίες τοῦ ἀλβανικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὶς σημερινὲς δοκιμασίες τοῦ σερβικοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ γεγονός ὅτι μόνον ἓνας μικρὸς ἀριθμὸς σέρβων προσφύγων ἔχει καταστῆναι δυνατὸν νὰ ἐπιστρέψει, ὅπως καὶ ἄλλων μὴ ἀλβανικῶν κοινοτήτων, ἀποτελεῖ διαρκὴ αἰτία ἔντονης ἀνησυχίας γιὰ τὸ Συμβούλιο. Προκειμένου νὰ δημιουργηθοῦν ὅλες οἱ ἀναγκαῖες συνθῆκες καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα, πού θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀσφαλὴ ἐπιστροφή τῶν προσφύγων ἀπὸ ἄλλες χῶρες καὶ τῶν ἐκτοπισθέντων στὸ ἐσωτε-

ρικό τῆς χώρας, εἶναι οὐσιώδεις νὰ σταθοῦν στὸ ὕψος τῶν εὐθυνῶν τους οἱ θρησκευτικὲς καὶ ἐκκλησιαστικὲς, τοπικὲς καὶ διεθνεῖς κοινότητες.

Τὸ Συμβούλιο ἀπαιτεῖ σεβασμὸ καὶ προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, σύμφωνα μὲ τὶς δημοκρατικὲς ἀρχὲς καὶ τοὺς διεθνεῖς νόμους, συμπεριλαμβανομένων τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων στὴ ζωὴ, στὴν ἐλεύθερη μετακίνηση, στὴ δικαιοσύνη, στὴν ἰδιοκτησία, στὴν ἀπασχόληση καὶ στὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια.

Τὸ Συμβούλιο ἐξαίρει τὶς πρωτοβουλίες ποὺ ἀνελήφθησαν ἀπὸ τὴ διεθνή κοινότητα, ἐκπροσωπούμενη ἀπὸ ὀργανώσεις τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν (UNMIC, UNESCO), ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης καὶ μέσῳ τῶν Προσωρινῶν Φορέων Αὐτοδιοικήσεως (PISG), γιὰ τὸ σχεδιασμὸ τῆς ἀνοικοδομήσεως θρησκευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν χώρων ποὺ κατεστράφησαν τὸν Μάρτιο τοῦ 2004 στὸ Κόσοβο. Καὶ παρότι κατανοοῦμε τὴν ἀνάγκη καθορισμοῦ ἑνὸς πλαισίου γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση, ἐκφράζουμε τὴν λύπην μας γιὰ τὴν χρονοβόρα διαδικασία, ἣ ὁποία δὲν ἔχει ἀποδώσει μέχρι τοῦδε ἀπτὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἀπογοήτευση ποὺ προκαλεῖται στὸ ἐσωτερικὸ τῆς σερβικῆς κοινότητος ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀργὴ διαδικασία εἶναι κατανοητὴ, ὅμως ὀφείλουμε νὰ ἀπευθύνουμε ἐκκλήση γιὰ ἄμεση ἀποκατάσταση τῆς συνεργασίας μεταξὺ ὄλων τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν κομμάτων.

Τὰ θρησκευτικὰ μνημεῖα εἶναι χώροι εἰρήνης, φορτισμένοι μὲ μοναδικὸ συμβολικὸ χαρακτῆρα γιὰ τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον κάθε θρησκευτικῆς κοινότητος καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν κοινωνία. Ἡ ἀνοικοδόμηση αὐτῶν τῶν ἰσλαμικῶν καὶ χριστιανικῶν θρησκευτικῶν μνημείων, τὰ ὁποία κατεστράφησαν ἀπὸ τὴ βία, τὸν πόλεμο καὶ τὸ μίσος κατὰ τὰ πρόσφατα ἔτη, θὰ ἀναρρίπτει τὶς ἐλπίδες γιὰ ἓνα κοινὸ μέλλον στὸ Κόσοβο, ὅπου οἱ μειονότητες θὰ γίνονται ἀποδεκτὲς καὶ τὰ δίκαιά τους θὰ προστατεύονται.

Τὸ Κόσοβο ἔχει βαθιὰ ἀνάγκη ἀπὸ συγκεκριμένες διαθρησκευτικὲς προσπάθειες ποὺ νὰ ἀποδεικνύουν τὴ δέσμευση στὴν ἐπανασυμφιλίωση. Πρὸς τοῦτο, τὸ Συμβούλιο συνιστᾷ τὴν ἄμεση ἐπανεργοποίηση τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐργασίας τοῦ Διαθρησκευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κοσόβου σὲ τοπικὸ καὶ περιφερειακὸ ἐπίπεδο, ὅπου ἐκπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος θὰ συναντῶνται γιὰ νὰ ἐντοπίζουν καὶ νὰ συζητοῦν ζητήματα κοινῶν ἐνδιαφερόντων.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀπευθύνουν ἐκκλήση στοὺς θρησκευτικοὺς ἡγέτες τοῦ Κοσόβου νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ διακηρύξουν τὴν κοινὴ μας εὐθύνη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν μας ἀπὸ ὄλες τὶς κοινότητες. Ἔχουμε ἅπαντες συνείδηση τῆς ἠθικῆς μας ὑποχρεώσεως νὰ ἐργασθοῦμε ἀπὸ κοινῶν γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση ἑνὸς νέου περιβάλλοντος διαλόγου, ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας.

Σφυρηλατώντας τὴν εἰρήνην μέσῳ τῆς Διαθρησκευτικῆς Συνεργασίας

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Ἀνακοινωθὲν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν
«Οἱ θρησκείες γιὰ τὴν εἰρήνην»

Τὸ Συμβούλιο ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησή του γιὰ τὴ μείζονα διεύρυνση τῆς ΕΕ, ἣ ὁποία ἔλαβε χώρα τὴν 1ην Μαΐου 2004, ὅταν ἡ ΕΕ ὑποδέχθηκε στοὺς κόλπους της 10 νέα κράτη μέλη. Ἄλλα κράτη βρῖσκονται ἀκόμη στὴ διαδικασία διαπραγματεύσεως γιὰ τὴν ιδιότητα τοῦ μέλους, μεταξὺ αὐτῶν καὶ βαλκανικὲς χώρες, καθὼς καὶ ἡ Τουρκία, ὡς ἡ πρώτη χώρα μὲ πληθυσμὸ κατὰ πλειονότητα μουσουλμανικὸ. Αὐτὴ ἡ μετάβαση συνεπιφέρει τόσο προκλήσεις ὅσο καὶ νέες εὐκαιρίες. Τὸ Συμβούλιο ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ΕΕ ἔχει ἀνάγκη συνεργατῶν ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, προκειμένου ἡ ἐν λόγω διαδικασία νὰ εἶναι ἐπιτυχής. Πρὸς τοῦτο, τὸ Συμβούλιο προσφέρει τὴν συνεργασία του καὶ δεσμεύεται νὰ ἐργασθῆ ἀπὸ κοινῶν μὲ τὴν ΕΕ καὶ τὰ θεσμικὰ της ὄργανα, ὅπως σημειώνεται καὶ στὴν προηγούμενη Δήλωση, ποὺ υἱοθετήθηκε ἀπὸ τὴν Συνέλευση. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Συμβούλιο Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν συνενώνει Ἐκκλησίες, Τζαμιά, Συναγωγές, καὶ ναοὺς ἄλλων θρησκευμάτων σὲ ἓνα δίκτυο ποὺ ὑπερβαίνει τὰ ἔθνη καὶ ἐκτείνεται σὲ ὁλόκληρη τὴν εὐρωπαϊκὴ ἥπειρο, ἐνῶ ἔχει ἐπίσης σχέσεις καὶ μὲ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον.

Τὸ Συμβούλιο παροτρύνει τὴν ΕΕ νὰ ἐγκαθιδρύσει ἓνα μηχανισμὸ τακτικοῦ, διαφανοῦς, ἀνοικτοῦ καὶ γνησίου διαλόγου μὲ τὶς θρησκευτικὲς κοινότητες, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 52 τοῦ νέου της Συντάγματος. Ἕνας τέτοιος μηχανισμὸς θὰ πρέπει νὰ μὴ εἶναι ἀποκλειστικός, ἀλλὰ συμμετοχικὸς καὶ μὴ ἀνταγωνιστικός, καὶ

νά στοχεύει στην υποβοήθηση τῆς ΕΕ για καλύτερη κατανόηση τῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων πού ἐπικρατοῦν στίς διάφορες περιοχές καί παραδόσεις τῆς Εὐρώπης. Θά πρέπει νά ἐξασφαλίζει ἕνα χῶρο ἀνταλλαγῆς ἰδεῶν καί πρωτοβουλιῶν γιά τήν εἰρήνη καί τή σταθερότητα. Τό Συμβούλιο εἶναι πρόθυμο νά ὑπηρετήσει αὐτό τὸ ἐγχείρημα ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς μείζονες ἐταίρους του.

Τό Συμβούλιο καταδικάζει τίς πρόσφατες βιαιότητες στήν Εὐρώπη, συμπεριλαμβανομένων καί φόνων, ὅπως καί οἰανδήποτε βίαιη πράξη. Βία εἰς τὸ ὄνομα τῆς θρησκείας εἶναι βία ἐναντίον τῆς θρησκείας. Μίσος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἶναι μῖσος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Τό Συμβούλιο ἐκφράζει τὴ λύπη του γιά τὴν ἀπαγόρευση θρησκευτικῶν ἀντικειμένων καί συμβόλων, συμπεριλαμβανομένων τῆς μουσουλμανικῆς μαντίλας, τῶν ἰουδαϊκῶν σκεπάστρων κεφαλῆς, μεγάλων χριστιανικῶν σταυρῶν καί τυρμπανίων τῶν Σιχ στὰ δημόσια σχολεῖα. Τό Συμβούλιο εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ἡ προβλεπόμενη θρησκευτικὴ περιβολὴ δὲν ἀποτελεῖ ἀπειλή

γιά τίς ἀρχές οἰασδήποτε κυβερνήσεως περὶ λαϊκοῦ κράτους. Ἀντιθέτως, θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀπαγόρευση εἶναι ἐκείνη πού ἀπειλεῖ τὴν ἀτομικὴ ἐλευθερία τοῦ θρησκευεῖν καί ὡς ἐκ τούτου παραβιάζει τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ὅπου γῆς.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὑπεγράμμισαν μὲ μεγάλη ἀνησυχία τὴν ἄνοδο τοῦ ἀντι-σημιτισμοῦ, τῆς ἰσλαμοφοβίας καί ἄλλων ἐκφράσεων φυλετικῆς διακρίσεως (ρατσισμοῦ) στήν Εὐρώπη. Τό Συμβούλιο ὑποστηρίζει τὸ ἔργο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου γιά τίς Φυλετικὲς Διακρίσεις καί τὴν Ξενοφοβία (EUMC) καί συνιστᾷ σὲ ὅλες τίς θρησκευτικὲς κοινότητες νά καταβάλλουν ἐνεργὲς προσπάθειες πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς καταπολεμήσεως τῶν φυλετικῶν διακρίσεων, ὅπως π.χ. μὲ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα καί ἀνταλλαγὲς ἐπισκέψεων νέων.

[Μετάφρασις ἐκ τῆς ἀγγλικῆς:
Δρ Ν. Κ. Πετρόπουλος, M. St., D. Phil. (Oxon.)]

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκδόθηκε –μὲ ἀρκετὴ καθυστέρηση– κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας μὲ ἀριθμὸ ΔΥΓ3/89292/30.12.2003 καὶ δημοσιεύτηκε μὲ τὸ φύλλο ἀριθμ. 1973/31.12.2003 τῆς Ε.τ.Κ. (τεύχ. Β'). Ἡ ἀπόφαση ἐκδόθηκε κατ' ἐξουσιοδότηση διατάξεων τῶν νόμων 1316 καὶ 1338/83, ὅπως αὐτὲς ἔχουν ἀντικατασταθεῖ καὶ ἰσχύουν σήμε-
ρα, καὶ φέρει τὴν ἐπικεφαλίδα «Ἐναρμόνιση τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας πρὸς τὴν Κοινοτικὴν σύμφωνα μὲ τὴν Ὅδηγία 2001/20/ΕΚ τῆς 4ης Ἀπριλίου 2001 “γιὰ τὴν προσέγγιση τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξε-
ων τῶν κρατῶν μελῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴ ὀρθῆς κλινικῆς πρακτικῆς κατὰ τὶς κλινικὲς μελέτες φαρμάκων προοριζόμενες γιὰ τὸν ἄνθρωπο”». Ἡ ἀπόφαση ἀρχίζει νὰ ἰσχύει ἀπὸ τὴν 1η Μαΐου 2004.

Στὰ δύο πρῶτα ἄρθρα τῆς ἀποφάσεως καθορίζονται πρῶτον τὸ πεδίο ἐφαρ-
μογῆς τῆς καὶ δευτέρον τὸ εἰδικότερο περιεχόμενο τῶν τεχνικῶν ὄρων πού χρη-
σιμοποιοῦνται στὸ κείμενό τῆς. Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 3 παρ. 1 στοιχ. α: «Μία
κλινικὴ μελέτη μπορεῖ νὰ ἀρχίσει μόνο ὅταν ἡ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ Δεοντολογίας
τοῦ ἄρθρου 7 (ὀρθῶς: 6) καὶ ὁ Ἐθνικὸς Ὄργανισμὸς Φαρμάκων καταλήξουν
στὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ ἀναμενόμενα ὀφέλη ἀπὸ πλευρᾶς θεραπευτικῆς καὶ
δημοσίας υγείας δικαιολογοῦν τοὺς κινδύνους καὶ μπορεῖ νὰ συνεχιστεῖ μόνον
ἐφόσον ἐλέγχεται διαρκῶς ἡ συμμόρφωσή τῆς πρὸς αὐτὴ τὴν ἀπαίτηση». Παρα-
τηροῦμε λοιπὸν, ὅτι στὴν Ἐπιτροπὴ αὐτὴ παρέχεται γνωμοδοτικὴ ἀρμοδιότη-
τα ἀποφασιστικῆς σημασίας γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν πιὸ πάνω κλινικῶν ἐρευνῶν,
οἱ ὁποῖες –σημειωτέον– τὰ τελευταῖα χρόνια διεξάγονται μὲ ὄλο καὶ μεγαλύτε-
ρη συχνότητα.

Ἡ συγκρότηση τῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζεται στὸ ἄρθρο 6 παρ. 1: «Γιὰ τὴν
πραγματοποίησι κλινικῶν μελετῶν συνιστᾶται Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ Δεοντολο-
γίας γιὰ κλινικὲς μελέτες (ἐφ' ἑξῆς ΕΕΔ), ἡ ὁποία λειτουργεῖ ὡς ἀνεξάρτητο
γνωμοδοτικὸ ὄργανο, μὲ ἔδρα τὸν ΕΟΦ. Ἡ ΕΕΔ συγκροτεῖται καὶ στελεχώνεται
μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγείας, Πρόνοιας μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ ΔΣ τοῦ
ΕΟΦ. Ἡ ΕΕΔ εἶναι 9μελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 6 ἐπιστήμονες τοῦ τομέα τῆς
υγείας, ἓνα νομικὸ, ἓνα θεολόγο καὶ ἓναν ἐπιστήμονα μὲ ἐξειδίκευση στὴ βιοη-
θική. Ἡ θητεία τῶν μελῶν εἶναι τριετής καὶ ἀνανεώσιμη. Ἡ ΕΕΔ καλεῖ κατὰ
περίπτωση ἐπιστήμονες εἰδικοὺς σὲ ἐπιμέρους τομεῖς, οἱ ὁποῖοι μετέχουν στίς
συνεδριάσεις τῆς ὡς πραγματογνώμονες χωρὶς δικαίωμα ψήφου. Ἡ σύσταση
καὶ ὁ κανονισμὸς λειτουργίας τῆς ΕΕΔ θὰ ρυθμιστοῦν μὲ ὅμοια πρὸς τὴν
παρουσία Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση. (...).»

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἴδιου ἄρθρου 6 προβλέπει τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐπι-
τροπὴ «λαμβάνει εἰδικὰ ὑπόψη» γιὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ. Ἀπὸ τὴ διατύπωση αὐτὴ
συνάγεται, ὅτι ἡ ἀπαρίθμηση πού ἀκολουθεῖ δὲν εἶναι ἐξαντλητικὴ, γιατί προ-
καλεῖ ὅπωςδήποτε ἐντύπωση, ὅτι μεταξὺ τῶν στοιχείων δὲν ἀναφέρεται πὼς ἢ
ἐκάστοτε ἐξεταζόμενη κλινικὴ μελέτη δὲν πρέπει νὰ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση πρὸς τὰ
χρηστὰ ἦθη. Τὰ «χρηστὰ ἦθη» ὅμως εἶναι μία ἔννοια πολυσήμαντη. Γενικῶς ὀρί-
ζονται ὡς οἱ κρατοῦσες ἀντιλήψεις τοῦ μέσου χρηστοῦ καὶ δίκαιου ἀνθρώπου
ὡς πρὸς τὸ ποιά συμπεριφορὰ ἀνταποκρίνεται στίς ἐπιταγὲς τῆς κοινωνικῆς
ἠθικῆς, ἢ δὲ ἔννομη τάξις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιλάβῃ στοὺς κανόνες τῆς ὅλα
τὰ παραγγέλματα τῆς ἠθικῆς. Ἐνόψει λοιπὸν αὐτῆς τῆς ρευστότητας τῆς ἔννοι-

ας τῶν χρηστῶν ἡθῶν εἶναι, νομίζω, σημαντικὴ μία ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν (1013/1987) ποὺ περιέλαβε τὶς ἑξῆς σκέψεις: «(...) Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ προκύπτει, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἔννομη τάξη στὸ σύνολό της ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερος ἡ συνταγματικὴ, ἔχει ἀποδεχθεῖ καὶ ἐνσωματώσει τὸ σύστημα τῶν ἀξιῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, οἱ ὁποῖες ἐπομένως ἀποτελοῦν θεμέλιο τῶν ἀξιολογικῶν της θέσεων, γι' αὐτὸ καὶ ὅ,τι ὡς ἀξιολογικὴ τοποθέτηση ἀνταποκρίνεται πρὸς τὶς θεμελιώδεις ἀρχές τοῦ Χριστιανισμοῦ σὲ εὐρεία ἔννοια, ἀποτελεῖ καὶ ἀξιολογικὴ κρίση τῆς ἑλληνικῆς ἐννόμου τάξεως, διαμορφώνεται δὲ βάσει καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιλήψεων καὶ ἀξιολογικῶν κρίσεων ἡ ἔννοια τῶν χρηστῶν ἡθῶν, σὲ τρόπο ὥστε μία ἐνέργεια ποὺ εὐθέως ἀντίκειται στὴ χριστιανικὴ ἀντίληψη τῶν ἀξιῶν να θεωρεῖται κατ' ἀρχὴν ἀντίθετη καὶ πρὸς τὰ χρηστὰ ἦθη (...)». Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἔχει ἐπικυρωθεῖ μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου (465/1990, Τμ. Α').

Μὲ ἀφετηρία τὶς σκέψεις αὐτὲς φρονῶ ὅτι δὲν θὰ ἔθιγε τὶς περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὀρισμένων κύκλων ἢ παραπάνω Ἑπουργικὴ Ἀπόφαση, ἂν προέβλεπε ὅτι ὁ θεολόγος –τὸν ὁποῖο ὀρθῶς ἔχει περιλάβει στὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς– προτείνεται στὸν Ἑπουργὸ Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Μάλιστα δὲ καλὸ θὰ ἦταν νὰ ἐπιλέγεται τὸ πρόσωπο αὐτὸ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς, ποὺ ἔχει συσταθεῖ μὲ τὸν Κανονισμό (ἀριθμ. 101/1998).

Δοθέντος ὅτι, ὅπως προαναφέρθηκε, ἡ ἀνωτέρω Κοινὴ Ἑπουργικὴ Ἀπόφαση ἀρχίζει νὰ ἰσχύει τὴν 1η Μαΐου αὐτοῦ τοῦ χρόνου, ἴσως νὰ μὴν πολὺ ἀργά, ὥστε μὲ διάβημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν ἀρμόδιο Ἑπουργὸ νὰ καλυφθεῖ ἡ σχετικὴ παράλειψη.

**Τάσου Μαρίνου: «Δύσκολο παρόν, δυσκολότερο μέλλον» (Δοκίμια),
Οἱ Ἐκδόσεις τῶν Φίλων, Ἀθήνα 2004, σελ. 154**

Ὁ Τάσος (Ἀναστάσιος) Μαρίνος εἶναι πανελληνίως γνωστός νομικός καὶ διανοητής. Εἶναι Διδάκτωρ τῆς Νομικῆς, πτυχιούχος Θεολογίας, ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ Ἐπιστημονικός Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἔχει συγγράψει πολλές μελέτες ἐπὶ νομικῶν θεμάτων, τὸ ἀνήσυχο ὅμως πνεῦμα του δὲν περιορίζεται σ' αὐτὸ μόνον τὸ ἀντικείμενο. Συγγράφει δοκίμια προβληματισμοῦ μὲ ἐπίκεντρο τὴν Ὁρθοδοξία, τὸν Ἑλληνισμό, τὶς εὐρωπαϊκὲς ἐξελίξεις καὶ τὴν ραγδαία ἀνάπτυξη τῆς τεχνολογίας. Τὸ ἀνὰ χεῖρας πόνημά του εἶναι μία συλλογὴ δοκιμίων, τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύθηκαν στὸ μηνιαῖο περιοδικὸ ΕΥΘΥΝΗ ποῦ ἀγωνίζεται μὲ συνέπεια ἐπὶ τέσσερις δεκαετίες γιὰ «τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴν Γλῶσσα», ὅπως δηλώνει στὴν προμετωπίδα του. Τὰ δοκίμια τοῦ Τάσου Μαρίνου χωρίζονται σὲ τέσσερις θεματικὲς ἐνότητες, οἱ ὁποῖες ἐπιγράφονται: Α. Ἑλλάς-Ἑλληνες-Ἑλλαδικὸς χῶρος. Β. Προβλήματα ἀπὸ τὴν σύγχρονη τεχνολογία. Γ. Παγκοσμιοποίηση. Δ. Ὁ 21ος αἰώνας καὶ πῶς θὰ τὸν ζήσουμε. Ἀπὸ τὴν ἀπλή ἀναφορὰ τῶν ἐπικεφαλίδων κατανοοῦμε ὅτι ὁ συγγραφεὺς συνδυάζει τὴν ἀναζήτηση τῶν ριζῶν καὶ τῶν ἀξιών τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέσα στὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν Παράδοση μὲ τὸν δημιουργικὸ στοχασμὸ γιὰ τὰ σύγχρονα ρεύματα σκέψης καὶ τὴν Γλῶσσα ὄχι μόνον ὡς θησαυροὺς ἀδαπάνητους, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐφόδια γιὰ τὴν ἐπιβίωση τοῦ ἔθνους μας στὸν 21ο αἰῶνα καὶ γιὰ μία δυναμικὴ πνευματικὴ παρουσία τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων στὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποιήσεως καὶ τῆς ἐξελιγμένης τεχνολογίας.

Τὸ δοκίμιο εἶναι ἓνα λογοτεχνικὸ εἶδος παρεξηγημένο στὴν ἐποχὴ μας. Πολλοὶ τὸ συγχέουν μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ πραγματεία ἢ μὲ τὸ πολιτικὸ ἄρθρο. Τὸ δοκίμιο εἶναι κάτι διαφορετικὸ. Γιὰ νὰ εἶναι ἐπιτυχημένο πρέπει νὰ βασίζεται μὲν σὲ ἱστορικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ τεκμηρίωση, ἀλλὰ κυρίως πρέπει νὰ περιλαμβάνει τὴν διατύπωση γνώμης ἐκ μέρους τοῦ συγγραφέως. Καὶ τὸ σπουδαιότερο: Πρέπει νὰ διακρίνεται γιὰ πρωτοτυπία καὶ στὸν τρόπο γραφῆς καὶ στὶς ἀπόψεις ποῦ ἐκφράζει. Ὁ Τάσος Μαρίνος τολμᾷ νὰ δρᾷ πνευματικὰ ἐπιλέγοντας αὐτὸν τὸν δύσκολο τομέα, κατορθώνει δὲ νὰ εἶναι γλαφυρός, σαφὴς καὶ πειστικός. Τὰ κείμενά του διακρίνονται γιὰ τὴν εὐρύτητα τῶν ὀριζόντων καὶ γιὰ τὴν πολυπλευρὴ γνώση καὶ πληροφόρηση ποῦ προσφέρουν. Συνεκτικὸς ἰσθὸς ὅλων τῶν δοκιμίων εἶναι ἡ ἀνάγκη ἐμμοῆς στὶς ἐδραῖες ἀξίες ποῦ κράτησαν ὀρθοῖ ἐπὶ αἰῶνες τὸν Ὁρθόδοξο Ἑλληνισμό, ὅπως εἶναι ἡ Πίστη, ἡ Γλῶσσα, ἡ δημοκρατικὴ εὐαισθησία, ἡ ἱστορικὴ συνείδηση. Ταυτοχρόνως, ὁ Τάσος Μαρίνος μελετᾷ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον παρουσιάζοντας χρήσιμα στοιχεῖα γιὰ δυσπρόσιτους τομεῖς, ὅπως ἡ Γενετικὴ Μηχανικὴ, ἡ Πληροφορικὴ, ἡ προστασία τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἀπὸ τὶς τεχνολογικὲς ἐξελίξεις. Ἡ εὐρώπη ὡς ἔννοια, ὡς ἰδέα, ὡς ταυτότητα τὸν ἀπασχολεῖ πολὺ. Βλέπει θετικὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ ἔνοπιση, ἀνησυχεῖ ὅμως ἀπὸ τὴν ὑποχώρηση ἀξιών, ὅπως τὸ ἔθνος καὶ ἡ οἰκογένεια.

Ἡ ἀνησυχία ποῦ εἶναι ἐκδηλῆ σὲ πολλὰ δοκίμια δὲν σημαίνει ὅτι ὁ συγγραφεὺς καταλήγει μὲ ἀπαισιόδοξα συμπεράσματα. Πιστεύει καὶ ἐλπίζει. Πιστεύει στὸν Θεὸ καὶ ἐλπίζει ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς μπροστὰ στὶς δυσκολίες ἐνώνεται καὶ ἀνακάμπτει. Τὸ βιβλίον «Δύσκολο παρόν, δυσκολότερο μέλλον» ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν τίτλο του προειδοποιεῖ ὅτι δὲν θωπεύει τὰ ὄσα καὶ τὸ νοῦ τοῦ ἀναγνώστη, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ἀφυπνίσει. Ὁ Τάσος Μαρίνος ὑψώνει δυνατὴ φωνὴ ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας, Ἑλληνισμοῦ καὶ Δημοκρατίας. Ἄς εὐχηθοῦμε νὰ μὴν εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τουρκία και Πατριαρχείο**Τὰ λείψανα τῶν μεγάλων
Ἱεραρχῶν ἐπιστρέφουν****Τὰ Δίπτυχα τοῦ 2005****Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες
καὶ οἱ Νόμοι****Συνέντευξη Ἑλληνοσ
Ἀρχιεπισκόπου περὶ
τοῦ διαλόγου τῶν
Ἐκκλησιῶν****Ἰσπανία:
Ἐντονη διαφωνία
Ἐκκλησίας καὶ Κυβερνήσεως****Πολυπολιτισμικά
Χριστούγεννα****Τουρκία καὶ Πατριαρχεῖο**

Θλίψη προκαλεῖ σὲ κάθε Ἑλληνα, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον Ὁρθοδόξους, ἡ συμπεριφορὰ τῆς Τουρκίας πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Παρὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ τῆς γείτονος χώρας γιὰ ἔνταξη καὶ ἐνσωμάτωση στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσὴ καὶ τοὺς συναφεῖς θεσμούς, ἡ Ἄγκυρα ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσει τὴν Οἰκουμενικότητα τοῦ Πατριαρχείου, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης καὶ παρεμβάλλει συνεχῆ ἐμπόδια στὴν ὁμαλὴ λειτουργία καὶ αὐτοδιοίκηση τῶν ἐλληνορθοδόξων Φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ ἐπιστολὴ τῆς πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο ἐκφράζει τὴν πλήρη καὶ ἀμέριστη συμπαράστασή της πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο, ὃ δὲ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ δηλώσεις του κατεδίδαξε τὴν τουρκικὴ προκλητικότητα. Εἶναι εὐχάριστο τὸ γεγονός ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου κ. Χοσὲ Μπορέλ κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Τουρκία στὶς ἀρχὲς Δεκεμβρίου τόνισε κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὶς ἐθνικὲς καὶ θρησκευτικὲς μειονότητες ἀποτελεῖ θεμελιῶδες κριτήριον γιὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς χώρας αὐτῆς. Εἶναι ἐπίσης ἰδιαίτερα σημαντικὴ ἡ συμπαράσταση τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὅπως αὐτὴ ἐξεφράσθη μὲ ἐπίσημη ἀνακοίνωση. Ἄς ἐνώσουμε ὅλοι τὶς προσευχὲς μας καὶ τὶς φωνὲς μας ὥστε νὰ ἔλθουν καλύτερες ἡμέρες γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο καὶ γιὰ τοὺς Ἑλληνοὺς Ὁρθοδόξους ποὺ ζοῦν στὴν Τουρκικὴ Ἐπικράτεια.

Κ.Χ.

Τὰ λείψανα τῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν ἐπιστρέφουν

Ἐνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἐτῶν ὑπῆρξε ἡ ἐπιστροφή τῶν τιμίων λειψάνων δύο μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὴν Ρώμη στὴν Κωνσταντινούπολη. Πρόκειται γιὰ τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὰ ὁποῖα παρέδωσε ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο κατὰ τὴν διάρκεια πανηγυρικῆς τελετῆς στὸν Ἅγιο Πέτρο τῆς Ρώμης. Τὰ λείψανα τῶν δύο κορυφαίων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων καὶ Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως εἶχαν ἀφαιρεθεῖ καὶ λεηλατηθεῖ ἀπὸ τοὺς Στανροφόρους καὶ εἶχαν μεταφερθεῖ στὴν Δύση. Ἡ ὑποδοχὴ τῶν λειψάνων στὴν Κωνσταντινούπολη συνέπεσε μὲ τὴν θρονικὴ ἐορτὴ τοῦ Πατριαρχείου, δηλαδὴ τὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Στὴν ἐπίκαιρη ὁμιλία του ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος εὐχήθηκε ἡ διπλὴ αὐτὴ ἐορτὴ νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας περιόδου, ποὺ θὰ κατατείνει πρὸς τὴν ἐπιθυμητὴ ἀπὸ ὅλους ἐνότητα πάντων τῶν Χριστιανῶν. Σημείωσε ταυτοχρόνως καὶ τὶς ὑπάρχουσες διαφορὲς λέγων μεταξὺ ἄλλων: «Δὲν δυνάμεθα, ὅμως, νὰ ἀγνοήσωμεν τὰς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος συσσωρευθεῖσας διαφωνίας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν μίαν βαρεῖαν καὶ δυσεπίλυτον κληρονομίαν ὄχι μόνον καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ψυχολο-

γικὸν κλίμα, τὸ ὁποῖον τὴν συνοδεύει». Στὴν θεία Λειτουργία καὶ στὴν ὑποδοχὴ τῶν λειψάνων συμμετείχαν ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ παρίστατο καὶ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Βατικανοῦ ὑπὸ τὸν Καρδινάλιο Κάσπερ. Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐξεπροσώπησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος.

Κ.Χ.

Τὰ Δίπτυχα τοῦ 2005

Ἐκυκλοφορήθησαν ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 2005. Ἐφέτος εἶναι ἀφιερωμένα «εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διατελέσαντας Προκαθημένους Αὐτῆς». Προτάσσεται Πρόλογος τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διπτύχων Σεβ. Μητροπολίτου Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημητρίου. Τὸ εἰσαγωγικὸ κείμενο μὲ συνοπτικὰ βιογραφικὰ τῶν κατὰ σειρὰν διαδοχῆς Προκαθημένων τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν συνέγραψε ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκλεκτὸς συνεργάτης τῶν Διπτύχων κ. Ἰωάννης Ἀθανασόπουλος, Θεολόγος καὶ Φιλολόγος. Ἀκολουθοῦν οἱ σελίδες τοῦ Τυπικοῦ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν Κληρικῶν καὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν, τίς ὁποῖες συνέταξε ὁ Θεολόγος - Πρωτοψάλτης κ. Ἀπόστολος Παπαχρήστος. Τέλος, παρατίθενται πληροφορίες γιὰ τὴν διοικητικὴ διάρθρωση τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν μὲ λεπτομερέστερη ἀναφορὰ στὴν ὀργάνωση καὶ στελέχωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπεμελήθησαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Πλάτων Κρικρῆς καὶ ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἐκδόσεως κ. Διονύσιος Μπιλάλης Ἀνατολικιώτης. Ἀπὸ τὸ εἰσαγωγικὸ σημείωμα τοῦ κ. Ἰωάννου Ἀθανασοπούλου παραθέτουμε ἕνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα: «Ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον αὐτῆς ἐλάμπρυναν κατὰ καιροὺς Πρωθιεράρχαι, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν ὄχι μόνον θρησκευτικοὶ ἡγέται ἀλλὰ καὶ ἔθνικοι ἄνδρες, φορεῖς ἔθνικοῦ καὶ ἀκραιφνῶς ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, ὑπέρμαχοι τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἀγωνισθέντες ποικιλοτρό-

πως μὲ αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν πολλῶν καὶ ἐνίοτε ἀκανθωδῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέρρεον ἀπὸ τὴν ἰδιότυπον κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθη ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τοὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐντεῦθεν χρόνους».

Κ.Χ.

Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ οἱ Νόμοι

Ἐκυκλοφορήθη προσφάτως τὸ νέο βιβλίον τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου κ. Παναγιώτη Μπούμη ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, οἱ Νόμοι καὶ οἱ Πατριαρχικὲς Πράξεις». Τὸ βιβλίον αὐτὸ περιλαμβάνει τρεῖς μελέτες τοῦ κ. Καθηγητοῦ, οἱ ὁποῖες δημοσιεύθηκαν στὸ περιοδικὸ μας καὶ συγκεκριμένα στὰ τεύχη τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Δεκεμβρίου 2003, Μαρτίου 2004 καὶ Αὐγούστου - Σεπτεμβρίου 2004. Ὁ συγγραφέας χειρίζεται μὲ ἐπιστημονικὴ σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα εὐαίσθητα ζητήματα τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος. Στηρίζεται σὲ πλούσια νομοκανονικὴ καὶ βιβλιογραφικὴ τεκμηρίωση καὶ χρησιμοποιοῖ γλῶσσα κατανοητὴ ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς μὴ εἰδικούς.

Κ.Χ.

Συνέντευξη Ἑλληνοῦ Ἀρχιμανδρίτου περὶ τοῦ διαλόγου τῶν Ἐκκλησιῶν

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐξήγησε στὶς 25/4/2004 ἀπὸ τὸ μικρόφωνο τοῦ Ραδιοσταθμοῦ τοῦ Βατικανοῦ, τὴν ἀπήχηση τῆς χειρονομίας τῆς παραδόσεως τῶν ἱερῶν λειψάνων καὶ ὑπεγράμμισε τὴν σημασία τῆς πορείας πρὸς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ Σάββατο 27 Νοεμβρίου 2004 ὁ Πάπας Ἰωάννης-Παῦλος ὁ 2ος παρέδωσε, στὴν Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, Βαρθολομαῖο τὸν 1ο, τὰ ἱερά λείψανα τῶν Ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὰ ὁποῖα ἐφυλάσσοντο μέχρι σήμερον στὴ Ρώμη.

Κατὰ τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Σωτηριάδη, «ἡ σημασία τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶναι μεγίστη, διότι ἡ παράδοση τῶν ἱερῶν λειψάνων σηματοδοτεῖ τὴν δημιουργία ἀκόμη

μιᾶς γέφυρας μεταξύ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ρώμης, μεταξύ τῆς Καθολικῆς καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αὐτὴ ἡ χειρονομία φιλανθρωπίας καὶ ἀδελφότητος ἐρχεται νὰ προστεθεῖ σὲ ἀντίστοιχες παλαιότερες χειρονομίες παραδόσεως ἄλλων σημαντικῶν λειψάνων, οἱ ὁποῖες ἐσφράγισαν τὴν ἐποχὴ ἔπειτα ἀπὸ τὴν Σύνοδο, ὅπως τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰδικότερα στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία τῶν Πατρῶν, τοῦ Ἁγίου Σάββα στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ Ἁγίου Τίτου στὴν Κρήτη.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης ἐξήγησε ὅτι «ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος εἶναι ὑπόδειγμα θαρραλέου Ἀποστόλου μέσα στὴν κοινωνία. Ἀπευθυνόταν μὲ παρρησία στοὺς αὐτοκράτορες καὶ ἐπέκρινε τὶς ἀρχές τῆς ἐποχῆς του καὶ δι' αὐτὸ "ἠξιώθη", οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἐξορίας καὶ τοῦ θανάτου. Τὸ μῆνυμά του γιὰ μᾶς εἶναι νὰ ἐνεργοποιούμεθα μέσα στὴν κοινωνία καὶ νὰ ἔχουμε θάρρος. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ὡς Πατριάρχης καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὑπῆρξε ἐπίσης ὑπόδειγμα μιᾶς καρδιάς ἀφοσιωμένης στὸν Κύριο, ἀλλὰ καὶ θαρραλέας προσωπικότητος καί, ὅταν κατηγορήθηκε, δὲν ἐδίστασε νὰ ἐγκαταλείψει τὰ ἀξιώματά του, σὲ μία ἐποχὴ τόσο σημαντικὴ, καὶ νὰ ἐπιστρέψει στὴ ζωὴ τῆς ἐξορίας στὸν τόπο τῆς γενέτειράς του».

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον τοῦ διαλόγου μεταξύ Καθολικῶν καὶ Ὀρθοδόξων, ὁ Ἀρχιμανδρίτης διαβεβαιώνει: «Ἔχουμε ἀνάγκη νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς. Ὑπῆρξαν ἐνδιαφέρουσες στιγμές. Ἔχουμε συζητήσει τόσα θέματα. Ὅπως οἰδήποτε, τὸ πρόβλημα, πὺν ἀπομένει ἀκόμη νὰ ὑπερβούμε, εἶναι ἡ Οὐνία. Πρέπει νὰ τὸ ξεπεράσουμε, ἀλλὰ ἡ ληφθεῖσα ἀπόφαση εἶναι νὰ ἐπαναληφθεῖ ὁ θεολογικὸς διάλογος ἔπειτα ἀπὸ τὴν παράδοση αὐτῶν τῶν τόσον σημαντικῶν λειψάνων. Κατὰ τὶς πληροφορίες μου, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, ἡ ἐπανάληψη αὐτοῦ τοῦ διαλόγου θὰ ἀνακοινωθεῖ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Οἱ συζητήσεις θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τὸ Λειτουργίωμα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ κατόπιν θὰ ἐξετασθοῦν ἐπίσης καὶ ἄλλα ζητήματα».

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης, προχωρώντας ἀκόμη ἓνα βῆμα, ἐκμυστηρεύθηκε τὶς σκέψεις του: «Πιστεύω ὅτι οἱ θρησκευτικοὶ μας ἀρχηγοί, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ καὶ τὰ ἀνώτερα στελέχη τῶν Ἐκκλησιῶν μας δὲν ἔχουν ἀκόμη καθήσει γύρω ἀπὸ μία στρογγυλὴ τράπεζα γιὰ νὰ συζητήσουν, εἰ δυνατὸν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, γιὰ τὴν διαδικασία προσέγγισης τῶν Ἐκκλησιῶν. Κατὰ τὴν προ-

σωπικὴ μου ἐκτίμηση, σήμερα πλέον, ἀφοῦ ὀλοκληρώθηκαν οἱ μεγάλες χειρονομίες, δημοσιεύθηκαν οἱ φωτογραφίες καὶ ἀντηλλάγησαν τὰ δῶρα, ἔχουμε τὴν ἀνάγκη θάρρους καὶ μιᾶς οἰκουμενικότητος πῶς πνευματικῆς, δηλαδὴ μιᾶς οἰκουμενικότητος ἀπὸ τὴ βάση. Τώρα πρέπει νὰ συνομιλήσουν μεταξύ τους οἱ λαοί, οἱ ἱερεῖς, οἱ ἐνορίες καὶ τὰ πρόσωπα ἀπὸ τὶς διαλεγόμενες Ἐκκλησίες. Πρέπει νὰ καλλιεργηθοῦν φιλίες καὶ οἱ συνομιλίες μας νὰ διεξάγονται ὄχι μόνον στὸ ἐπίπεδο τῆς διπλωματίας ἀλλὰ καὶ μεταξύ ἀδελφῶν».

«Θὰ ἔλεγα», τόνισε καταλήγοντας ὁ Ἀρχιμανδρίτης, «ὅτι ἡ ἐνότης πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὶς ιδιότητες πὺν περιγράφουν ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι θεολόγοι μας καὶ ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ μας, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ οἱ μεγάλοι θεολόγοι τῆς Δύσεως, τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ Καρδινάλιος Ratzinger, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται σὲ μία ἐνότητα ἢ ἐπανάληψη κατὰ τὰ ἱστορικὰ πρότυπα τῆς πρώτης χιλιετίας».

(Τὸ πρωτότυπο κείμενο δημοσιεύεται καὶ στὴν ἱστοσελίδα www.zenit.org).

Ἰσπανία: Ἐντονὴ διαφωνία Ἐκκλησίας καὶ Κυβερνήσεως

Ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἰσπανίας συλλέγει ὑπογραφές πολιτῶν καὶ προετοιμάζει μαζικὴ διαδήλωση στὴ Μαδρίτη, ὡς διαμαρτυρία ἐναντίον τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων πὺν σκοπεύει νὰ εἰσαγάγει ἡ νέα κυβέρνηση (ὅπως ἡ νομιμοποίηση τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἡ χαλάρωση τῆς νομοθεσίας περὶ ἐκτρώσεων καὶ διαζυγίων καὶ ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα ἀπὸ ὑποχρεωτικὸ μάθημα σὲ μάθημα ἐπιλογῆς).

Ἡ ἰσπανικὴ ἐφημερίδα El Mundo ἔγραψε στὶς 26 Νοεμβρίου ὅτι ἡ διαδήλωση ἀνεβλήθη γιὰ λίγο καιρὸ μὲ πρωτοβουλία τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ βοηθηθεῖ ὁ διάλογος μὲ τὴν κυβέρνηση. Τὰ περιθώρια τοῦ διαλόγου φαίνεται ὅμως ὅτι στενεύουν, καθὼς ἡ Κυβέρνηση δὲν ἀνταποκρίνεται στὴ μαζικὴ συλλογὴ ὑπογραφῶν τῶν Ἰσπανῶν πολιτῶν ἀπὸ τὶς ἐνορίες τους, οἱ ὁποῖες ἀπευθύνουν ἔκκληση γιὰ ἐπανεξέταση τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ κοινωνικὸν διάλογο.

Ἔτσι, στὴν ἐναρκτήρια προσφώνησή του πρὸς τὴν πρόσφατη πενθήμερη Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἰσπα-

νικῆς Ἐκκλησίας, στίς 22 Νοεμβρίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μαδρίτης, Καρδινάλιος Antonio Maria Rouco, γνωστός καί ἀπό παλαιότερες πύρινες ἐπιθέσεις του κατὰ τοῦ φαινομένου τοῦ «ἐκκοσμικευτικοῦ φονταμενταλισμοῦ», ὅπως τὸ ἔχει χαρακτηρίσει, ἄσκησε καί πάλι δριμύτατη κριτική στοῦ πρόγραμμα κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς ἰσπανικῆς Κυβέρνησης. «Ἡ ὀρθότητα ἢ ἡ πλάνη τῶν ἀνθρώπινων ἐνεργειῶν δὲν κρίνεται μὲ βάση τοὺς ἀνθρώπινους νόμους, τίς πλειοψηφίες ἢ τίς ὁμοφωνίες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀπὸ δυνάμεις πολὺ ὑπέρτερες αὐτῶν», δήλωσε, μεταξὺ ἄλλων, ὁ Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος.

Βεβαίως, ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἰσπανικῆς Ἐκκλησίας εἶχε δηλώσει παλαιότερα (τὸν Σεπτέμβριο) ὅτι, παρ' ὅλο πὺν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐμπλακεῖ εὐθέως στὴν ὀργάνωση διαδηλώσεων στοὺς δρόμους ἐναντίον τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ὡστόσο θὰ ὑπεστήριζε Καθολικὲς Ὄργανώσεις, οἱ ὁποῖες θὰ ἐπιθυμοῦσαν μίᾳ τέτοια διοργάνωση.

Ἐκφράζονται πάντως ἐλπίδες γιὰ τὴ δυνατότητα ἀπεμπλοκῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας στὴν Ἰσπανία ἀπὸ μίᾳ ἀντιπαράθεση, ἡ ὁποία διαρκεῖ ἤδη ἐπὶ ἄρκετους μῆνες τώρα.

Πολυπολιτισμικά... Χριστούγεννα!

Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ τῆς 13-12-2004 ἀναδημοσιεύουμε τὴν ἐξῆς ἐνδιαφέρουσα εἴδηση ἄνευ σχολίων:

«Μιὰ ἐκκληση... πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς πιστοὺς ἀπηύθυνε ὁ καρδινάλιος Καμίλο Ρουίνι: Μὴν ἐπιτρέψετε νὰ καταργηθεῖ ἢ νὰ ἀλλοιωθεῖ ἡ παράδοση τῆς φάτνης καὶ τῶν χριστουγεννιάτικων καλάντων. «Αὐτὰ τὰ πράγματα μπορεῖ νὰ φαίνονται μικρά, ἀλλὰ ἡ ἰδέα πὺν κρύβεται πίσω τους εἶναι ἐντελῶς λανθασμένη καὶ οἱ συνέπειες γιὰ τὰ παιδιὰ μας καὶ τοὺς νέους μας μπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ βλαβερές».

Τὸ ἐπεισόδιο... πὺν προκάλεσε αὐτὴ τὴν ἐκκληση σὺνέβη πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες σὲ ἓνα δημοτικὸ σχολεῖο. Στὰ χριστουγεννιάτικα κάλαντα, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ (Gesu) ἀντικαταστάθηκε μὲ τὴ λέξη ἀρετὴ (virtu), ἀπὸ φόβο μήπως προσβληθοῦν δύο μουσουλμάνοι μαθητές. Σὲ ἓνα ἄλλο παρόμοιο ἐπεισόδιο, στοῦ Τρεβίζο, μερικοὶ δάσκαλοι ἀρνήθηκαν νὰ κατασκευάσουν τὴν παραδοσιακὴ φάτνη στοῦ σχολεῖο τους, μήπως προσβληθοῦν μαθητὲς πὺν εἶχαν διαφορετικὸ θρησκεῦμα. Πρὶν ἀπὸ τρεῖς μέρες, ὁ βικάριος τοῦ Πάπα στὴ Ρώμη κάλεσε τοὺς Καθολικοὺς νὰ ἐνώσουν τίς δυνάμεις τους γιὰ νὰ ὑπερασπιστοῦν τίς χριστιανικὲς ἀξίες ἀπὸ τίς σύγχρονες τάσεις πὺν ἀποβλέπουν «στὴν ἐξαφάνιση τῆς πίστεως ἀπὸ τὸν πολιτισμὸ μας». Ἄν ἀφήσουμε νὰ χαθεῖ ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτισμικὴ μας ταυτότητα, εἶπε ὁ βικάριος, τότε θὰ ὑποχρεωθοῦμε νὰ δανειστοῦμε ἰδέες καὶ ἀξίες πὺν «θὰ ἐξασθενίσουν τὸν οὐμανιστικὸ χαρακτήρα τῆς κοινωνίας μας».

Ν.Π.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὰ πεπραγμένα τῆς Δ.Ι.Σ. Δεκεμβρίου 2004

Συνήλθε ἀπὸ 7 ἕως 10 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., ἡ Διάρκῃς Ἱερά Σύνοδος τῆς 148ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Συνεδριῶν:

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

«Ἀλληλεγγύη»

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις
Καλαβρύτων
καὶ Αἰγιαλείας

Α΄

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε
τὴν Διάρκῃ Ἱερά Σύνοδο:

1. Γιὰ τὶς ἐνθρονίσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, τὶς ὁποῖες παρακολούθησε πλῆθος λαοῦ καὶ ἐπεκρότησε τὴν ἐπιλογή ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία αὐτῶν τῶν Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν εἶχαν διακονήσει στὶς συγκεκριμένες Μητροπόλεις.

2. Γιὰ τὴν ἐπιστολὴ τὴν ὁποία ἔστειλε στοὺς ἀρχηγούς τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης καὶ τῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν γιὰ νὰ διαμαρτυρηθεῖ στὴν ἀπόφαση τῶν Η.Π.Α. γιὰ ἀναγνώριση τῶν Σκοπίων μὲ τὸ Συνταγματικὸ τους ὄνομα, τονίζοντας ὅτι ἀποτελεῖ δικαίωμα ἀλλὰ καὶ καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἔχει λόγο γιὰ μεγάλης σημασίας ἐθνικὰ θέματα, ὅπως καὶ ἡ μακράων ἱστορία τῆς Ἑλλάδος διδάσκει.

3. Γιὰ τὴν πορεία τοῦ Νομοσχεδίου γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, καὶ ὑπογράμμισε ὅτι αὐτὸ ἀποβλέπει στὸ νὰ ἀναδειχθοῦν στελέχη τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, ἦθος καὶ λατρευτικὴ ζωὴ.

4. Γιὰ τὴν ἐπίσκεψη ποὺ δέχθηκε ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἀσσυριακῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἀθήνα.

5. Γιὰ τὴν γραπτὴ καὶ προφορικὴ ἐκδήλωση συμπαράστασης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ποὺ δοκιμάσθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἀπὸ τὶς ἀντιδράσεις τῆς Τουρκικῆς Κυβέρνησης.

6. Γιὰ τὸ εὐχαριστήριο ἔγγραφο ποὺ ἀπέστειλε στὴν Ἐκκλησία μας ἡ Ὄργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 2004, ἀναγνωρίζοντας τὴν πολὺπλευρὴ καὶ σημαντικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας στὴ διοργάνωση καὶ ἐπιτυχία τῶν Ἀγώνων.

7. Γιὰ τὸ εὐχαριστήριο ἔγγραφο ποὺ ἀπέστειλε ὁ Σύλλογος Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, γιὰ τὴν πρὸς αὐτὸν οἰκονομικὴ βοήθεια πρὸς διοργάνωση τοῦ Ι΄ Θεολογικοῦ Συνεδρίου Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν, τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στὴ Χίο ἀπὸ 25-29.6.2004.

8. Γιὰ τὴν παρουσία του στὴν ἐκδήλωση ὑποδοχῆς πρωτοετῶν Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καὶ τὴν ἐπισήμανσὴ του πρὸς αὐτούς, κατὰ τὴ διάρκειά της, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοὺς ἀγκαλιάζει μὲ ἀγάπη καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τοὺς ἀξιοποιήσει στὸ ἔργο Της.

9. Γιὰ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Ἀναστασίου Παπαληγούρα, μὲ τὴν ὁποία διαβεβαιώνει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ προταθεῖ νομοθετικὴ ρύθμιση γιὰ διεξαγωγὴ δικῶν καὶ τὶς Κυριακές.

10. Γιὰ τὶς εὐεργετικὲς γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν Φορολογικὲς Διατάξεις, οἱ ὁποῖες συμπεριλήφθησαν στὸ ὑπὸ δημοσίευση Φορολογικὸ Νομοσχέδιο.

11. Γιὰ τὴν δυνατότητα οἰκονομικῆς ἐπιχορηγήσεως, ἐκ τῶν ἀδιαθέτων κονδυλίων ἐθνικῶν πόρων τῶν Προγραμμάτων τῶν Περιφερειῶν τῆς Χώρας, ἔργων ἀναστηλώσεως Ἐκκλησιαστικῶν Μνημείων, Ἰδρυμάτων γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες (Α.Μ.Ε.Α.) καθὼς καὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς Ξενῶνων Ἱερῶν Μονῶν.

Β'

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε:

1. Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειο, ὁ ὁποῖος ἐκπροσώπησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος στὶς Λειτουργικὲς καὶ Λατρευτικὲς Ἐκδηλώσεις στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὑπεδέχθη ἀπὸ τὴν Ρώμην τὰ Ἱερὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως.

2. Ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Σύρου κ. Δωρόθεο καὶ Κερκύρας κ. Νεκτάριο, οἱ ὁποῖοι ἐκπροσώπησαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος στὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Τυφλίδα τῆς Γεωργίας.

3. Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γλυφάδας κ. Παῦλο, γιὰ τὴν συνάντησή του μὲ τὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης κ. Παπαληγούρα καὶ τὴν συζήτηση ποὺ εἶχαν γιὰ θέματα τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῶν Κληρικῶν στὶς φυλακές.

4. Γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς ΙΣΤ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἰρέσεων καὶ Παραθρησκείας, τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στὸ Προκόπιο Εὐβοίας ἀπὸ 1-4.11.2004, ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων.

5. Γιὰ τὶς ἐργασίες τοῦ «Α' Φεστιβάλ Ὁρθοδόξων Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως» ποὺ ἔλαβε χώρα στὴ Μόσχα (16-18.11.2004) καὶ στὸ ὁποῖο συμμετεῖχαν ὡς

ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ Πανοσιολογίωτατοι Ἀρχιμανδρίτες κ.κ. Ἐπιφάνειος Οἰκονόμου καὶ Συμεὼν Βενετσιάνος.

6. Γιὰ τὸ Μοναστικὸ Συνέδριο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας, τὸ ὁποῖο συνήλθε στὴ Γιαμπλέτσα (2-3.9.2004) καὶ στὸ ὁποῖο συμμετεῖχε ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Πανοσιολογίωτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Τιμόθεος Σακκάς, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ἀττικῆς.

7. Γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς Συνόδου τῆς Ἐπιτροπῆς Παγκοσμίου Ἱεραποστολῆς καὶ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Παγκοσμίου Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε., ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Κούβα (28.9-6.10.2004) καὶ στὴν ὁποία συμμετεῖχε ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἐλλογιμώτατος Καθηγητὴς κ. Πέτρος Βασιλειάδης.

8. Γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Ε.Κ. στὴν Πράγα (24-26.9.2004), στὴν ὁποία συμμετεῖχε ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σκαρίπας.

9. Γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς ἐτησίως Διασκέψεως τοῦ «*Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν – Οἱ Θρησκείες γιὰ τὴν Εἰρήνην*», ποὺ ἐγίνε στὴ Λευεν τοῦ Βελγίου (7-10.11.2004), ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τοῦ Θεοφιλοστάτου Ἐπισκόπου Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη, Διευθυντῆ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

10. Γιὰ τὰ Πορίσματα καὶ τὶς Προτάσεις τῆς Διημερίδος μὲ κεντρικὸ θέμα: «*Οἱ μετανάστες στὴν ὑπὸ διαμόρφωση πολυπολιτισμικὴ Ἑλληνικὴ Κοινωνία, μία πρόκληση γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν*», ἡ ὁποία διοργανώθηκε ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νὰ ἐκδόσει «*Τὸ ἐγκόλπιο τοῦ Μετανάστη*», στὸ ὁποῖο θὰ περιλαμβάνονται κείμενα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη καὶ ἀποσπάσματα κειμένων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀνταποκρινόμενα στὶς συνθηκὲς τῆς ζωῆς τῶν μεταναστῶν, στὴν Ἀγγλική, Ρωσικὴ καὶ Ἀλβανικὴ γλῶσσα.

11. Γιὰ τὴν δράση καὶ τὸ ἐν γένει ἔργο τῆς Μ.Κ.Ο. «*Ἀλληλεγγύη*», ἀπὸ τὸν Διευθυντῆ τῆς κ. Δημήτριου Φουρλεμάδη.

Γ'

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε:

1. Τὴν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως γιὰ τὴν διοργάνωση τοῦ Ζ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου, ἀπὸ 19-22.9.2005, μὲ θέμα: «*Τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης*».

2. Τὴν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας περὶ καταρτισμοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Προγράμματος «*Γιὰ τὴν δενδροφύτευση φυτικῶν καὶ δασικῶν εἰδῶν, σὲ πανελλήνια κλίμακα, μέσῳ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων*».

3. Τὸν νέο Κατάλογο δικαιούχων οἰκογενειῶν τῆς Θράκης γιὰ τὸ ἐπίδομα τοῦ 3ου τέκνου γιὰ τὸ δίμηνο Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 2004. Τὸ ὕψος τῆς ἐπιχορηγήσεως αὐτῆς ἀνέρχεται στὸ ποσὸ τῶν 204.000€ καὶ θὰ διανεμηθεῖ σὲ 860 οἰκογένειες.

4. Τὶς ἐξῆς νέες Ἱερὲς Ἀκολουθίες:

α) Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Καθαριωτίσης, Πολιούχου τῆς Νήσου Ἰθάκης, γιὰ τοπικὴ μόνον χρῆση.

β) Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀκύλα, πρώτου κηρύξαντος ἐν Λευκάδι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, γιὰ τοπικὴ μόνον χρῆση.

γ) Παρακλητικὸ Κανόνα στὸν Ἅγιο Μάρτυρα Νέστορα, Προστάτη τῆς ἀθλουμένης νεότητος.

δ) Ἰκετήριο Κανόνα πρὸς τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ὑπὲρ τῆς δοκιμαζομένης νεότητος.

ε) Παρακλητικὸ Κανόνα στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴν ἔφορο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Δοβρᾶ.

5. Τὴν διοργάνωση τεσσάρων Ἡμερίδων, μὲ ἐπίκαιρα θέματα Βιοηθικῆς, στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Κέντρου Βιοϊατρικῆς Ἠθικῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐξῆς:

α) 14 Δεκεμβρίου 2004: «*Νόμοι καὶ Νομοσχέδια γιὰ τὴν Ἰατρικῶς Ὑποβοηθουμένη Ἀναπαραγωγή στὸν διεθνή χῶρο καὶ τὴν Ἑλλάδα*».

β) 25 Ἰανουαρίου 2005: «*Γενετικὰ τροποποιημένοι ὀργανισμοί, πραγματικότητα καὶ μύθοι*».

γ) 22 Φεβρουαρίου 2005: «*Βιοτράπεζες - Βιοπληροφορικὴ, ἐπεξεργασία γενετικοῦ ὕλικου*».

δ) 22 Μαρτίου 2005: «*Ἐξαντλητικὴ θεραπευτικὴ παρέμβαση στὶς ΜΕΘ-Ὀροὶ καὶ ὄρια*».

Δ'

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε:

1. Κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν 20ῆ Μαρτίου 2005 νὰ κηρύξουν τὸν Θεῖον Λόγον: κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος Συνοδικὸς Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς παραμονῆς ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Δεμενόπουλος, Γραμματεὺς παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Νὰ συστήσῃ «*Συντονιστικὸ Συμβούλιο Συμμετοχῆς σὲ Διεκκλησιαστικὲς καὶ Ευρωπαϊκὲς Πρωτοβουλίες Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Διακονίας*» μὲ τίτλο: «*Κοινωνία 2050-σ.ο.σ.*», μὲ σκοπὸ, ἡ ὑποστήριξη τοῦ κοινωνικοῦ καὶ προνομιακοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση νὰ πραγματοποιεῖται στὸ πλαίσιο μιᾶς συντονισμένης καὶ ἀποτελεσματικῆς προσπάθειας ποῦ θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

3. Τὴν ἀποστολὴ Συνοδικοῦ ἐγγράφου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία στὴν Ἑλλάδα, μὲ τὶς παρατηρήσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Ἐκθέσεως τοῦ STATE DEPARTMENT, περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι, Σεπτέμβριος 2004.

4. Τὴν κοινοποίησιν μὲ Ἐγκύκλιο Σημείωμα πρὸς τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 57552/12.11.2004 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἀποκέντρωσης κ. Ἀθανασίου Νάκου, πρὸς τὶς Διευθύνσεις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως στοὺς Νομούς τῆς Χώρας, περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν*», οἱ ὁποῖες ρυθμίζουν θέματα ποῦ ἀφοροῦν στὴ διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ὑπὸ τῶν Δήμων τελούντων Ἱερῶν Ναῶν τῶν Κοιμητηρίων.

Ε'

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐπίσης καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα. (13.12.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Κοινὸ ἀνακοινωθὲν
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ε.Σ.Α.Α.**

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς σωτηρίας κάθε ἀνθρώπου καὶ τῶν ἴσων δικαιωμάτων ἐκάστου σ' Αὐτήν, δηλώνει ὁμοῦ μετὰ τῆς ΕΣΑΑ τὴν ἐπιθυμία Της, διὰ τὴν καλλιέργεια καὶ εὐαισθητοποίηση τῶν Ἑλλήνων-Πολιτῶν πρὸς μία ἀλλαγὴ στάσης ἀπέναντι στὰ ἄτομα μὲ ἀναπηρία.

Ἄναγνωρίζει καὶ συγχαίρει τὴν Ἐθνικὴ Συνομοσπονδία Ἀτόμων Μὲ Ἀναπηρία γιὰ τὸ τόσο σημαντικό καὶ πολυσχιδῆς ἔργο, τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖ ἀνιδιοτελῶς καὶ γιὰ τὴν οὐσιαστικὴ συμβολὴ στὶς συνειδήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν δική Της συμβολὴ στὴ διάδοση τοῦ μηνύματος ἀποδοχῆς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀτόμων μὲ ἀναπηρία, συμβάλλοντας στὴν ἀπομάκρυνση τῶν φόβων, τῶν μύθων καὶ τῶν ἀρνητικῶν κατὰ πάντα προκαταλήψεων. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἀξιοποιήσει τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης ποὺ διαθέτει, νὰ προβεῖ στὴν ἐνημέρωση τῶν κληρικῶν Της ὅσον ἀφορᾷ στὴ νέα προσέγγιση γιὰ τὴν ἀναπηρία ποὺ θέλει τὰ ἄτομα μὲ ἀναπηρία, ὑποκείμενα δικαιωμάτων καὶ ὄχι ἀντικείμενα οἴκτου καὶ φιλανθρωπίας καὶ νὰ καταστήσει τὸν κτριοκὸ, ἀλλὰ καὶ τὸν ψηφιακὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας προσβάσιμο στὰ ἄτομα μὲ ἀναπηρία, ὀλοκληρώνοντας τίς μέχρι τώρα σχετικὲς διαδικασίες.

Σύνολη ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ πλήρωμά Της δεσμεύονται γιὰ τὴν ἐνημέρωση τόσο τῶν κληρικῶν ὅσο καὶ τοῦ ποιμνίου Της, συντονίζοντας κάθε προσπάθεια μὲ ἴδιους στόχους καὶ προτεραιότητες. Δὲν νοεῖται μία οικονομικὰ Ἐνωμένη Εὐρώπη χωρὶς τὴν εἰς βάθος θεμιτὴ κοινωνικὴ ἔνωσή Της. Κάθε Εὐρωπαῖος ἀλλὰ καὶ κάθε Ἑλληνας πολίτης χρέος ἔχει νὰ συνειδητοποιήσει πῶς τὰ ἄτομα μὲ ἀναπηρία δὲν ἔχουν εἰδικὲς ἰκανότητες ἀλλὰ σωματικὴ ἀνομοιογένεια, ἔχοντας κάθε δικαίωμα ἴσης ἀντιμετώπισης καὶ δίκαιης μεταχείρισης.

(3.12.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
Μ.Κ.Ο. ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**Κλιμάκιο τῆς «Ἀλληλεγγύης»
καὶ τῆς Υ.Δ.Α.Σ. στὴν πόλη Μπεσλάν**

Στὴν πόλη Μπεσλάν τῆς Βόρειας Ὀσετίας βρέθηκε μικτὸ κλιμάκιο τοῦ Μὴ Κυβερνητικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Διεθνούς Ἀνάπτυξης καὶ Συνεργασίας (Υ.Δ.Α.Σ.) τοῦ ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖο πραγματοποιεῖ σειρὰ ἐπαφῶν μὲ κυβερνητικοὺς ἀξιωματούχους καὶ ἐκπροσώπους τοπικῶν φορέων. Σκοπὸς τῶν σχετικῶν συναντήσεων εἶναι ἡ προώθηση τῶν διαδικασιῶν ποὺ ἀφοροῦν στὴν ἀνέγερση νέου σχολικοῦ συγκροτήματος στὴν πόλη, τὴν ὁποία, ὅπως εἶναι γνωστό, ἔχουν ἀναλάβει ἀπὸ κοινοῦ οἱ δύο φορεῖς. Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν ἐκπροσωποῦν ὁ Διευθυντὴς τῆς Υ.Δ.Α.Σ. κ. Γεώργιος Φιλιππαῖος καὶ ὁ ἀρχιτέκτονας κ. Κωνσταντῖνος Οἰκονόμου, ἐνῶ τὴν «Ἀλληλεγγύη» ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς κ. Δημ. Φουρλεμάδης καὶ ἡ ἀρχιτέκτων-μηχανικὸς κ. Ἡλέκτρα Σακέτα.

Ἡ «Ἀλληλεγγύη», μὲ τὴν ἀρωγὴ τῆς Υ.Δ.Α.Σ. ἐπιλέχθηκε ὡς ὁ κοινωνικὸς φορέας ποὺ θὰ ἀνεγείρει τὸ νέο σχολικὸ συγκρότημα στὴ Μπεσλάν μετὰ τὸ τραγικὸ τρομοκρατικὸ χτύπημα τοῦ περασμένου Σεπτεμβρίου. Ἐπιπλέον, ἡ «Ἀλληλεγγύη» θὰ ἀναλάβει καὶ τὴν ἀνοικοδόμηση ναϊδρίου, τὸ ὁποῖο θὰ τιμᾶται στὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ, Προστάτου τῶν παιδιῶν, σὲ ἀνάμνηση τῶν ἀθῶων θυμάτων τῆς τρομοκρατικῆς ἐπίθεσης.

(2.12.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

**Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπανέρχεται στὴν θέση
τοῦ Προέδρου στὸ Κέντρο Ἀποθεραπείας - Φυσικῆς
Ἀποκατάστασης «Κλεομένους Οἰκονόμου Ἱατροῦ»**

Μὲ ἀπόφαση τοῦ κ. Σταύρου Πεντέα-Προέδρου Περιφερειακοῦ Συστήματος Ὑγείας Προνοίας Δυτικῆς Ἑλλάδος (ΠΕΣΥΠ), ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ὀρίζεται Πρόεδρος Διοίκουσης Ἐπιτροπῆς τοῦ «Κέντρου

Ἐπιθεωρήσεως-Φυσικῆς Ἀποκατάστασης-Κλεομένους Οἰκονόμου Ἰατροῦ».

Χαιρετίζουμε με περισσή ικανοποίηση τὴν ἀπόφαση αὐτή, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐπανερχεται στὸν παλιὰ γνώριμο χῶρο τοῦ ἱστορικοῦ Ἰδρύματος τῆς πόλεώς μας, Κληροδότημα τοῦ Ἰατροῦ Κλεομένους Οἰκονόμου. Ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ ἀπομακρύνθηκε πρὸ ἔτους περίπου ἔπειτα ἀπὸ παράνομη καὶ αὐθαίρετη διοικητικὴ ἀπόφαση τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης ἔχει προσφύγει στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας Σ.τ.Ε.

Ὁ Σεβασμιώτατος αἰσθάνεται ἰδιαίτερα ικανοποιημένος ἀπὸ τὴν Ἀπόφαση αὐτή, ποὺ εἶναι σύμφωνη με τὴν βούληση τοῦ Διαθέτη.

Ἦδη συνεργάσθηκε με τὸν Διευθυντὴ τοῦ Ἰδρύματος κ. Δημήτριο Κακό, ὥρισε δὲ τὴν 1ην Δεκεμβρίου (Τετάρτη, ὥρα 12) ὡς ἡμέρα τῆς πρώτης Συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου με τὴ νέα σύνθεση, ὡς ἀκολούθως:

Τακτικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος: Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ.κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ.

β) Ἀντιπρόεδρος: Κούσκουρη Βασιλική, πρ. Ἀντιδήμαρχος Αἰγίου.

γ) Ἀποστολόπουλος Ἐπαμεινώνδας, Δικαστικὸς Ἀντιπρόσωπος-Νομικὸ Συμβούλιο τοῦ Κράτους, Δικαστικὸ Γραφεῖο Πατρῶν.

δ) Ρόζος Κων/νος, ἐκπρόσωπος ΕΣΑΕΑ.

ε) Σακελλαροπούλου Αἰκατερίνη, ἐκπρόσωπος ἐργαζομένων.

Ἀναπληρωματικὰ μέλη:

α) Βασιλείου Σπύρος, Ὀδοντίατρος.

β) Σουφλῆ Ἄννα, Προϊσταμένη Τμήματος ΙΚΑ Αἰγίου

γ) Γιαννοπούλου Ἀλεξάνδρα, Δικαστικὸς Ἀντιπρόσωπος Νομικὸ Συμβούλιο τοῦ Κράτους, Δικαστικὸ Γραφεῖο Πατρῶν.

δ) Τζιμίκος Παναγιώτης, ἐκπρόσωπος ΕΣΑΕΑ.

ε) Καλαμπόκης Ἀριστείδης, ἐκπρόσωπος ἐργαζομένων.

(22.11.2004)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυ-
μίαν: «ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΡΙΑ-
ΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΙΕΡΟΥ
ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ»****Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

2. Τὶς ὑποχρεώσεις Αὐτῆς, ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὲς Ἐπιταγές, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

3. Τὶς ὑφιστάμενες κοινωνικὲς καὶ πνευματικὲς ἀνάγκες τῆς Ἐνορίας Ἁγ. Νικολάου Πατρῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 279/26/6/2002 πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου.

5. Τὴν ἀπὸ 25.4.2004 Γνωμάτευση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 4.11.2004 Ἀπόφασή Της.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴ σύσταση Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ».

Ἡ συγκρότηση, ὀργάνωση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ κατωτέρου Κανονισμοῦ:

Ἄρθρον 1

Σύσταση - ἐπωνυμία - ἔδρα

Στὴν Ἐνορία Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸ καὶ Πολιτιστικὸ Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖο λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτελεία, τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν εὐθύνη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, μὲ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ».

Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλη τῶν Πατρῶν καὶ θὰ στεγάζεται στὸ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Μητρ. Παρθενίου 18 καὶ Ἄλ. Ὑψηλάντου 115 Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Πατρῶν.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ καλλιέργεια Ὁρθοδόξου χριστιανικῆς συνει-

δήσεως καὶ ἐνοριακοῦ φρονήματος τῶν πιστῶν τῆς πόλεως καὶ ἰδιαίτερος τῆς Ἐνορίας, καθὼς καὶ ὁ συντονισμὸς τοῦ συνόλου ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς ἐνορίας Ἁγ. Νικολάου Πατρῶν, ἤτοι: τοῦ λατρευτικοῦ, ἱεραποστολικοῦ, κατηχητικοῦ, κοινωνικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ τομέα, πρὸς δόξα τοῦ Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ.

Ἄρθρον 3

Μέσα πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ

Μέσα πρὸς πραγμάτωση τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ εἶναι:

α) Ἡ συντήρηση καὶ ὁ εὐπρεπισμὸς τῶν χώρων λατρείας τῆς Ἐνορίας, ἤτοι: τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἁγίου Νικολάου καὶ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

β) Ἡ διοργάνωση ὁμιλιῶν, διαλέξεων, προβολῶν, ἐκθέσεων, ἡμερίδων, σεμιναρίων.

γ) Ἡ προσφορὰ κατηχητικῶν μαθημάτων καὶ κηρυγμάτων πρὸς νέους καὶ ἐνήλικες τῆς ἐνορίας, καθὼς καὶ ἡ κατήχηση ἀβαπτιστῶν ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ βαπτισθοῦν.

δ) Ἡ ἀντιαιρετικὴ δραστηριότητα.

ε) Ἡ λειτουργία βιβλιοθήκης-ἀναγνωστηρίου, καθὼς καὶ ἡ χρήση σύγχρονων μεθόδων ἐπικοινωνίας καὶ πληροφοροφόρησης (multimedia-internet).

στ) Ἡ διοργάνωση ἐπιμορφωτικῶν προγραμμάτων καὶ δραστηριοτήτων (καλλιτεχνικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν).

ζ) Ἡ διοργάνωση φροντιστηρίων γιὰ μαθητὲς καὶ ἡ χορήγηση ὑποτροφιῶν.

η) Ἡ λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς καὶ Παραδοσιακῆς Μουσικῆς, Ἐργαστηρίων Ἐλευθερίων Σπουδῶν καὶ Κέντρου Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισης, σύμφωνα μὲ τις διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

θ) Ἡ δημοσίευση μελετῶν καὶ ἐκδόσεις ἐντύπων.

ι) Ἡ διακονία τῶν ἀναξιοπαθόντων καὶ ἐνδεῶν.

ια) Ἡ ἐξυπηρέτηση κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐνοριτῶν μὲ τὴν λειτουργία κυλικείου, καθὼς καὶ ἡ προσφορὰ γευμάτων ἀγάπης.

ιβ) Ἡ διοργάνωση ἀθλητικῶν, ψυχαγωγικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων, καθὼς καὶ ἐκδρομῶν.

ιγ) Ἡ συνεργασία μὲ δημόσιους καὶ ἰδιωτικούς φορεῖς καὶ Ἰδρύματα.

ιδ) Ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐνέργεια, ποῦ θὰ ἀποφασίσουν τὰ ἀρμόδια ὄργανα τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 4

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Το ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ ἐποπτεία τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν καὶ διοικεῖται ἀπὸ 7μελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο (Δ.Σ.), ἀποτελούμενον ἐκ:

α) τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνορίας, ὡς Προέδρου,

β) τῶν δύο (2) ἐτέρων ἐφημερίων τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Πατρῶν,

γ) ἐνὸς (1) μέλους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας,

δ) μιᾶς (1) κυρίας-μέλους τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἐνορίας καὶ

ε) δύο (2) ἐνοριτῶν διακρινομένων γιὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ τὴν ἐνοριακὴ δραστηριότητα.

Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Πατρῶν γιὰ μία τριετία.

2. Μέλος ποῦ δὲν συμμετέχει ἀναιτιολόγητα σὲ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις, αὐτοδικαίως ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματος. Τὴν ἐκπτώση διαπιστώνει τὸ Δ.Σ.

Μέλος ποῦ ἐνεργεῖ ἀντίθετα μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος καὶ περιφρονεῖ τις ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων του, ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματός του μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

3. Ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ συμπληρώσει τις κατὰ τὴν προηγουμένη παράγραφο κενωθεῖσες θέσεις τοῦ Δ.Σ.

4. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου καὶ εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία παρόντων τουλάχιστον 4 μελῶν.

5. Τὸ Δ.Σ. ἐκλέγει ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν του τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμία.

6. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.)

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος:

α) ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾶ στὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος,

β) ἐκλέγει ὡς Ἀντιπρόεδρο ἓνα ἐκ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἱ. Ναοῦ, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία,

γ) ἀποφαίνεται σὲ περιπτώσεις ἀντικανονικῆς συμπεριφορᾶς μελῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 4 § ii,

δ) προβαίνει στὴ σύσταση ἐπιτροπῶν ἐργασίας ἐπιμέρους τμημάτων τοῦ Κέντρου, συντάσσει τὸν κανονισμό λειτουργίας καὶ ὀρίζει ὑπευθύνους τμημάτων,

ε) ἐποπτεύει τὴν διαχείριση τῆς περιουσίας,

στ) ἀσκεῖ ἐποπτεία καὶ ἐλεγχὸ στοὺ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῶν ἀναγκαίων οικονομικῶν πόρων,

η) συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος,

θ) ἀποφασίζει τὴν παραχώρηση χώρων τοῦ Κέντρου γιὰ τὴν στέγαση ἄλλου φορέα, εἴτε δωρεὰν εἴτε ἐπὶ ἐνοικίῳ,

ια) ἐκχωρεῖ ἀρμοδιότητές του σὲ ἐπὶ μέρος ἐπιτροπές,

ιβ) εἰσηγεῖται τὴν τροποποίηση τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ τὴ διάλυση τοῦ Ἰδρύματος,

ιγ) ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ δὲν ἀναφέρεται στὸν παρόντα κανονισμό.

2. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συνεργάζεται μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας, μετὰ τοῦ ὁποῦ δύναται νὰ συνέρχεται σὲ κοινὴ συνεδρία γιὰ θέματα κοινῆς ἐνδιαφέροντος. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δὲν περιορίζει τὶς ἀρμοδιότητες τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὅπως αὐτὲς προβλέπονται ἀπὸ τὶς κείμενες διατάξεις.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων σὲ ἄλλα ἄρθρα ἀρμοδιοτήτων, ὑπογράφει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα σὲ ὅλες τὶς ἐννομες αὐτοῦ σχέσεις ἐνώπιον κάθε Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς ἢ Δικαστικῆς Ἀρχῆς.

4. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀντικαθιστᾷ τὸν Πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, σὲ ὅλες τὶς ἀρμοδιότητές του.

5. Ὁ Γραμματέας τοῦ Ἰδρύματος τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖο, τὸ πρωτόκολλο ἀλληλογραφίας καὶ τὸ βιβλίον πράξεων τοῦ Δ.Σ.

6. Ὁ Ταμίας τοῦ Ἰδρύματος τηρεῖ τὸ βιβλίον ταμείου, τὸν φάκελλο ἀποδείξεων μὲ τὰ παραστατικὰ ἐσόδων-ἐξόδων.

ἄρθρον 6

Πόροι Ἰδρύματος - διάθεση πόρων - τηρούμενα βιβλία

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) ἡ ἐτήσια ἐπιχορήγηση τῆς Ἐνορίας Ἀγ. Νικολάου Πατρῶν,

β) δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς,

γ) κρατικὲς ἢ Κοινοτικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ διακρατικῶν Ὄργανισμῶν ἢ ἀπὸ Ὄργανισμῶν Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ κάθε νόμιμος ἐπιχορήγηση,

δ) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων, ἐράνων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐκδρομῶν κ.ἄ.,

ε) ἔσοδα ἀπὸ πραγματοποίηση ἐπιδοτουμένων προγραμμάτων ἢ τὴν καταβολὴ διδάκτρων γιὰ τὴ συμμετοχὴ σὲ ἐπιμορφωτικὲς δραστηριότητες,

στ) πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος (μίσθωση, ἐκποίηση κλπ.),

ζ) κάθε ἔσοδο ποῦ προέρχεται ἀπὸ δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπὸ νόμιμη πηγή.

2. Τὰ ἀκίνητα ποῦ καθ' οἷονδήποτε τρόπον περιήλθαν ἢ θὰ περιέλθουν στὸν Ἱ. Ναὸ μὲ σκοπὸ τὴν ἀξιοποίησίν τους γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ ὕλικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἐνορίας Ἀγ. Νικολάου Πατρῶν, δύναται νὰ παραχωρηθοῦν στὸ Ἴδρυμα διὰ πράξεως τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου· ἀξιοποιοῦνται δὲ ἀπὸ αὐτὸ πρὸς ἐπιτέλεση τοῦ σκοποῦ του.

3. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀναφερομένων στὸ ἄρθρο 3 δραστηριοτήτων πρὸς πραγμάτωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

4. Τὸ τυχὸν χρηματικὸ πλεόνασμα ἀπὸ τὴν οικονομικὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο ὑπερβαίνει τὸ ποσὸ περὶ τοῦ ὁποῦ ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, κατατίθεται σὲ λογαριασμὸ Τραπεζῆς, στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος.

5. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος συντάσσονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ., καὶ ὑποβάλλονται στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο γιὰ ἐγκριση.

6. Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἴδια διαχείριση, τηρεῖ δὲ μὲ τὴν μερίμνα τοῦ Δ.Σ. τὰ διαχειριστικὰ βιβλία, σύμφωνα μὲ

τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμο χρήση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πατρῶν, ἦτοι:

- α) Βιβλίο Πρωτοκόλλου,
- β) Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.,
- γ) Βιβλίο Ταμείου καὶ διπλότυπα Γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν
- δ) Βιβλίο Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφεται ὅλη ἡ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, καὶ
- ε) Βιβλίο ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφεται ὅλη ἡ κινήτη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 9
Κατάργηση Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα καταργεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ τοῦ ἢ ὅταν εἶναι πλέον ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωση κατάργησης τοῦ Ἰδρύματος κάθε κινήτῳ ἢ ἀκίνητο περιουσιακὸ στοιχεῖο, καθὼς καὶ κάθε δικαίωμα ἢ ἀξίωση αὐτοῦ περιέρχεται στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Πατρῶν.

Ἄρθρον 7
Σφραγίδα Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν κυκλικὴ σφραγίδα, ποὺ φέρει σὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους τὴν ἐπωνυμία του: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ Ἱ. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ - 2004» Στὸ δὲ κέντρο φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ἄρθρον 10
Ἰσχύς Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημο Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8
Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

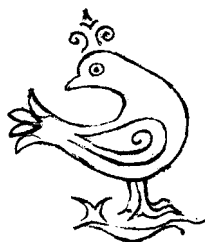
Ὁ παρῶν κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν.

Ἄρθρον 11

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἑνορίας Ἀγίου Νικολάου Πατρῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 4 Νοεμβρίου 2004
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**Κανονισμὸς λειτουργίας
τῆς «ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΙ-
ΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΡΜΠΟΒΟΥ - ΛΑΓΚΑΔΙΑΣ
ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ
ΣΤΑΓΩΝ»**

*Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Ζωοποι-
οῦ καὶ Ἀδιαιρέτου καὶ Προσκυνητῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἀμήν.*

Πειθόμενοι εἰς τὸ Ἀποστολικὸν κέλευσμα «πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τά-
ξιν γινέσθω» καὶ ἐπόμενοι τῇ ἀγιωτάτῃ Μοναστικῇ Ὁρθοδόξῳ Παραδόσει, ἀξιω-
θεῖσαι δὲ νὰ συμβιώμεν ὑπὸ τὴν κραταιὰν σκέπην τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου
εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦτο Καθίδρυμα, τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς σεπτῆς Αὐτῆς Κοι-
μήσεως, συνωδὰ δὲ καὶ τῷ 39ῳ ἄρθρῳ, παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Κα-
ταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τῇ εὐλογία τοῦ οἰκείου Σε-
βασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ.κ. Ἀλεξίου τοῦ καὶ Ποιμε-
νάρχου ἡμῶν καὶ τῇ εὐχῇ τοῦ πολυσεβάστου Πνευματικοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἀρχι-
μανδρίτου Ἰγνατίου Πούτου, προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ψήφισιν τοῦ πα-
ρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 1ον

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ «Κοιμήσεως Θεοτόκου» Κορμπόβου Λαγκαδιάς Τρικάλων μαρ-
τυρεῖται ἤδη κατὰ τὰ μέσα τοῦ 140 μ.Χ. αἰῶνος ὡς φαίνεται εἰς Χρυσόβουλλα
Διατάγματα τοῦ Ἀνδρονίκου Γ' τοῦ Παλαιολόγου καὶ τοῦ Συμεὼν Οὐρεση Πα-
λαιολόγου. Ὡσαύτως μαρτυρεῖται λειτουργοῦσα καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα αἰῶνας
ὡς ἀνδρική Ἱερὰ Μονή. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἀμοιρήσασα ἐμψύ-
χου ὑλικοῦ, ἤλθε σχεδὸν εἰς ἀφάνειαν, νῦν δὲ χάριτι Θεοῦ καὶ ἐπινοίᾳ τῆς Κυ-
ρίας Θεοτόκου, συνεπήχθη ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀδελφότης, ἀρχῆς γενομένης τὸ σω-
τήριον ἔτος 1972, ὁπότε καὶ ἤρχισε ἡ ἀνακαίνισις αὐτῆς ἐκ θεμελίων, πλὴν τοῦ
Καθολικοῦ, ὁ καλλωπισμὸς καὶ ὁ διὰ τῆς προσθήκης πολλῶν νέων κελλίων
εὐτρεπισμὸς αὐτῆς. Διὰ δὲ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 37/13.2.1981 ΦΕΚ ἐνε-
κρίθη ἡ ἀνασύστασις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαί-
ου ὡς καὶ ἡ ἐφεξῆς λειτουργία αὐτῆς ὡς Γυναικείας Κοινοβιακῆς, τελοῦσης ὑπὸ
τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ
Σταγῶν. Τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα διατηρεῖ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ἐναπομείνει
ἐγκαταβιοῦσα ἐν αὐτῇ μία μόνον ἀδελφή.

Ἄρθρον 2ον

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἐκλεγείσαι μᾶλλον ἢ ἐκλέξασαι τὸν Κύριον, ἐν πνεύματι ὁμοιότητος σκο-
ποῦμεν εἰς τὴν καθ' ἡμέραν προόρασιν τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἱεροψαλτικὸν «*προ-
ορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός*», ἐν τελείᾳ αὐταπαρνήσει, ὁμοιοῖα,
ἀδιαλείπτῳ εὐχῇ καὶ τοῖς λοιποῖς μοναχικοῖς τρόποις, ὑπὲρ δὲ πάντα τῇ τελείᾳ
ἀγάπῃ, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς Κυρίου, ὁδεύουσαι εἰς τὴν
ὁδὸν τῆς ἀγιότητος, καθαιρόμεναι ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ διώκουσαι τοῦ γνῶναι
καθ' ἐκάστην τὸν Κύριο, ἕως οὗ καταντήσωμεν εἰς τὸ μέτρον τῆς πίστεως καὶ
τῆς μετ' Αὐτοῦ θεοποιῶ ἐνώσεως.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ τοιοῦτου θεοθελήτου σκοποῦ, ὁ μὲν Θεὸς τὰ πάντα ἡμῖν ἠτοίμασεν, ἡμεῖς δὲ ἐν ἐνὶ φρονήματι ζῶμεν διὰ τῆς ἀδιαλείπτου εὐλογίας τῆς Ἁγίας Καθηγουμένης, ἣτις καθιστᾷ εἰς ἡμᾶς προσιτὸν πᾶν πνευματικὸν μέσον καὶ ὄργανον καὶ πᾶσαν σπουδὴν καὶ κόπον.

Διὰ τοῦτο πᾶν θέλημα, γνώμην, ἀνάγκην, κρυπτὸν καρδίας καὶ λογισμὸν ἐξαγορευόμεθα καὶ ἀναθέτομεν εἰς τὴν Γερόντισσαν, τὴν δὲ μυστηριακὴν ἐξομολόγησιν ἐνεργεῖ ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 3ον

Ὁ Ἐπίσκοπος

Ὁ Μοναχισμὸς τρέφεται καὶ ζωογονεῖται καὶ ἔχει τὴν ἰδιαιτέρα θέσιν του ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις, ὡς δόξαν ἑαυτῆς ἔχουσα τοῦτον, στοργικῶς φροντίζει καὶ περιθάλλει τὰ μέλη τῆς τὰ ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ Μοναστικοῦ μανδύου προσερχόμενα.

Ὡς ἐκ τούτου, ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν εἶναι ἡ ἐπιτόπιος πνευματικὴ ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Μονῆς, τόπον καὶ τύπον Χριστοῦ ἐπέχων.

Διὸ οὗτος, μνημονευόμενος εἰς ἀπάσας τὰς τελουμένας Ἱερὰς ἀκολουθίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, κέκτηται καὶ ἀσκεῖ πάσας τὰς ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Μοναχικῆς Παραδόσεως ἀπορρεούσας πνευματικὰς ἀρμοδιότητας, διότι διὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐν ἐκτάκτοις μάλιστα περιστάσεσι, διασφαλίζεται ἡ ὀρθὴ πορεία τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐνότης αὐτῆς.

Χειροθετεῖ τὴν ἐκλεγείσαν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Καθηγουμένην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

Ἐγκρίνει τὰς κουράς τῶν Μοναχῶν καὶ τὰς τελεῖ ὁ ἴδιος ἢ δι' εὐλογίας Του ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν ἐν αὐτῇ διαβιουσῶν Μοναχῶν, ἐὰν δὲν θεραπεύωνται διὰ τῶν πνευματικῶν παρεμβάσεων τῆς Καθηγουμένης.

Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς.

Φροντίζει διὰ τὸν ἀπρόσκοπτον πνευματικὸν βίον τῶν Μοναχῶν κατὰ τὰ πρότυπα τῆς Ὁρθοδόξου ἀσκήσεως.

Ἀπολαύει δὲ παντὸς θεοπρεποῦς σεβασμοῦ καὶ τιμῆς

παρὰ τῆς Ἀδελφότητος ὡς καὶ τῆς ὀφειλομένης Αὐτῷ οὐκίης ἀγάπης.

Ἄρθρον 4ον

Διοίκησις τῆς Μονῆς

Ἡ Ἱερὰ Μονή, προστάτιδα καὶ ὑπέρμαχον φύλακα ἔχουσα τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου (Καθηγουμένης καὶ Συμβούλων). Ἡ ἐξουσία δὲ τούτων εἶναι διακονία ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου, σκοπὸν ἔχουσα «ψυχὰς σῶσαι καὶ οὐχὶ ἀπολέσαι». Ὡς ἐκ τούτου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ὀφείλουν αὐταὶ νὰ φέρωνται πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος, ὡς Ἀγγέλοις διακονοῦσαι καὶ οὐκ ἀνθρώποις. Ἀλλὰ καὶ αἱ Μοναχαὶ ὀφείλουν, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι, πᾶσαν τιμὴν καὶ ὑπακοὴν εἰς τὰ διοικοῦντα τὴν Ἀδελφότητα μέλη κατὰ τὸ Παύλειον «*πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω*» καὶ «*πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε αὐτοῖς· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες*». Διὸ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ὑπακοῆς εἶναι θεία καὶ μεγίστη.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται πᾶσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρμοδιότητας, αἱ ὁποῖαι χορηγοῦνται εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Διὰ θέματα χρῆζοντα συλλογικῆς ἀντιμετωπίσεως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖ συνέλευσιν τῆς Ἀδελφότητος, προηγηθείσης αἰτήσεως τοῦλάχιστον ἡ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τῶν 2/4 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, καθ' ἣν ἀπαρτία θεωρεῖται ἡ παρουσία τῶν 2/3 τῶν μελῶν καὶ λαμβάνεται ἀπόφασις καθ' ἀπλὴν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

Ἡ Καθηγουμένη ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Καθηγουμένη, εἰς περίπτωσιν κωλύματος ἢ ἀσθενείας ἢ ἀπουσίας, ἀναπληροῦται ὑπὸ τῆς πρώτης κατὰ τὴν τάξιν ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβούλου, ἣτις θὰ καλῆται ἐφεξῆς Ἀναπληρώτρια, καὶ εἰς περίπτωσιν νομίμου χηρεύσεως τοῦ θρόνου, Τοποτηρήτρια. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ κωλύματι αὐτῆς, ὑπὸ τῆς δευτέρας τοιαύτης.

Ἡ Καθηγουμένη ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἐπίσημα

ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θέτουσα τὴν ὑπογραφήν της κατὰ τὸν τύπον «*Ἡ Καθηγουμένη, δεῖνα, Μοναχὴ*», καὶ ὅπου δεῖ προσθέτει «*καὶ αὶ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί*», σφραγίζουσα ταῦτα διὰ τῆς Ἱερᾶς σφραγίδος τῆς Μονῆς.

Ἄπουσiazούσης τῆς Καθηγουμένης τὰ ἔγγραφα ὑπογράφει ἡ Ἀναπληρώτρια αὐτῆς κατὰ τὸν τύπον «*Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δεῖνα, Μοναχὴ καὶ αὶ σὺν αὐτῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφαὶ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἡ Ἀναπληρώτρια, δεῖνα, Μοναχὴ*».

Ὁ τύπος τῆς σφραγίδος εἶναι κυκλικός. Εἰς τὸ κέντρον φέρει τὴν παράστασιν τῆς Κοιμήσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ κυκλόθεν «*Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν – Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Κορμπόβου*».

Ἄρθρον 5ον

Ἡ Καθηγουμένη – Πνευματικὴ διακονία αὐτῆς

Πνευματικὴ μήτηρ οὖσα τῆς Ἀδελφότητος ἡ Καθηγουμένη (Γερόντισσα) καὶ γιγνομένη ὑπόδειγμα εἰς τὰς ἀδελφὰς ἐν παντί, ἀπολαύει πάσης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ καὶ ὑπακοῆς παρὰ πάσης τῆς Ἀδελφότητος.

Αὕτη δέον ὅπως κοσμηθῆται ὑπὸ περισσοτέρων, κατὰ τὸ δυνατόν, χαρισμάτων καὶ δὴ ὅπως ἔχη ἀγάπην, μακροθυμίαν, ὑπομονήν, πραότητα, διάκρισιν, τὸ προβλέπειν, εὐκτικὴν διάθεσιν, δύναμιν ἀγρυπνίας, πνεῦμα οικονομίας ψυχῶν καὶ χάριτος λόγου, ἰκανότητα ἀσκήσεως ἐξουσίας κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν μοναχικῶν θεσμίων, δυνατότητα στηρίξεως ψυχῶν καὶ ποιᾶν τινα ἐγκύκλιον μόρφωσιν, οὐχὶ πρὸς προβολὴν τοῦ ἑαυτῆς προσώπου, ἀλλὰ πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ γενικοῦ αὐτῆς Ποιμαντικοῦ ἔργου καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν ἀδελφῶν.

Ἐπειδὴ τὸ ἔργον τῆς διαποικίσεως ψυχῶν ἀπαιτεῖ πολλήν τὴν ἐκ Θεοῦ βοήθειαν καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ Καθηγουμένη ἅπαξ ἢ δις τῆς ἐβδομάδος, δύναται νὰ ἀποσύρεται διὰ περισσοτέρων ἡσυχίαν, προσευχὴν καὶ ἄσκησιν, καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος. Ὡσαύτως, εἰ δυνατόν, δὲν περιπλέκεται εἰς μερίμνας ἐνδομναστηριακὰς ἢ ἐξωτερικὰς ἀλλὰ ἀναθέτει ταύτας εἰς ἕτερα πρόσωπα. Ἀποφεύγει ἐπίσης καὶ τὰς χρονοβόρους μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν ἀπασχολήσεις.

Ἡ Καθηγουμένη δέχεται τὰς καθημερινὰς ἐξαγορεύσεις τῶν ἀδελφῶν, νουθετεῖ δὲ ταύτας ἐν πνεύματι

ἀγάπης, στοργῆς καὶ πραότητος παρακολουθοῦσα καὶ τὸν προσωπικὸν ἐκάστης πνευματικὸν κανόνα. Ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Ἠγουμενοσυμβούλων κανονίζει τὰ διακονήματά των ὡς καὶ τὴν γενικὴν εὐταξίαν τοῦ Μναστηριακοῦ προγράμματος. Πάντως εἶναι προτιμότερον νὰ ἐπιβάλληται διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ παραδείγματος ἢ τῆς οἰασδῆποτε μορφῆς ἐξαναγκασμοῦ καὶ αὐστηρότητος, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλ' ἐθελουσίως παρακινουσα τὰς ἀδελφὰς εἰς τὴν πνευματικὴν τελείωσιν ἐν Χριστῷ.

Ἄρθρον 6ον

Ἐκλογή Καθηγουμένης

1. Ἐν χρεῖα τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης, αὕτη πληροῦται ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος τὸ ἀργότερον ἐντὸς τεσσαράκοντα (40) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ λόγου χρεῖας τοῦ θρόνου, τῇ προσκλήσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Ἀναπληρώτριας καὶ ὀρίζοντος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς σχετικῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν ψηφίζουσιν ἅπασαι αἱ κεκαρμένα κανονικῶς ἀδελφαί, Ρασοφόροι, Μικρόσχημοι, Μεγαλόσχημοι, αἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἀποκλειομένων τῶν δοκίμων.

2. Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς εἶναι ἡ ἑξῆς.

Ὅταν χρεύσῃ ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης διὰ τινα νόμιμον λόγον, ἡ Ἀναπληρώτρια ἀσκεῖ ὡς Τοποτηρήτρια ἅπαντα τὰ ἡγουμενικὰ καθήκοντα ἕως ἀναδείξεως τῆς νέας Καθηγουμένης. Ἡ Τοποτηρήτρια δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καλεῖ τὴν Ἀδελφότητα εἰς γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἀνακοινοῖ ἐγγράφως, πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος τοῦλάχιστον, εἰς αὐτήν, τὴν ἐπικειμένην διενέργειαν ἐκλογῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς γενησομένης συνελεύσεως. Εἶτα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τριμελὴς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν τριῶν νεωτέρων κατὰ τὸν χρόνον κουρᾶς ἀδελφῶν. Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, προτιμώμενον τὸ ἔχον ἀναλόγους γραμματικὰς γνώσεις, ἀσκεῖ καθήκοντα Γραμματέως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὴν ὁποῖαν δέον ὅπως παρίσταται ὁ Μητροπολίτης ἢ ἐκπρόσωπος

αυτοῦ, τελεῖται θεία λειτουργία καὶ εὐθύς ἀμέσως γίνε-
ται ἡ ἀνάδειξις τῆς Καθηγουμένης ὡς ἀκολούθως.

Ἀποχωρούντων τοῦ ἱερέως, τῶν δοκίμων ἀδελφῶν
καὶ εἴ τινας ἄλλου παρατυχόντος, κλείονται αἱ θύραι τοῦ
Καθολικοῦ καὶ ἅπασαι αἱ ἀδελφαί, μετὰ τὴν Παράκλησιν
τῆς Θεοτόκου, ψάλλουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Μονῆς «*Ἐν
τῇ γεννήσει...*», τὸ «*Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ...*» καὶ τὸ Κοντά-
κιον «*Τὴν ἐν πρεσβείαις...*». Εὐθύς ἀμέσως μοιράζονται
παρὰ τῆς Γραμματέως τὰ ψηφοδέλτια καὶ λευκοὶ φά-
κελλοι, ἐσφραγισμένα ἅπαντα διὰ τῆς μοναστηριακῆς
σφραγίδος. Τὰ ψηφοδέλτια εἶναι διὰ γραφομηχανῆς δα-
κτυλογραφημένα ἢ ἐντυπωμένα δι' ἄλλου μηχανικοῦ μέ-
σου, πάντως δὲ ὁμοίομορφα καὶ φέρουν τὰ ὀνόματα
ἁπασῶν τῶν ἐχουσῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι
ἀδελφῶν. Κατὰ σειρὰν κουρᾶς αἱ ἀδελφαί ἀποσυρόμε-
νοι εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν, εἰς χώρον ἐξασφαλίζοντα τὸ
ἀπόρρητον τῆς ψήφου, ἐξάγουν τὸ ψηφοδέλτιον καὶ διὰ
γραφίδος σημειοῦσι σταυρὸν παρὰ τὸ ὄνομα τῆς προτι-
μῆσεως τῶν. Σφραγίζουσαι τὸν φάκελλον, ρίπτουσι
τοῦτον, παρουσία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς
εἰδικῆς ψηφοδόχου, κειμένης ἐπὶ τραπεζίου ἔμπροσθεν
τῆς εἰκόνης τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἐνώπιον τῆς ὁποίας
ἄπτεται λαμπάς. Οὕτω πως περαιουμένης τῆς ψηφοφο-
ρίας, ἀνοίγεται ἡ ψηφοδόχος καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ
καταμετρᾷ εἰς ἐπήκοον καὶ ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν τὰς
ψήφους. Ψηφοδέλτιον φέρον πλείονας τοῦ ἐνὸς σταυ-
ροῦ ἢ ἕτερα σημεῖα δηλωτικὰ τῆς ψήφου, παραβιάζοντα
τὸ ἀπόρρητον, εἶναι ἄκυρον.

3. Διὰ τὴν ἐγκυρον ἐκλογὴν ἀπαιτεῖται ἀπαρτία τῶν
4/5 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, τῶν ἐχόντων δικαίω-
μα ψήφου. Ἡ ψηφοφορία, ἐφ' ὅσον ἡ Ἀδελφότης ἔχει
ἐνημερωθῆ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διενεργεῖται ἀνυπερθέ-
τως καὶ ἐγκύρως τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καί, εἰς περι-
πτώσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελε ἐπιτευχθῆ ἢ ὡς ἄνω ἀπαρτία,
ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους μετὰ ἐπτὰ (7)
ἡμέρας ἀνεξαρτήτως ἀπαρτίας. Καθηγουμένη ἐκλέγε-
ται πάντοτε ἡ λαβοῦσα τὴν πλειοψηφία τῶν παρουσῶν
ἀδελφῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἀμέ-
σως. Ἐὰν καὶ πάλιν ὑπάρξῃ ἰσοψηφία, γίνεται κλήρωσις
ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ νεωτέρου μέ-
λους τῆς καὶ οὕτω ἐκλέγεται ἡ Καθηγουμένη.

4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν γίνεται γνωστὸν ἀμέ-
σως εἰς τὸν Σεβασμώτατον Μητροπολίτην, σὺν τῇ ἀπο-
στολῇ καὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ εἰδικοῦ πρακτικοῦ
ἐκλογῆς, ὅπερ τηρεῖ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ εἰς διπλοῦν

εἰς ὃ συνυπογράφει ἡ Τοποτηρήτρια μετὰ τῶν Συμβού-
λων. Δι' αὐτοῦ καλεῖται οὗτος νὰ ἐγκρίνη τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς ἐκλογῆς ὀρίζων καὶ τὴν ἡμέραν τῆς χειροθετήσεως
καὶ τῆς ἐνθρονίσεως τῆς νέας Καθηγουμένης. Κατὰ ταύ-
την, μετὰ τὴν σχετικὴν τελετουργικὴν διάταξιν (εὐχαί,
μανδύας, ἐπιστήθιος σταυρὸς, ράβδος, προσκύνησις
εἰκόνων, ἐνθρόνισις), αἱ ἀδελφαὶ ψάλλουσι πολυχρόνιον
τῆ Καθηγουμένη καὶ ἅπασαι μετανιζοῦσι κατὰ σειρὰν,
εὐχόμεναι στερέωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ
Ναοῦ ἐξοδον, κρούονται χαρμοσύνως οἱ κώδωνες τῆς
Μονῆς καὶ ἡ νέα Καθηγουμένη ἀνέρχεται εἰς τὸ Ἦγου-
μενεῖον καὶ ἀναλαμβάνει ἐφεξῆς τὰ ἑαυτῆς ποιμαντικὰ
καθήκοντα.

5. Ἐὰν τις ὅμως μοναχὴ ἔχῃ ἀμφιβολίαν περὶ τῆς κα-
νονικότητος τῆς ἐκλογῆς ἢ ἕτερον τι θέλη νὰ καταγ-
γείλη, δικαιούται ἀκωλύτως νὰ ἐνεργήσῃ ἐντὸς τριῶν
(3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν ἐκλογῆς
παρὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ πρωτοκολλήσεως τῶν, ἀνα-
φέρουσα γραπτῶς καὶ ἠτιολογημένως πρὸς τὸν Σεβα-
σμιώτατον Μητροπολίτην. Πᾶσα ἐνέργειά της εἶναι αὐτό-
χρημα ἄκυρος καὶ ἀνύπαρκτος, ἐὰν δὲν ἐγένετο ἐντὸς
τοῦ ὀρισθέντος διαστήματος.

Τῆς νομίμου προσφυγῆς τῆς ἐπιλαμβάνεται ὁ Μη-
τροπολίτης ἐντὸς δεκαήμερου καί, ἐὰν μὲν ἡ ἐνστασις
κριθῆ ἔγκυρος, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογὴ, ἐὰν δὲ ἀπορ-
ριφθῆ, ἀκολουθεῖ ἡ ἐνθρόνισις ὡς ἀνωτέρω.

6. Ἡ οὐτοσί ἐκλεγείσα Καθηγουμένη εἶναι ἰσόβιος,
ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ
ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων. Ἐὰν τυχὸν ὅμως ἀπο-
δειχθῆ ἀνεπαρκῆς διὰ τὰς εὐθύναις τοῦ ἀξιωματός της
καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἐναντι τῆς Ἀδελφότητος, διὰ σω-
ματικὴν ἀσθένειαν μετ' ἀναπηρίας ἢ σοβαρὰν ψυχικὴν
τοιαύτην, τῇ γνωματεύσει τριῶν (3) ἰατρῶν, ἢ ἐκτραπῆ
σοβαρῶς περὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν, τῇ συμφώνῳ
γνώμῃ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐπιλαμβάνεται τὸ Ἦγουμενο-
συμβούλιον καὶ ἐὰν, μετὰ τρεῖς παραινήσεις καὶ ὑπο-
δείξεις, αὕτη δὲν συμμορφωθῆ συγκαλεῖται ἡ Ἀδελφό-
της εἰς σύναξιν (συνέλευσιν) μετ' ἀπαρτίαν τῶν 4/5 τῶν
μελῶν καὶ ἀποφασίζει μετ' ἀποψηφίαν τῶν 3/4 τούλά-
χιστον περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως ἢ μὴ αὐτῆς. Τὰ ἀνω-
τέρω γνωστοποιοῦνται ἀμελητῆ εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπί-
σκοπον. Κατόπιν τούτων ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται δι' ἠτιολογη-
μένης ἀποφάσεως της κατ' ἄρθρον 39, παράγρ. 5 τοῦ
Καταστατικοῦ Χάρτου, προτάσει τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέ-
ως ἢ τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος, νὰ ἐγκρίνη τὴν

διενέργειαν νέας ἐκλογῆς πρὸς ἀνάδεξιν Ἡγουμένης.

7. Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου νὰ συγκαλέσῃ τὴν συνέλευσιν, ὑπάρχοντος κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποχρῶντος λόγου, τότε δικαιοῦνται νὰ αἰτήσουν ἐγγράφως σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος μέλη ἐκπροσωποῦντα τὰ 2/5 αὐτῆς, προσδιορίζοντα καὶ ὡς θέμα τῆς συνελεύσεως, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τὸ συγκεκριμένον ἀποκλειστικῶς. Ἡ σύγκλησις γίνεται εἰς χρόνον τὸ ἀργότερον δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως. Ἐὰν καὶ πάλιν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀρνηθῇ, γίνεται προσφυγὴ εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην μὲ αἴτημα τὴν σύγκλησιν τῆς Ἀδελφότητος ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος πέντε (5) ἡμερῶν. Ὁ Μητροπολίτης ὑποχρεοῦται, ἐντὸς τῆς προθεσμίας αὐτῆς, νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως.

8. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἐκουσίας παραιτήσεως ἢ ἀποχωρήσεως τῆς Καθηγουμένης κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνωτέρω, ἢ ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην καὶ ἀκολουθεῖται ἀμέσως ἡ διαδικασία ἐκλογῆς Καθηγουμένης ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 7ον

Αἱ Ἡγουμενοσύμβουλοι

1. Τὴν Καθηγουμένη ὑποβοηθοῦν εἰς τὸ διοικητικὸν τῆς ἔργον αἱ μετέχουσαι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀδελφαί, καλούμεναι Ἡγουμενοσύμβουλοι. Ἡ θητεία των εἶναι πενταετής, ἐκτὸς ἐὰν εὐλογος αἰτία ἐπιβάλλῃ τὴν ἀντικατάστασιν των ὡς π.χ. ἀδυναμία ἀσκήσεως καθηκόντων, λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἀναπηρίας, ἔκπτωσις λόγῳ κακῆς διαχειρίσεως ἢ ἀναρμόστου συμπεριφορᾶς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων καθοριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἅμα τῇ λήξει τῆς θητείας του, ἀνέρχεται εἰς ἀριθμὸν τελοῦντα εἰς ἀναλογίαν ἓνα πρὸς τέσσαρα (1:4) τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν, μὴ δυνάμενον ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς ὀκτῶ (8) ἀδελφάς, ἐκτὸς τῆς Καθηγουμένης.

Ἡ ἐκλογή των ἢ ἐπανεκλογή των γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου ἀδελφῶν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6, παραγρ. 2, τῇ ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, συνεργομένων ἐν ἀπαρτίᾳ τῶν 4/5 αὐτῶν καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκάστη ἀδελφὴ σημειοῖ σταυρὸν παρὰ τὰ ὀνόματα μέχρι τῶν ἀδελφῶν, ὅσοι ἔχει ὀρι-

σθῆ ὅτι θὰ ἀποτελέσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου γίνονται κατὰ μῆνα Δεκέμβριον. Καθήκοντα ἀναλαμβάνουν ἀπὸ πρώτης (1ης) Ἰανουαρίου. Ἡ σειρά τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων θὰ προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβον κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Εἰς περίπτωσιν κενώσεως θέσεως Ἡγουμενοσυμβούλου ἢ ἀναπλήρωσις γίνεται ὑπὸ τῆς ἐκ τῶν λοιπῶν πλειοψηφισάσης ἀδελφῆς κατὰ τὰς ἐκλογάς. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον λαμβάνει τὰς ἀποφάσεις εὐρισκόμενον ἐν ἀπαρτίᾳ ὡς τοιαύτη θεωρεῖται κατὰ τὸ νῦν ἢ παρουσία τριῶν (3) μελῶν αὐτοῦ.

Τὸ κύρος τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ἀδελφὴ τῆς Μονῆς, δι' ἐγγράφου ἐνστάσεως τῆς πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6, παραγρ. 5 τοῦ παρόντος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς ἀνά δεκαπενθήμερον ἢ καὶ ἐκτάκτως, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Καθηγουμένης ἢ, ἀπουσιαζούσης ταύτης, ὑπὸ τὴν τῆς Ἀναπληρωτριάς αὐτῆς ἢ ἄλλως ὑπὸ τὴν τῆς δευτέρας Ἡγουμενοσυμβούλου.

Ἡγουμενοσύμβουλος μὴ προσερχόμενη εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, καίτοι καλουμένη ὑπὸ τῆς Γραμματέως ἐγγράφως, ἐπὶ τρεῖς συναπτὰς συνεδρίας, ἐκπίπτει τοῦ ἀξιωματός της, τὴν θέσιν δὲ αὐτῆς καταλαμβάνει ἕτερα ὡς ὀρίζεται ἀνωτέρω.

Αἱ Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκθέτουν πάντοτε τὴν γνώμην των μετὰ σεβασμοῦ, ἱεροπρεπείας καὶ φόβου Θεοῦ. Ἐχουν δὲ τὸ δικαίωμα νὰ καταθέτουν καὶ γραπτῶς τὰς ἀπόψεις των, εἴτε ὡς πλειοψηφία, εἴτε ὡς μειοψηφία, εἰς τὸν κώδικα τῶν πρακτικῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας θὰ ὑπερισχύσῃ ἢ ἀπόφασιν εἰς ἣν συγκαταλέγεται ἢ ψήφος τῆς Προεδρευούσης. Αἱ ἀποφάσεις ἐκάστης συνεδρίας καταχωρίζονται εἰς τὸν σχετικὸν κώδικα, τῆς Γραμματέως τῆς Μονῆς κρατούσης τὰς σχετικὰς σημειώσεις ἐπακριβῶς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν σχεδίῳ πρακτικῶν, καταρτίζεται καὶ ὑπογράφεται τὸ καθαρὸν τοιοῦτον.

2. Οἰκονόμος τῆς Μονῆς ὀρίζεται μία Ἡγουμενοσύμβουλος ἢ δευτερευόντως ἕτερα, ἐκτὸς Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἀδελφῆ. Μία ἐπίσης Ἡγουμενοσύμβουλος ἀναλαμβάνει, ἐὰν δύναται, τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ὡς Λογίστρια καὶ Ταμίας τῆς Μονῆς, ἥτις δύναται προσέτι,

ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, νὰ ὑπογράψῃ ἀντὶ τῆς Ἡγουμένης τὰ διπλότυπα καὶ ἀποδείξεις εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν. Αὕτη συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν ἐκάστου ἐπιόντος καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν ἐκάστου ἀπερχομένου οικονομικοῦ ἔτους καὶ ὑποβάλλει τούτους ἀρμοδίως εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον πρὸς θεώρησιν καὶ εἴτα ὑποβολὴν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρὸς ἔγκρισιν, τηροῦσα ἐπακριβῶς καὶ τὰ ἀπαραίτητα βιβλία.

3. Λογίστρια καὶ Ταμίας δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νὰ ὀρισθῇ καὶ μέλος ἐκτὸς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

4. Ἡ Γραμματεὺς τῆς Μονῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, δύναται δὲ νὰ εἶναι καὶ μὴ Ἡγουμενοσύμβουλος, ἄνευ ψήφου προφανῶς. Αὕτη τηρεῖ τοὺς κώδικας τῶν πρακτικῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὡς καὶ τὰ λοιπὰ βιβλία, ἦτοι:

1. Πρωτόκολλον εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας.

2. Μοναχολόγιον.

3. Δοκιμολόγιον.

4. Βιβλίον Κειμηλίων.

5. Βιβλίον κινητῆς περιουσίας τῆς Μονῆς (Βιβλίον ὕλικου).

6. Κτηματολόγιον, ἦτοι βιβλίον ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 8ον

Ὁ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς

Τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος ὑποβοηθοῦνται εἰς τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν των καὶ ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Πατέρα εἰς ὃν πάντα ἐξομολογοῦνται ἐν τῷ ἱερῷ Μυστηρίῳ. Οὗτος δι' ἀρμονικῆς καὶ ἀγαστῆς συνεργασίας μετὰ τῆς Καθηγουμένης θὰ χαράξῃ τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος κατὰ πλειοψηφίαν τῶν 3/4 τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ εἶναι δυνατὴ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ἡ ἀντικατάστασις Ἡγουμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 6, παραγρ. 6. Τὴν περὶ ἀντικαταστάσεως ἀπόφασιν θὰ λάβῃ ἡ ἀδελφότης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος.

Σήμερον πάντα τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος ἔχομεν

Πνευματικὸν Πατέρα τὸν ἀναθρέψαντα ἡμᾶς ἀρχῆθεν καὶ καθοδηγήσαντα εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν, Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ.κ. Ἰγνάτιον Ποῦτον, Καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δουσίκου. Εἶναι δὲ εὐχὴ ἡμῶν νὰ ἦ οὗτος Πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος ἰσοβίως.

Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ ἢ ἡ Καθηγουμένη, κατὰ διαστήματα, ἀναλύουν θέματα πνευματικῆς ζωῆς καὶ μοναστικῆς ἀγωγῆς ἐν συνάξεσιν εἰς τὰς ἀδελφὰς πρὸς καλυτέραν κατανόησιν τοῦ μυστηρίου τοῦ μοναχισμοῦ καὶ τῆς καθόλου κατὰ Χριστὸν ζωῆς ὡς καὶ τοῦ λειτουργικοῦ πλοῦτου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 9ον

Προϋποθέσεις εἰσδοχῆς εἰς τὴν Ἀδελφότητα – Κουρὰ ἀδελφῶν

1. Τοῦ Κυρίου εἰπόντος «τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω», δύναται πᾶσα ὀρθόδοξος χριστιανή, ποθοῦσα τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, νὰ συνταγῇ εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Πρὸς τοῦτο προϋποτίθεται ὅμως σταθερὰ σωματικὴ, ψυχικὴ καὶ διανοητικὴ ὑγεία, πόθος Θεοῦ καὶ ὀριστικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ μοναστικοῦ σταυροῦ.

Πρὸ τῆς ὀριστικῆς εἰσδοχῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, ἡ ὑποψηφία ἀδελφῆ προετοιμάζει ἑαυτὴν δι' ἀρμοδίου τρόπου ζωῆς καί, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Καθηγουμένης, διὰ συχνῆς, εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς Μονῆς ἐπικοινωνίας καὶ παραμονῆς εἰς αὐτήν.

Ὅταν διαπιστωθῇ ὅτι συμπληροῖ τὰς προϋποθέσεις, γίνεται δεκτὴ ὡς δόκιμος, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, εἰς ὃ προγνωρίζει ἐγγράφως τὸ αἴτημα αὐτῆς καὶ μετέχει τῆς ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος, ἐν λαϊκοῖς ἐνδύμασιν, λαμβάνουσα καὶ σχετικὸν διακόνημα. Ἡ εἰσδοχὴ ἐκάστης δοκίμου γίνεται ἐγγράφως γνωστὴ εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην. Ἡ δοκιμασία διαρκεῖ συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι ἕως τρία ἔτη, κατ' αὐτὴν δὲ εἶναι ἐλευθέρη, ἐὰν δὲν ἀναπαύεται, νὰ ἀπέλθῃ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Μία δόκιμος, ἀπερχομένη αὐτοβούλως ἢ κρινομένη ὅτι πρέπει νὰ ἀπέλθῃ τῆς Μονῆς, οὐδὲν δικαίωμα κέκτηται. Δύναται μόνον νὰ παραλάβῃ τὰ προσωπικά της εἶδη.

2. Τῆς εἰς Μεγαλόσχημον Κουρᾶς ἐκάστης ἀδελφῆς

δυνατὸν νὰ προηγηθοῦν, ἐκτὸς τῆς δοκιμασίας, ἡ Ρασοφορία καὶ σπανίως ἡ Κουρὰ εἰς Μικρόσχημον. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον στάδιον μεταβάσεως εἶναι ἡ κατὰ Θεὸν προκοπὴ ἐκάστου μέλους. Ὅτε δὲ περὶ ταύτης ἀποφασίσουν ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ μετὰ τῆς Καθηγουμένης, τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον ὑποβάλλει τὸ σχετικὸν πρακτικὸν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος δικαιοδοσίας αὐτοῦ, μετὰ καὶ τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας.

3. Μετὰ τὴν Κουρὰν, ἅπανα ἡ τυχὸν προσφερθεῖσα προσωπικὴ περιουσία τῆς καρείσης ἀνήκει τῇ Ἰερᾷ Μονῇ θεωρουμένη ὡς τῷ Θεῷ ἐφ' ἅπαξ ἀνατεθεῖσα ὡς θυσία καὶ δῶρον ὀλόθυμον. Ἐὰν τυχόν, διὰ τινα λόγον, ἀπέλθῃ μοναχὴ τῆς Ἰερᾶς Μονῆς, οὐδὲν δικαιούται, ἐπιδίδοται δὲ αὐτῇ ἀπολυτήριον γράμμα, ἀποφάσει τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ μακροθύμῳ ἀνοχῇ τοῦ οἰκτίρμονος Θεοῦ, τοῦ οὐ μικτηρίζομένου, θέλοντος δὲ ἀποδοῦναι Αὐτῷ τὰς πρὸς Αὐτὸν εὐχάς. Ὅμως, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν δὲν γίνεται πλέον ἡ μοναχὴ δεκτὴ καὶ πάλιν εἰ μὴ ἐν ἀποδοχῇ τῆς μετανοίας τῆς παρ' ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος, θὰ ἐπέχη δὲ τὴν ἐσχάτην πάντων θέσιν. Ὡσαύτως ἀποφεύγεται ξενοκουρίτισσαι μοναχαὶ νὰ συγκαταλέγωνται εἰς τὴν Ἰερὰν Μονήν, καθὼς καὶ γυναῖκες προκεχωρημένης ἡλικίας, μόνον δὲ κατόπιν πολλῆς ἐρεῦνης καὶ μεγάλης διακριτικῆς περισκέψεως λαμβάνεται ἀπόφασις ἐξαιρετικῶς περὶ εἰσδοχῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 10ον

Ἐσωτερικὴ ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Ἰερὰ Μονὴ ὡς Κοινόβιος, «οὔσα ἐπίγειος οὐρανός» ἀλλὰ καὶ «χαλκεῖον», κατὰ τὸν Ὅσιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος, παρέχει τὰς προϋποθέσεις βιώσεως ἀληθῶς τῆς τῶν Ἀγγέλων πολιτείας. Ὡς ἐκ τούτου καὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος εἶναι κατὰ Θεὸν ρυθμιζόμεναι, κατὰ τὸ ἀποστολικὸν «μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος». Διὸ καὶ «τῇ τιμῇ ἀλλήλας προηγουμένοι», τηροῦν μὲν ἱεραρχικὴν σειρὰν εἰς πάσας τὰς κοινὰς ἐκδηλώσεις, αἰσθάνονται δὲ ὅτι οὐδὲν ἕτερον ὀφείλουν εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλας, ἐκποδῶν τιθεμένης οὕτω πως τῆς ἐπα-

ράτου μερικῆς φιλίας, ὡς διασπώσης τὴν ἀδελφικὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητα. Τὰ πάντα εἶναι κοινά, ἡ ἀκολουθία, ἡ Τράπεζα, τὰ πράγματα, αἱ πρόσοδοι, τὰ ἀποκτώμενα διὰ τοῦ μόχθου καὶ τῆς ἐργασίας, τὰ προσφερόμενα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἢ τῶν συγγενῶν καὶ ἐπισκεπτῶν, τὰ δικαιώματα, τὰ μέσα καὶ οἱ τρόποι τῆς ζωῆς, ἡ ἀγάπη, ἡ πίστις, ὁ Θεός.

Διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Κοινοβίου ἀπαραίτητος εἶναι ἡ ὑπαρξίς καὶ τήρησις προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ κατανέμη τὸν χρόνον ἐκάστου ἡμερονυκτίου εἰς τὴν λατρείαν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ μὲ τὰς καθιερωμένας ἱερὰς ἀκολουθίας, εἰς τὸ διακόνημα, εἰς χρόνον δι' ἀνάπαυσιν, διὰ προσωπικὴν ἄσκησιν καὶ προσευχὴν εἰς τὸ κελλίον, καὶ εἰς ἐλεύθερον χρόνον διὰ τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ψυχικὴν ξεκούρασιν τῶν ἀδελφῶν. Τὸ πρόγραμμα καθορίζεται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον καὶ ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν Πνευματικὸν Πατέρα.

Εἶναι ἀδιανόητος ἡ ὑπαρξίς μεμψιμοιρίας, γογγυσμοῦ, κρυψινοίας, λαθροκατηγορίας, φατριασμοῦ, καὶ συκοφαντίας. Ἡ ὑποπίπτουσα εἰς ἐν τῶν ἀνωτέρω παραπτωμάτων καὶ μὴ διορθουμένη κανονίζεται ἀρμοδίως, τῆς τιμωρίας καθικνουμένης ἕως τῆς ὀριστικῆς ἀπομακρύνσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς Μονῆς, διότι λύεται οὕτω τὸ «σύμψυχοι τὸ ἐν φρονούσαι». Οὕτως, ἐὰν ἀδελφὴ τι συνδυάζεται μεθ' ἐτέρας τῆς Ἀδελφότητος, εἰς βάρος τοῦ Κοινοβίου, εὐθύς ἐλέγχεται, ἐμμένουσα δέ, ἀπομακρύνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9, παραγρ. 3.

Ἐὰν ἐν μέλος ἀναχωρήσῃ αὐτοβούλως ἀπὸ τὴν Ἰερὰν Μονήν καὶ δὲν ἐπιστρέψῃ ἐν μετανοίᾳ ἐντὸς τετραμήνου, δύναται τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον νὰ διαγράψῃ τοῦτο αὐτομάτως ἐκ τοῦ Μοναχολογίου.

Ἄρθρον 11ον

Φιλοξενία καὶ σχέσεις πρὸς τοὺς ἔξω

Βασικὴ ἀρχὴ διὰ τὸν Μοναχισμόν μας εἶναι ἡ ἀνθρωπολογικὴ θεώρησις ὅτι «εἶδες τὸν ἀδελφὸν σου, εἶδες Κύριον τὸν Θεὸν σου». Πλὴν ὅμως ἀποφεύγονται οἱ ἐκούσιοι συγχρωτισμοὶ μετὰ, ἔστω καὶ εὐλαβῶν λαϊκῶν, ὡς διασπώντων τὴν πνευματικὴν ἐγρήγορσιν καὶ τὴν ἐν ἡσυχίᾳ ἄσκησιν. Μετὰ πολλῆς ὅμως τῆς πνευματικῆς εὐγενείας καὶ προσηνείας προσέτι δὲ καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἐν Θεῷ, φέρονται αἱ ἀδελφαὶ πρὸς πάντα ἀνθρω-

πον, μιμούμενοι και ὡς πρὸς τοῦτο τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ὅστις «βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους», τιμοῦν ὡς εμπρέπει τὰς θεοπλάστους εἰκόνας, φροντίζουσαι μετὰ διακρίσεως νὰ μεταδίδουν εἰς αὐτὰς τὸ περίσσευμα τῆς ἀγάπης των. Ὡς εἰκόνας δὲ Θεοῦ ἀσπαστὰς θεωροῦν πάντας ἀνθρώπους, μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ συμπεριφερόμενοι πρὸς αὐτὰς χωρὶς κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις αὐτῶν.

Βασικῶς τὸ ἔργον τῆς μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν σχέσεως ἀναλαμβάνει ἢ ἐπὶ τούτῳ ὑπεύθυνος τῆς φιλοξενίας ἀδελφή, ἢ Ἀρχοντάρισσα. Αὕτη ἐνημεροῖ τὴν Καθηγουμένην διὰ πάντα ἐρχόμενον ἐπισκέπτην, καὶ φροντίζει διὰ τὴν θεοφιλῆ ἐξυπηρέτησίν του. Ἡ φιλοξενία δέον ὅπως γίνεται ἐν ἀπλότητι, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἀποφεύγονται κατ' αὐτὴν συνήθειαι κοσμικαί, πολυτέλειαι ἢ τράπεζαι πολυέξοδοι καὶ ἀναστροφαὶ διασπῶσαι τὴν ἡρεμίαν καὶ τὸ ἀπέριττον καὶ ἡσύχιον τῆς μοναχικῆς βιοτῆς.

Ἡ διάρκεια τῆς φιλοξενίας δὲν ὑπερβαίνει τὸ 24ωρον, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως πως κρίνη ἢ Καθηγουμένη καὶ εὐλογίῃ κατὰ περίπτωσιν. Φιλοξενία ἀνδρῶν γίνεται εἰς τὸν εἰδικὸν χώρον τοῦ ἀρχονταρικίου, ἔστω κι ἂν ὁ φιλοξενούμενος εἶναι κληρικός. Εἰς περίπτωσιν πολυήμερου φιλοξενίας κληρικῶν ἢ λαϊκῶν ἐνημερώνεται ὁ Μητροπολίτης.

Αἱ ἀδελφαὶ δὲν ἐπισκέπτονται τὰς οἰκίας τῶν συγγενῶν των, εἴτε ἄλλων γνωστῶν προσώπων, εἰ μὴ μόνον ὅταν ἀποστέλλωνται πρὸς πλήρωσιν διακονίας καὶ ὑπακοῆς. Αἱ ἀδελφαὶ ἐξέρχονται τῆς Μονῆς τῇ ἀδείᾳ τῆς Καθηγουμένης. Ὡσαύτως δὲν ἀλληλογραφοῦν, οὔτε τηλεφωνοῦν, εἰ μὴ εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτους καὶ κατόπιν εὐλογίας καὶ γνώμης τῆς Καθηγουμένης.

Ἐὰν τυχὸν συμβῆ ἀδελφῇ νὰ συνεννοῆται μὲ πρόσωπα ἐκτὸς τῆς Μονῆς, εἰς βάρος τοῦ Κοινοβίου, ἢ μεταφέρῃ εἰς οἰκείους ἢ καὶ ἄλλους μυστικὰ τῆς Ἀδελφότητος, ἐλέγχεται ἐγγράφως, μὴ διορθουμένη δέ, ἀποβάλλεται ὀριστικῶς ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονή.

Εἰς ἣν περίπτωσιν τεθῆ θέμα ὀριστικῆς ἀποβολῆς οἰασθῆποτε ἀδελφῆς Μοναχῆς ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μονὴν διὰ τὰς εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον μνημονευόμενας αἰτίας, συγκαλεῖται πρότερον, προσκλήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἢ συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος, ἣτις ἀποφασίζει, τῆς ἀποφάσεως ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, διὰ πλειοψηφίας τῶν 3/4 αὐτῆς περὶ τῆς ἀποβολῆς. Ἐν τῇ συνελύσει πάντως δικαιούται ἢ πρὸς ἣν ἀποδίδεται

ἀφορμῇ ἀποβολῆς ἀδελφῇ νὰ ἀναπτύξη τὰς ἀπόψεις τῆς ἀπολογουμένης, δύναται δέ, ἐν ἀποβολῇ, νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ δὲν τελοῦνται μυστήρια (γάμοι, βαπτίσεις κλπ., οὔτε κηδεῖαι), ἵνα μὴ ἀλλοιοῦται ὁ μοναστικὸς χαρακτήρ τοῦ χώρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 12ον

Ἡ Λατρεία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς διατεταγμένας ἡμερονυκτίους ἱερὰς ἀκολουθίας τὸ μοναστηριακὸν τυπικόν. Ὑπεύθυνος διὰ τὴν τάξιν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις εἶναι ἢ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένη Τυπικάρισσα, ἣτις, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Καθηγουμένης, κανονίζει τὰ τῆς θείας λατρείας. Αἱ ἱεραὶ ἀκολουθίαι τελοῦνται μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ὡς κατενώπιον Κυρίου, ἀγγελικῆ διαθέσει καὶ ἀνατάσει ψυχῶν. Πλὴν τῶν σοβαρῶς ἀσθενουσῶν ἅπασαι αἱ μοναχαὶ μετέχουν ἀνελλιπῶς τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Ἐκάστη προσωπικῶς φροντίζει νὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ἐνήμερος περὶ τῶν ψαλησομένων ἐν τῷ Ναῷ, ὥστε ἢ κοινῇ λατρεία νὰ καθιστᾷ ταύτας κοινωνοὺς τῆς θείας δόξης.

Ἡ συχνὴ Θεία Κοινωνία οὔσα ἐν τῷ πνεύματι τῆς Ἀδελφότητος, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ παρακολουθεῖται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης.

Διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τοῦ Καθολικοῦ ἢ τῶν Παρεκκλησιῶν ὑπεύθυνος εἶναι ἢ Ἐκκλησιαστικός, λαμβάνουσα εἰδικὴν εὐχὴν, ἣτις ὡς Αὐτῷ τῷ Κυρίῳ διακονεῖ ἐν τῇ ἱερωτάτῃ ταύτῃ τοῦ Θεοῦ ὑπηρεσία.

Κατὰ τὰς Δεσποτικοθεομητορικὰς ἐορτάς, τὰς μνήμας τῶν μεγάλων Ὁσίων ἢ Μαρτύρων καὶ Ἱεραρχῶν, ὡς καὶ ὅταν θελήσῃ ἢ Ἀδελφότης τελοῦνται ἀγρυπνίαι. Θεία λειτουργία τελεῖται κατὰ τὸ δυνατόν καὶ πάντοτε, ἐφ' ὅσον ὑπάρχη ἱερεὺς. Ἰδιαιτέρα τιμὴ καὶ εὐλάβεια ἀποδίδεται εἰς τὰ ἀποτεθησαυρισμένα ἱερὰ λείψανα, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεύθυνος εἶναι ἢ Βηματούριος.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Κοιμήσεως τῆς Δεσποίνης καὶ Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, τελεῖται μετ' ἰδιαιτέρας λαμπρότητος καὶ τῆς ἀρμοζούσης εὐλαβείας καὶ πνευματικῆς συμμετοχῆς.

Ἄρθρον 13ον

Ἡ ἐν τῷ κελλίῳ διαγωγή

Ἐνθυμούμεναι τὸ πατερικὸν «*κάθου εἰς τὸ κελλίον σου καὶ αὐτὸ σὲ διδάξει πάντα*», ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἀποδίδομεν εἰς τὴν κελλιακὴν ζωὴν, ἰδίᾳ δὲ τὰς νυχτερινὰς ὥρας. Ἡ κυρία ἀπασχόλησις εἶναι ἡ προσευχὴ, καὶ μάλιστα ἡ εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μελέτη τῶν πατερικῶν βιβλίων καὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Πρὸς τοῦτο εἰς ἕκαστον κελλίον ὑπάρχει μία βασικὴ βιβλιοθήκη (ἤτοι Ἁγία Γραφή, Ψαλτήριον, βιβλία ἀσκητικοῦ περιεχομένου καὶ εἴ τι ἕτερον κρίνη ἢ Γερόντισσα). Πρὸς τοῦτο γίνεται χρῆσις καὶ δανεισμός βιβλίων καὶ παρὰ τῆς κοινῆς τῆς Μονῆς βιβλιοθήκης.

Ἡ νυκτερινὴ ἐν τῷ κελλίῳ παράστασις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ τὴν γλυκυτέραν τροφοδοσίαν τῆς ψυχῆς τῶν μοναχῶν ἐνδυναμωμένων καὶ προετοιμαζομένων διὰ τὴν μετοχὴν εἰς τὴν λατρείαν καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀσκήσεως καὶ διακονίας. Ἡ σπουδαιοτάτη αὕτη μοναχικὴ ἐντρυφήσις καθορίζεται ἐπακριβῶς ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς κατὰ τὰ μέτρα καὶ δυνατότητας μιᾶς ἐκάστης τῶν ἀδελφῶν. Ὡσαύτως, λαμβάνεται μέριμνα καθ' ἐκάστην ἡμέραν μία ἐκ τῶν ἀδελφῶν διαδοχικῶς νὰ παραμένῃ ἐν τῷ κελλίῳ πρὸς περισσοτέραν ἡσυχίαν, ἄσκησιν καὶ προσευχὴν.

Ὅν τὸ κελλίον ὁ προσωπικὸς τάφος τῶν παθῶν, θεωρεῖται ἄβατον, δι' ὃ καὶ ἀποφεύγομεν τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὰ κελλία, εἰ μὴ τυχούσης σοβαρᾶς ἀνάγκης. Ἐπίσης εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ τοιαύτη ἐπίσκεψις.

Ὅ,τι ὑπάρχει ἐν τοῖς κελλίοις ἀνήκει πάσῃ τῇ Ἀδελφότητι, διὸ μετὰ πολλῆς προσοχῆς χρῶνται τούτοις αἱ ἀδελφαί, ὡς πράγμασι τῷ Θεῷ καθιερωμένοις. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα αὐτὸ δὲν εἰσάγεται οὐδὲν ἕτερον εἰς τὸ κελλίον παρὰ μόνον μετὰ γνώσεως καὶ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης μὲ κριτήριον τὸ ἀποστολικὸν «*καθ' ὃ,τι ἕκαστος ἀνάγκην εἶχε*». Ἀποφεύγεται, πάντως, ἡ περιττὴ περιποίησις καὶ ὁ ἐξεζητημένος καλλωπισμὸς τοῦ κελλίου «*σκοποῦντων ἡμῶν οὐ τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα*».

Ἄρθρον 14ον

Διακονήματα

Ἐκάστη τῶν ἀδελφῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους, λαμβάνει παρὰ τῆς Καθηγουμένης, τῇ συνεννοήσει μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὸ ἑαυτῆς διακόνημα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς καὶ τῶν προσωπικῶν δυνατοτήτων τους. Τοῦτο ἐκτελεῖ μετὰ φόβου Θεοῦ, «*πάντα πρὸς δόξαν Θεοῦ*», «*ἀλιζόμενον καὶ ἀρτυόμενον τῇ εὐχῇ τοῦ Ἰησοῦ*» ὥστε κυρίως νὰ ἀποβαίη τοῦτο κλίμαξ ἀνάγουσα τὴν ψυχὴν εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς προσώποις τῶν διακονουμένων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας ἐντολῆς «*ἐργάζεσθαι καὶ φυλάσσειν*» τὸν προσωπικὸν παράδεισον τῆς ψυχῆς.

Ἄρθρον 15ον

Πρόσοδοι

Αἱ μοναχαί, πισταὶ εἰς τὴν βασικὴν ἀρχὴν τῆς ἀκτημοσύνης, πᾶσαν τὴν ζωὴν ἀνατίθενται εἰς τὸν Κύριον καὶ τὴν Οἰκονόμον καὶ Προστάτιδα καὶ Ἐφορὸν τῶν Κυρίαν Θεοτόκον. Πλὴν, ὅμως, προσωπικῶς μὴ ἔχουσαι οὐδὲν περιουσιακὸν στοιχεῖον, τὰ πάντα καρποῦνται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἥτις ὀφείλει νὰ ἦ αὐτάρκης οικονομικῶς, ὥστε ἀπερισπάστως αἱ ἀδελφαί νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὸ πνευματικὸν ἔργον τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τῆς καθάρσεως μετὰ πάσης σπουδῆς.

Βασικὸς πόρος τῆς Ἀδελφότητος εἶναι τὰ ἐκ τῶν διακονημάτων - ἐργοχειρῶν ἔσοδα. Ὡσαύτως τὰ ἐκ τοῦ Ναοῦ, αὐτοπροαιρέτων εἰσφορῶν, κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἢ κρατικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐκτάκτων ἐπιχορηγήσεων, ἢ τυχόν δανείων. Ἐπίσης τὰ ἐξ ἀκινήτων καὶ πᾶν ἄλλο νόμιμον καὶ χρηστὸν ἔσοδον. Πᾶσα δωρεὰ γίνεται ἀποδεκτὴ, ἡμῶν ἀντιδωρουμένων τὰς ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶν δωρητῶν ταπεινὰς εὐχὰς, δεήσεις καὶ μνημονεύσεις.

Πᾶσαι αἱ δαπάναι προγραμματίζονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, Ἐκ τῶν ὡς ἄνω πόρων διατίθενται ποσὰ διὰ τὴν συντήρησιν, ὑπόδησιν, ἱματισμὸν τῶν ἀδελφῶν, κτιριακὰς ἀνάγκας, πληρωμὴν τελῶν καὶ φόρων, ἐπιτέλεσιν φιλανθρωπίας, ἐνίσχυσιν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν, φιλοξενίαν κλπ.

Ἄρθρον 16ον
Ἄκροτελεύτιος διάταξις

Πάν ὅ,τι δέν προβλέπεται ἐν τῷ παρόντι θὰ ρυθμίζε-
ται βάσει τῶν θεσμίων καὶ κανόνων τῶν ἀσκητῶν πατέ-
ρων ὡς καὶ τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Τροποποιήσις τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανони-
μοῦ δύναται νὰ γίνη κατ' ἀπόφασιν ἀπάσης τῆς Ἀδελ-
φότητος μὲ πλειοψηφία τῶν 3/4 τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ
ισχύει ἅμα τῇ ἐγκρίσει αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν, δημοσιεύεται δὲ εἰς
τὸ περιοδικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Ἐκκλησία».

Δέον νὰ καταβάλληται πᾶσα προσοχὴ καὶ μέριμνα διὰ
τὴν παγίαν ἐπικράτησιν τοῦ ἡσυχαστικοῦ καὶ προσευχη-
τικοῦ περιβάλλοντος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ὥστε κατὰ
τὸν λόγον τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος νὰ καθί-
σταται πάντοτε «ἐπίγειος οὐρανός», εἰς δόξαν Θεοῦ,
τιμὴν τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ σωτηρίαν ψυχῶν δι' ὃ καὶ
χάριτι Κυρίου τοῦ κόσμου ἐξήλθομεν.

« Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε·
τὰς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κιν-
δύνων λύτρωσαι ἡμᾶς μόνη Ἁγνή, μόνη εὐλογημένη».
Ἄμήν.

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τῆς Κοινοβιακῆς Γυναικείας
Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κορμπούβου -
Λαγκαδιᾶς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν
συνετάχθη κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ὑπὸ τοῦ Ἡγουμε-
νοσυμβουλίου καὶ ἀναγνωσθεὶς ἐγκρίνεται ὁμοφώνως
ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος, ὑπογράφεται ὡς ἀκολουθῶς καὶ

ἐν ἀκριβεῖ ἀντιγράφῳ ἀποστέλλεται πρὸς ἐγκρίσιν τῷ
Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ ἡμῶν κ.κ. Ἀλεξίῳ καὶ πρὸς
δημοσίευσιν ἐν τῷ ἐπισημῷ δελτίῳ «Ἐκκλησία», ὅτε
ἄρχεται καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 2002

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ Καθηγουμένη
Θεοφυλάκτη Μοναχῆ

Αἱ Σύμβουλοι
Βερονίκη Μοναχῆ
Ἰλαρία Μοναχῆ

Αἱ Ἀδελφαί
Συγκλητικὴ Μοναχῆ
Θεοδοσία Μοναχῆ
Φιλοθέη Μοναχῆ
Χαριτίνη Μοναχῆ
Φιλαρέτη Μοναχῆ
Καλλιστράτη Μοναχῆ
Ἀμβροσία Μοναχῆ
Ἐφραιμία Μοναχῆ
Μακρίνα Μοναχῆ
Προδρόμη Μοναχῆ
Ἰωαννικία Μοναχῆ
Ἰγνατία Μοναχῆ
Σιλουανὴ Μοναχῆ
Ἀλεξία Μοναχῆ

**Ἐσωτερικός Κανονισμός
Λειτουργίας «ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΠΡΩΤΗΣ
ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ,
ΠΡΕΣΠΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΔΑΙΑΣ»**

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Πρώτης Φλωρίνης, ἐπιθυμοῦσα νὰ ρυθμίση «*εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν*» τὰ τῆς ὀργάνωσης, διοικήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», προβαίνει, χάριτι Θεοῦ, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς.

**Ἄρθρον 1ον
Ἱστορία καὶ Ἰδρυσις**

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἰδρυθεῖσα περίπου τὸ 1864 ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Μογλενῶν Μελετίου, ἀνέπτυξεν μεγίστην πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν κατὰ τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος καὶ κατὰ τὴν μετὰ ταῦτα περίοδον τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, διὸ καὶ ὑπέστη μεγάλας καταστροφὰς καί, τελικῶς, ἐρήμωσιν, τὸ 1949.

Τῇ σεπτῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ, τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ κτήτορος τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, τὸ ἔτος 2000 μ.Χ. ἐπανιδρύθη ἡ Ἱ. Μονὴ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 248/2000 Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδοθέντος τὴν 25.09.2000 καὶ δημοσιευθέντος τὴν 29.09.2000 εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 209 ΦΕΚ τ. Α' ἔχων οὕτως:

«Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 3 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146)
2. Τὸ ἄρθρο 29α τοῦ Ν. 1558/1985 (Α' 137), τὸ ὁποῖο προσετέθη μὲ τὸ ἄρθρο 27 τοῦ Ν. 2081/1992 (Α' 154), ὅπως ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὸ ἄρθρο 1 παρ. 2α τοῦ Ν. 2469/1997 (Α' 38).
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 921/05.07.2000 σύμφωνη γνώμη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
4. Τὴν ἐγκριση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ δόθηκε στὴ συνεδρίαση τῆς Α'/12.05.2000 τῆς 143ης Συνοδικῆς Περιόδου.
5. Τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ἢ ἄλλου Ν.Π.Δ.Δ.
6. Τὴν 332/2000 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

**Ἀποφασίζουμε
Ἄρθρον 1**

Ἐπανιδρύεται στὴν Πρῶτη Φλωρίνης, ἡ Γυναικεῖα Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Μάρκου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.

Ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσεως τοῦ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Στὸν ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἀθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2000

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Κων/νος Στεφανόπουλος

Ὁ Ὑπουργός

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀποτελεῖ ἐκ τοῦ Νόμου Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

Τελεῖ δέ, κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 6 τοῦ Ν. 590/77, ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐξουσίαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.

Ἡ Μοναστικὴ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θεωρεῖται ὑφισταμένη καὶ λειτουργοῦσα καὶ ἂν ἀκόμη ἀπομείνη ἐν αὐτῇ μία μόνον ἀδελφή. Εἰς τὸ πρόσωπον ταύτης συγκεντρῶνται ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸ παρὸν ἢ τὰ καθοριζόμενα διὰ εἰδικῆς πράξεως ὑπὸ τοῦ Ἐποπεύοντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ βεβαίως ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονὴν εἰς πάσας τὰς πρὸς τρίτους σχέσεις, συναλλαγᾶς, συνεργασίας, διαχειριστικὰς πράξεις, κτλ.

Καὶ ταύτης ὁμως κοιμηθείσης, κατὰ ρητὴν βούλησιν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Ἱερὰ Μονὴ δὲν θεωρεῖται διαλελυμένη, ἀλλὰ ὅτι τελεῖ αὐτὴ ἐν διακοπαῖς καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, συμφώνως ἄλλωστε πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθ. 39, παρ. 3 τοῦ Νόμου 590/1977 καὶ τοῦ ἄρθ. 3 τοῦ Ν.Δ. 374/1947.

Ἄρθρον 2ον

Σκοπός

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνας, τὰς Παραδόσεις τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εἶναι:

α. Ἡ κατ' ἐξοχὴν εὐάρεστος λογικὴ λατρεία καὶ δοξολογία τῆς Παναγίας Τριάδος.

β. Ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις καὶ θέωσις τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ διαβιούντων ἐξασκουμένων ἀδελφῶν καὶ

γ. Ἡ πνευματικὴ, ἠθικὴ καὶ ὕλική προσφορὰ εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Ἱερὰν Μονήν, οὕτως ὥστε εἰσερχόμενοι οὗτοι ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Μονῆς, νὰ αἰσθάνωνται καὶ νὰ προγεύωνται τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἄρθρον 3ον

Δικαιοδοσίαι τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου

Ὁ ἐπίσκοπος, τὸ ὄρατὸν σημεῖον τῆς ὀργανικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νὰ ἀποδίδῃ τὴν πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἀρμόζουσαν τιμὴν καὶ τὸν προσήκοντα σεβασμόν, ἔχει, συμφώνως τοῖς Ἱεροῖς Κανόσι καὶ τῷ Καταστατικῷ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰς κάτωθι δικαιοδοσίας:

α. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, ὡς ὀρίζει ἡ τάξις τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

β. Ἀσκεῖ πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπείαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

γ. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλογὴν τῆς ἐκάστοτε Ἠγουμένης καὶ ἐγκαθιδρύει αὐτὴν δι' εἰδικῆς τελετῆς.

δ. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκλογὴν τῆς ἐκάστοτε Ἠγουμενοσυμβούλων.

ε. Ἐγκρίνει τὰς κουράς τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀδελφῶν, τὰς ὁποίας τελεῖ ὁ ἴδιος ἢ, τῇ εὐλογία αὐτοῦ, ἕτερος κληρικός.

στ. Παρέχει ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὴν Ἠγουμένην καὶ ἐγκρίνει τὰς ὑπ' αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου διδομένας ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀδελφῶν ἐκτὸς τῶν ὀρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

ζ. Ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἀσκουμένων, ἐὰν δὲν θεραπεύωνται διὰ τῶν πνευματικῶν παρεμβάσεων τῆς Ἠγουμένης καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 9-10 τοῦ παρόντος.

η. Ἐγκρίνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ τὴν μετάπεμψιν ἀδελφῆς τινος εἰς ἑτέραν Μονήν, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 9-10 τοῦ παρόντος.

θ. Διορίζει τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἀδελφότητος, τῇ προτάσει αὐτῆς. Εὐκαταῖον εἶναι ὁ Πνευματικὸς νὰ δύναται νὰ καλύπτῃ καὶ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου. Εἰς περίπτωσιν, ὅμως, ἀδυναμίας αὐτοῦ, μεριμνᾷ διὰ τὴν κάλυψιν αὐτῶν δι' ἑτέρου καταλλήλου ιερέως.

ι. Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς ἐκάστου ἔτους.

ια. Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ιβ. Λαμβάνει τὰ προσήκοντα μέτρα, τῇ συνδρομῇ καὶ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, προκειμένου νὰ διαφυλάττῃ τὴν ἰερότητα τῶν χώρων τῆς Μονῆς ἀπὸ ἀνευλαβεῖς ἐκδηλώσεις, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τόσον ἐντὸς τῶν ἱερῶν αὐτῆς χώρων ὅσον καὶ πλησίον αὐτῶν.

Ἄρθρον 4ον

Διοικήσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὄργανα αὐτῆς

Ἄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α. Ἡ Ἡγουμένη,
- β. τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καὶ
- γ. ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5ον

Ἡ Ἡγουμένη

Ἡ Ἡγουμένη, ὡς πνευματικὴ μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος, ἀγρυπνεῖ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῇ παρὰ Θεοῦ πνευματικῶν τέκνων, «ὡς λόγον ἀποδώσουσα» ὑπὲρ αὐτῶν, ἐπιμελουμένη καὶ διακονοῦσα ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἑαυτῆς καθηκόντων καὶ φόβῳ Θεοῦ, ἐν ἀγάπῃ καὶ ταπεινοφροσύνῃ, ἐν διακρίσει καὶ εὐσπλαγχνίᾳ, τὰ τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως, τῆς προκοπῆς καὶ τῆς σωτηρίας μιᾶς ἐκάστης τῶν ἀδελφῶν. Ὁφείλουσιν, ὡς ἐκ τούτου, ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ τὴν κατὰ Θεὸν προσήκουσαν αὐτῷ ὑπακοήν. Τὸ ἔργον τῆς Ἡγουμένης εἶναι λίαν ἐπίπονον καὶ εὐθυ-

νοφόρον. «Μὴ νομιζέτωσαν ἀνέσεως καὶ ἀπολαύσεως εἶναι πρόφασιν τὸ πρᾶγμα, πάντων γὰρ ἐπιπυνώτερον τὸ ἄρχειν ψυχῶν». (Ἀγ. Νείλου, Λ. Ἀσκητικός).

Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι αὐτῆς:

α. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις, κατὰ τὸν κεκανονισμένον τρόπον.

β. Παρακολουθεῖ τὴν τήρησιν τῶν τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κατὰ καιροῦς τιθεμένου προγράμματος Ἀκολουθιῶν, διακονιῶν καὶ πάσης φύσεως ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ. Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν ἢ τὴν ἀποβολὴν δοκίμων, τὴν ρασοφορίαν καὶ τὴν κουράν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο ἀδελφῶν.

δ. Ἀγρυπνεῖ πάντοτε, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τέλεσιν τοῦ διωρισμένου παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων μοναχικοῦ κανόνος μιᾶς ἐκάστης αὐτῶν καὶ οικονομεῖ τὰς ἰδιαιτέρας περιπτώσεις.

ε. Ἀναθέτει τὰ διακονήματα μιᾶς ἐκάστης τῶν ἀδελφῶν.

στ. Παρέχει εἰς αὐτὰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς ἕως δέκα ἡμερῶν, ὡσάκις κρίνῃ τοῦτο ἐπιβεβλημένον, διὰ σοβαρὸν τινα λόγον ἢ δι' ἀνάγκην.

ζ. Μεριμνᾷ διὰ τὴν διατροφήν, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν νοσηλείαν καὶ διὰ πάντας, ἐν γένει, τοὺς ὄρους διαβίωσης ἀπάσης τῆς Ἀδελφότητος.

η. Δέχεται τὴν ἐν ταπεινώσει ἐξαγόρευσιν τῶν λογισμῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, συμπαρίσταται, ἐνθαρρύνει, συμβουλεύει, ἐπιπλήττει ἢ καὶ δίδει παιδαγωγικῶς ἐπιτίμια διὰ τὴν ἐκκοπήν τῶν παθῶν.

θ. Συγκαλεῖ τὴν Ἀδελφότητα εἰς συνάξεις πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

ι. Προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος καὶ εἴτε εἰσηγεῖται αὐτοπροσώπως, εἴτε ὀρίζει ἐιδικὰς εἰσηγητρίας τῶν πρὸς συζήτησιν θεμάτων.

ια. Ἐλέγχει τὸ Ταμεῖον, τὴν Γραμματεῖαν καὶ τὴν Διαχείρισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ιβ. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερὰν Μονήν ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἀρχῆς, ἐνώπιον Ὄργανισμῶν (ΟΤΕ, ΔΕΗ, κτλ.), Τραπεζῶν, τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ παντός, ἐν γένει, τρίτου.

Ἐάν, δι' οἰονδήποτε λόγον, κωλύεται ἡ Ἡγουμένη, ἢ

Μονή εκπροσωπείται παρ' ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, κατόπιν ἀποφάσεως αὐτοῦ τῆ εἰσηγήσει τῆς Ἡγουμένης. Δι' εἰδικὴν ὑπόθεσιν ἢ κατηγορίαν ὑποθέσεων, ἢ Ἡγουμένη δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἀδελφότητος εἰς ἕτερον μέλος αὐτῆς, ἢ καὶ νὰ προσλάβῃ εἰδικὸν νομικὸν σύμβουλον.

ιγ. Ἡ Ἡγουμένη ὑπογράφει ἅπαντα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν αὐτῆς, κατὰ τὸν τύπον: «*Ἡ Καθηγουμένη δεῖνα Μοναχῆ*», προσθέτουσα, ὅπου δεῖ: «*καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί*», σφραγίζει δὲ ταῦτα διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Μονῆς.

ιδ. Ὅρίζει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, μίαν τῶν ἀδελφῶν, ἵνα ἀναπληροῖ αὐτὴν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς ἢ ὁσάκις, λόγω ἀσθενείας ἢ ἄλλο τινὸς παροδικοῦ κωλύματος, ἀδυνατεῖ νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά τῆς.

Ἡ Ἀναπληρώτρια ἐνεργεῖ ἀντ' αὐτῆς εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις καὶ μόνο ἐπὶ τρεχούσης φύσεως ἢ κατεπιγόντων θεμάτων, περιορίζεται δέ, ἐν γένει, ἐντὸς τῶν πλαισίων, τὰ ὁποῖα καθορίζει ἡ ἀπουσιάζουσα Ἡγουμένη. Ἡ Ἀναπληρώτρια προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος, εἰς τὰς προαναφερθεῖσας περιπτώσεις.

Ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης

Ἡ Ἡγουμένη καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐὰν ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει ἐγκαταβιούσας τοὐλάχιστον πέντε (5) ἀδελφάς, ἄλλως διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Συμπληρουμένου τοῦ ἀριθμοῦ πέντε (5), συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διορισθείσης Ἡγουμένης εἰς αὐτόν, γίνεται ἡ ἐκλογή Ἡγουμένης κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν. Ἡ δι' ἐκλογῆς ἀναδειχθεῖσα Ἡγουμένη εἶναι ἰσόβιος, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιούσων ἀδελφῶν μειωθῇ κάτω τῶν πέντε (5).

Ἡ ἐκλογή τῆς Ἡγουμένης λαμβάνει χώραν ὡς ἀκολούθως:

Μετὰ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, ἀναλαμβάνει, ὡς τοποτηρήτρια, ἡ Ἀναπληρώτρια αὐτῆς.

Ἡ Τοποτηρήτρια συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὀρίζει τὴν ἡμέραν Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, διὰ τὴν ἐκλογὴν νέας Ἡγουμένης.

Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὸ ἀργότερον δεκαπέντε (15) ἡμέρας μετὰ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως καὶ προαναγγέ-

λεται πέντε (5) ἡμέρας ἐνωρίτερον. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται δι' ἀνακοινώσεως ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως, εἰς τὴν κεντρικὴν θύραν αὐτῆς.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν ἅπασαι αἱ μεγαλόσχημοι καὶ ρασοφόροι ἀδελφαί, αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Μονῆς, ἐκτὸς τῶν δοκίμων.

Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπασαι αἱ μεγαλόσχημοι καὶ ρασοφόροι ἀδελφαί τῆς Μονῆς. Τόσον διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ὅσον καὶ διὰ τὸ τοῦ ἐκλέγεσθαι, πρέπει νὰ πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις νοητικῆς καὶ ψυχικῆς δυνατότητος πρὸς τοῦτο. Ἐὰν ἐκλεγῇ ρασοφόρος, ὑποχρεοῦται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ πρὸ τῆς ἐνθρονίσεως αὐτῆς, νὰ καρῆ εἰς μεγαλόσχημον.

Ἡ Ἡγουμένη ἐκλέγεται ἐκ τῶν διακρινομένων διὰ τὰ πνευματικὰ καὶ διοικητικὰ χαρίσματα ἀδελφῶν, τῶν ἐχουσῶν ἐμπειρίας πνευματικᾶς, ἀρετῆν, ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσιν, ἐγκύκλιόν τινα παιδεῖαν, ἔνθερμον πόθον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Κοινοβίου καὶ χάρισμα τοῦ ποιμαίνειν ψυχάς.

Ἡ προετοιμασία καὶ ἡ ὀργάνωσις τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὸ τυπικὸν καὶ τεχνικὸν μέρος καὶ μόνον, πραγματοποιοῦνται μερίμνη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἡ ψηφοφορία λαμβάνει χώραν ἐνώπιον τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῆς Τοποτηρητρίας, ἥτις καὶ προεδρεύει, δύο μοναζουσῶν ὀριζομένων διὰ κλήρου καὶ μιᾶς ἀδελφῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὡς γραμματέως.

Κατ' ἀρχὴν, συντάσσονται, βάσει τοῦ Μοναχολογίου, καὶ γνωστοποιοῦνται εἰς τὴν Ἀδελφότητα, ὀνομαστικοὶ κατάλογοι τόσον τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου, ὅσον καὶ τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἡ Ἀδελφότης συνέρχεται εἰς τὸ Καθολικὸν μετὰ τὸ πέρασ τῆς Ἀκολουθίας. Αἱ ἔχουσαι δικαίωμα ψήφου ἀδελφαί παραμένουν ἐν τῷ Νάρθηκι αὐτοῦ καί, ἀφοῦ διαπιστωθῇ ἀπαρτία, ἥτοι παρουσία, τοὐλάχιστον, τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) αὐτῶν, ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, ἥτις λαμβάνει χώραν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἀπαρτίας, ἡ ἐκλογή ἀναβάλλεται διὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, ὅποτε ἡ Σύναξις θεωρεῖται ἐν ἀπαρτία, οἷοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν παρουσῶν ἀδελφῶν.

Ἐκάστη τῶν ἀδελφῶν καλουμένη κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τῶν νεωτέρων, προσέρχεται

σεμνῶς καὶ ἀθορύβως εἰς τὴν Τράπεζαν, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ λαμβάνει ἐντὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ψηφοδέλτιον ἐπίσης ἐσφραγισμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι δακτυλογραφημένα τὰ ὀνόματα ἀπασῶν τῶν ἐχουσῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἀδελφῶν. Ἀποσυρομένη δὲ ἐντὸς τοῦ κυρίως Ναοῦ, θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ πρὸ ἐνὸς μόνον ὀνόματος, τοποθετεῖ τὸ ψηφοδέλτιον εἰς τὸν φάκελλον καὶ ρίπτει αὐτὸν ἐντὸς κιβωτίου ἠλεγμένου ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐσφραγισμένου. Ἐὰν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τεθῆ εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ὀνόματα, τὸ ψηφοδέλτιον θεωρεῖται ἄκυρον. Ἐπειτα ὑπογράφει εἰς τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κατάλογον τῶν ἐκλογέων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὸ κιβώτιον καὶ προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν ψήφων ἐνώπιον τῶν παρουσῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραμείνουν ἐντὸς τοῦ Νάρθηκος, μέχρι ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας, ἀνακοινώσεως τοῦ ἀποτελέσματος καὶ διευθετήσεως ἐνδεχομένων ἐνστάσεων, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκλογὴν.

Τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμένης ἀνατίθεται εἰς τὴν λαβοῦσαν, τοῦλάχιστον, τὸ ἥμισυ σὺν ἐν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Εἰς ἣν περίπτωσιν οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώση τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν, καταρτίζεται νέον ψηφοδέλτιον μὲ τὰ ὀνόματα μόνον τῶν δύο ἢ, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, τῶν τριῶν ἢ περισσοτέρων πλειοψηφισσῶν ἀδελφῶν, βάσει τοῦ ὁποίου διενεργεῖται νέα ψηφοφορία πάραυτα καὶ κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον. Ἐὰν καὶ πάλιν οὐδεμία συγκεντρώση τὸ ἀπαιτούμενον ποσοστὸν τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ἐκλέγεται ἡ σχετικῶς πλειοψηφίσασα. Ἐπὶ ἰσοψηφίας τίθεται κλῆρος κατὰ τὸ ἀποστολικὸν πρότυπον.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸ Πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ πασῶν τῶν ἀδελφῶν, αἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀρνηθοῦν τινες νὰ ὑπογράψουν, γίνεται σχετικὴ μνεῖα τῆς ἀρνήσεως ἐν τῷ Πρακτικῷ, ὅπερ καθίσταται ἐγκυρον διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν λοιπῶν ψηφισσῶν ἀδελφῶν.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν του, τὸ Πρακτικὸν ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν, εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ παρακαλεῖται ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν, ἀφ'

ἐτέρου δέ, εἰς διάστημα τριάκοντα (30) ἡμερῶν, νὰ προβῆ, δι' εἰδικῆς τελετῆς, εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τῆς Ἡγουμένης.

Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς δυνατὸν νὰ ὑποβληθοῦν μόνον ὑπὸ τῶν μετασχουσῶν τῆς ψηφοφορίας ἀδελφῶν, καὶ ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς. Αἱ ἐνστάσεις ἐξετάζονται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀποφαίνεται διὰ τὴν ἐγκυρότητα ἢ μὴ αὐτῶν, τὰ δὲ πορίσματα αὐτῆς μετὰ τῶν ἐνστάσεων, ἀποστέλλονται —εἰ δυνατὸν ἐντὸς 24ώρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐνστάσεων— παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως ἐπὶ τοῦ ζητήματος· ἐφ' ὅσον δὲ ἀποδεχθῆ αὐτάς, ὀρίζει νέας ἐκλογὰς ἐντὸς 10ημέρου.

Ἄμα τῇ ὑποβολῇ ἐνστάσεως καὶ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς, ἡ νεοεκλεγείσα ἀπέχει τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῆς, τὴν δὲ διοίκησιν τῆς Μονῆς ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκῆ ἡ Τοποτηρήτρια.

Φατριαστικά - κομματικά προεκλογικά δραστηριότητες ἀπαγορεύονται καὶ θεωροῦνται ἀξιοποῖνοι πράξεις, ἐπισύρουσαι δὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀπωλείας τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, διὰ μίαν πενταετίαν.

Τῆς ἐκλογῆς ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέησις ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἐκλεγείσα Ἡγουμένη ἐγκαθίσταται ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου εἰς σχετικὴν τελετουργίαν, καὶ ἀκολουθῶς ἡ Ἡγουμένη ἐγκαθίσταται ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου εἰς σχετικὴν τελετουργίαν, καὶ ἀκολουθῶς ἡ Ἡγουμένη ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά τῆς καὶ ἀσκεῖ ταῦτα ἰσοβίως (Ν. 590/1977 ἄρθρο 59 παρ. 5).

Χηρεία τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης

Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης χηρεύει:

- α. Διὰ τοῦ θανάτου αὐτῆς.
 - β. Διὰ παραιτήσεώς τῆς, ἥτις δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων (2/3) τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.
 - γ. Δι' ἐκπτώσεως αὐτῆς:
- Ἡ Ἡγουμένη ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἡγουμενικοῦ ἀξιώματος:

1. Ἐὰν ἠθελημένως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβιάξῃ τὸν παρόντα Κανονισμόν καὶ δὲν θελήσῃ νὰ ἀνανήψῃ μετὰ ἀπὸ τρεῖς διαδοχικὰς ἐγγράφους συστάσεις τῶν μελῶν

του Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ ἔκπτωσης ἐπέρχεται κατόπιν ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἀποφάσεως τῆς Ἀδελφότητος διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τοῦ γενικοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς.

2. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ εἰς αὐτὴν ἐμπεπιστευμένου λειτουργήματος, εἴτε λόγῳ γήρατος εἴτε λόγῳ πιστοποιουμένης ἱατρικῶς ἀνιάτου ἢ μακροχρονίου πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀσθενείας.

Ἡ ἔκπτωσης ἐπέρχεται προτάσει τῆς Ἀδελφότητος δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τοῦ γενικοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐρειδομένης ἐπὶ ἱατρικῶν γνωματεύσεων Β/θμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Περιφέρειας εἰς ἣν Περιφέρειαν ἀνήκει ἐδαφικῶς ἡ Ἱερὰ Μονή.

Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς Β/θμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται ἡ Ἡγουμένη νὰ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ νὰ αἰτεῖται ἐξέτασιν ὑπὸ ἀνωτέρας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κράτους, προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἐὰν ἡ Ἡγουμένη δὲν ὑποβάλλῃ τὴν ὡς ἄνω ἔνστασιν ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν, κηρύσσεται κενὴ ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης.

3. Ἐὰν καταδικασθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ὡς αἰρετικὴ ἢ ἐπὶ διαπράξει βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων, ὁπότε ἡ ἔκπτωσης ἐπέρχεται ἅμα τῇ τελεσιδικῶν καταδίκη αὐτῆς.

Πᾶσα Καθηγουμένη παραιτηθεῖσα διὰ λόγους γήρατος, ὑγείας ἢ διὰ προσωπικοῦς πνευματικοῦς λόγους, καθίσταται Προηγούμενη, ἔχουσα τὰ δευτερεῖα μετὰ τὴν Καθηγουμένην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῇ τραπέζῃ καὶ τῇ διοικήσει.

Ἡ ἐκλεγείσα νῦν Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης, Μαριάμ Μοναχὴ, κατὰ κόσμον Μαρία Τάμπα, πρὸς τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν πέντε (5) ἐγκαταβιούντων ἀδελφῶν, τῆς 14ης Σεπτεμβρίου τοῦ 2003 (πράξ. 1/2003), τῆς ἐκλογῆς γενομένης βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», συνεχίζει νὰ εἶναι ἡ πρώτη μόνιμος καὶ ἰσόβιος Ἡγουμένη.

Ἡ ἀνωτέρω ἐκλογή ἐκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1198/22 Σεπτεμβρίου τοῦ 2003, ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἐορδαίας κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ, ὅστις τὴν 21ην Σεπτεμβρίου τοῦ

2003 ἐνεθρόνισεν αὐτὴν διὰ πανηγυρικῆς τελετῆς εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Μάρκου Πρώτης.

Ἄρθρον 6

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

α. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὡς διοικητικὸν σῶμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι τριμελές, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀδελφῶν (Ρασοφόρων-Μεγαλοσχήμων) δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα (10), πενταμελές ἐὰν ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα πέντε (15) καὶ ἑπταμελές πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, συμπεριλαμβανομένης πάντοτε καὶ τῆς Ἡγουμένης ὡς Προέδρου.

Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαταβιουσῶν ἀριθμῆ κάτω τῶν πέντε (5) Ἀδελφῶν, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διορίζεται διὰ μίαν ἑπταετίαν, ἐκτὸς τῆς μονίμου καὶ ἰσοβίου Ἡγουμένης, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

β. Τὰ μέλη ἐκλέγονται ἀνά ἑπταετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

γ. Ἐκλόγιμα εἶναι ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος (μεγαλόσχημοι-ρασοφόροι).

δ. Ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται πρόσωπα διακρινόμενα διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν συνέπειαν τῶν εἰς τὴν μοναχικὴν ζωὴν, διὰ τὰ διοικητικὰ τῶν προσόντων καὶ τὴν ἐνθερμον δραστηριότητα ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἰ. Κοινοβίου, πρὸ πάντων δὲ, πρόσωπα δυνάμενα νὰ συνεργασθοῦν ἐν ταπεινώσει καὶ ἀγάπῃ μετὰ τῆς Ἡγουμένης καὶ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν καὶ τὴν προαγωγήν τῆς Ἱ. Μονῆς. Ὁφείλεται δὲ αὐταῖς ὁ προσήκων ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος σεβασμός.

ε. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται ἡ Ἡγουμένη νὰ δικαιοπρακτῇ ἄνευ τῶν συμβούλων οὔτε καὶ αἱ Σύμβουλοι ἄνευ τῆς Ἡγουμένης.

στ. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δέ, ὡσάκις ἤθελε κληθῆ ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης ἢ αἰτήσουν τὴν σύγκλησίν του τὰ δύο ἕτερα μέλη αὐτοῦ.

ζ. Εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται ἡ Ἡγουμένη καὶ μία τοῦλάχιστον Ἡγουμενοσύμβουλος ἐπὶ τριμελοῦς Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐπὶ περισσοτέρων Συμβούλων κατὰ πλειοψηφίαν παρουσίας καὶ τῆς Ἡγουμένης.

η. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον πρό-

κειται νὰ ἀποφασίση διὰ προσωπικὴν ὑπόθεσιν μέλους αὐτοῦ (π.χ. διὰ τὴν κουρὰν αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν κίνησιν πειθαρχικῆς διαδικασίας κατ' αὐτοῦ κτλ.), τότε τὸ μέλος διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ληφθῆ ἢ ἀπόφασις δὲν μετέχει τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ μέρος.

θ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη τῆς Ἡγουμένης.

ι. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ἐκφράζουν ἐλευθέρως τὰς ἀπόψεις των, συμπεριφέρονται δὲ ἔναντι ἀλλήλων, μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ καὶ σεμνοπρεπείας. Ἐπὶ διαφωνίας, δύνανται νὰ αἰτήσουν ὅπως ἐγγραφῆ ἡ γνώμη των εἰς τὰ πρακτικά.

ια. Ἀντικατάστασις μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου χωρεῖ ἔνεκεν θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως αὐτοῦ, ἀναπλήρωσις δέ, ἔνεκεν μακρᾶς ἀπουσίας.

Μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παύεται, ἐὰν καταδικασθῆ ὡς αἰρετικὸν ἢ ἐπὶ διαπράξει βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων, ἐὰν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογῆτως ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ παρακωλύσῃ, καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἢ ἐὰν, λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀσθενείας, ἀδυνατῆ νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του.

Ἡ παῦσις ἔνεκεν ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ἐκ τῶν συνεδριάσεων ἢ παρακωλύσεως αὐτῶν ἢ λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀσθενείας καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως κρίνονται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τῶν μελῶν αὐτῆς, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Μέλος παραιτηθὲν ἢ παυθὲν δύναται νὰ ἐπανεκλεγῆ, ἐφ' ὅσον ἐξέλιπον οἱ λόγοι, οἵτινες ἐπέφερον τὴν παραίτησιν ἢ τὴν παῦσιν αὐτοῦ, οὐχὶ ὅμως εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην θητείαν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ιβ. Ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου συμπέση μετὰ τὴν χρεῖαν τῆς θέσεως τῆς Ἡγουμένης, τότε παρατείνεται ἡ θητεία του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας Ἡγουμένης.

ιγ. Μετὰ τὸν θάνατον ἢ τὴν παραίτησιν ἢ τὴν ἐκπτώσιν Ἡγουμένης διατηρεῖται τὸ παλαιὸν Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἐκλέγεται δὲ νέον ἅμα τῇ ἐκλογῇ νέας Ἡγουμένης.

Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβούλων:

Ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν Ἡγουμενοσυμβούλων διεξάγεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τῆς Ἡγουμένης, μετὰ τὰς ἐξῆς διαφοράς:

α. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖται διὰ προσδιορισμὸν ἡμέρας ἐκλογῆς, ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

β. Τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεῖ ἡ Ἡγουμένη.

γ. Εἰς τὸ ψηφοδέλιον τίθεται τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἔμπροσθεν δύο (2) ὑποχρεωτικῶς ὀνομάτων, οἷος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων, ἄλλως πως τὸ ψηφοδέλιον εἶναι ἄκυρον.

δ. Αἱ Ἡγουμενοσύμβουλοι, ἐκλέγονται διὰ πλειοψηφίας καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα, τὰ νέα, ὅμως, ψηφοδέλτια καταρτίζονται μόνον μετὰ τὸ ὄνομα τῶν ἰσοψηφῶν. Ἐὰν δὲ ἐκ δευτέρου ἰσοψηφίσουν, τίθεται κληρὸς. Βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, ὀρίζονται, ἐξ ἄλλου, καὶ δύο ἐπιλαχοῦσαι, αἵτινες ἀντικαθιστοῦν ἢ ἀναπληρώνουν μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, καὶ ἔχουν τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας πρὸς αὐτά. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, αἱ ἐπιλαχοῦσαι καὶ ἡ σειρά αὐτῶν ὀρίζονται διὰ κλήρου.

ε. Διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ τελειοῦται μὲν καὶ ὀλοκληροῦται ἡ διαδικασία ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβούλων, αἱ ἐκλεγείσαι, ὅμως, δὲν ἀναλαμβάνουν πάραυτα καθήκοντα, ἀλλὰ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας τοῦ προηγουμένη Ἡγουμενοσυμβουλίου.

στ. Ἡ σειρά τόσον τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων, ὅσον καὶ τῶν ἐπιλαχουσῶν, θὰ προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβον κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Δικαιοδοσίαι τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου:

1. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀσκεῖ γενικῶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τῆς κειμένης νομοθεσίας, τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Εἰδικότερον, ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεὰς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις κινητῶν καὶ ἀκινήτων οἰασδῆποτε ἀξίας, κατόπιν τῆς κατὰ νόμον ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ὅπου δεῖ, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἢ τὴν συντήρησιν τῶν οἰκδομικῶν συγκροτημάτων καὶ γενικῶς περὶ πάσης ὑποθέσεως καὶ παντὸς πράγματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, τη-

ροῦν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας.

2. Ἀποφασίζει, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης διὰ τὴν ρασοφορίαν ἢ τὴν μεγαλοσχημίαν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο ἀδελφῶν καὶ ὑποβάλλει τὰς ἀποφάσεις ταύτας, ὡς πρότασιν, πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

3. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμόν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς ἐκάστου ἔτους καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

4. Παρέχει εἰς τὰς ἀδελφὰς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Μονῆς πέραν τῶν δέκα (10) ἡμερῶν, διὰ λόγους ὑγείας ἢ δι' ἀπαραιτήτους ἐργασίας τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου ἢ δι' ἄλλην τινὰ σοβαρὰν ἀνάγκην, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

5. Προτείνει εἰς τὴν Σύναξιν τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος τυχόν τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει, ἢ συμπλήρωσιν αὐτοῦ.

Τὸ ἐκλεγέν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2003 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν πέντε (5) ἐγκαταβιουσῶν ἀδελφῶν τριμελὲς Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν:

1. Ξένης Μοναχῆς, κατὰ κόσμον Θεοδώρας Παπαϊωάννου καὶ

2. Μακρίνης Μοναχῆς, κατὰ κόσμον Μάρθας Βεζαλῆ, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχη ἐπὶ μίαν ἑπταετίαν ἤτοι ἀπὸ 14.09.2003 ἕως 13.09.2010.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ἐνέκρινε τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1174/16.09.2003.

Ἄρθρον 7ον

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

1. Τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος συγκροτοῦν ἀπασαι αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀδελφαί. Δύναται, ὅμως, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, νὰ μετᾶσχουν καὶ αἱ δόκιμοι εἰς ὀρισμένας Συνάξεις ἄνευ ψήφου.

Ἀποκλείονται τῆς Συνάξεως αἱ δεχθεῖσαι μίαν τῶν σχετικῶν ποινῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Αἱ Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλοῦνται ὑπὸ

τῆς Ἡγουμένης. Αὕτη, ὅμως, ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο, ὡσάκις, ἐπίσης, ζητήσουν τὴν σύγκλησιν τὰ δύο ἕτερα μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

3. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται:

α. Διὰ θέματα περὶ τῶν ὁποίων, βάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, εἶναι ἀρμοδία.

β. Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν διακόνημα, ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον ἐν ὄψει τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

γ. Πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος, δι' ἑκτακτὰ Ἐκκλησιαστικά ἢ Ἐθνικά ζητήματα.

δ. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου καὶ λίαν σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, προκειμένου νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἢ πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς.

ε. Πρὸς ἐρμηνείαν ἀσαφῶν ἐνδεχομένως διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

στ. Προκειμένου διὰ τὴν τροποποίησιν ἄρθρων αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν προσθήκην νέων, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

4. Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν συγκεντρωθῇ τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν, ἡ Σύναξις ἐπαναλαμβάνεται τὴν ἐπομένην ἡμέραν καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, οἷοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν, ἐξαιρέσει, πάντοτε, τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, δι' ἃς προβλέπεται παρὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ ἡξημένος ἀριθμὸς μελῶν.

5. Τῆς Συνάξεως προεδρεῖ ἡ Ἡγουμένη, συνεπικουρούμενη ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἄπτονται τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ.

6. Τηροῦνται Πρακτικά.

7. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων, δι' ἃς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἡ ἡξημένη πλειοψηφία. Ἐπὶ ἰσοψηφίας, ἐὰν ἡ ψηφοφορία εἶναι φανερά, ὑπερισχῆει ἡ ψηφὸς τῆς Προέδρου· ἐπὶ δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας, τίθεται κλῆρος.

8. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος, ἅπαντα τὰ μέλη ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρωνται ἐναντι ἀλλήλων μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ, λαμβάνονται τὸν λόγον μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης,

πρὸς ἦν δέον νὰ ἐνδεικνύουν πνεῦμα ἐξαιρέτου σεβασμοῦ, εὐλαβείας καὶ πνευματικῆς ὑποταγῆς. Αἱ τυχὸν διαφωνοῦσαι ἐπὶ τινος ζητήματος, δέον μετὰ σεμνότητος, ταπεινώσεως, πραότητος καὶ εὐλαβείας, νὰ ἐκθέτουν τὴν γνώμην αὐτῶν.

Ἄρθρον 8ον Τάξεις μοναζουσῶν

1. Αἱ δόκιμοι

Ἡ ἐπιθυμοῦσα νὰ εἰσέλθῃ ὡς δόκιμος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν, μὲ σκοπὸν νὰ καταστῇ μοναχὴ αὐτῆς, δέον ὅπως ἔχη τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας ἡλικίαν. Εἰς περίπτωσιν, ὅμως, καθ' ἣν ὑπάρχῃ συγκατάθεσις γονέων, δύναται νὰ ἐγγραφῇ ὡς δόκιμος, καὶ μικροτέρας ἡλικίας ὑποψηφία, ἐφ' ὅσον διαθέτει θερμότητα ζήλου καὶ ὠριμότητα σκέψεως.

Ὑποψηφία προκεχωρημένης ἡλικίας καὶ μοναχὴ προερχομένη ἐξ ἐτέρας Μονῆς δὲν γίνονται δεκταί, ἐκτὸς σπανιωτάτων περιπτώσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἀποφαίνεται τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης.

Ἡ ὑποψηφία πρέπει νὰ εἶναι ἄγαμος. Εἰς ὅλως δὲ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις χερῶν ἢ ἐγγάμων, δύναται καὶ πάλιν νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὡς ἄνω. Προκειμένου, πάντως, περὶ ἐγγάμου, ἀπαιτεῖται ἐγγραφὸς συγκατάθεσις τοῦ συζύγου. Ἐὰν δὲ ἡ ὑποψηφία ἔχῃ τέκνα, διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ, πρέπει αὐτὰ νὰ εἶναι ἐνήλικα. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει γίνεται δεκτὴ ὑποψηφία μὲ ἀνήλικα τέκνα.

Ἡ ὅλη ἐν προκειμένῳ διαδικασία ἀποδοχῆς τῶν προσώπων αὐτῶν θὰ διέπῃται ἀπὸ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Εἰσοδοχὴ δοκίμου γίνεται κατόπιν οὐσιαστικῆς γνωριμίας αὐτῆς μὲ τὴν Ἱ. Μονὴν. Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι ἡ γνωριμία αὐτῆ θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα στενῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς ἡγουμένης καὶ ἐν γένει ἀναστροφῆς μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς ἐπικοινωνίας, ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ διαφανοῦν οἱ μύχιοι πόθοι τῆς καρδίας τῆς ὑποψηφίας, τὸ ἐνδιάθετον τῆς κλίσεως αὐτῆς πρὸς τὸ «Ἀγγελικὸν Πολίτευμα» καὶ ἡ ἐν γένει ὠθησίς της πρὸς τὴν Ἱ. Μονὴν, ἀφ' ἐτέρου δέ, θὰ διακριβωθοῦν τὸ ποιὸν τοῦ προσώπου της, τὸ ἱστορικὸν πλαίσιον τῆς ζωῆς της καὶ ἡ ὑγιεινὴ της κατάστασις. Συγ-

χρόνως, καὶ ἡ ἴδια ἡ ὑποψηφία θὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὴν Μοναστικὴν Πολιτείαν καὶ τὸ συγκεκριμένον Ἱ. Κοινόβιον καὶ θὰ κατατοπισθῇ δεόντως περὶ τοῦ διέποντος τὴν ζωὴν αὐτοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ μὲν ὑποψηφία θὰ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ἐλευθέρως, ἀβιάστως καὶ ἐνσυνειδήτως διὰ τὴν προσέλευσίν της εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν, ὅποτε καὶ ὑποβάλλει σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τὸ δὲ Ἡγουμενοσυμβούλιον θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς εἰσοδοχῆς της, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω προϋποθέσεων.

Ἐφ' ὅσον ἡ ὑποψηφία γίνῃ δεκτὴ, ἐγγράφεται εἰς τὸ Δοκιμολόγιον τῆς Μονῆς καὶ ἐνδύεται ὡς ὀρίζει τὸ Ἱ. Κοινόβιον διὰ τὰς δοκίμους.

Ἄμα τῇ εἰσοδῶ της εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν, ἡ δόκιμος παραδίδει ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς εἰς τὴν Ἡγουμένην, εἰς τὴν ὁποίαν, μετὰ Θεόν, ἀναθέτει ἐξ ὀλοκλήρου ἑαυτήν, ἐξαγορευομένη τακτικῶς καὶ ἐν πάσῃ εὐκρινεῖα τούτους λογισμοὺς καὶ τὰς πράξεις της καὶ ὑποτασσομένη μετὰ σεβασμοῦ εἰς πάντα.

Ἡ δόκιμος συμμετέχει εἰς τὴν ὅλην ζωὴν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀδελφότητος, οὐδόλως δυναμένη νὰ ἀπουσιάσῃ τῆς Μονῆς ἄνευ εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης, ἐπιμελεῖται δὲ τῶν ὀρισθέντων δι' αὐτὴν διακονημάτων, μετὰ ζήλου καὶ πνεύματος ὑποταγῆς πρὸς πάσας τὰς ἀδελφάς.

Εἶναι ἐπίσης, πρόθυμος νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰ ὑποδεικνυόμενα εἰς αὐτὴν σφάλματά της καὶ νὰ ζητῇ συγχώρεσιν διὰ πᾶσαν παρακοὴν ἢ παράβασιν.

Ἡ διάρκεια τῆς δοκιμῆς θὰ κυμαίνεται ἀπὸ ἕξ μῆνας ἕως τρία ἔτη· δύναται, ὅμως, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων, νὰ συντμηθῇ ἢ καὶ νὰ ἐπιμηκυνθῇ ὁ χρόνος αὐτὸς, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας, τῆς πνευματικῆς ὠριμότητος, τῆς θερμότητος τοῦ πόθου καὶ τῆς προσαρμογῆς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς κοινοβιακῆς πειθαρχίας καὶ τῆς μοναστικῆς ἀσκήσεως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δόκιμὸς τις ἀποδειχθῇ ἀνυπάκουος, σκανδαλοποιός, φίλερις, φιλοκατήγορος καὶ ἐν γένει ἀπειθαρχὸς πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ παρουσιάσῃ ἐμφανῆ συμπτώματα ἰδιορρυθμίας καὶ διαφόρων ψυχολογικῶν προβλημάτων, ἢ ἄλλα τινὰ στοιχεῖα ἀπάδοντα εἰς τὴν μοναχικὴν πολιτείαν, καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνεπίδεκτος διορθώσεως, ἀποβάλλεται τῆς Ἀδελφότητος.

Εἰς περίπτωσιν πάλιν, κατὰ τὴν ὁποίαν δόκιμὸς τις

ἀποχωρήση οικειοθελῶς ἐκ τῆς Μονῆς, ἐπανέλθη δὲ ἀργότερον ἐπὶ τὸ αὐτό, δυνατὸν νὰ γίνη ἐφ' ἅπαξ καὶ πάλιν δεκτὴ ἐάν, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης ἀποφασίση οὕτως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅμως νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως διὰ τὴν προηγουμένην τῆς σειρᾶν, τὸν χρόνον τῆς δοκιμῆς τῆς, οὐδὲν ὡς λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μέχρι τοῦδε θητείας τῆς.

Ἐάν δόκιμὸς τις ἀσθενήσῃ βαρέως, βεβαιωθῆ δὲ ἰατρικῶς ὅτι ἡ ἀσθενεία τῆς ἐγκυμονεῖ θανάσιμον κίνδυνον, δυνατὸν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τῇ προτάσει, ὡς ἄνω, τῆς Ἡγουμένης νὰ ἀποφασίση ὅπως, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ καταλλήλου προπαρασκευῆς τῆς ἀσθενοῦς τελεσθῶν ἡ ρασοφορία καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ μεγαλοσχημία αὐτῆς.

Ἡ ἐγγραφεῖσα εἰς τὸ Δοκιμολόγιον παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλαξιν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος εἰς τρόπον ὥστε, ἐάν πρὸ τῆς ρασοφορίας τῆς ἤθελεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, νὰ μὴν ἔχη οὐδεμίαν οικονομικὴν ἀξίωσιν πέραν τῶν ὄσων ἐκεῖνη κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

2. Ρασοφόροι Μοναχαὶ

Ἐφ' ὅσον ἡ δόκιμος τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, κριθῆ παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἰκανῆ διὰ τὰ περαιτέρω, καθίσταται, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Μητροπολίτου, ὀριστικὸν μέλος τῆς Ἀδελφότητος διὰ ρασοφορίας καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Μοναχολόγιον. Κατὰ τὴν ρασοφορίαν ἡ ἀδελφὴ ἐνδύεται τὴν μοναχικὴν περιβολὴν καὶ λαμβάνει τὸ διδόμενον αὐτῇ μοναχικὸν ὄνομα.

Ἡ προαγωγή τῶν δοκίμων εἰς ρασοφόρους γίνεται κατὰ ἱεραρχίαν, ἐκτὸς ἐάν ἄλλως κριθῆ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

Τὴν Κουρᾶν τελεῖ ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου του. Ἡ Ἡγουμένη παρίσταται ὑποχρεωτικῶς ὡς ἀνάδοχος. Ἀπουσίας τῆς Ἡγουμένης, ἀπαγορεύεται ἡ τέλεσις τῆς Κουρᾶς ὅποιασδήποτε δοκίμου.

Ἡ ρασοφόρος εἶναι μοναχὴ μὴ τετελειωμένη διὰ τοῦ Σχήματος. Ὀφείλει νὰ διάγῃ ἐν ταπεινώσει καὶ ὑποταγῇ, ἐν ἀσκήσει καὶ θείῳ ἔρωτι, ἐτοιμάζουσα ἑαυτὴν διὰ τὴν λῆψιν τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ρασοφόρος τις ἀδελφὴ ἀσθενήσῃ βαρέως, βεβαιωθῆ δὲ ἰατρικῶς ὅτι ἡ ἀσθενεία τῆς

ἐγκυμονεῖ θανάσιμον κίνδυνον, δέον ὅπως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τῇ προτάσει, πάντοτε, τῆς Ἡγουμένης ἀποφασίση διὰ τὴν μεγαλοσχημίαν αὐτῆς, κατόπιν, βεβαίως, ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ καταλλήλου προπαρασκευῆς τῆς ἀσθενοῦς.

3. Μεγαλόσχημοι Μοναχαὶ

Ἐφ' ὅσον ἡ ρασοφόρος ἀδελφὴ, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης, κριθῆ παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀξία καὶ ἐπαρκῶς προητοιασμένη διὰ τὴν κουρᾶν, ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου, ὀλοκληροῦται ὡς μοναχὴ, διὰ τῆς μεγαλοσχημίας.

Ἡ προαγωγή τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἀσκουμένων ρασοφόρων εἰς μεγαλοσχήμους γίνεται κατὰ ἱεραρχίαν. Δυνατὸν, ὅμως νὰ τελεσθῶν καὶ Μεγαλοσχημίαι ἐκτὸς σειρᾶς, ἐάν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων, ἡ ἔχουσα τὴν σειρᾶν πρὸς τοῦτο ἀδελφὴν δὲν πληροῖ τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις ἢ ἐάν συντρέχουν ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι, ὡς προκεχωρημένης ἡλικίας, ὑγείας, κ.ο.κ., συμφώνως καὶ πρὸς τὸ παρόν. Ἡ Μεγαλόσχημος Μοναχὴ εἶναι τετελειωμένη Μοναχὴ ὀφειλοῦσα ὑποταγῆν καὶ ἐγκαταβίωσιν ἰσόβιον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ. Ἡ Μεγαλόσχημος διὰ δύο πράγματα ἐτοιμάζει ἑαυτὴν: Διὰ τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν καὶ διὰ τὴν ἐξοδὸν τῆς ζωῆς.

Ἄρθρον 9ον

Ἐάν ἀδελφὴ τις οικειοθελῶς ἀποχωρήσῃ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐπιστρέψῃ ἐντὸς μηνὸς μετ' εἰλικρινοῦς μετανοίας, γίνεται δεκτὴ μόνον ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐφ' ὅσον συμφωνήσῃ εἰς αὐτὸ ἡ Ἡγουμένη καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἀδικαιολόγητος ἀπουσία ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς πέραν τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἀποτελεῖ λόγον ὀριστικῆς διαγραφῆς ἐκ τοῦ Μοναχολογίου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης.

Ἄρθρον 10ον

Περιουσία

Ἡ μοναχὴ ἐν τῇ Ἀδελφότητι κέκτηται οὐδὲν ἴδιον, κατὰ τὴν βασικὴν ἀρχὴν καὶ ἀρετὴν τῆς ἀκτημοσύνης. Τὰ πάντα χρησιμοποιοῖ τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης καὶ

οὐδὲν δωρίζει ἢ λαμβάνει ἄνευ τῆς γνώμης καὶ εὐλογίας αὐτῆς.

Ἡ τυχὸν ἀκίνητος ἢ κινητὴ περιουσία τῆς δοκίμου καὶ τῆς ρασοφόρου ἀνήκουν κατὰ κυριότητα μὲν εἰς αὐτάς, κατ' ἐπικαρπίαν δὲ εἰς τὴν Μοναστικὴν Ἀδελφότητα.

Πᾶσα ἡ περιουσία τῆς μεγαλοσχήμου μοναχῆς περιέρχεται ἅμα τῇ κουρᾷ αὐτοδικαίως εἰς τὴν Μονήν, συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν. Ἐπίσης ἐὰν μετὰ τὴν κουρὰν γίνῃ κάτοχος περιουσίας ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας, αὕτη πάλιν περιέρχεται εἰς τὴν Μονήν, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄδελφὴ ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δύναται νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς τὰ προσωπικὰ εἶδη, τὰ κλινοσκεπάσματα καὶ τὰ προσωπικὰ βιβλία αὐτῆς.

Πᾶν τὸ προσφερόμενον εἰς χρῆμα ἢ εἰς ἀκίνητα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, δὲν δικαιούται νὰ διεκδικήσῃ ἀπερχομένη δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀλλὰ φιλανθρωπῶς φερόμενον τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον δύναται νὰ ἀποδώσῃ μέρος τι ὡς φιλανθρωπίαν, ἀνάλογον πρὸς τὸ ὕψος τῆς προσφορᾶς καὶ τὸν χρόνον παραμονῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν, ἀλλὰ καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν οικονομικὴν δυνατότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 11ον

Σειρὰ τῶν ἀδελφῶν

Ἡ σειρὰ τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἱεραρχικῶς, βάσει τῶν πρεσβείων κουρᾶς ἢ ρασοφορίας ἢ δοκιμῆς. Αἱ νεώτεροι ἀδελφαὶ πρέπει νὰ ἀπονέμουν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τὰς πρεσβυτέρας ἀδελφάς, αἱ δὲ πρεσβύτεροι νὰ περιβάλλουν μετ' εἰλικρινοῦς ἀγάπης, στοργῆς καὶ κατανοήσεως τὰς νεωτέρας.

Ἄρθρον 12ον

Καθήκοντα τῶν ἀδελφῶν

1. Ἡ θεμελιώδης μοναχικὴ ἀρχὴ εἶναι ἡ ὑπακοή, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ δεικνύῃ ἐκάστη τῶν ἀδελφῶν πρωτίστως πρὸς τὴν Ἠγουμένην, «*μηδὲν παρὰ γνώμην αὐτῆς διαπράττουσα*». Εἰς αὐτὴν θὰ ἀναφέρῃ λεπτομερῶς καὶ ἐπακριβῶς πάντα τὰ κρύφια τοῦ νοοῦ καὶ τῆς καρδίας τῆς, διὰ τῆς παραδεδομένης μοναχικῆς ἐξαγορεύσεως.

Πᾶσα ὑπακοὴ πρὸς τὴν Ἠγουμένην θεωρεῖται γενομένη πρὸς τὸν Κύριον (Μ.Βασ.ΕΠΕ 9,56).

2. Ἡ ὑπακοὴ πρέπει νὰ ἐξασκεῖται μέχρι θανάτου. Εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν οὐχὶ μόνον δικαιούται, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεούται νὰ μὴν ὑπακούσῃ ἢ ὑποτακτικῇ: Ὅσον τὸ προσταττόμενον καταφανῶς προσκρούει εἰς ρητὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἢ εἰς τὴν παραδεδεγμένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πίστιν.

3. Πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ εἶναι ἴσαι μεταξὺ των, μηδὲ τῆς Ἠγουμένης ἐξαιρουμένης, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον, εἶναι «*πρώτη μεταξὺ ἴσων*». Αἱ ἀδελφαὶ προσφωνοῦν τὴν Ἠγουμένην διὰ τῆς ὀσιακῆς ἐπωνυμίας «*Γερρόντισσα*», μεταξὺ των δὲ προσφωνοῦνται μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν «*ἀδελφῆ*» καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστης.

4. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἔχουν ὑποχρεωτικῶς κοινὸν Πνευματικόν, τὸν Πνευματικὸν τῆς Μονῆς.

5. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ἀγαποῦν ἀλλήλας, οἷα ἀγάπη ἐφάνέρωσε καὶ ἐδίδασκεν ὁ Κύριος.

6. Ἡ ἀγάπη ἂν καὶ ἐκφράζεται ποικιλοτρόπως καὶ ἐξατομικευμένως, πρέπει νὰ εἶναι κοινὴ καὶ ἴση πρὸς ὅλας τὰς ἀδελφάς. Δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, ἡ μερικὴ φιλία (Μ. Βασ.ΕΠΕ 8,148).

7. Ὁ σχολιασμὸς καὶ ἡ κατάκρισις δέον διὰ τοῦ συνεχοῦς ἀγῶνος νὰ ἀπουσιάζουν τῆς Ἀδελφότητος. Αἱ ἀνωφελεῖς συζητήσεις, οἱ ψιθυρισμοί, τὰ νεύματα, αἱ φωναί, ὁ δυνατὸς γέλως, ἡ εὐτραπελία εἶναι ξένα πρὸς τὴν ιδιότητα τῆς μοναχῆς.

8. Εἰς τὰς μεταξὺ των σχέσεις αἱ ἀδελφαὶ πρέπει νὰ τηροῦν τὴν ἱεραρχίαν.

9. Οὐδεμία τῶν ἀδελφῶν ἐπιπλήττει ἢ παρατηρεῖ ἢ διορθώνει ἄλλην, ἐκτὸς τῆς Ἠγουμένης καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς ὀρισθείσης ἀναπληρωτριάς. Ἡ ὑπεύθυνος διακονήματος ἐπεμβαίνει μόνον εἰς ὅ,τι εἶναι σχετικὸν μετὰ τὸ διακόνημα. Δι' ὅτιδήποτε ἄλλο, ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἠγουμένην, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς.

Τὸ σφάλμα, πάντως, τῆς ἀδελφῆς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί αἰτία καταλαλιᾶς καὶ ἐξουδενώσεως, ἀλλὰ ἀφορμὴ προσεγγίσεως καὶ συμπαραστάσεως. «*Τῇ φιλαδελφία εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι*» (Ρωμ. ιβ' 10).

Αἱ ἀδελφαὶ πρέπει νὰ ἀγαποῦν τὴν συχνὴν χρῆσιν τῶν μοναχικῶν ἐκφράσεων: «*συγχώρησον, εὐλόγησον, εὐλογεῖτε, νὰ εἶναι εὐλογημένον*». Οἱ ἀσκητικοὶ Πατέρες γράφουν ὅτι τὸ «*εὐλόγησον*», εἶναι ἡ εὐγένεια τῶν Μοναχῶν. Ἐπίσης νὰ ζητοῦν εὐλογίαν καὶ διὰ τὰ πλέον μικρὰ καὶ ἀσήμαντα πράγματα. Μέγα τὸ ἐκ τούτου κέρ-

δος, διότι δεικνύει ταπεινώσιν, ἡ δὲ ταπεινώσις ἐφέλ-
κύνει πλούσιον τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου.

10. Αἱ ἀδελφαὶ γενικῶς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέρχονται
τῆς Μονῆς, ἐκτὸς ἂν λόγοι ἀσθενείας ἢ διακονίας ἢ
ἄλλης τινὸς ἀνάγκης ἐπιβάλλουν τοῦτο, καὶ πάντως μό-
νον κατόπιν εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης ἢ τοῦ Ἡγουμενο-
συμβουλίου.

11. Πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ἀσκοῦνται, κατὰ
τὰ παραδεδομένα ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων θέσμια φυ-
λάττουσαι ἑαυτὰς ἐν ἀγνείᾳ, παρθενίᾳ καὶ σωφροσύνῃ,
ἐν ἀδιαλείπτῳ προσευχῇ καὶ θείῳ ἔρωτι, διὰ τὸν Νυμ-
φίον αὐτῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Αἱ ἀδελφαὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν
συγγενῶν των σχέσεις δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὸ «Πό-
θος Θεοῦ ἀπέσβεσε πόθον γονέων, ὁ δὲ λέγων ἀμφό-
τερα ἔχειν πεπλάνηται ἑαυτόν» (Κλίμαξ ΛΓ'). Καθὼς καὶ
τὸ τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Ν. Θεολόγου, «ἔσθαι δὲ τῷ
λογισμῷ τοιαύτην πληροφορίαν μετὰ τὴν εἰς τὸ Κοινό-
βιον εἰσοδόν, τεθνάναι πάντας, γονεῖς τε καὶ φίλοι καὶ
μόνον ἠγεῖσθαι Πατέρα τε καὶ Μητέρα τὸν Θεὸν καὶ τὸν
Προεστῶτα».

12. Αἱ ἀδελφαὶ πρέπει νὰ διάγουν ἐν ἀκτημοσύνῃ,
ἥτις ἐστὶν ἐκ τῶν θεμελιωδῶν ἀρετῶν τῆς Μοναχικῆς
Πολιτείας. «Μοναχὸς φιλόυλος ἔοικεν ἰεράκι ἐκπετα-
σθέντι, ἔχοντι λώρους εἰς τοὺς πόδας, καὶ ὅπου δ' ἂν κα-
θίσῃ ἐμπλακῆσεται· ὁ δὲ ἄυλος, ὥσπερ εὐστολος ὁδοι-
πόρος» (Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Εὐεργ. Α'). Ἡ μοναχὴ οὐδὲν
ἴδιον κέκτηται, ἢ ὀνομάζει ἢ λογίζεται. Ἄπαντα εἶναι
κοινὰ καὶ εἰς ἐκάστην δίδεται κατὰ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς.
«Διεδίδετο ἐκάστῳ καθ' ὅτι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν» (Πράξ
δ' 35).

13. Ἐκάστη τῶν ἀδελφῶν ὀφείλει νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ
προσέχη ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὡς
ἀνήκοντα εἰς Αὐτὸν τὸν Θεὸν καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον.

14. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ τηροῦν τὸ πρόγραμμα
τοῦ Ἱ. Κοινοβίου, τόσον τὰ τῆς Θ. Λατρείας, ὅσον καὶ τὸ
τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς Μονῆς. Κέντρον τῆς ζωῆς
τῶν μοναχῶν εἶναι ὁ ἱερός ναός, τὸ Καθολικὸν τῆς
Μονῆς, καὶ αἱ μοναχαὶ δι' οὐδὲν ἄλλο συνήχθησαν ἐπὶ
τῷ αὐτῷ ἢ διὰ νὰ λατρεύσουν διὰ παντὸς τὸν Κύριον.
Ἐκάστη μοναχὴ ὀφείλει ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἢ διὰ νὰ λατρεύ-
σουν διὰ παντὸς τὸν Κύριον. Ἐκάστη μοναχὴ ὀφείλει
πρωτίστως –ἐκτὸς μόνον εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας, ἢ
ὑπαρξίς τῆς ὁποίας ἐλέγχεται μετὰ σχολαστικότητος
ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης– ὅπως συμμετέχη εἰς πάσας τὰς
ἀκολουθίας καὶ φροντίζῃ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν νὰ

κατανοῇ τὰ νοήματα τῶν ψαλλομένων καὶ ἀναγινωσκο-
μένων, διότι οὕτω θὰ δυνηθῇ διὰ τῆς πολυχρονίου
ἐντρυφήσεως αὐτῆς εἰς αὐτό, ὅπως ἀποκτήσῃ «*νοῦν
Χριστοῦ*» καὶ βιοτήν Ἁγίων. Ὁ Ναὸς εἶναι διὰ τὴν ἀδελ-
φὴν «*πύλη Οὐρανοῦ*» διὰ τῆς ὁποίας ἐπικοινωνεῖ μετὰ τὴν
θριαμβεύουσαν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν ὡς «*ἠγορα-
σμένη ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ
Ἀρνίῳ*» (Ἀποκ. ΙΑ, 4).

Εἰς πάσας τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας, ὡς καὶ ἐν τῇ τρα-
πέζῃ, αἱ μοναχαὶ φέρουν ράσον καὶ κουκούλιον (αἱ με-
γαλόσχημοι). Εἰς ὅσας δὲ ἐκ τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώ-
σεων προβλέπει ἡ μοναχικὴ παράδοσις φέρουν καὶ τὸ
Μέγα Σχήμα.

Ἐκάστη ἀδελφὴ ὀφείλει ὅπως ἐκτελεῖ καθημερινῶς
τὸν ἀτομικὸν αὐτῆς κανόνα, κατὰ τὴν διατεταγμένην
ῶραν «*ἐν νυκτὶ βαθεῖα, βαθυτάτης ἡσυχίας οὐσης μη-
δενὸς ἐνοχλοῦντος, μηδενὸς ἐκφέροντος τῆς δεήσε-
ως*», «*τὸν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ συνάγουσα*», ὁ ὁποῖος διὰ
μὲν τὴν μεγαλόσχημον ἀποτελεῖται ἀπὸ δώδεκα (12)
κομβοσχόινια τῶν ἑκατὸν (100) κόμβων, καὶ ἑκατὸν εἴκο-
σι (120) μεγάλας μετανοίας, διὰ δὲ τὴν ρασοφόρον ἀπὸ
ἕξ (6) κομβοσχόινια τῶν ἑκατὸν (100) κόμβων καὶ ἀπὸ
ἑξήκοντα (60) μεγάλας μετανοίας.

Εἰς τὴν πρωϊνὴν ῶραν μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν
ἀκολουθίαν γίνεται μελέτη ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς.
«*Ὅταν δ' ἀναστῆς πρωΐας καθ' ἐκάστην ἡμέραν, πρὸ
τοῦ ἐργάσῃ τὸ ἐργόχειρον σου μελέτησον εἰς τοὺς
λόγους τοῦ Θεοῦ*», λέγει ὁ ἄββας Ἡσαΐας. Καὶ ὁ ἅγιος
Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος «*πνευματικὸς λειμὼν καὶ πα-
ράδεισος τροφῆς ἢ τῶν Θείων Γραφῶν ἐστὶν ἀνά-
γνωσις, παράδεισος δὲ τρυφῆς ἐκείνου τοῦ παραδει-
σου βελτίων*».

15. Ὁ χώρος τῆς τραπέζης θεωρεῖται ἱερός, ὡς ὁ να-
ός, διότι πάντα τὰ τῆς μοναχῆς ἀποβλέπουν εἰς τὸν
σκοπὸς τῆς κατὰ Χριστόν τελειώσεως αὐτῆς. Διὰ τοῦτο
αἱ ἐν τῷ Ἱερῷ Κοινοβίῳ ἀσκούμενα ὑποχρεοῦνται νὰ
τρώγουν ἐν σιωπῇ ἐν τῇ κοινῇ τραπέζῃ, ὅπου γίνεται
ἀνάγνωσις τοῦ Συναξαριστοῦ ἢ πατερικῶν καὶ ἐν γένει
οἰκοδομητικῶν κειμένων. Μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς
Ἡγουμένης δύνανται, διὰ λόγους ἀσθενείας ἢ ἀναγκαί-
ας τινὸς ἐργασίας νὰ ἀπουσιάζουν ἐκ τῆς κοινῆς τρα-
πέζης.

Εἶναι, ἐπίσης, ὑποχρεωμένοι νὰ τηροῦν τὰς Νηστει-
ας τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἀπέχουν τῆς κρε-
ωφαγίας. Εἰς τὴν τράπεζαν δὲν παρατίθεται ἔλαιον κατὰ

τὴν Δευτέραν, τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν, ἐκτὸς τῶν ἑορτῶν.

16. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἐνδύονται μὲ κοινουῦ σχήματος περιβολήν.

17. Ἡ μοναχὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μεταφέρῃ ἐντὸς τοῦ κελλίου αὐτῆς φαγώσιμον ἢ ἄλλον τι ἄνευ εὐλογίας. Παραδίδει δὲ τῇ Ἡγουμένη, ὅτιδήποτε φέρουν εἰς αὐτὴν γνωστοὶ ἢ συγγενεῖς τῆς.

18. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παραμονὴ καὶ ἡ διανυκτέρευσις ἀδελφῆς εἰς κελλίον ἐτέρας, παρεκτὸς περιπτώσεως ἀσθενείας ἢ ἄλλης τινοῦς μεγάλης ἀνάγκης, τῇ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

20. Ἀπαγορεύεται ρητῶς ἡ τέλεσις Γάμων εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

21. Ἡγουμενεῖον, κελλιά τῶν μοναχῶν καὶ λοιποὶ χῶροι διαβιώσεως τῶν Μοναχῶν, εἶναι ἄβατοι εἰς πάντας μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν γονέων καὶ συγγενῶν τῆς Ἡγουμένης καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

22. Γεωργικαὶ καὶ ἄλλαι βαρεῖας μορφῆς ἐργασίαι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελοῦνται ὑπὸ λαϊκῶν, τῇ εὐθύνη τῆς Ἡγουμένης, ὅταν αἱ ἀδελφαὶ δὲν ἐπαρκοῦν ἢ ἀδυνατοῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς αὐτάς.

Ἄρθρον 13ον Διακονήματα

Ἡ ἐργασία ἐν τῇ Μονῇ ἔχει ἀποκλειστικὸν καὶ μόνον σκοπὸν τὴν μοναχικὴν τελείωσιν τῶν ἀδελφῶν, τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί αἰτία πλουτισμοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ Ἀδελφότης προσπαθεῖ νὰ καλλιερῆ, παραλλήλως τῶν διακονημάτων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς καὶ διακονήματα συναφῆ καὶ ἀρμόζοντα πρὸς τὴν μοναχικὴν ιδιότητα, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Μ. Βασιλείου· «*προτιμῶντες τὰς τέχνας τὰς διατηρούσας ὑμῖν τὴν ἀπερίσπαστον ζωὴν καὶ τὸ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ*».

Ἐκάστη τῶν ἀδελφῶν ὀφείλει νὰ ἐπιτελῇ τὴν εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένην διακονίαν μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας, ὡς ὑπηρετοῦσα τὸν Κύριον. «*Ποίει τὰ ἔργα τῆς διακονίας σου εὐσχημα καὶ ἐπιμελῆ, ὡς τῷ Χριστῷ διακονῶν*» (Μ. Βασίλειος).

Ἄρνησις ἀναλήψεως διακονήματος, ὡς πλήρης ἀπόρριψις τῆς μακαρίας ὑπακοῆς καὶ τῆς ἀγίας ταπει-

νώσεως, δὲν ἐπιτρέπεται. Ἡ ἐπιμονὴ ἐκ μέρους ἀδελφῆς εἰς τὴν ἄρνησιν συνεπάγεται ἐπιτίμιον καί, ἐν ἀμετανοησίᾳ, συζητεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ θέσις αὐτῆς ἐν τῇ Ἀδελφότητι.

Οὐδὲν διακονήματα εἶναι ἰσόβιον καὶ ἀναπόσπαστον.

Τὰ διακονήματα ἀνατίθενται ἐν πνεύματι ἀγάπης, διακρίσεως καὶ δικαιοσύνης, ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους· δύναται δὲ αὕτη, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, νὰ προβῆ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, εἰς τὴν ἀλλαγὴν αὐτῶν, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου. Τὴν ἐποπτεῖαν τῶν διακονημάτων ἀσκεῖ ἡ Ἡγουμένη.

Οὐδεμία ἀδελφὴ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεμβαίη εἰς διακονήματα ἐτέρας, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ πρεσβυτέρας ἀδελφῆς πρὸς νεωτέραν. Ἐὰν ἀδελφὴ τις ἀντιληφθῆ παρατυπίαν εἰς διακονημά τι ἢ ἀνάκυψιν προβλημάτων, ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν Ἡγουμένην ἢ εἰς τὴν Ἀναπληρώτριαν αὐτῆς, ἐπαφίενται δὲ εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης αἱ σχετικαὶ παρατηρήσεις. Μοναχαὶ παραβαίνουσαι τὸν κανόνα τοῦτον καὶ προκαλοῦσαι ἔριδας ἢ παρεξηγήσεις κανονίζονται δι' ἐπιτιμίων.

Τὰ βασικότερα διακονήματα, εἰς τὰ ὁποῖα δεῖον νὰ ἀσχολῶνται αἱ ἀδελφαὶ τῆς Μονῆς εἶναι:

1. Τῆς Γραμματέως,
2. Τῆς Οἰκονόμου,
3. Τῆς Ταμίου,
4. Τῆς Ἐκκλησιαρχίσης,
5. Τῆς Βηματαρίσης,
6. Τῆς Προσφορορραρίσης,
7. Τῆς Ἀρχονταρίσης,
8. Τῆς Ξεναρίσης,
9. Τῆς Θυρωροῦ,
10. Τῆς Μαγειρίσης,
11. Τῆς Ἀρτοποιοῦ,
12. Τῆς Τραπεζοκόμου,
13. Τῆς Δοχειαρίσης,
14. Τῆς Εὐτρεπιζούσης τὴν Ἱερὰν Μονήν,
15. Τῆς Νοσοκόμου,
16. Τῆς Κηπουροῦ,
17. Τῆς Ὑπευθύνου διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ζώων,
18. Τῆς Ἱεροραπτρίας,
19. Τῆς Κεντητριάς,
20. Τῆς Ἀγιογράφου, κ.ἄ.

Ἄρθρον 14ον
Τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηροῦνται τὰ ἐξῆς ἐπίσημα βιβλία:
1. Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2. Βιβλίον Πρακτικῶν Ἠγουμενοσυμβουλίου.
3. Βιβλίον Πρακτικῶν συνάξεων Ἀδελφότητος.
4. Μοναχολόγιον.
5. Δοκιμολόγιον.
6. Κτηματολόγιον.
7. Βιβλίον Ταμείου (Καθημερινόν).
8. Ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ Διπλότυπα Εἰσπράξεων.

9. Πᾶν ἕτερον βιβλίον προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων διὰ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω θεωροῦνται ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Διὰ πάντα ταῦτα δύο ἀδελφαί, ὀριζόμεναι ὑπὸ τῆς Ἠγουμένης, τελοῦν ἢ μία χρέη Γραμματέως καὶ ἢ ἑτέρα χρέη Ταμίου.

Ἡ Ἠγουμένη δὲν τελεῖ χρέη Ταμίου, ἐποπτεῖ ὅμως τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν.

Ἡ Ταμίας τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀδελφότητος λογιστικὰ βιβλία. Καταρτίζει, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καθ' ἕκαστον ἔτος. Ἐνεργεῖ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐτησίου Προϋπολογισμοῦ, ἐκδίδουσα τὰ οἰκεῖα διπλότυπα.

Καταβολαὶ χρηματικαὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐνεργοῦνται εἰς χεῖρας τῆς Ταμίου ἢ, δι' ὠρισμένην κατηγορίαν εἰσπράξεων, εἰς χεῖρας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἐντολοδόχου. Ἀναλήψεις καταθέσεων παρὰ Τραπεζῆς καὶ λοιπῶν Ὄργανισμῶν ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς Ταμίου ἢ ἑτέρου προσώπου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Ἡ Γραμματεὺς φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Καταρτίζει τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνάξεων τῆς Ἀδελφότητος, τὰ ὅποια καὶ προσυπογράφει. Συντάσσει πᾶν οἰονδήποτε ἐγγραφον ἀφορὸν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ τὴν Ἀδελφότητα.

Ἄρθρον 15ον
Πειθαρχικὸς ἔλεγχος

Τὰ ἐπιτίμια δὲν ἀποτελοῦν τιμωρίαν, ἀλλ' ἔχουν θεσπισθῆ ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀργανώσεως τοῦ μοναχικοῦ βίου, διὰ λόγους παιδαγωγικούς (ιατροίαν τῶν νοσοῦντων), διὰ τὴν ἀρμονικὴν συμβίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ διὰ τὴν προστασίαν αὐτῆς ἀπὸ τυχόν ἀμελείας ἢ παρεκτροπᾶς.

Τὰ συνήθη ἐπιτίμια εἶναι τὰ ἐξῆς:

1. Νουθεσία καὶ κατ' ἰδίαν παρατήρησις. «*Ἐὰν ἀμαρτήσῃς εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ ἔλεγεσον αὐτὸν μετὰ ξυνοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου...*».
2. Ξηροφαγία, ἀγρυπνία, κομβοσχοῖνια, μετάνοια.
3. Ἐπίπληξις ἐνώπιον τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.
4. Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.
5. Ἀποχὴ ἐκ τῆς Τραπεζῆς δι' ὀρισμένας ἡμέρας.
6. Παῦσις ἐξ ἐνός διακονήματος καὶ ἀνάθεσις νέου. Τὰ ἀνωτέρω ἐπιτίμια ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἠγουμένης.
7. Ὑποβιβασμὸς εἰς τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν, προσωρινὸς ἢ μόνιμος.

Ἡ ποινὴ αὐτὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

8. Ἀποκλεισμὸς ἐκ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, ἢ διάρκεια τοῦ ὁποίου ὀρίζεται ἐκάστοτε ὑπ' αὐτῆς.

Ἡ ὡς ἄνω ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

9. Προσωρινὴ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ Ἱ. Κοινοβίου, ἐπὶ διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τοῦ ἔτους, καὶ ἀποστολὴ εἰς ἑτέραν Μονὴν, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

10. Ὀριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τῆς Μονῆς. Αὕτη ἐπιβάλλεται μετὰ πολλῆς φειδοῦς καὶ κατόπιν ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν ἄλλων μέσων παιδαγωγίας καὶ σωφρονισμοῦ, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐνότητος τῆς Ἀδελφότητος, καθ' ὅτι αἱ ἀνυπάκουοι γίνονται δυσπειθεῖς καὶ παρακοῆς διδάσκαλοι.

Αἱ δύο αὐτὰ τελευταῖα ποινὰ ἐπιβάλλονται εἰσηγητικῶς ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἰσχύουν μόνον τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀποφάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς Νόμους καὶ τοὺς ἱερούς Κανόνας.

Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς οἰουδήποτε ἐπιτιμίου, δεόν νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἐπιτιμωμένη ἀδελφή, ἥτις δύναται εἰς τὰς ὑπ'

ἀριθμ. 7-10 περιπτώσεις νὰ ὑποβάλη καὶ γραπτῶς τὴν ἀπολογία ἀυτῆς, καλουμένη πρὸς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ ἐπιτιμωμένη μετέχει μὲν τῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς συγκαλουμένης Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὑπερασπίζει ἑαυτὴν, ἀπέχει ὅμως ὑποχρεωτικῶς τῆς ψηφοφορίας. Ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ ἀδελφὴ ἀπουσιάσῃ, ἔστω καὶ ἀδικαιολογήτως, ἀναβάλλεται ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος καὶ ὀρίζεται νέα. Ἐὰν καὶ πάλιν ἀπουσιάσῃ, ἡ δὲ ἀπουσία αὐτῆς δὲν ὀφείλεται εἰς ἀσθένειαν ἢ ἄλλους σοβαροὺς λόγους, ἀποφασίζεται ἡ ποινὴ ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ ἐπιτιμωθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9 ποινῆς, στερεῖται, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ποινὴ αὐτῆς, τοῦ δικαίωματος παραστάσεως καὶ ψηφοφορίας εἰς τὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἀρίθμησιν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῆς, ὡσὰκις ἐξετάζεται ἡ ὑπαρξίς ἀπαρτίας εἰς αὐτάς. Ἡ ἀπαρτία ὑπολογίζεται ἐν προκειμένῳ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀδελφῆς ἐκ τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβίου.

Ἡ ἐπιβολὴ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10 παραγρ. τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ συνεπάγεται αὐτομάτως διαγραφὴν τοῦ μέλους ἐκ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς.

Τὰ ὄργανα τῆς Μονῆς, τὰ ἐπιβάλλοντα τὰ ἀνωτέρω ἐπιτίμια, δέον ἀπαραιτήτως νὰ μὴν λησμονοῦν ὅτι ἐκπληροῦν λειτουργίαν, τοῦ ὁποίου ἀποκλειστικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ ἴασις τοῦ νοσοῦντος καὶ ἡ ἀπρόσκοπτος λειτουργία τῆς Ἀδελφότητος, οὐχὶ δὲ ἡ ἱκανοποίησις προσωπικῶν ἀντιπαθειῶν. Δέον, ὅθεν, νὰ ἐπιδεικνύουν μεγίστην σύνεσιν, ἀγάπην, πραότητα, δικαιοσύνην καὶ ἀντικειμενικὴν κρίσιν τῆς παραβάσεως, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «*Πρὸς δὲ τοὺς ἐπιτιμωμένους, οἷαν ἂν διάθεσιν ἀναλάβοι πατὴρ καὶ ἰατρός, μετὰ συμπαθείας καὶ εὐσπλαγχνίας κατ' ἐπιστήμην θεραπεύων τὸν ἴδιον υἱὸν καὶ μάλιστα ὅταν λύπη προσῆ καὶ ἐπίπονος τῆς θεραπείας ὁ τρόπος*» (Μ. βασιλ. ΕΠΕ 9, 130).

Ἄρθρον 16ον
Ὁ Πνευματικὸς

Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἐν αὐτῇ εὐρυθμον καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξο-

μολογήσεως Μυστηρίου, ἡ Ἡγουμένη, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ συμπάσης τῆς Ἀδελφότητος ἀναφέρεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην καὶ ζητεῖ τὸν διορισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτῆς θεωρουμένου ὡς καταλλήλου Ἱερομονάχου ἢ ἐγγάμου ἱερέως διὰ τὸ ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ - Ἐξομολόγου τῆς Ἀδελφότητος.

Οὗτος δέον ὅπως διάγῃ, εἰ δυνατόν, ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν, ἔχῃ τὴν πνευματικὴν πατρότητα, ὀρθῶς περὶ τὴν πίστιν, διακρίνεται ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ καὶ εἶναι ἔμπειρος περὶ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν τῆς μοναχικῆς καὶ δὴ τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

Λαμβάνει γνώσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ προσαρμόζει τὸ ἔργον του πρὸς αὐτόν, οὐδόλως δικαιούμενος νὰ διδάσκῃ ἢ νὰ παροτρύνῃ τὰς ἀδελφὰς εἰς οἰανδήποτε ἀπ' αὐτοῦ παρέκκλισιν ἢ ἀπόκλισιν.

Δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰ διοικητικὰ ἢ διαχειριστικὰ θέματα τῆς Μονῆς καὶ εἶναι ἔτοιμος ἀνά πάσαν στιγμὴν νὰ παύσῃ διακονῶν τὴν Ἀδελφότητα, μηδὲ ἄπαιτῶν «δικαίωμα» διαποιμάνσεως αὐτῆς παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἀποδοχὴν τῆς. Κατὰ τὴν ἐπιβολὴν ἐπιτιμίων, ὅπου ταῦτα ὑπείσρχονται εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος καὶ θίγουν τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου, ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Ἡγουμένης ἢ τῆς νομίμου ἀναπληρωτρίας αὐτῆς.

Ὁφείλει νὰ συνεργάζηται ἀγαστῶς μετὰ τῆς Ἡγουμένης διὰ πᾶν θέμα ἀνακύπτον ἐντὸς τῆς Ἀδελφότητος, ἐὰν δὲ τὸ ἀπαιτοῦν αἰ ἀνάγκαι τῶν ἀδελφῶν, δύναται νὰ τελεῖ Συνάξεις συγκαλουμένας ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης, συμβουλευόμενος κατ' αὐτάς μετὰ μεγάλης διακρίσεως τὰς μοναχὰς διὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδόν των.

Μόνιμος καὶ ἰσόβιος Πνευματικὸς Πατὴρ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς παραμένει ὁ ἰδρυτὴς καὶ κτήτωρ αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ, ὁ ἀπὸ τριακονταπεντατίας Πατὴρ, Γέροντας καὶ Πνευματικὸς Ὁδηγὸς τῶν ἀδελφῶν τῆς νῦν Ἀδελφότητος εἰς ὃν ὀφείλει αὐτὴ διὰ βίου ὑπακοὴν καὶ εὐγνωμοσύνην.

Ἄρθρον 17ον
Φιλοξενία

Ἡ φιλοξενία ἀποτελεῖ ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-

σοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔτι δὲ καὶ παρακαταθήκην τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φιλοξενία συνιστᾷ ἔμπρακτον ἔκφρασιν τοῦ ὅλου Εὐαγγελικοῦ πνεύματος τῆς φιλαδελφείας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ τῆς διακονίας τῆς σωτηρίας τῶν ἀπανταχόθεν τῆς γῆς προσερχομένων ἡμῖν καὶ δεομένων τῆς ἡμετέρας συμπαραστάσεως συνανθρώπων ἡμῶν.

Κατόπιν τούτων, ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν ὑποδέχεται πάντα ἄνθρωπον, ὅστις κρούει τὴν θύραν τῆς Ἱ. Μονῆς, πιστεύουσα ὅτι ἐν αὐτῷ ὑποδέχεται τὸν δι' ἡμᾶς ξενιτεύσαντα Κύριον.

Ἡ Ἠγουμένη, ἡ ὁποία ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ γνωρίζῃ πόσοι καὶ ποιοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Μονήν, ὀφείλει νὰ σπεύδῃ πρὸς συνάντησιν τῶν ἐπισκεπτῶν, ὅταν τοῦτο ζητηθῇ ὑπ' αὐτῶν, μετὰ χαρᾶς καὶ Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἀγάπης, ἵνα οικοδομηθῇ μὲ τὸ λαμπρὸν παράδειγμά της καὶ τὴν Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν της. Συνεχῶς πρέπει νὰ ἐνηχοῦν εἰς τὰ ὦτα της αἱ φράσεις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου Φῶς μὲν Μοναχοῖς Ἄγγελοι, Φῶς δὲ πάντων μοναχοί».

Ἡ διανυκτέρευσις ἀγνώστων προσώπων ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ ἐπιτρέπεται δι' ἐν εἰκοσιτετράωρον, ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἐξακριβωθῶν τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός των καὶ διαπιστωθῇ ἡ ἄμεσος ἀνάγκη τῆς ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος παροχῆς εἰς αὐτοὺς φιλοξενίας. Διὰ μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα ἀποφασίζουσι, ἀναλόγως, ἡ Ἠγουμένη ἢ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον, ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν κατωτέρω παράγραφον.

Διὰ δωρητὰς καὶ εὐεργέτας τῆς Μονῆς, διὰ συγγενεῖς ἀδελφῶν καὶ διὰ πᾶν ἕτερον πρόσωπον τυγχάνον ζῶν μέλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ χρῆζον ἐνισχύσεως καὶ πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, ἡ φιλοξενία δυνατὸν νὰ παραταθῇ διὰ μερικὰς ἡμέρας, τῇ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τῆς Ἠγουμένης, ἢ καὶ διὰ μεγαλύτερον χρονικὸν διάστημα, τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

Οἱ φιλοξενούμενοι δύνανται νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος καὶ εἰς διακονίας ἐχούσας σχέσιν πρὸς τὴν συντήρησιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ξενῶνος ἢ νὰ ἀπασχολῶνται, κατὰ τὰς δυνατότητάς των, καὶ μὲ ἄλλας διακονίας, τῇ εὐθύνη καὶ διακρίσει τῆς Ἀρχονταρίσεως καὶ τῇ ἀπαραιτήτῳ εὐλογίᾳ τῆς Ἠγουμένης.

Οἱ φιλοξενούμενοι καὶ οἱ προσκυνηταὶ ἐν γένει, ὀφείλουσι νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ δὲν εἶναι χώρος πα-

ραθερισμοῦ καὶ διασκεδάσεως, ἀλλὰ τόπος προσευχῆς, ἡσυχίας καὶ ἀγιασμοῦ. Ὑποχρεοῦνται, ὡς ἐκ τούτου, νὰ διάγουν κοσμίως ἐν αὐτῇ, φέροντες σεμνὴν ἀμφίεσιν καὶ ὀμιλοῦντες περιορισμένως, οὐδόλως δὲ θορυβοῦντες ἢ γελῶντες ἀπρεπῶς. Τὴν εὐθύνην διὰ τὰ ἀνωτέρω φέρει ἡ ἀδελφή, τῆς ὁποίας οἱ συγγενεῖς ἢ γνωστοὶ φιλοξενοῦνται, ὡς καὶ ἡ ἔχουσα τὸ διακόνημα τῆς φιλοξενίας.

Ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα ἀπολύτως καὶ εἰς πάντας ἐντὸς τῆς ἐσωτερικῆς αὐλῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὅλους τοὺς χώρους ποὺ περικλείονται ἐντὸς τοῦ τείχους αὐτῆς. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διανυκτέρευσις εἰς ἄρρενας πάσης ἡλικίας, εἰς θήλαα κάτω τῶν ἐπτὰ ἐτῶν καὶ εἰς ἄτομα πάσχοντα ψυχοδιανοητικῶς ἢ εὐρισκόμενα ὑπὸ τὴν ἐπιθρῆσαν δαιμονικῶν πνευμάτων, διὰ λόγους ἀσφαλείας.

Μουσικὰ συγκροτήματα, χοροὶ, γλέντια, ραδιόφωνα, μαγνητόφωνα, καὶ ὁποιοσδήποτε ἄλλος τρόπος ψυχαγωγίας καὶ μὲ ὁποιοδήποτε μέσο, ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς, τόσον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ὅσον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, μὴδὲ τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας καὶ τῆς Πρωτομαγιάς ἐξαίρουμένων. Ἡ ἀπαγόρευσις ἰσχύει δι' ὅλους τοὺς χώρους τῆς Ἱ. Μονῆς, διὰ τὴν δενδροφυτευμένην ἐξωτερικὴν αὐλήν, διὰ τὰ Μετόχια, καὶ τοὺς χώρους ποὺ ἀνήκουν εἰς αὐτά, ὡς καὶ διὰ τὰ Ἐξωκλήσια καὶ διὰ τοὺς χώρους ποὺ ἀνήκουν εἰς αὐτά.

Ἄρθρον 18ον

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

1. Αἱ ἐκ τοῦ ἱ. Ναοῦ καὶ τῶν Μετοχίων προερχόμεναι πρόσοδοι.
2. Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχειρῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν δοκίμων.
3. Αἱ πρόσοδοι ἐξ ἐκμεταλλεύσεως τῆς τυχόν κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῆς.
4. Αἱ ἐκ συντάξεων ἀδελφῶν.
5. Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί, εἰσφοραὶ καὶ κληρονομίαι.
6. Αἱ τυχόν κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις.
7. Αἱ μέσῳ Ἑρανικῆς Ἐπιτροπῆς πρόσοδοι.
8. Αἱ ἐξ Ἐκθέσεων τοιαῦται.
9. Πᾶσα ἄλλη πρόσοδος προερχομένη ἐκ χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 19ον
Διαχειρίσις τῶν πόρων

Αἰ ὡς ἄνω πρόσοδοι δαπανῶνται:

1. Διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Ἀδελφότητος.
 2. Διὰ τὰς ἀνάγκας λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
 3. Διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων κτισμάτων.
 4. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων.
 5. Διὰ τὴν φιλοξενίαν.
 6. Διὰ φιλανθρωπικούς καὶ ἱεραποστολικούς σκοπούς.
 7. Διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων καὶ τὴν προμήθειαν ζωτροφῶν.
 8. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν Ἱ. Μετοχιῶν.
 9. Διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων καὶ εἰδῶν εὐλαβείας διὰ τὴν Ἐκθεσιν.
 10. Διὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.
- Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἀποφασίζεται ἐκ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 20ον
Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, ἔχουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἰς τὸν πρῶτον κύκλον πέριξ τῆς εἰκόνας «Ἱερὰ Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἐορδαίας» καὶ εἰς τὸν δεύτερον κύκλον τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗ ΠΡΩΤΗΣ».

Ἄρθρον 21ον
Περὶ Μετοχιῶν

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀποφάσει τῆς Ἀδελφότητος, νὰ ἰδρύσῃ Μετόχια, ἐντὸς τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας τῆ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, καὶ ἐν ἑτέρᾳ ἐκκλησιαστικῇ περιφερείᾳ, πάντοτε τῆ ἐγκρίσει καὶ εὐλογία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Μητροπολίτου τῆς περιοχῆς εἰς ἣν τὸ Μετόχιον ἰδρυθήσεται.

Ναοὶ ἢ Μονὸδρια, ὅπουδῆποτε κείμενα, περιερχόμενα εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν, διὰ διαθήκης ἢ δωρεᾶς ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, δύναται νὰ καθίστανται Μετόχια αὐτῆς, τηρουμένων τῶν οἰκείων διατάξεων.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τούτων, διὰ Πράξεώς του ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἀλλὰ παράρτημα τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς· τελοῦν δὲ ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν αὐτῆς καὶ διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς, τὸ ὅποιον ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῶν πᾶσαν κανονικὴν, πνευματικὴν, διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν δικαιοδοσίαν.

Τὰ Ἱ. Μετόχια διακονοῦνται ὑπὸ ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, διὰ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὅποιον ὀρίζεται ἐπίσης ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς ὀριζομένη ὡς ὑπεύθυνος τοῦ Μετοχίου περιορίζεται εἰς ἐνεργείας καὶ ἀρμοδιότητας καθοριζόμενας ὑπὸ τῆς κυριάρχου Μονῆς.

Τὰ Ἱ. Μετόχια δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ ὡς «καθίσματα», διὰ πνευματικὰς ἀνάγκας, δι' ἀνάρρωνσιν ἢ διὰ διαφόρους ἐργασίας, οἷον συγκομιδὴν προϊόντων, μελέτας, κτλ. Τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῶν ἐγκαταβιουσῶν εἰς τὰ Μετόχια ἀδελφῶν διέπουν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἀδελφῆ ἢ ἀδελφαὶ διακονοῦσαι εἰς Μετόχιον τῆς Μονῆς συγκαταριθμοῦνται εἰς τὰς ἐγκαταβιούσας ἐν αὐτῇ ἀδελφὰς καὶ ἰσχύουν δι' αὐτάς, πάντα τὰ εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν ὀριζόμενα.

Ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐπιτρέπουν, δύναται ἡ Μονὴ τῆ ἐγκρίσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ἱεραποστολήν. Ἡ ἐντολὴ τοῦ ἀναστάτος Κυρίου «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη*» (Μαρκ ΚΗ' 19) καὶ *ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἰερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς*» (Πραξ. α' 8), ἐμπνέει τὴν Ἀδελφότητα ἡμῶν νὰ διακονῇ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Ἄρθρον 22ον
Τροποποιήσις Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται τῆ

εισηγήσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 23ον

Καθ' ἀπάσας τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἐορτάς, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς μνήμας μεγάλων Ἀγίων, ἤτοι Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, Μεγαλομαρτύρων καὶ Ὁσίων τελεῖται ὁλονύκτιος ἀγρυπνία.

Ἄρθρον 24ον

Ἡ εἴσοδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραμένει ἀνοικτὴ, καθ' ὥρας ὀρίζει ἡ Ἀδελφότης, ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν.

Καθ' ἐκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἡ ἐξώθυρα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραμένει κλειστὴ διὰ νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα αἱ ἀδελφαὶ νὰ ἐπιδίδωνται μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὰ πνευματικὰ τῶν καθήκοντα.

Ἄρθρον 25ον

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ πανηγυρίζει:

α. Τὴν 25ην Ἀπριλίου εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

β. Τὴν 29ην Ἰουνίου εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν τῆς Μονῆς.

γ. Τὴν 21ην Νοεμβρίου εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (Παρεκκλήσιον Εἰσοδίων) καὶ

δ. Εἰς ὅποιανδήποτε μεγάλην ἐορτὴν ἀποφασίσῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἄρθρον 26ον

Πᾶν μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀντιμετωπίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενο-

συμβουλίου λαμβανομένης συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 27ον

Ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς προσηκούσης ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ, ὅστις μεριμνήσει διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἡ Ἡγουμένη, τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἡ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐνσυνείδητον, ἀκριβῆ καὶ μετὰ ζήλου ἐπιτέλεσιν τῶν καθήκοντων τῶν.

Ἄρθρον 28ον

Ὁ παρῶν ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς συνετάγη ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑπογράφεται ὡς ἔπεται.

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγ. Μάρκου Πρώτης, 15 Ἰανουαρίου 2004

Ἡ Καθηγουμένη

Τὰ μέλη

Μαριὰμ Μοναχὴ

1. Ξένη Παπαϊωάννου, Μοναχὴ Ξένη

Μαριὰμ Τάμπα

2. Μακρίνα Βεζαλῆ, Μοναχὴ Μακρίνα

ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ

Ἐν Φλωρίνῃ, τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 2004

Ὁ Μητροπολίτης

Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Τροποποιήσις καὶ συμπλήρωσις Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «ΣΩΚΡΑΤΕΙΟΝ ΜΠΛΙΟΥΡΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ»

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 παραγρ. 4 καὶ 29 παραγρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977.
2. Τὰς ὑπ' ἀριθμ.: α) 80 καὶ 81/21.2.1972 Πράξεις τοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης (ΦΕΚ 450/Β'/22.6.1972), τροποποιήσις διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 90/25.2.1975 (ΦΕΚ 448/Β'/16.5.1975) καὶ 36/31.10.1980 (ΦΕΚ 1226/τ. Β'/25.11.1980) Πράξεων τοῦ αὐτοῦ Μητροπολίτου περὶ τοῦ ἐν Κοζάνη λειτουργοῦντος Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὸν τίτλο: «ΣΩΚΡΑΤΕΙΟΝ ΜΠΛΙΟΥΡΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ».
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/1.9.2004 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 678/16.9.2004 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παύλου.
4. Τὴν ἀπὸ 25.10.2004 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
5. Τὴν ἀπὸ 4.11.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἄποφασίζει

Τροποποιεῖ καὶ συμπληρώνει τὸ ἀρθρον 8 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 90/25.2.1975 Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης Διονυσίου (ΦΕΚ 448/Β'/16.5.1977) περὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος «ΣΩΚΡΑΤΕΙΟΝ ΜΠΛΙΟΥΡΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ» διὰ τῆς προσθήκης παραγράφου δ' ἐχούσης ὡς ἑξῆς:

«δ'. Δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται καὶ πρὸς κάλυψιν ἄλλων ἀναγκῶν τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως».

Ἡ παροῦσα Ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα,

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικάς, Ποιμαντικάς καὶ πνευματικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης,

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 677/16.9.2004 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. ΠΑΥΛΟΥ,

5. Τὴν ἀπὸ 20.10.2004 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

6. Τὴν ἀπὸ 4.11.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τῆς Κοζάνης. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Σύστασις, Ἔδρα, Σφραγίς καὶ Σκοπός

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ».

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν ἔξωθεν μὲν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ» καὶ ἔσωθεν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», εἰς τὸ κέντρον δὲ τὴν παράστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς καλοῦ ποιμένος.

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ».

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ πάσης ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς συμπαροσάσεως πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης. Εἰδικώτερον καὶ ἐνδεικτικῶς περιλαμβάνονται εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων.
2. Ἡ καταβολὴ ἐξόδων διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων ἐν ταῖς φυλακαῖς.
3. Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις ἀσθενῶν.
4. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀπόρων μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν.
5. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, τῶν Ἐνοριακῶν Πνευματικῶν Κέντρων καὶ Κέντρων Νεότητος καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
6. Ἡ μισθοδοσίᾳ τῶν ἀπαραίτητων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν καὶ λοιπῶν Συνεργατῶν.
7. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Ἔργων Ἀγάπης ὡς ἂν παρίσταται ἀνάγκη.
8. Ἡ ἔκδοσις ἐντύπων καὶ περιοδικῶν θρησκευτικῶν περιεχομένου πρὸς δωρεὰν διανομὴν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς.
9. Ἡ διοργάνωσις ἐκδρομῶν διὰ μαθητὰς Κατηχητικῶν Σχολείων, Τεχνικῶν Σχολῶν, ἐργαζομένων νέων καὶ γερόντων.
10. Ἡ λειτουργία συσσιτίων καὶ κατασκηνώσεων.
11. Ἡ προικοδότησις ἀπόρων κορασίδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 4

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος.

α. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης ὡς Προέδρου, β) τοῦ Πρωτοσυγκέλλου, ὡς Ἀντιπροέδρου, γ) ἐνὸς Κληρικοῦ τῆς Μητροπόλεως ἐκτελοῦντος καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου καὶ δ) δύο λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

β. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ἐπὶ τριετεί θητεία, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

Πᾶν μέλος ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὡσαύτως, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῆ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του λόγῳ ἀδικαιολογητῶν ἀπουσιῶν ἐκ τριῶν Συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὀλιγωρίας περὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Ἄρθρον 5

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ δίμηνον κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡς ἂν κρῖνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ἢ ἤθελεν ζητηθῆ ἐγγράφως ὑπὸ τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν, ἀναφερόντων τὰ θέματα, διὰ τὰ ὅποια ζητοῦν τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατῆσυχουσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγιγνώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίασιν καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μελῶν.

2. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα.

Εἰδικώτερον:

α. Ἀσκεῖ, διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτούμενων Μελῶν αὐτοῦ ἐποπτεῖαν, ἐπὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

β. Ἀποφασίζει περὶ τῆς διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερομένους σκοποὺς.

γ. Μελετᾷ καὶ ἐγκρίνει διάφορα μέτρα, ὑπὲρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

δ. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν ὅποιον δημοσιεύει εἰς τὸν Ἐκκλη-

σιαστικὸν Τοπικὸν Τύπον καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἄρθρον 6

Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' μέλος τοῦ Δ.Σ. Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐκτελεῖ καθήκοντα Γραμματέως καὶ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος. Οὗτος φυλάσσει ἅπαντα τὰ βιβλία Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ὁποίαν συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου, κρατεῖ τὴν σφραγίδα καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Ταμίας δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ποσὸν μέχρι χιλίων εὐρώ (1000,00) διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ ταμείου. Αἱ πέραν τοῦ ὀρίου τούτου εἰσπράξεις δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ κατατίθενται εἰς λογαριασμὸν μιᾶς ἐκ τῶν λειτουργουσῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Κοζάνης Τραπεζῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ δύναται νὰ καταρτίζη εἰδικὰς ὑποεπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐτέρων προσώπων ἐπιλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ τε Γενικὸν καὶ τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἰδρύματος προηγουμένη ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰς πολιτικὰς δίκας πρὸς τὸ Ἰδρυμα, ὄρκος δίδεται ὑφ' ἑνὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξουσιοδοτημένου ἐκάστοτε ἐγγράφως πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Μητροπολίτης ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἀσκεῖ

ἐντὸς τῆς περιφέρειας τὰ ἐπισκοπικά του δικαιώματα ὡς προβλέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ διατάξεις καὶ οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 παρ. 1 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 6 τοῦ Νόμου 590/77.

Ἄρθρον 9

Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ εἰς τὰς Ὑποεπιτροπὰς, εἶναι τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμενα ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεὰν ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος, Περιουσία καὶ Διαχείρισις

Ἄρθρον 10

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.
2. Εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἐγγραφόμεναι ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς ὑπὸ τῶν οικείων Συμβουλίων καὶ νομίμως ἐγκρινόμεναι.
3. Κληρονομία, κληροδοσίαι, καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιερώματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.
4. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.
5. Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.
6. Ποσοστὸν, σαράντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (40%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».
7. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 11

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἡ ἐκποίησης τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις «περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται Γραμματίον Εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρισις ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 12

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐκδίδεται ἔνταλμα πληρωμῆς ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ πᾶν δὲ χορηγούμενον εἶδος ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 13

Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν κειμένων διατάξεων «περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

Ἄρθρον 14

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπανα ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, ὑφ' ἧς διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Κοινωνίας Ἀγάπης

Ἄρθρον 15

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμεῖου συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης ἄνω τῶν πενήντα οικογενειῶν εἰδικῶν Ταμεῖον ὀνομαζόμενον «Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον», στερούμενος ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος καὶ διοικούμενον ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου καὶ τριῶν ἐνοριτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Εἰς τοὺς Ναοὺς ὑπηρετοῦσι πλείονες Ἐφημέριοι, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ τρεῖς ἐνοριῖται προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου-Προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμεῖων εἶναι τριετής.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμεῖων, δύνανται νὰ ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε λόγῳ θανάτου, εἴτε μετ' ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 16

Ἄπαντα τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωσα Ταμεῖα ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλόπτωχου Ταμεῖου.

Ἄρθρον 17

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐνὸς ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνεδρίαν καταρτίζεται εἰς Σῶμα, ἐκλέγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς, Γραμματέα καὶ Ταμίαν, τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ἐνοριακοῦ Φιλόπτωχου Ταμεῖου Ἀγάπης ἀσκουμένων πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικά τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τηρεῖ τὰ σχετικά βιβλία τῆς διαχειρίσεως, ὧν ὑπόλογος κατὰ πᾶσαν ὥραν ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ἄρθρον 18

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἀνά διμήνον, ἐλέγχουσα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος διμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται τοῦτο ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

ἄρθρον 19

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

1. Εἰδικὴ ἐπιχορήγησις τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγραφομένη ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ προῖον ὑφισταμένου ἐν τῷ οἰκείῳ Ἱερῷ Ναῷ εἰδικοῦ κυτίου, ὡς καὶ τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τῷ Ναῷ, διενεργουμένης μετ' ἐγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου.

3. Αἱ προαιρετικά, τακτικά ἢ ἔκτακτοι, εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

4. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα.

5. Ποσοστὸν ἐξήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (60%) ἐκ τοῦ ἐράνου τῆς «*Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης*».

6. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 20

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς ἐνορίας πραγμάτων των ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναγραφομένων σκοπῶν.

ἄρθρον 21

Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἐνδεΐας ἐκάστου ἐνδεοῦς Ἐνορίτου, πρέπει νὰ γίνεταί τὸ ταχύτερον μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ κατόπιν νὰ γίνεταί ἐγγραφή του εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τῆς Ἐνορίας καὶ σημείωσις χρησίμων παρατηρήσεων.

ἄρθρον 22

Πᾶσα πληρωμὴ γίνεταί κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἐπὶ τῇ βάσει Ἐνταλμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ λαμβάνοντος. Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει Γραμματίων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμείου.

ἄρθρον 23

Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου μετρητὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσιν τὸ ποσοδὸν τῶν πεντακοσίων εὐρώ (500,00). Τὰ ἐπὶ πλέον κατατίθενται ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ εἰς λογαριασμὸν μῆδ' ἐκ τῶν λειτουργουσῶν εἰς τὴν πόλιν τῆς Κοζάνης Τραπεζῶν.

ἄρθρον 24

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ἀγάπης τηροῦν τὰ ἐξῆς βιβλία:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν.
2. Βιβλίον Ταμείου.
3. Πρωτόκολλον εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας.
4. Γραμμάτια Εἰσπράξεων.
5. Ἐντάλματα Πληρωμῶν.
6. Διπλοτύπους ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν.

ἄρθρον 25

Τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεία δὲν διαθέτουν ἰδίαν σφραγίδα, ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευ-

όμενα βιβλία καὶ ἔντυπα αὐτῶν σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ἄρθρον 26

Τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ὑποβάλλουσι κατ' ἔτος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τὸν ἀπολογισμὸν τῆς προηγουμένης χρήσεως μεθ' ἀπάντων τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Λογοδοσία

ἄρθρον 27

Ἄπαξ τοῦ ἔτους συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλόπτωχων Ταμείων, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται Ἐκθεσις τῶν Πεπραγμένων καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος, συντασσομένου σχετικοῦ Πρακτικοῦ, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου ταμείου καὶ τῶν Προέδρων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

ἄρθρον 28

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτήσιας διαχειρίσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 163/1998 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Ἡ «Ἡμέρα τῆς Ἀγάπης»

ἄρθρον 29

Ἡ «Ἡμέρα τῆς Ἀγάπης», καθ' ἣν διεξάγεται Γενικὸς Ἐρανος ἐν ἀπάσῃ τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-

λεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, δι' ἠριθμημένων κουπονίων, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Εἰδικαὶ Διατάξεις

ἄρθρον 30

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

ἄρθρον 31

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς καταργεῖται ἢ τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, λαμβανομένης ἐν Συνεδρίᾳ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

ἄρθρον 32

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 33

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθήναι 4 Νοεμβρίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**Κανονισμός υπ' αριθμ.
«ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ
ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙ-
ΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ-
ΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ Ε-
ΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗ-
ΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»**

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τās διατάξεις τών άρθρων 42 και 46 παρ. 2 του Νόμου 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».
2. Τās διατάξεις τών άρθρων 16, 18, 19, 20, του υπ' αριθμ. 100/1998 Κανονισμού «Περί συστάσεως Έκκλησιαστικής Κεντρικής Ύπηρεσίας Οικονομικών (Ε.Κ.Υ.Ο.)».
3. Τās διατάξεις του άρθρου 15 του 125/1999 «Περί έσωτερικής διαρθρώσεως, λειτουργίας και συστάσεως θέσεων προσωπικού τής Έκκλησιαστικής Κεντρικής Ύπηρεσίας Οικονομικών».
4. Τήν Απόφασιν τής Δ.Ι.Σ. (έγκύκλιος 2668/1998) διά τής όποίας όρίζεται ότι διά τό άνεπηρέαστον τής Ύπηρεσίας ή Οικονομική Έπιθεώρησις τελεί υπό τόν έλεγχον και τήν έποπτείαν του Μακαριωτάτου και ένεργεί έν όνόματι και διά λογαριασμόν τής Δ.Ι.Σ. και τής έγκρίσεως Αύτης.
5. Τās διατάξεις τών άρθρων 4, 8 παρ. 3, 17, 27, 28 και 31 του νέου υπ' αριθμ. 158/2003 Κανονισμού τής Ε.Κ.Υ.Ο.
6. Τήν από 31/3/2004 γνωμάτευσιν τής Νομικής Ύπηρεσίας τής Έκκλησίας (Ε.Κ.Υ.Ο.).
7. Τήν από 20.4.2004 έγκριτικήν Απόφασιν τής Δ.Ι.Σ.
8. Τήν από 8.10.2004 Απόφασιν Αύτης

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 163/2004 Κανονισμόν έχοντα ούτω:

Άρθρον 1

Λειτουργία – Έδρα – Σφραγίς

Γενικά

1. Η Διεύθυνσις τής Έκκλησιαστικής Γενικής Οικονομικής Έπιθεωρήσεως τελεί υπό τήν έποπτείαν του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, υπάγεται εις τήν Δ.Ι.Σ. και ένεργεί έν όνόματι και διά λογαριασμού Αύτης.
2. Έδρα τής Έπιθεωρήσεως είναι αι Αθήναι.
3. Η σφραγίς τής Έπιθεωρήσεως έχει ως έμβλημα εις δύο κύκλους τόν λογότυπον: ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ – ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ και εις τό έσωτερικόν τό σύμβολον του Σταυρού.

Άρθρον 2

Άρμοδιότητες τής Έκκλησιαστικής Οικονομικής Έπιθεωρήσεως

Η Έκκλησιαστική Γενική Οικονομική Έπιθεώρησις:

Διενεργεί έλέγχους και έπιθεωρήσεις, τακτικούς μέν κατ' έτος επί τής χρη-

ματικῆς Διαχειρίσεως καὶ τῆς Διαχειρίσεως Ὑλικοῦ τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκτάκτους δὲ ἐπὶ τῶν Διαχειρίσεων τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων (ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977, Καν. 100/98 ἄρθρον 31), ὡς ἀκολουθῶς:

α) Τακτικοὶ ἔλεγχοι διενεργοῦνται τῇ ἐγκρίσει τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ μετ' ἐκδοσιν ἐντολῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς Διευθύνσεως αὐτῆς, ἐπὶ τῶν διαχειρίσεων τῆς Ὑπηρεσίας, τηρουμένης περαιτέρω, τῆς διαδικασίας τῆς παρ. ε τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Καν. 158/2003).

β) Ἐκτακτοὶ ἔλεγχοι διενεργοῦνται μετ' αἴτησιν τοῦ διοικοῦντος συλλογικοῦ ὀργάνου τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἐπὶ παντὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς περιφέρειας τῆς Μητροπόλεως του (ἄρθρα 1 παρ. 4, 29-31, 35-36 καὶ 39 τοῦ Ν. 590/1977) κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως καὶ ἐντολῆς τῆς Δ.Ι.Σ. πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Γενικὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιθεώρησιν.

Ἄρθρον 3

Διενέργεια ἐλέγχου

ἀπὸ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Οἰκονομικοὺς
Ἐπιθεωρητὰς

Ὁ ἔλεγχος διενεργεῖται ἀπὸ Ἐπιθεωρητὰς τῆς Διευθύνσεως ταύτης, καλουμένουσ Ἐπιθεωρητὰς Ἐκκλησιαστικῶν Διαχειρίσεων ἢ Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατόπιν ἐντολῆς ἐλέγχου τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἢ ὅποια καθορίζει:

α) τὴν χρονικὴν διάρκειαν τοῦ ἐλέγχου

β) τὰς ἡμέρας καταβολῆς ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας, ὡς καὶ τὸ μέσον μεταφορᾶς, κατὰ τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.

γ) πᾶν ἕτερον στοιχεῖον χρήσιμον διὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν

Ἄσκειται δέ:

α) Ἐπὶ τῶν παραστατικῶν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν

β) Ἐπὶ τῶν καταχωρίσεων τούτων εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία

γ) Ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ὑπολοίπων καὶ ἀξιογράφων

δ) Ἐπὶ τῶν Προϋπολογισμῶν καθὼς καὶ τῶν Ἀπολογισμῶν καὶ Ἰσολογισμῶν

ε) Ἐπὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ στοιχείου (ἄρθρον 16 παρ. 4 τοῦ ἀριθμ. 100/98 Κανονισμοῦ).

Διὰ τοὺς ἐκτάκτους ἐλέγχους τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διαχειρίσεων τὸ πόρισμα τοῦ ἐκτάκτου ἐλέγχου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Προϊστάμενον τῆς Διευθύνσεως, ὁ ὁποῖος μετὰ τῶν ἀναγκαίων διευκρινίσεων αὐτοῦ, ὑποβάλλει τοῦτο εἰς τὸ αἰτήσαν τὸν ἔλεγχον Ἐκκλησιαστικὸν νομικὸν πρόσωπον, τὸν Μακαριώτατον καὶ τὴν Δ.Ι.Σ., διὰ δὲ τὴν Τακτικὴν Ἐπιθεώρησιν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Καν. 158/2003.

Ἄρθρον 4

Δημοσιολογιστικὰ ὄργανα καὶ καταλογιστικὴ
ἀρμοδιότης

A) Δημοσιολογιστικὰ ὄργανα.

1. Διατάκτης εἶναι τὸ διοικοῦν τὸ ἐκκλησιαστικὸ ΝΠΔΔ συλλογικὸν ὄργανον, σύμφωνα μὲ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει ὑποχρεώσεις εἰς βάρος πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ΝΠ καὶ προσδιορίζει τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τούτου βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ὅπως κατὰ περίπτωσιν, ἢ Ι.Σ.Ι., ἢ Δ.Ι.Σ., τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, κλπ. κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων καὶ τῶν Κανονισμῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κύριος διατάκτης τοῦ ΝΠΔΔ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Δ.Ι.Σ., τῶν δὲ λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ΝΠΔΔ ὀριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 παρ. 4 Ν. 590/1977, τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον οἰκεία Συμβούλια (Μητροπολιτικά, Ἡγουμενοσυμβούλια κ.λπ.).

2. Ὑπόλογος εἶναι ὁ διαχειριζόμενος χρήματα, ἀξίας ἢ ὑλικὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ΝΠΔΔ (ἄρθρον 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977), ἔστω καὶ ἄνευ νομίμου ἐξουσιοδοτήσεως, καθὼς καὶ οἰοσδήποτε ἄλλος θεωρεῖται ἐκ τοῦ Νόμου δημόσιος ὑπόλογος σύμφωνα μὲ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, (ἄρθρα 40, 41 τοῦ κανονισμοῦ 5/78 καὶ Ν. 2362/1995).

3. Ἐλεγχον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐκκαθαριστῶν καὶ Ὑπολόγων ἀσκοῦν τὰ διοικοῦντα συλλογικὰ ὄργανα καὶ οἱ κύριοι Διατάκται τῶν ἐκκλησιαστικῶν ΝΠΔΔ, οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταί, οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Δημοσίων Διαχειρίσεων καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

B) Καταλογιστικὴ ἀρμοδιότης

1) Ἐφ' ὅσον διαπιστωθῆ ἔλλειμμα διαχειρίσεως ἢ παράνομος πληρωμὴ δαπάνης, θεωρουμένης ὡς ἔλλειμμα, ἀρμοδιότητα χρηματικοῦ καταλογισμοῦ ἔχουν οἱ ἀσκοῦντες τὸν ἔλεγχον (κύριοι Διατάκται τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ., οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ἐπιθεωρηταί, οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Δημοσίων Διαχειρίσεων καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον).

2) Ὁ καταλογισμὸς ἀσκεῖται:

α) Ἐπὶ τῶν ἐκκαθαριστικῶν, διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν μὴ νομίμων δαπανῶν ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας αὐτῶν.

β) Ἐπὶ τῶν Ὑπολόγων διὰ τὰ ἐλλείμματα εἰς τὴν διαχείρισίν των.

γ) Ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας ἐξέδωσαν παρανόμους διοικητικὰς πράξεις ἢ συνέπραξαν εἰς τὴν μὴ τήρησιν τῶν νομίμων διαδικασιῶν πραγματοποιήσεως τῆς δαπάνης.

δ) Ἐπὶ τῶν λαβόντων, ἐφ' ὅσον ὑπέχουν εὐθύνην διὰ τὴν μὴ τήρησιν τῶν νομίμων διαδικασιῶν.

ε) Ἐπὶ τῶν ἀχρεωστήτως λαβόντων εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀχρεωστήτου πληρωμῆς.

3) Ἐλλειμμα διαχείρισεως εἶναι ἡ ἔλλειψις χρημάτων, ἀξιών, ἐνσήμων ἢ ὑλικοῦ. Ὡς ἔλλειμμα χρημάτων θεωρεῖται καὶ πᾶσα πληρωμὴ, ἡ ὁποία

α) δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπολόγου

β) ἐγένετο ἄνευ τῶν προβλεπομένων ἐκ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων δικαιολογητικῶν

γ) ἀφορᾷ εἰς δαπάνας, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμα διαδικασίαι ὑπὸ τοῦ Ὑπολόγου

δ) ἐγένετο ἀχρεωστήτως ἀπὸ ὑπαιτιότητα τοῦ ὑπολόγου

ε) εἶναι ἄσχετος μὲ τὸν σκοπὸν τῆς διαχείρισεως.

Ὁ ὑπόλογος καταλογίζεται μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος μετὰ τῶν νομίμων τόκων.

4) Ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ ἐλλείμματος, ἡ ἐκδοσις τῆς καταλογιστικῆς πράξεως, ἡ ἀσκήσις τῶν κατ' αὐτῆς ἐνδίκων μέσων καὶ βοηθημάτων ὑπὸ τῶν καταλογιζομένων καὶ πᾶσα λεπτομέρεια καταλογισμοῦ ρυθμίζονται κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις.

Ἄρθρον 5

Καθήκοντα - Ὑποχρεώσεις
Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιθεωρητῶν

Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐνεργ

γούντες ἐπιθεώρησιν ἢ ἄλλην οἰανδήποτε ἐξέτασιν κατόπιν πάντοτε ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., προβαίνουν καὶ εἰς ἐνορκον ἢ μὴ ἐξέτασιν τῶν ἐπὶ τούτῳ καλουμένων ὑπ' αὐτῶν μαρτύρων, ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν ὡς καί, ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐλέγχου διαπιστώνονται πράξεις καὶ παραλείψεις, δύνανται ὁ ἐνεργῶν τὴν Ἐπιθεώρησιν Ἐπιθεωρητῆς, νὰ θέτῃ ἐκτὸς διαχείρισεως τοὺς ὑπολόγους, κατόπιν προτάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως καί, ἀπαραιτήτως, ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ὡς ὀρίζουν αἱ ἰσχύουσαι ἐκάστοτε διατάξεις.

Ὅσάκις, κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεως, προκύπτῃ ἀνάγκη ἐρεύνης, σχετικῆς μὲ ζητήματα τεχνικῆς φύσεως, ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. διὰ ἐκδοσιν ἀποφάσεως συμπράξεως τεχνικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 6

Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταί, ἐφ' ὅσον ἐνεργούντες ἐπιθεώρησιν ἢ ἄλλην ἐκτελοῦντες κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ὑπηρεσίαν προέβησαν ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας σὲ πράξεις μὴ προσηκούσας ἢ παραλείψεις ἢ εἰς ἀνακριβεῖς ἐκθέσεις, ἀσχέτως πρὸς τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ποινικὴν ἢ πειθαρχικὴν εὐθύνην αὐτῶν, ὑπόκεινται καὶ εἰς ἀποζημίωσιν ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας διὰ πᾶσαν ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν προσγενομένην εἰς τὸ Ν.Π. ζημίαν.

Ἄρθρον 7

1) Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεως οἰασδήποτε διαχείρισεως ἐκ τῶν ἐν τῷ Κανονισμῷ διαλαμβανομένων, διαπιστώσουν τὴν ὑπαρξιν ἐλλείμματος προερχομένου ἐξ ἐλλείψεως χρημάτων ἢ ὑλικοῦ ἢ ἀξιών ἐν γένει, προβαίνουν εἰς τὴν ἐκδοσιν ἠτιολογημένης καταλογιστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τοῦ ὑπολόγου καὶ τῶν τυχόν ἀλληλεγγύως μετ' αὐτοῦ συνευθυνομένων, ἐὰν ἡ ἐξακριβωθείσα ἔλλειψις δὲν ἤθελε ἀναπληρωθῆ ἐντὸς 48 ὥρων συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας διατάξεις.

2) Εἰς ἐκδοσιν ἠτιολογημένης, κατὰ παντὸς ὑπολόγου, ἀποφάσεως δύνανται νὰ προβαίνουν ὡσαύτως οἱ ἐνεργούντες τὴν Ἐπιθεώρησιν ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐνέρ

γειαν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἤθελον διαπιστώσει ἐκπρόθεσμον κατάθεσιν εἰς τὸ Ταμεῖον των, διὰ λογαριασμόν τῆς διαχειρίσεως ἢ τρίτων ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθειῶν εἰσπράξεων. Τὸ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου καταλογιζόμενον ποσὸν συνίσταται καὶ εἰς τὸν τόκον ὑπερμερίας τῶν ἐκπροθέσμως κατατεθειῶν εἰσπράξεων, ὑπολογιζομένων νομίμως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑποχρέωσεως τοῦ ὑπολόγου κατάθεσιν τῶν εἰσπράξεων του, κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ εἰδικὰς διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων.

3) Ἀντίγραφον τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται παραχρῆμα δι' οἴουδήποτε Δημοσίου, Δημοτικοῦ, ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ὑπηρετοῦ εἰς τὸν καθ' οὗ αὐτῇ, εἰς τὴν Δ.Ι.Σ., εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ Ν.Π., εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, εἰς τὴν Ε.Κ.Υ.Ο., εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς ἀρμοδίας Δ.Ο.Υ. τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἐλλειμματίου, ὅστις ἐπιμελεῖται τῆς ἀμέσου βεβαιώσεως τοῦ καταλογιζομένου ποσοῦ ὡς δημοσίου ἐσόδου καὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «Περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

Κατὰ τῶν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 8

Διὰ πληρωμὰς ἀπορριφθεῖσας ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὡς μὴ στηριζόμενας εἰς νόμιμον τίτλον καταλογίζονται μετὰ τοῦ ὑπολόγου καὶ οἱ ἀναιτίως λαβόντες τὰ χρήματα ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται.

Ἄρθρον 9

Πᾶσα ἐνέργεια τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, διεξάγεται διὰ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως δι' ἧς διαβιβάζεται ἐπίσης πᾶσα πρὸς αὐτοὺς ἐντολὴ μετὰ τῶν ἀπόψεων τῆς Ὑπηρεσίας, πάντοτε τῇ ἐντολῇ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Ἡ Δ.Ι.Σ., ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἢ Ἐπιθεωρήσις ἐνεργεῖ, καὶ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος εἶναι αἱ Ἀνώταται

Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἀποφασίζουν διὰ πᾶν ἐπὶ τῆς Ἐπιθεωρήσεως θέμα.

Ἄρθρον 10

Τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιθεωρήσιν, διὰ τὴν ὀργανωτικὴν λειτουργίαν, ἀπαρτίζουν τὰ κάτωθι τμήματα:

Τμήμα Α:

Παρακολουθήσεως τοῦ ἔργου Ἐπιθεωρητῶν, εἰς ὃ λειτουργεῖ καὶ τὸ Γραφεῖον Διοικητικοῦ.

Τμήμα Β:

Ἐπεξεργασίας ἐκθέσεων τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ἡ ἀρμοδιότης τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἀνάγεται εἰς τὰ κάτωθι θέματα κατανεμημένα μεταξὺ τῶν τμημάτων ὡς ἐξῆς:

Τμήμα Α':

1) Γραφεῖον διοικητικῆς μερίμνης Ἐπιθεωρήσεων

Προγραμματισμὸς τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Ἐπιθεωρήσεων, κατεύθυνσις, παρακολούθησις καὶ ἐποπτεία τοῦ ἔργου τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῶν ἀσκουμένου ἔργου. Μέριμνα διὰ τὴν ἐκδοσὶν διαταγῶν πρὸς ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεων, ἐξετάσεων, ἐρευνῶν, ἐπὶ θεμάτων, ἀφορώντων τὰς διαχειρίσεις. Παροχὴ ὁδηγιῶν πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς διὰ τὴν πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου των. Μεριμνᾶ διὰ τὴν συνεχῆ ἐπιμόρφωσιν τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς, καὶ συνδρομὴ εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐκτέλεσιν προγραμμάτων ἐπιμορφώσεως ὑπολόγων Ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων.

Γραφεῖον Διοικητικοῦ:

– Συγκέντρωσις καὶ ἐπεξεργασία τῶν ἀπαραίτητων στοιχείων καὶ ἐφαρμογὴ μεθόδων καὶ διαδικασιῶν ἀξιολογήσεως τοῦ ἔργου τῶν ἐπιθεωρητῶν.

– Τήρησις ἀτομικῶν δελτίων παρακολουθήσεως τοῦ ἔργου τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

– Κατάρτισις ἐτησίου προγράμματος δαπανῶν ἐπιθεωρήσεως.

– Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας.

– Τήρησις ἀτομικῶν φακέλλων.

– Διεκπεραίωσις ἐγγράφων.

– Θέματα προσωπικής καταστάσεως προσωπικοῦ Ἐπιθεωρήσεως.

– Τήρησης ἀρχείου Δ/νσεως – Τμημάτων – Γραφείων.

– Τήρησης ἐγκυκλίων, θέματα προσωπικής καταστάσεως, τήρησης ἀτομικῶν δελτίων παρακολουθήσεως τῶν ἐντολῶν. Τήρησης ἀρχείου ἐξερχομένης, κοινῆς καὶ ἐμπιστευτικῆς ἀλληλογραφίας, δακτυλογράφησης, παραλαβῆ καὶ ἀποστολῆ ἐγγράφων καὶ ἐγκυκλίων. Μέριμνα δημοσιεύσεως ἀποφάσεων. Παραλαβῆ, διανομῆ καὶ τήρησης ΦΕΚ. Μέριμνα τήρησης ἀρχείου ἐγκυκλίων. Διαχωρισμὸς ἐγγράφων εἰς «εἰσερχόμενα», «ἐπιστρεπτέα» καὶ εἰς «ἀρχεῖον μένοντα», καταχώρησης καὶ διανομῆ τούτων ἀρμοδίως, συσχετίσεις, ταξιθέτησις αὐτῶν, τήρησης ἀρχείου ἐγγράφων, ἐγκυκλίων, ἐκθέσεων κατὰ διαχειρίσιν. Πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν γραμματειακὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ὑπηρεσίας.

Τμῆμα Β'.

Μελέτη καὶ ἐπεξεργασία τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐπιθεωρητῶν, εἰσηγήσεις ἀρμοδίως ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐκθέσεων.

Γνωστοποίησις τῶν πορισμάτων ἀρμοδίως, τήρησης ἀρχείου ἐκθέσεων Ἐπιθεωρητῶν καὶ παντὸς ἐτέρου στοιχείου ἀπαραιτήτου διὰ τὴν παρακολουθήσιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ ἔργου, μελέτη καὶ ἐπεξεργασία τῶν πορισματικῶν ἐκθέσεων διὰ τὰς διενεργηθείσας ἐρεῦνας καὶ ἀνακρίσεις καὶ ὑποβολὴ προτάσεων - εἰσηγήσεων ἀρμοδίως, μέριμνα καὶ παρακολουθήσις τῶν θεμάτων ἐκ τυχόν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ζημίας τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ πράξεις καὶ παραλείψεις τῶν ὀργάνων - υπολόγων. Ἀνακοίνωσις ἀρμοδίως τῶν πορισμάτων τῶν ἐκθέσεων, ἀνακρίσεων κ.λπ. συμπερασμάτων ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν τμημάτων ἀνήκει εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ἄρθρον 11

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Κλάδοι - Θέσεις - Ἐπιθεωρητῶν

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεωρήσις ἔχει τὸν κλάδον τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ μία θέση (Κανονισμὸς 125/99),

ὑπαλλήλου κατηγορίας ΤΕ ἢ ΔΕ μὲ ἐπαρκεῖς γνώσεις λογιστικῆς καὶ ἀρτίαν γνώσιν Η/Υ, διὰ τὴν γραμματειακὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Οἱ θέσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιθεωρητῶν ὀρίζονται σὲ τρεῖς (3) κατηγορίας Π.Ε. ἐπὶ βαθμοῖς Δ' - Α' καὶ εἴτε μετατάσσονται ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους ἢ κρατικοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, εἴτε διορίζονται διὰ διαγωνισμοῦ.

Οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἀκολουθοῦν τὸ μισθολόγιον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν τὰς ἀρμοδιότητας τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημοσίων Διαχειρίσεων.

Ὁ διορισμὸς, ἡ πρόσληψις καὶ ἡ προαγωγή κλπ. τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων (Καν. 5/1978) καὶ συμπληρωματικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος (Ν. 2683/1999) ὅταν ὑπάρχει κενὸν εἰς τὸν Κανονισμὸν 5/1978. Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον διὰ τοῦ παρόντος καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἄρθρον 12

1. Δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν δύναται νὰ ἀνατίθενται καθήκοντα Γραμματέως - βοηθοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν εἰς μόνιμον ὑπάλληλον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐφ' ὅσον κέκτηται πτυχίον ΑΕΙ ἢ ΤΕΙ Οἰκονομικοῦ κύκλου.

2. Ὁ Γραμματεὺς - βοηθὸς τοῦ *Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ* τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Διευθύνσεως, ἐπικουρεῖ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς Οἰκονομικούς Ἐπιθεωρητὰς εἰς τὸ ἔργο των, ἔχει δὲ εὐθύνην εἰς τὴν προέβη ἀπὸ δόλον ἢ βαρείαν ἀμέλειαν εἰς πράξεις μὴ προσηκούσας ἢ παραλείψεις ἢ ἀνακριβεῖς ἐλεγκτικὰς διαπιστώσεις.

Ἄρθρον 13

Στελέχωσις Ὑπηρεσίας

1. Προϊστάμενος - Διευθυντὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως δύναται νὰ τοποθετηθεῖ εἰς

ἐκ τῶν μονίμων Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ μείζονα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

2. Εἰς τὰ τμήματα ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν καὶ διὰ τὴν μὴ δημιουργίαν θέσεων καὶ ἐξόδων, δύναται νὰ τοποθετηθοῦν ὑπάλληλοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ κληρικοὶ ἔχοντες πτυχίον Α.Ε.Ι. ἢ Τ.Ε.Ι., συναφῆς πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἢ γνώσεις περὶ τῶν διαδικασιῶν τῆς Γραμματείας (Καν. 125/1999). Ὡσαύτως ἢ εὐθύνη τῶν τμημάτων, διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργία των, δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητάς.

Ἄρθρον 14

Προϊστάμενος - Ἐκκαθαριστής

α) Καθ' ἃς περιπτώσεις συντρέχει ἀνάγκη νὰ ἀκουσθοῦν οἱ ἀπόψεις τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀνάγκη συντονισμοῦ ἢ ἑναρμονίσεως καὶ καταμερισμοῦ ἐργασιῶν ἢ ἐνεργείας ἐπὶ θεμάτων τῆς Ἐπιθεωρήσεως γενικωτέρας φύσεως, ἀρμόδιος πρὸς τοῦτο εἶναι ὁ Προϊστάμενος τῆς Διευθύνσεως Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἢ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος.

β) Ἐκκαθαριστὴς τῶν ἀποδοχῶν τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως εἶναι ὁ Δ/ντὴς τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 15

Ἀναπλήρωσις Προϊσταμένου

Τὸν προϊστάμενον τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος ἐπιθεωρητής, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἄρθρον 16

Μεταβατικὸν Στάδιον

1. Διὰ μεταβατικὴν περίοδον καὶ μέχρις πλήρους ὁργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς συμπληρώσεως τῶν μονίμων θέσεων, Προϊστάμενος - Δ/ντὴς τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως διο-

ρίζεται διὰ μίαν τριετίαν ἐπιστήμων ἐγνωσμένου κύρους καὶ ἤθους μὲ ἐξαιρετικὴν δημοσίαν προσφορὰν, καὶ *διοικητικὴν ἰκανότητα, διατελέσας ἀπαραιτήτως ἀνώτατος προϊστάμενος* ἐλεγκτικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἢ μέλος Δημοσιολογιστικοῦ Δικαστηρίου, ἢ διοικητής, ἢ ἀνώτατος προϊστάμενος κρατικῶν μονάδων καὶ Ὁργανισμῶν τοῦ εὐρύτερου Δημοσίου τομέα. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω θέσις τοῦ προϊσταμένου εἶναι τιμητικὴ καὶ ἀμισθος, δύναται δὲ νὰ πληρωθῇ καὶ ὑπὸ Ἀρχιερέως μὲ ἐμπειρίαν εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιολογιστικὰ θέματα.

2. Μέχρι τῆς πλήρους καὶ τελικῆς ὀλοκληρώσεως τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, αὕτη θέλει λειτουργῆσαι διὰ τῆς ἀποσπάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος περὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων (5/1978) *μέχρι δύο* Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ κληρικῶν πτυχιούχων Α.Ε.Ι. ἢ Τ.Ε.Ι. διὰ τὴν γραμματειακὴν ὑποστήριξιν τῶν τμημάτων καὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

3. Ἡ διενέργεια ἐπιθεωρήσεως κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κανονισμοῦ καθοριζόμενα δύναται νὰ ἀνατίθεται καὶ εἰς μετακλητοὺς ὑπαλλήλους ἔχοντας τὰ τυπικὰ προσόντα Α.Ε.Ι. δι' ἀπ' εὐθείας ἀναθέσεως ἔργου ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., προτάσσει τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, εἰς πρόσωπα ἐγνωσμένου κύρους καὶ ἤθους, μὲ ἐξαιρετικὴν διοικητικὴν καὶ ἐλεγκτικὴν ἐπιθεωρησιακὴν πείραν καὶ πίστιν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην πάντοτε Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις εἶναι καὶ ὁ τελικὸς ὑπόλογος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ ἔργου ὅστις καὶ συντάσσει τὴν πορισματικὴν ἔκθεσιν.

4. Διὰ τὴν ὀριστικὴν στελέχωσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως, διὰ Ἐπιθεωρητῶν, ἢ Δ/νσις τῆς Ἐπιθεωρήσεως θέλει ἀκολουθῆσαι τὴν προβλεπτομένην ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ 5/1978 διαδικασίαν ἐπὶ τῷ τέλει διορισμοῦ τῶν Ἐπιθεωρητῶν, (κατόπιν ὑποβολῆς προτάσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ε.Ε.Κ.Υ.Ο καὶ τῆς Δ.Ι.Σ.). Ἐπικουρικῶς δύναται νὰ ἐφαρμοστοῦν αἱ ἐκάστοτε διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ὑπαλληλικὸς κώδιξ).

5. Ὄριζεται ὅτι ἡ δαπάνη ἀποζημιώσεως καὶ μετακινήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν

καταβάλλεται ὑπὸ τῶν Διαχειρίσεων τῶν αἰτούντων τὴν Ἐπιθεώρησην συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2685/1999.

Ἄρθρον 17

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 18

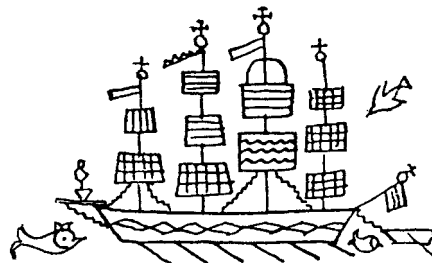
Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ οὐδεμία νέα δαπάνη προκαλεῖται δοθέντος ὅτι αἱ θέσεις προβλέπονται ἀπὸ τοὺς Κανονισμοὺς 100/1998 καὶ 125/1999, ὁ δὲ κανονισμὸς ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διάρθρωσιν καὶ λειτουργία τῆς Ὑπηρεσίας, ἐκδιδόμενος δυνάμει καὶ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ 158/2003 Κανονισμοῦ.

Ἀθήνα 8 Ὀκτωβρίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας.

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Δ.Δ. Λεχουρίου Δήμου Ἄροανίας καὶ

Ἁγίου Ἀνδρέου Δ.Δ. Πριολίθου Δήμου Καλαβρύτων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 2004

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

Καλαβρύτων

καὶ Αἰγιαλείας

Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Νεαπόλεως καὶ

Σταυρουπόλεως

Κυδωνίας καὶ

Ἀποκορώνου

Κλητήριον Ἐπίσκοπα

Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Προφήτου Ἡλιοῦ Δέσης

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τρικάλαις τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 2004

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ β) τὰς τῶν Κανονισμῶν 5/1978 καὶ 12/1980, προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν θέσιν τακτικοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερόμενους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 2004

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξη 34/2004 Πράξεως καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἱ. ναῷ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σταλοῦ Κυδωνίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῇ 3ῃ Δεκεμβρίου 2004

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Πρὸς τὸν

Ἱερομόναχον Εὐθύμιον Τρικαμηνᾶ
(Ἀγνώστου Διαμονῆς)

Καλοῦμεν σὲ ὅπως ἐμφανισθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Τάσιου, ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 778/296/26-5-2004 ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», τὴν 14ην μηνὸς Ἰανουαρίου 2005, ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 11.00 π.μ. ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου Λαρίσης, ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασι.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 19ῃ Νοεμβρίου 2004

Ὁ Ἀνακριτῆς
Πρωτοπρεσβύτερος
Βασίλειος Τάσιος

Ὁ Γραμματεὺς
Οἶκον. Νεκτάριος Φωκίδης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΠΑ΄
(2004)

ΕΟΡΤΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ - ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸ 2ο Πανελλήνιο Συνέδριο «Σύγχρονη Τεχνολογία - Αὐριανὴ Ἱατρική», σελ. 173. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Διεθνή Ἡμέρα γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκα, σελ. 175. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **Βαρθολομαίου**, Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα, σελ. 251. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει, σελ. 253. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Διὰ τὴν Διεθνή Ἡμέραν ἐξαλείψεως τῶν Φυλετικῶν Διακρίσεων, σελ. 254. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τὴν Παγκόσμια Ἡμέρα τοῦ Βιβλίου καὶ Πνευματικῶν Δικαιωμάτων, σελ. 340. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Διὰ τὴν Παγκόσμιον Ἡμέραν διὰ τοὺς πρόσφυγας, σελ. 507. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Δήλωσις διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ Πρωταθλήματος Εὐρώπης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδος Ποδοσφαίρου, σελ. 508. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες, σελ. 621. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Χαιρετισμὸς πρὸς τὴν Παραολυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παραολυμπιακῆς Ὀμάδος, σελ. 622. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Δήλωσις μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου, σελ. 725. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Πρὸς τοὺς Συνέδρους καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἡμερίδος Ἐπιμορφώσεως Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διακονούντων εἰς σωφρονιστικὰ ἰδρύματα καὶ νοσοκομεῖα, σελ. 801. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **Βαρθολομαίου**, Πατριαρχικὴ Ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις, σελ. 875. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Μήνυμα ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις, σελ. 877. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Μήνυμα Πρωτοχρονιάς, σελ. 878. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Διὰ τὴν Διεθνή Ἡμέραν διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς βίας κατὰ τῶν Γυναικῶν, σελ. 879.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἱερός Συνόδου, πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐξωτερικῶν, Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης, Ἐθνικῆς Παιδείας, Δημοσίας Τάξεως καὶ Τύπου καθὼς καὶ τοὺς Πρέσβεις τοῦ ΟΑΣΕ περὶ τῶν αἰτιάσεων τοῦ Διεθνoῦς Παρατηρητηρίου Ἐλσίνκι σχετικῶς πρὸς τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν στὴν Ἑλλάδα σελ. 5. Πατριάρχου Σερβίας κ. **Παύλου**, πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου περὶ ἐκκλησιαστικῶν προβλημάτων στὸ κράτος τῶν Σκοπίων, σελ. 9. **Ἱερός Συνόδου**, πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΠΓΔΜ περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ Μητροπολίτου Ἰωάννου ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ΠΓΔΜ, σελ. 10. **Ἱερός Συνόδου**, πρὸς τὸν Μακ. Πατριάρχην Σερβίας κ. Παῦλο περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως εἰς τὴν ΠΓΔΜ, σελ. 11. **Ἱερός Συνόδου**, πρὸς τὴν Δήμαρχον Ἀθηναίων περὶ τῆς ὀνομασίας δημοτικῶν ἄλσους εἰς μνήμην Ἁγ. Νεκταρίου, σελ. 12. **Ἱερός Συνόδου**, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Πολιτισμοῦ περὶ τῆς παραχωρήσεως οἰκοπέδου εἰς τὴν Λεωφόρον Ἀλεξάνδρου διὰ τὴν ἀνέγερσιν Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, σελ.

Ἐπιμέλεια
τοῦ

κ. **Χρήστου Γ. Καραγιάννη**, Δρος Θ.

13. **Προέδρου Ὁμίλου Τραπεζίης Πειραιῶς**, πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 87. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Πρόεδρο Ὁμίλου Τραπεζίης Πειραιῶς, σελ. 88. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὴν Δήμαρχον Ἀθηναίων, σελ. 89. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΠΓΔΜ περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως εἰσόδου Ἑλλήνων Κληρικῶν, σελ. 90. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Πατριάρχη Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλέξιον περὶ τῆς ἰδρύσεως Οὐνιτικοῦ Πατριαρχείου εἰς Οὐκρανίαν, σελ. 91. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδοῦλου**, Ἐπιστολὴ συμπαραστάσεως πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἰσπανίας μὲ ἀφορμὴν τὴν τρομοκρατικὴν ἐπίθεσιν εἰς Μαδρίτην, σελ. 172. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Πατριάρχη Σερβίας κ. Παῦλο, Ἐκφρασις Συμπαραστάσεως διὰ τὰς τραγικὰς ἐξελίξεις εἰς Κοσσυφοπέδιον, σελ. 255. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Διευθύνοντα Σύμβουλον τῶν ΕΛ.ΤΑ, σελ. 331. **Δημάρχου Ἀθηναίων**, πρὸς τὸν Μακαριώτατον περὶ ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, καὶ περὶ μετονομασίας τοῦ ἄλλου Ριζαρίου εἰς «Ἄλσος Ἀγίου Νεκταρίου» σελ. 332. **Ἀντιδημάρχου Ἀθηναίων** περὶ τῆς προβολῆς τῶν Χριστιανικῶν μνημείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, σελ. 333. Εὐχαριστήριος Ἐπιστολὴ τοῦ **Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας** πρὸς τὸν Μακαριώτατον, σελ. 334. Letter sent by the **President of the Republic of Poland** to His Excellency Christodoulos Archbishop of Athens and All Greece, σελ. 335. Ἐπιστολὴ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. **Εἰσηναίου** πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 336. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδοῦλου**, πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Σισανίου καὶ Σιατίστης καὶ Τοποτηρητὴν Ἱ. Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Ἀντώνιον, σελ. 337. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Σύνταγμα, σελ. 421. **Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν** πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χριστόδουλο, σελ. 422. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, σελ. 499. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα Ἀρείου Πάγου, σελ. 501. **Ἱεράς Συνόδου**, συγχαρητήριος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς νέους Εὐρωβουλευτάς, σελ. 503. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 505. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδοῦλου**, πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Τουρκίας, σελ. 506.

Ἱεράς Συνόδου, πρὸς τὴν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, σελ. 616. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Παλαιστίνης κ. Γιᾶσερ Ἀραφάτ, σελ. 618. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχη Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλέξιον, σελ. 620. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν, Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἀποκεντρώσεως, σελ. 715. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχη Βουλγαρίας, σελ. 717. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν περὶ τῆς κλωνοποιήσεως ἀνθρωπίνων ὄντων, σελ. 718. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὴν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, σελ. 720. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὴν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, σελ. 723. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, σελ. 795. **Ἱεράς Συνόδου**, πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης περὶ τῆς ὀνομασίας τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων, σελ. 797. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδοῦλου**, πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον, σελ. 880. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου **Βαρθολομαίου**, ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 881. Πατριάρχου Σερβίας κ. **Παύλου** πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 882. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. **Χριστοδοῦλου**, πρὸς τὸν Πατριάρχη Σερβίας κ. Παῦλο, σελ. 883. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. **Χριστοδοῦλου**, πρὸς τὸν Πρόεδρο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου περὶ τῶν βιβλίων τῶν θρησκευτικῶν, σελ. 884. **Πρωθυπουργοῦ Ἰσπανίας** πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 885. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. **Χριστοδοῦλου**, πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Γ. Ἀλογοσκούφην, σελ. 886.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἐγκύκλιοι: **2776**, Περὶ τῆς μὴ ἀναμείξεως τῶν Κληρικῶν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν τῆς 7ης Μαρτίου 2004, σελ. 3. **2779**, Πρὸς τοὺς Ἡγουμένους καὶ Ἡγουμένας καὶ τοὺς Ὅσιωτάτους Μοναχοὺς καὶ Μοναχὰς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 84. Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας περὶ τῆς «Χριστιανικῆς Ὁργανώσεως Εἰρήνης (Χ.Ο.Ε.)», σελ. 419. **2784**, Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας «περὶ τοῦ τρόπου

ἀναγνώσεως τῶν εὐχῶν τῆς θείας Λειτουργίας», σελ. 598. **2785**, Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας «περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν πιστῶν εἰς τὴν θείαν εὐχαριστίαν», σελ. 599. **2786**, Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, «Ὁ καιρὸς τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ἡ δυνατότης τελέσεως τῆς τῶ ἑσπέρας», σελ. 602. **2791**, Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, «Τὰ ἀγιογραφικὰ ἀναγνώσματα καὶ τὸ κήρυγμα εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν», σελ. 605. **2792**, Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, «Ἡ Μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ Ραδιοτηλεοπτικὰ Μέσα Ἐνημερώσεως (P.M.E.)», σελ. 608. **2793**, Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, «Ἐκφωνητικὴ σημειογραφία ἐν τῇ πράξει τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας», σελ. 611. **2794**, Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας, «Ἐπαναφορὰ τῆς τάξεως τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ θέσιν», σελ. 614.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, Πεπραγμένα καὶ Πορίσματα τοῦ Ε' Λειτουργικοῦ Συμποσίου Ἱερῶν Μητροπόλεων, σελ. 20. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἡ Γαλλικὴ Νομοθεσία περὶ Θρησκευτικῶν Συμβόλων, σελ. 24. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Θέσεις καὶ Ἀντιθέσεις περὶ τῶν Θρησκευτικῶν Συμβόλων, σελ. 24. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἡ θέση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου γιὰ τὰ Θρησκευτικὰ Σύμβολα, σελ. 25. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς**, Ἡθικὴ θεώρηση τῆς Ὑποβοηθούμενης Ἀναπαραγωγῆς, σελ. 101. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἡ Κατάργηση Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχίας, σελ. 112. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἡ Θέση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα, σελ. 113. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ὁ Θεσμός τῆς Χριστιανικῆς Οἰκογένειας στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη, σελ. 114. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἡ Ἀπόφαση τοῦ Γαλλικοῦ Κοινοβουλίου γιὰ τὸ θέμα τῶν Θρησκευτικῶν Συμβόλων, σελ. 115. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας**

καὶ Οἰκολογίας, Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα μὲ θέμα: «Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ Φυσικὸ Περιβάλλον», σελ. 116. **Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς**, Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ μουσικὴ καὶ τὸ ἀναφνὲν «Μουσικολογικὸ Ζήτημα», σελ. 196. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Οἱ Χριστιανικὲς Ἐκκλησίαι τῆς Ε.Ε. συμβάλλουν στὴ συζήτηση γιὰ τὴν εὐθανασία στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, σελ. 201. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἐξὶ Χριστιανικῆς Ὁργανώσεις ὑποστηρίζουν τὴν ἐπιχειρηματολογία τοῦ Πάτ Κόξ ἐναντία σὲ ὁδηγία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιὰ τὴν ἐπανένωση τῶν Ἐκκλησιῶν, σελ. 202. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Συνάντηση Ἐκπροσώπων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς, σελ. 257. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ταυτότητα τῆς Εὐρώπης, σελ. 257. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως**, Τὸ Ζ' Πανελλήνιο Λειτουργικὸ Συμπόσιο, σελ. 258. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Ἡ Α' Ἡμερίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ στελέχη Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων στὴν Ἀντιπροσωπεία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἀθήνα, σελ. 343. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος**, «Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 423. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος**, Ἡμερὶς διὰ τὴν γλωσσικὴν ἀγωγήν τῶν νέων κληρικῶν, σελ. 424. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων**, Πρακτικὰ τῆς Ἡμερίδος Ἐνημερώσεως στὰ Εὐρωπαϊκὰ Θέματα, σελ. 509. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος**, Πορίσματα τῆς Ἡμερίδος μὲ θέμα: «Γλωσσικὴ ἀγωγή καὶ νέοι κληρικοί», σελ. 512. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων**, περὶ τῆς χρήσεως ὑψηλῆς τεχνολογίας διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ταυτότητος τῶν πολιτῶν, σελ. 726. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιΐας**, Ἐκθεσις Πεπραγμένων, σελ. 728. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως**, Τὸ ΣΤ' Πανελλήνιον Λειτουργικὸν Συμπόσιον στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, σελ. 730. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος**, Ἡμερὶς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὸν Μακεδονικὸ Ἀγώνα, σελ. 803. **Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γυναικειῶν Θεμάτων**,

Συνδιάσκεψις γιά τόν ρόλο τῆς Γυναίκα, σελ. 805. **Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων**, ΙΣΤ' Πανορθόδοξος Συνδιάσκεψις Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα Αἰρέσεων καὶ Παραθρησκείας, σελ. 807.

νωνική διάσταση τῆς δωρεᾶς ὀργάνων γιά μεταμόσχευση, σελ. 739. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως **Ἀνθίμου**, Ἐνθρονιστήριος λόγος, σελ. 809. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως **Βαρνάβα**, Ἐνθρονιστήριος λόγος, σελ. 815.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

Προκαταρκτικὸς πίναξ Ὑποψηφίων 83, 171. Τελικὸς πίναξ Ὑποψηφίων 591.

ΟΜΙΛΙΑΙ - ΛΟΓΟΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Οἱ Διαχριστιανικὲς Σχέσεις, σελ. 14. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ἀπὸ τὸν Νεολαῖο τοῦ Ἐθνους στὸν Νεολαῖο τῆς Οἰκουμένης, σελ. 94. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ὁμιλία στὸ γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων Εὐρωβουλευτῶν, σελ. 98. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ **Δανιήλ**, «*Εφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις*» σελ. 178. Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου, Ἡ Ἐκκλησία Θεσσαλονίκης μεταξὺ Ρώμης καὶ Κ/Πόλεως στὸ παρελθὸν καὶ μεταξὺ Κ/Πόλεως καὶ Ἀθηνῶν στὸ παρὸν. Στὸ πνεῦμα τοῦ ἱεροῦ Φωτίου, σελ. 181. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Προστασία τῶν ἱερῶν ναῶν ἀπὸ τὸ σεισμικὸ κίνδυνο, σελ. 194. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ὁ Ἀριστοτέλης γέφυρα μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσης, σελ. 341. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ὁ Πολιτισμὸς τῶν Πολιτισμῶν: Γιά ἓνα Παγκόσμιο Συμβόλαιο, σελ. 425. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Χωρὶς φωνή. Ἡ βία σὲ βάρος γυναικῶν καὶ παιδιῶν, σελ. 428. Μητροπολίτου Δρυνουπόλεως Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης **Ἀνδρέα**, Γιά τὴν Πίστη τοῦ Χριστοῦ. Οἱ θλίψεις καὶ οἱ διωγμοὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, σελ. 513. Μητροπολίτου Φθιώτιδος **Νικολάου**, Ἐπικήδειος εἰς τὸν Ἀρχιμ. Γερμανὸν Δημάκον, σελ. 516. Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως **Διονυσίου**, Ἐπικήδειος λόγος εἰς τὴν κηδεῖα τοῦ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Πέτρου Ζ', σελ. 733. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, «*Μοναχὸς ἔστι βία φύσεως διηνεκῆς καὶ φυλακῆ αἰσθήσεων ἀνελλιπῆς*», σελ. 735. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, «*Ἡ κοι-*

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Τὰ Ὀγδόντα Χρόνια τοῦ Περιοδικοῦ Ἐκκλησία, σελ. 26. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ Εὐρώπη καὶ οἱ Εὐρωβουλευτές, σελ. 117. Ἐκκλησία καὶ Ἐτερότητα, σελ. 203. 800 χρόνια ἀπὸ τὴν 13ῃ Ἀπριλίου 1204, σελ. 259. Ὁρθοδοξία καὶ Ἐθνικὴ Ταυτότητα, σελ. 344. Τὸ αἶσιον τέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κρίσεως, σελ. 445. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες, σελ. 518. Δύο ἐπιτυχημένες πρωτοβουλίες τῆς Ἐκκλησίας μας, σελ. 623. Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου τριάντα χρόνια Ἀρχιερωσύνης, σελ. 743. Τὰ Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, σελ. 820. Τὸ Μυστήριον τῆς Σαρκώσεως, σελ. 887.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου κ. **Βαρθολομαίου** πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, σελ. 28. Ἡ Ἀποδοχὴ τῆς Πράξεως τοῦ 1928 ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ὄρους, σελ. 32. Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου, τὰ Πατριαρχικὰ Δίκαια στὴν Ἑλλάδα σὲ σχέση μετὰ τὰ Δίκαια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Μέρος Α'), σελ. 34. Ἐκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐλλογιμωτάτου κ. **Εὐαγγέλου Θεοδώρου** Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, σελ. 119. **Ἐβδομὰς Ἱερατικῶν Κλίσεων** (8-14.03.2004), σελ. 205. Ἀρχιμ. **Χρυσοστόμου Παπαθανασίου**, Ἡ ἀνακαινιστικὴ «ζύμη» τοῦ Ἀναστάσιου, σελ. 261. **π. Γεωργίου Μεταλληνῶ**, Ὁ Ἀναστάσιος Χριστὸς νικητὴς τοῦ θανάτου καὶ ζωοδότης, σελ. 263. Ἡ Σύγκλησις τῆς **Ἐκτάκτου Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας** καὶ ἡ **Ἐκλογή 4 Μητροπολιτῶν**, σελ. 346. Ἡ **Ἐκτακτος Σύγκλησις τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας**, σελ. 431. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης **Ἀνθίμου**, σελ. 520. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως **Χρυσοστόμου**, σελ. 529. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Μητροπολίτου Σεργίων καὶ

Κοζάνης **Παύλου**, σελ. 533. Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς **Νικολάου**, σελ. 537. Ὁ Ἀλεξανδρείας Πέτρος ὁ Ζ', σελ. 592, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Ἐπικήδειος εἰς τὸν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας Πέτρον, σελ. 593. **Ἱερός Συνόδου**, Ἀνακοινωθὲν περὶ τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ Μακαριστοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυροῦ Πέτρου, σελ. 595. **Αἱ Ἔργασια τῆς Τακτικῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας**, σελ. 746. Ἡ Ἐκλογή τοῦ Νέου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου, σελ. 822. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Προσφώνησις ἐπὶ τῇ Ἐνθρονίσει τοῦ Μακ. Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, σελ. 823. «Πρακτικὲς ἐφαρμογὲς τῆς χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης στὸ πρόβλημα τῶν μεταναστῶν», σελ. 890.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ

Κωνσταντίνου Χολέβα, Ἡ Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου Γεωργίας κ. Ἠλία Β' εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, σελ. 447. **Κωνσταντίνου Χολέβα**, Ἡ Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου Γεωργίας κ. Ἠλία Β' εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (Μέρος Β'), σελ. 544. Μητροπολίτου Σύρου **Δωροθέου Β'**, Ἐορτασμός τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου εἰς τὴν πόλιν Μπαρδεϊὸβ τῆς Σλοβακίας, σελ. 632. **Κωνσταντίνου Χολέβα**, Ἡ Ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰγνατίου Δ' εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, σελ. 761.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Ἀθανασίου Καραθανάση, Ἐπιστημονικὸ Συμπόσιο: Ἱστορία καὶ Πνευματικὸς Βίος τῶν Ἀγράφων κατὰ τὴν Ὄθωμανοκρατία καὶ τοὺς Νεώτερους Χρόνους, σελ. 533.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ε.Ε.

Υφ. Ἐξωτερικῶν Γιάννη Βαληνάκη, Συμπερίληψη Χριστιανικῶν ἀξιῶν στὸ Εὐρωπαϊκὸ Σύνταγμα, (Ἐπιστολὴ - Ὑπόμνημα πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο), σελ. 625.

Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Τάσου Παπαδόπουλου, Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 626. **Κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τῆς Σλοβακίας**, Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 627. **Ἐπιτροπὴ Ἐπισκοπικῶν Συνόδων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος (COMECE)**, Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 628. **Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ**, Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, σελ. 629. Ἀρχιεπίσκοπος Canterbury **Rowan Cantuar**, Ἐπιστολὴ σχετικὴ μὲ τὴν χριστιανικὴν κληρονομίαν τῆς Εὐρώπης, σελ. 745. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χριστοδούλου**, Οἰκοδομοῦμε τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς συμφιλίωσης καὶ τῆς συνεργασίας, σελ. 825. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Θεραπευτικῶν Ἡγετῶν, σελ. 897.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Βλασίου Φειδᾶ - Πέτρου Βασιλειάδη, Ἐκθεση ἐπὶ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου περὶ τοῦ «*Λειτουργήματος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου*», σελ. 265.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ Συνταξιοδοτήσεως Κληρικοῦ καὶ σχόλιο ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Σπυρίδωνος Τρωιάννου**, σελ. 136. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Παρατηρήσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 2003 Τρίτης Ἐκθέσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης κατὰ τοῦ Ρατσισμού καὶ τῆς Μισσαλοδοξίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, σελ. 213. Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης περὶ τῆς νομικῆς προσωπικότητος τῶν Ναῶν καὶ Σχόλιον ἐπ' αὐτῆς τοῦ ὁμοτίμου Καθηγητοῦ κ. **Σπυρίδωνος Τρωιάννου**, σελ. 267. **Σπυρίδωνος Τρωιάννου**, Ὁ νέος Νόμος 3232/2004 καὶ ἡ ἀφυστηρέτησις τῶν Ἐφημεριῶν, σελ. 273. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Γνωμοδότησις περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ μεταθετοῦ διὰ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης, σελ. 362. **Σπυρίδωνος Τρωιάννου**, Ἡ Ἐνο-

ριακή Είσοδος – Ἀρχὴ καὶ Τέλος, σελ. 445. **Παναγιώτου Μπούμη**, Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀπὸ 30-4-2004 Πατριαρχικῆς Πράξεως, σελ. 769. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Περί τῆς ὑποχρέωσης ἢ μὴ ὑποβολῆς ὑπὸ φυσικῶν προσώπων διοικούντων ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα, δηλώσεων περυσιακῆς καταστάσεων αὐτῶν, σελ. 827. **Σπυρίδωνος Τρωιάνου**, Ἐκκλησία καὶ κλινικὲς μελέτες φαρμάκων, σελ. 900.

ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστου Κριζώνη, Γρηγόριος Θεολόγος: Εἰρηνοποιὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ὑπόδειγμα Αὐτοθυσίας, σελ. 48. **Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου**, Τὰ Πατριαρχικὰ Δίκαια στὴν Ἑλλάδα σὲ σχέση μετὰ τὰ Δίκαια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, (Μέρος Β'), σελ. 140. **Παναγιώτου Μπούμη**, Ἡ ἀποδοχὴ τῆς Πατριαρχικῆς πράξεως τοῦ 1928 καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, σελ. 216. **Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου**, Περί τοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου νὰ ὑποδεικνύει ὑποψηφίους Μητροπολίτας, σελ. 275. **Ἀχιλλέως Χαλδαιάκη**, Τὰ Πεπραγμένα τοῦ Β' Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 278. **Χρήστου Παπαδοπούλου**, Περί τῆς προβληματικῆς τοῦ καθεστώτος τῶν «*Νέων Χωρῶν*», σελ. 364. **Πέτρου Βασιλειάδη**, Ἐπιστροφὴ στὸν Θεολογικὸ λόγο: ἡ μόνη διέξοδος γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κρίση, σελ. 367. **Χριστου Κριζώνη**, Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος καὶ ἡ Χριστολογικὴ καὶ Ἐκκλησιολογικὴ βάση τοῦ εὐαγγελικοῦ Κηρύγματος του, σελ. 457. **Τάσου Γριτσόπουλου**, Τὸ Ἀμφισβητούμενον Κρυφὸ Σχολεῖο, σελ. 557. **Σπυρίδωνος Κοντογιάννη**, Ὁ σύγχρονος λόγος τῆς κατηγήσεως, σελ. 560. Ἀρχιμ. **Χρυσοστόμου Σαββάτου**, Ἱστορικὴ θεώρησις τῆς κρίσεως μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, σελ. 632. **Παναγιώτου Μπούμη**, Στὴ διαμάχη Κωνσταντινουπόλεως - Ἀθηνῶν. Οἱ ἀδιαμφισβήτητοι νικητὲς, σελ. 644. Ἀρχιμ. **Σεραφεῖμ Καλογεροπούλου**, «*Μαρτυρία Πίστεως καὶ ἐν Χριστῷ ζωῆς*», σελ. 773. **Ἀναστασίου Μαρίνου**, Ἡ συνάντησις Ἑλληνισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ, βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴ δημιουργία τῆς Εὐρωπαϊκῆς ταυτότητος, σελ. 829. **Παύλου Χιδίρογλου**, Σύγχρονα τινα ἠθικοθηρηκευτικὰ Ζητήματα τῆς Τουρκίας σχετιζόμενα μετὰ τὴν Ἑλλάδα, σελ. 835.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Σ. Οἰκονόμου, Ἀπὸ τὴν ἀτέλεια στὴν Ἀγιότητα, Ἡ Ἐκκλησία ἀπέναντι στὰ σύγχρονα προβλήματα, **Χρήστου Καραγιάννη**, σελ. 222. Βασιλείου Χαρώνη, Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Μεγάλου Βασιλείου, **Εὐαγγέλου Θεοδώρου**, σελ. 370. Τάσου Μαρίνου, Δύσκολο Παρόν, Δυσκολότερο μέλλον, **Κωνσταντίνου Χολέβα**, σελ. 902.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

(Συντάκτες Κων/νος Χολέβας, Χρῆστος Καραγιάννης)

Στὶς σελίδες 54, 146, 224, 282, 372, 465, 564, 649, 776, 841, 903.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Στὶς σελίδες 57, 149, 227, 285, 374, 470, 567, 652, 779, 845, 907.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «*Ἐπικοινωνιακὸ, Μορφωτικὸ καὶ Πολιτιστικὸ Ἰδρυμα “Ἁγιος Τιμόθεος Εὐρίπου”*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος**, σελ. 69. Ἰδρυσις καὶ Λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «*Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς “Χρῦσανθος ἐκ Μαδυτοῦ ὁ Προύσης”*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου**, σελ. 74. Ἀντίγραφο τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τὸν τίτλον: «*Περί Διαφυλάξεως τῶν κινητῶν πραγμάτων τοῦ Ἐκδημήσαντος Μητροπολίτου τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ τὴν Ἰδιωτικὴν Κατοικίαν του, ὡς καὶ τῶν κινητῶν ἐν γένει πραγμάτων Μητροπόλεως*», σελ. 156. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Κέντρο Ἀποθεραπείας καὶ Ἀποκατάστασης κλειστῆς νοσηλείας Εὐῆς Λούλη - ἢ Ἁγία Ὑπομονή*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ**, σελ. 158. Ἀποφάσεις Συνοδικῶν Δικαστηρίων, σελ. 235. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος

ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Παιδικὸς Σταθμὸς Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Ἰλίου*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς**, σελ. 236. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Σχολὴ Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας**, σελ. 242. **Ἱερᾶς Συνόδου**, Κανονισμὸς 160/2004: «*Περὶ Λειτουργίας Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν*», σελ. 297. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Οἶκος Εὐηγερίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ*» τῆς **Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν**, σελ. 310. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐνοριακὴ Διακονία Ἀγάπης καὶ Ποιμαντικῆς μερίμνης “Ἡ Ἁγία Ταβιθά” τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου**, σελ. 314. Τροποποιήσις Κανονισμοῦ τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Κεντρικὸ ταμεῖο φιλανθρωπίας*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ**, σελ. 318. Τροποποιήσις Κανονιστικῆς Διατάξεως τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος συμπαραστάσεως γήρατος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Σκέπη Ἁγίας Αἰκατερίνης*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ**, σελ. 319. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Γενικὸν Ταμεῖον Κοινωνίας Ἀγάπης*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου**, σελ. 320. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐκκλησιαστικαὶ Κατασκηνώσεις*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος**, σελ. 381. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἰδρυμα περιθάλψεως χρονίων πασχόντων “Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων” – Ἄσυλον Ἀνιάτων*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης**, σελ. 388. Ἐγκρισίς «*Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Χρυσοποδαρίσσης - Νεξερῶν*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν**, σελ. 392. Ἐγκρισίς «*Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κορώνης*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**, σελ. 398. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Πνευματικὸν Κέντρον Πόρου “Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης”*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης**, σελ. 489. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον καὶ Ἐνοριακὰ τοιαῦτα*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας**, σελ. 579. **Ἱερᾶς Συνόδου**, τελεσιδίκος, ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος ἀπόφασις τῶν Συνοδικῶν Ἐκκλησια-

στικῶν Δικαστηρίων, σελ. 656. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐνοριακὸ Κέντρο Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου Ἀπολλοπαίνης, “Παναγία ἢ Ὀδηγήτρια”*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης**, σελ. 657. Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς «*Ἱερᾶς κοινοβιακῆς Μονῆς Γοργοεικίου Μάνδρας*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος**, σελ. 661. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων**, σελ. 672. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ**, σελ. 674. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν, Αἰγίνης, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας**, σελ. 676. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς**, σελ. 680. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας**, σελ. 682. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας**, σελ. 684. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας**, σελ. 686. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης**, σελ. 688. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας**, σελ. 690. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης**, σελ. 694. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας**, σελ. 698. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων**, σελ. 700. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης**, σελ. 702. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Προβέξης**, σελ. 704. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας**, σελ. 706. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «*Ἰδρυμα Περιθάλψεως Ἡλικιωμένων καὶ ἀτόμων μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες “Ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος”*» τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης**, σελ. 859. Λειτουργία, Διοίκησις καὶ Διαχειρίσις τοῦ ἐν Σπάρτῃ «Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τῆς **Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης**, σελ. 862. Ἱερᾶς Συνόδου, Τροποποιήσις καὶ συμπλήρωσις τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 132/1999 Κανονισμοῦ «*Περὶ ἀρμοδιοτήτων, ὀργανώσεως διοικήσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου*», σελ. 865. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Κέντρο Ἐνοριακῆς Διακονίας Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Πα-*

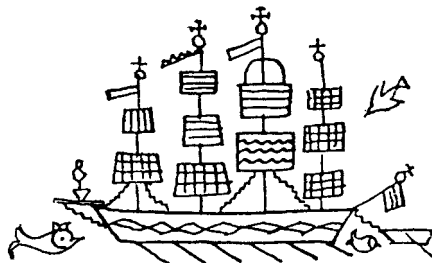
τρῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, σελ. 912. Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς «Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καρμπόβου Λαγκαδίας Τρικάλων» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, σελ. 916. Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς λειτουργίας «Γυναικείας Κοινοβιακῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Μάρκου Πρώτης Φλωρίνης», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας, σελ. 926. Τροποποιήσεις καὶ συμπλήρωσις Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρυμάτος «Σωκράτειον Μπλιούρειον Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα Διακονία τῆς πίστεως Ὁ Ἅγιος Νικόλαος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, σελ. 944. Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρυμάτος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον»

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης, σελ. 945. Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. «Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως», τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελ. 951.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προκηρύξεις πληρώσεως κενῶν θέσεων 78, 165, 248, 326, 414, 495, 583, 708, 789, 867, 958.

Κλητήρια Ἐπικρίματα 414, 495, 712, 870, 959.

**Ἡ Διεύθυνση καὶ οἱ ἐργαζόμενοι στὸν Κλάδο Ἐκδόσεων τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.
εὐχονται στοὺς ἀναγνῶστες τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία»**

***Χρόνια Πολλὰ
Εὐτυχές καὶ Σωτήριοιον
τὸ Νέον Ἔτος 2005***